

FORMAREA SPIRITUALĂ

Lecții despre transformarea
după chipul lui Cristos

Timothy Keep



Copyright © 2022 Shepherds Global Classroom
Ediția a doua. ISBN: 978-1-943953-86-8

Timothy Keep
Lecții despre transformarea după chipul lui Cristos

Traducere: Caragia Ludmila

Redactare și tehnoredactare: Ivtodi Cristina

Designul copertei: Shane Muir

Toate drepturile rezervate. Cu excepția paginilor de testare, nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă sau transmisă sub nicio formă - prin mijloace electronice, mecanice, fotocopiere, înregistrare sau altfel - fără permisiunea scrisă a Shepherds Global Classroom (SGC). Fiecare achiziție a curriculumului nostru englez SGC ne permite să traducem și apoi să difuzăm același curriculum către liderii creștini din întreaga lume. Pentru a contacta SGC sau pentru a dona pentru această viziune convingătoare, accesați: www.shepherdsglobal.org.

Cuprins

Prezentare generală	4
(1) Transformarea după Chipul lui Cristos	5
(2) Itinerarul Formării Spirituale.....	22
(3) Puterea Transformatoare a Convingerilor Biblice	37
(4) Formarea Spirituală prin Cunoașterea lui Dumnezeu.....	56
(5) Formarea Spirituală prin Conștientizarea de Sine - Partea 1.....	70
(6) Formarea Spirituală prin Conștientizarea de Sine - Partea 2.....	86
(7) Chipul lui Cristos prin Pregătire Spirituală	96
(8) Solitudine, Meditație, Post și Simplitate	110
(9) Rugăciunea Personală	129
(10) Mărturisire, Supunere și Slujire	145
(11) Puritatea Gândirii și a Vorbirii.....	166
(12) Apetitul, Timpul, Temperamentul și Convingerile Personale.....	182
(13) Formarea prin Suferință	197
(14) Formarea prin Comunitatea Creștină	214
Răspunsuri la testul de siguranță a mântuirii	229
Resurse recomandate	231
Înregistrarea sarcinilor	232

Prezentare generală a cursului

Acest curs abordează formarea spirituală a creștinului după chipul lui Cristos. Ar trebui să alocați 90-120 de minute pentru fiecare ședință de curs, pe lângă timpul necesar realizării sarcinilor în afara orelor de curs.

Dacă studiați în grup, citiți materialul pe rând. Ar trebui să vă opriți periodic pentru orice discuție în clasă. În calitate de conducător al clasei, aveți responsabilitatea de a împiedica discuțiile care ar devia de la materialul studiat. Este util să aveți o limită de timp pentru fiecare perioadă de discuție. **Întrebările pentru discuții și activitățile din clasă** sunt indicate prin puncte cu săgeți ► Încercați să vă asigurați că toți studenții din clasă sunt implicați. Dacă este necesar, puteți apela la studenți pe nume, pentru a-i implica în discuție.

Multe note de subsol conțin o **referință** biblică. Solicitați studenților să caute câteva dintre versete și să le citească pe rând grupului.

Fiecare lecție se încheie cu **sarcini de lucru**. Temele trebuie finalizate și predate înainte de următoarea lecție.

- Studenților li se va solicita să scrie o **rugăciune personală** bazată pe ceea ce au învățat în timpul lecției. Aceste rugăciuni trebuie păstrate într-un jurnal personal de rugăciune. Scopul acestei sarcini este de a-i încuraja pe studenți să personalizeze adevărurile biblice predate la lecții și să le transforme în rugăciuni sincere.
- De asemenea, studenții vor **înregistra în jurnal** ceea ce Dumnezeu îi învață prin intermediul fiecărei lecții.

La începutul fiecărei ore de curs, studenților li se va oferi posibilitatea, la dorință, să împărtășească cu colegii rugăciunea lor scrisă. Scopul acestui exercițiu este de a exersa smerenia și responsabilitatea reciprocă și de a se bucura de părtășie spirituală.

Fiecare ședință de curs trebuie să înceapă cu un **test** privind lecția anterioară. Acest test poate fi susținut oral sau în scris. Testele trebuie susținute fără a apela la cartea de curs, notițele scrise, la Biblie sau la colegii de clasă. O cheie de răspuns la test poate fi descărcată de pe site-ul ShepherdsGlobal.org.

Dacă studentul dorește să obțină un **certificat de la Shepherds Global Classroom**, el trebuie să participe la sesiunile de curs și să completeze sarcinile. La sfârșitul cursului este pus la dispoziție un formular pentru înregistrarea temelor îndeplinite.

LECȚIA 1

Transformați după chipul lui Cristos

Obiectivele lecției

La sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să fie capabil să definească formarea spirituală.
- (2) Să fie capabil să ofere suport biblic pentru formarea spirituală.
- (3) Să înțeleagă și să definească mandatul creștin.
- (4) Să fie capabil să discute unele dintre provocările formării spirituale.

Crâmpoșe din viață

Vecinii noștri L-au cunoscut pe Isus de curând și a fost emoționant să-i vedem cum cresc în credință. Niciunul dintre ei nu a fost crescut într-un mediu creștin. Niciunul dintre ei nu a avut prea multă tangență cu biserica. Dar Becky și cu mine eram încurajați să observăm cum Evanghelia a transformat și continuă să transforme casa lor. Nu știu dacă am întâlnit în viața mea mai mult de o mână de oameni cu o sete mai mare pentru Cuvântul lui Dumnezeu decât Danny și Kim.

Recent, eram în mijlocul unui studiu biblic prin Evanghelia după Ioan, acordând o atenție specială la două întrebări: „Ce spune acest pasaj despre Isus?” și, în al doilea rând, „Cum ar trebui să ne schimbe viața această înțelegere despre Isus?” Dintr-o dată, cu o convingere fermă în voce, Kim a exclamat: „Vreau doar să fiu ca Isus! În tot ceea ce fac și spun, în fiecare sferă a vieții mele, vreau doar să fiu ca El!” A fost un moment foarte special, chiar sacru, pentru că ea nu crescuse auzind un asemenea limbaj. A fost un moment special pentru că această mărturie a fost expresia unui dor pus în inima lui Kim de către Duhul Sfânt prin Cuvântul Său. Kim, ca și Danny, a văzut în Isus o persoană atât de convingătoare și atrăgătoare, încât tânjea să fie ca El. Aceasta este o dorință naturală pe care ar trebui să o aibă fiecare credincios.

Ideea – cheie

Scopul salvării nu este doar iertarea, ci și restaurarea imaginii lui Dumnezeu în noi.

Introducere

Formarea spirituală este un curs conceput pentru credincioșii care doresc să se schimbe și să fie transformați. Este scris pentru bărbații și femeile care au fost născuți din nou, pentru acei care Îl iubesc pe Dumnezeu dintr-o inimă curată, dar care doresc să fie transformați într-o măsură mai mare după chipul lui Isus Cristos.

Cei mai mulți dintre noi nu suntem pe deplin mulțumiți de nivelul spiritual la care ne aflăm. (Această „nemulțumire sacră” ar trebui să caracterizeze viața tuturor credincioșilor). În fiecare colț al lumii, credincioșii tânjesc după o umblare mai strânsă cu Dumnezeu. Acest dor este cel mai bine exprimat în rugăciunea psalmistului: „Cum dorește un cerb izvoarele de apă, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule!”¹

Prin formare spirituală, setea noastră de Dumnezeu va fi satisfăcută progresiv, pentru că viața lui Isus este cea care o satisface.

Adevărații creștini vor să crească. Vrem să creștem în credința noastră. Vrem o umblare mai strânsă cu Dumnezeu - o mai mare conștientizare a prezenței lui Dumnezeu în bucuriile și necazurile vieții. Vrem să devenim mai disciplinați și mai stăpâni pe noi înșine. Vrem să devenim mai încrezători, mai bucuroși și mai liniștiți.

Mulți dintre noi își doresc o viață devoțională mai consistentă. Ne dorim să ne eliberăm de frică și anxietate. Vrem să învingem un obicei încăpățânat. Unii vor să învingă un păcat care îi întinează. Cu toții dorim să devenim mai roditori, mai productivi. Vrem ca relațiile noastre să fie binecuvântate și satisfăcătoare. Vrem să manifestăm în mod consecvent viața lui Cristos în fața celorlalți. Majoritatea creștinilor pe care îi cunosc vor să se schimbe, dar mulți nu știu cum să se schimbe. Mulți se simt blocați! Mulți și-au pierdut speranța de a se mai schimba vreodată. Formarea spirituală este asemenea unei hărți rutiere pentru schimbarea pe care o dorim și de care avem nevoie.

„Mulți oameni vor să se schimbe... însă ei nu cred că aceasta este posibil. După ani de încercări eșuate, ei își trăiesc viața creștină într-o disperare tăcută.”
- James Bryan Smith

Schimbarea după care tânjim se produce prin ucenicie sau prin ceea ce în acest curs numim „formare spirituală”. Alți termeni înrudiți sunt „creștere în sfințenie” și „sfințire progresivă”. Formarea spirituală implică „înnoirea inimii”² și reprezintă atât o criză, cât și un proces. Necesită atât o schimbare crucială (momente dramatice de schimbare), cât și o schimbare progresivă mai lentă.

Pasaje-cheie din Sfânta Scriptură legate de formarea spirituală

2 Corinteni 3:18 „Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”³

Galateni 4:19 „Copilașii mei, pentru care iarăși simt durerile nașterii **până ce va lua Cristos chip în voi!**”⁴

¹ Psalmul 42:1

² Un termen folosit de Dallas Willard

³ Evidențiere și paranteze adăugate.

⁴ Evidențiere adăugată.

Coloseni 1:28 „Pe El Îl propovăduim noi și sfătuim pe orice om și învățăm pe orice om în toată înțelepciunea, ca să înfățișăm pe **orice om desăvârșit în Cristos Isus.**”⁵

Efesenii 4:13-14 „Până vom ajunge toți la unirea credinței și a cunoștinței Fiului lui Dumnezeu, la starea de om mare, la **înălțimea staturii plinătății lui Cristos**; ca să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire.”⁶

Din aceste versete, precum și din multe altele, se desprinde termenul de „formare spirituală”.

► Conform acestor pasaje, care este scopul final al vieții creștine? Care sunt unele dintre mijloacele de atingere a acestui scop menționate în aceste pasaje? Potrivit pasajului din Efesenii, care sunt unele dintre rezultate?

Definirea formării spirituale

Formarea spirituală este procesul plin de har de transformare în chipul lui Isus Cristos pentru binele altora.⁷

Să împărțim această definiție în cele trei părți ale sale – „procesul de har”, „imaginea lui Cristos” și „pentru binele altora”.

Formarea spirituală este o lucrare a harului

Într-un anumit sens, nu putem face nimic pentru a ne transforma în asemănarea cu Isus. Cu toate acestea, sunt multe lucruri pe care trebuie să le facem pentru a ne face complet disponibili harului transformator al lui Dumnezeu. **Harul este opus câștigării meritelor, dar nu este opus efortului.**

Astăzi anumite biserici accentuează importanța harului și zădărnici eforturilor umane. Și noi vom pune accent pe har în acest curs, clarificând faptul că fiecare progres în viața creștină este un miracol al harului, care, însă, implică și un efort de cooperare între Duhul Sfânt și creștin.

Un exemplu al efectului de cooperare între har și efort este modul în care au fost scrise Scripturile. Știm că „Toată Scriptura este insuflată de Dumnezeu.”⁸ Cu alte cuvinte, toată Scriptura este un miracol al harului. Dumnezeu i-a inspirat pe oameni să scrie, le-a dat putere să scrie și a păstrat de-a lungul timpului manuscrisele. Cu toate acestea, Biblia nu a

„În ultimă instanță, nu putem face nimic pentru a ne transforma în persoane care să-L iubească și să-L slujească pe Isus, cu excepția faptului de a ne pune la dispoziția lui Dumnezeu pentru a face această lucrare a harului transformator în viața noastră. Partea noastră este să ne oferim pe noi înșine lui Dumnezeu în moduri care să Îi permită lui Dumnezeu să facă acea lucrare transformatoare a harului.”

- Robert Mulholland Jr.

⁵ Evidențiere adăugată.

⁶ Evidențiere adăugată.

⁷ Adaptat din M. Robert Mulholland Jr., *Invitation to a Journey* (Downers Grove: InterVarsity Press, 1993), 12

⁸ 2 Timotei 3:16

fost un produs al harului fără efort. Fără efortul oamenilor de a medita, de a aduna informații, de a verifica sursele, de a organiza gândurile și de a scrie, nu am fi avut Biblie.⁹ Scripturile sunt rezultatul inspirației cu transpirație!

Pavel a spus ceva asemănător despre slujirea sa: „Eu am sădit, Apolo a udat, dar Dumnezeu a făcut să crească.”¹⁰

Formarea spirituală este un proces

► În cele patru pasaje-cheie despre formarea spirituală citate mai sus, subliniați cuvintele „din slavă în slavă”, „până” și „până când vom ajunge cu toții”.

Aceste pasaje ne vorbesc despre un proces și o activitate continuă. Pavel vorbește despre procesul de plantare, udare și creștere.¹¹ El vorbește despre creșterea în dragoste,¹² în credință¹³ și în cunoștință.¹⁴ Transformarea după chipul lui Cristos este o călătorie minunată, deși uneori anevoioasă și lentă, punctată de momente în care se fac salturi majore înainte. Nu trebuie să ne descurajăm atunci când eșuăm, ci să permitem eșecului să ne smerească și să ne antreneze.¹⁵

Formarea spirituală se produce într-un ritm propriu fiecărui credincios. Ritmul este influențat de intensitatea dorinței credinciosului. Scripturile ne învață: „Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!”¹⁶ Nu toți credincioșii manifestă aceeași intensitate a foamei și a setei.

Formarea spirituală este un proces, deoarece implică o schimbare a minții.

Dumnezeu nu ne-a creat ca pe niște roboți sau mașini. Suntem ființe umane complexe, create cu capacitatea de a gândi, de a simți și de a alege. Formarea spirituală începe cu transformarea progresivă a minții, ceea ce duce la transformarea atașamentelor noastre și la transformarea naturală a comportamentului nostru.

Prietenul meu, Blake Jones, mi-a amintit recent că atunci când Pavel vorbește despre transformarea prin „înnoirea minții”¹⁷ cuvântul „reînnoire” implică ideea de transformare sau remodelare. Să luăm drept exemplu proiectul de renovare a unei case. Mulți dintre noi avem case spirituale curate și chiar case puternice din punct de vedere teologic, dar totuși mai sunt scânduri putrede care trebuie înlocuite, locuri strâmbe care trebuie îndreptate și locuri neatractive care trebuie înfrumusețate. Cei mai mulți dintre noi au nevoie de o nouă viziune despre Dumnezeu și despre sine însuși asemenea unor fotografii noi atârinate pe

⁹ Luca 1:1-4

¹⁰ 1 Corinteni 3:6

¹¹ 1 Corinteni 3:6-7

¹² Efeseni 4:16

¹³ 2 Corinteni 10:15

¹⁴ Coloseni 1:10

¹⁵ Psalmul 103:8-11; Evrei 12:5-6

¹⁶ Matei 5:6

¹⁷ Romani 12:1-2

pereti! „Acest tip de remodelare este un proces”, a spus Blake. „El nu se produce ca în clipurile video despre renovarea unei case, în care timp de zece minute vezi vechiul și noul. Este o transformare a minții noastre într-un timp real!”

Formarea spirituală este un proces, deoarece implică luarea unor alegeri mai bune.

Nu vom dobândi chipul lui Cristos într-o slavă mereu crescândă în mod automat, ci printr-o aspirație perseverentă.¹⁸ Le spun adesea tinerilor că primul pas pentru o umblare mai strânsă cu Dumnezeu este „să te dai jos din pat dimineața!”. Am descoperit că nu vom găsi niciodată succesul urmând curenții leneși ai naturii noastre, ci înotând în amonte prin harul lui Dumnezeu. Așa cum spune proverbul: „Dacă vei continua să faci ceea ce ai făcut întotdeauna, vei rămâne acel care ai fost dintotdeauna!”

„ci **îmbrăcați-vă** în Domnul Isus Cristos și **nu purtați de grijă** de firea pământească, pentru ca să-i treziți poftete.”¹⁹

Formarea spirituală este un proces, deoarece suntem modelați de experiențele de viață.

Experiența nu vine deodată, ci treptat. Cea mai mare parte din această experiență este dureroasă. A.W. Tozer ne amintește că: „Este îndoielnic că Dumnezeu va folosi cu putere un om până când acesta nu va fi rănit profund mai întâi”. Toată lumea apreciază afirmarea și încurajarea, însă anume anotimpurile de dificultate, vânturile aspre ale încercărilor și adversităților, cuvintele nedrepte ale unui dușman și noaptea întunecată a sufletului sunt cele care ne modelează cel mai profund.

Creșterea creștinilor poate fi comparată cu cultivarea bambusului chinezesc. Semințele acestei plante sunt udate timp de cinci ani, timp în care crește foarte puțin, dar în al cincilea an planta crește vertiginos și crește până la 27 de metri în 6 săptămâni!

Una dintre fiicele mele a declarat foarte dramatic zilele trecute: „Abia aștept să cresc!”. Cunoaștem cu toții acest sentiment. Dar Dumnezeu nu se grăbește când este vorba despre creșterea noastră spirituală. Precum un tată se bucură de copiii săi la fiecare etapă a maturității lor, la fel se bucură Tatăl nostru ceresc de noi astăzi - așa cum suntem, nu cum vom fi într-o zi! Acesta este probabil unul dintre cele mai grele adevăruri pe care trebuie să le credem și să le acceptăm.

Un autor afirma: „Noul Testament abundă de ideea de creștere.... Miracolele, de exemplu, care reprezintă accelerarea extraordinară a unui proces, arată că Dumnezeu este suficient de puternic pentru a face ce vrea și cum vrea. Procesul natural de creștere arată cum Dumnezeu, în majoritatea cazurilor, alege să lucreze în lume. Dacă insistăm că dezvoltarea

¹⁸ Ieremia 29:13

¹⁹ Romani 13:14, evidențiere adăugată.

spirituală are loc numai în vremuri de criză, Îl limităm pe Dumnezeu și ignorăm alegerea Lui suverană.”²⁰

Formarea spirituală: A fi transformat în chipul lui Cristos

► În cele patru pasaje-cheie de formare spirituală, încercuiți cuvintele: „în același chip”, „până ce va lua Cristos chip în voi!”, „fiecare om desăvârșit în Cristos Isus” și „măsura staturii plinătății lui Cristos”.

Chipul lui Dumnezeu: scopul lui Dumnezeu pentru creștin

Omul a fost creat după chipul lui Dumnezeu: „Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.”²¹ Omul a fost creat ca o reflectare a caracterului lui Dumnezeu și ca reprezentant iubit al Acestor în lumea pe care a creat-o. Oamenii au avut parte de o viață binecuvântată și rodnică.²² Viața lor era o viață de părtășie desăvârșită, intimă, plină de bucurie și fără restricții cu Creatorul lor și unul cu celălalt.²³

Când Adam și Eva au căzut prin păcat, imaginea lui Dumnezeu a fost deteriorată (deși nu distrusă). Ei au devenit concentrați pe sine, egocentrice și separați de părtășia lui Dumnezeu. Dar, chiar din acel moment lipsit de speranță, Dumnezeu a început să pună în aplicare planul Său plin de har pentru a-i readuce pe oamenii pe care îi iubea înapoi la chipul Său.²⁴

Adică scopul lui Dumnezeu nu este doar iertarea, ci restaurarea completă a chipului lui Dumnezeu în oameni. Iertarea - restaurarea părtășiei - este instantanee, în timp ce restaurarea imaginii lui Dumnezeu este un proces.

Scopul lui Dumnezeu pentru fiecare credincios este să fie ceea ce a fost creat să fie: om care poartă chipul lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu, om care manifestă caracterul Său frumos și trăiește clipă de clipă ca reprezentant al Său în această lume. Însă cum putem realiza acest lucru? Acest curs a fost conceput ca o hartă rutieră pentru călătoria voastră.

Isus Cristos: chipul Dumnezeului nevăzut

„El este **chipul Dumnezeului celui nevăzut**, Cel Întâi Născut din toată zidirea.”²⁵

„...a căror minte necredincioasă a orbit-o dumnezeul veacului acestuia, ca să nu vadă strălucind lumina Evangheliei slavei lui **Cristos, care este chipul lui Dumnezeu.**”²⁶

²⁰ Mel Lawrenz, *The Dynamics of Spiritual Formation* (Grand Rapids: Baker Books, 2000), 31

²¹ Geneza 1:27

²² Geneza 1:28

²³ Geneza 2:25, Geneza 3:8

²⁴ Coloseni 3:10; Efeseni 2:10, Efeseni 4:24

²⁵ Coloseni 1:15, VDC, evidențiere adăugată.

²⁶ 2 Corinteni 4:4, VDC, evidențiere adăugată.

„El **este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui** și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui.”²⁷

Aceste versete ne amintesc că Isus este chipul Dumnezeului nevăzut. În Isus vedem clar cum a intenționat Dumnezeu să fim. Isus este exemplul desăvârșit de maturitate spirituală.

Chipul lui Cristos este maturitatea spirituală.

Chipul lui Cristos este ceea ce Biblia subînțelege prin maturitate spirituală. Maturitatea spirituală, sau perfecțiunea spirituală, este „măsura staturii plinătății lui Cristos.”²⁸

Pavel i-a încurajat pe credincioșii din Roma să perceapă altfel suferințele lor, pentru că toate lucrurile lucrează împreună pentru a ne modela după chipul lui Cristos.²⁹ „Toate lucrurile” includ: slujirea, viața de familie, boala, sărăcia, prosperitatea, conflictele, persecuțiile, calamitățile, succesul, durerea și singurătatea. Scopul lui Dumnezeu în toate este de a ne face asemenea lui Isus.

Isus este omul perfect și marele nostru exemplu. Noul Testament este plin de portretele frumoase ale lui Isus. Îl vedem postind și rugându-se în deșert, stând la masă cu păcătoșii, ținând copiii în brațe, stând ghemuit pe o plajă de nisip și pregătind pește pentru ucenicii Săi, pocnind din bici și apărându-i pe cei asupriți spiritual, vorbind cu o femeie însetată la fântână, hrănindu-i pe cei flămânzi, mergând pe drumul spre Emaus cu doi ucenici descurajați cărora le explică Scripturile și acceptând inevitabilitatea crucii. Aceste portrete și multe altele ne oferă o perspectivă asupra felului de creștini care trebuie să devenim.

Ucenicia creștină înseamnă să te conformezi smereniei lui Isus,³⁰ dragostei Sale umile față de discipolii imaturi,³¹ dragostei Lui răscumpărătoare pentru păcătoși,³² blândeții Lui,³³ echilibrului Său perfect între har și adevăr,³⁴ și bucuriei Sale de a rezista în suferință,³⁵ ascultării Sale până la moarte,³⁶ plinătății Sale în Duhul Sfânt,³⁷ victoriei Sale asupra celui rău,³⁸ și multe altele.

²⁷ Evrei 1:3, VDC, evidențiere adăugată.

²⁸ Efeseni 4:13

²⁹ Romani 8:28-29

³⁰ Filipeni 2:5-11

³¹ Ioan 13:34-35

³² 1 Ioan 4:10-11

³³ Matei 11:29

³⁴ Ioan 1:17

³⁵ 1 Petru 2:21

³⁶ Filipeni 2:8

³⁷ Ioan 14:16

³⁸ 1 Ioan 3:8-9

Ucenicia creștină presupune, de asemenea, să te conformezi priorităților lui Isus - propovăduirea Evangheliei,³⁹ formarea de ucenici,⁴⁰ apărarea celor oprimați,⁴¹ slujirea săracilor uitați de societate,⁴² și multe altele.

Chipul lui Cristos se vede în virtuțile Sale.

În Efeseni, Pavel le poruncește creștinilor să urmeze exemplul lui Isus, fiind „urmași ai lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți”.⁴³ Să ne gândim câteva clipe la virtuțile lui Isus Cristos pe care trebuie să le imităm (exemple: iubirea, bunătatea, blândețea, stăpânirea de sine etc.).

► Analizați următoarele referințe și vedeți dacă puteți enumera cel puțin opt virtuți ale lui Isus pe care Dumnezeu vrea să le formeze în noi.⁴⁴

Verset	Virtuți
Matei 11:29	
Evrei 1:9	
1 Petru 2:21-24	
Efeseni 4:32	
Ioan 13:5	
Ioan 13:34	
Luca 23:34	

³⁹ Marcu 1:38; Luca 4:18

⁴⁰ Marcu 3:13-19

⁴¹ Matei 21:12-14; Luca 4:18

⁴² Marcu 3:10-11, Marcu 6:36-44; Matei 25:34-40

⁴³ Efeseni 5:1

⁴⁴ Răspunsurile se găsesc în ultima notă de subsol a acestei lecții.

vieții noastre pentru a-i vindeca pe cei distruși.⁴⁷ Anume așa va străluci gloria Lui prin noi. În felul acesta parfumul Său se va răspândi prin noi.⁴⁸ Iată ce ne descoperă viața lui Isus.⁴⁹

Rezultatul formării spirituale va fi o viață guvernată în totalitate de iubirea divină.

Asemănarea cu Cristos presupune să fii asemenea cu El în comportament, și nu doar în caracter și stare lăuntrică. A fi asemenea lui Cristos înseamnă să-L iubești pe Dumnezeu cu toată inima, sufletul, puterea și mintea ta și pe aproapele tău ca pe tine însuși.⁵⁰ Nu există un criteriu mai mare al formării spirituale decât iubirea jertfitoare!⁵¹ Relația lui Isus cu Tatăl Său a dus întotdeauna la slujirea celor aflați în nevoie - cei marginalizați, cei neiubiți, cei bolnavi, cei flămânzi, cei asupriți spiritual. El a spus că acest tip de iubire îi va caracteriza și pe cei care vor moșteni Împărăția Sa.⁵²

Spiritualitatea superficială duce la o devoțiune fără profunzime. Dacă închinarea nu ne conduce la ascultare sau nu ne face mai generoși față de cei în nevoie, atunci nu este o închinare autentică. Dacă rugăciunea nu ne face mai răbdători, mai tandri și mai miloși față de ceilalți, atunci poate că viața noastră de rugăciune nu este modelată după viața de rugăciune a lui Isus.

Formarea spirituală se produce prin contemplarea lui Isus

Următorul verset este fundamental pentru a fi modelat după chipul lui Isus:

„Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”⁵³

A „privi” înseamnă a-ți fixa ochii spirituali asupra cuiva sau a contempla cu seriozitate în mod concentrat.

Dar ce trebuie să contemplăm cu seriozitate „slava Domnului”? Acest verset ne arată că trebuie să contemplăm cu seriozitate persoana și lucrarea răscumpărătoare a Domnului Isus,⁵⁴ descoperite în Cuvântul lui Dumnezeu. Toată speranța noastră de schimbare constă în ațintirea privirii noastre la Isus.

Pe măsură ce privim la Isus, Duhul Sfânt ne transformă în chipul lui Isus, „din slavă în slavă”.⁵⁵

Pe măsură ce privim cu credință la întrupare, același Duh al smereniei începe să lucreze în noi. Când îngenunchem cu credință alături de Isus în Grădina Ghetsimani, același Duh de

⁴⁷ Ioan 17:15; 2 Corinteni 4:11

⁴⁸ 2 Corinteni 2:15

⁴⁹ Matei 11:19

⁵⁰ Luca 10:27

⁵¹ Romans 5:8

⁵² Matei 25:34-36

⁵³ 2 Corinteni 3:18

⁵⁴ Comparați 2 Corinteni 3:18 cu 2 Corinteni 4:6, precum și cu Ioan 1:14: „Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr.”

⁵⁵ 2 Corinteni 3:18

predare și supunere voii Tatălui continuă să înlăture părțile ființei noastre pe care nu i le-am predat și la care nu am renunțat.

Când stăm prin credință alături de Isus în fața Sinedriului, a lui Pilat și a lui Irod, atunci Duhul cumpătării, stăpânirii de sine și a încrederii, continuă să ne schimbe. Când purtăm crucea împreună cu Isus și ne poticnim sub greutatea ei, același Duh de răbdare și perseverență crește în noi.

Când ne identificăm cu Isus pe cruce și Îl auzim vorbind despre iertare, milă și dragoste, același Duh al harului se dezvoltă și mai mult în noi. Când murim zilnic cu Isus prin credință și Îl auzim spunând: „S-a sfârșit,”⁵⁶ același Duh de perseverență ne permite să ducem la bun sfârșit lucrarea pe care Dumnezeu ne-a încredințat-o să o facem! Când înviem cu Isus prin credință, știm că aceeași putere victorioasă care L-a înviat pe Isus din morți și L-a așezat în locurile cerești, deasupra tuturor domniilor și stăpânirilor, lucrează în noi și prin noi.

Dacă avem ochii ațintiți asupra crucii, nu ne putem lăsa conduși de mândrie, de satisfacerea propriilor dorințe sau de plăcerile lumești. Dacă ochii noștri sunt ațintiți asupra lui Isus, nu putem urî, nu putem să nutrim amărăciune sau resentimente, nu putem renunța la sacrificiu, nu putem murmura sau să ne plângem, nu putem lăsa păcatul să domnească și nici nu putem trăi în înfrângere spirituală.

Dacă avem ochii ațintiți asupra lui Isus, nu putem renunța, nu ne putem descuraja sau cădea, nu putem fi înfrânți și nu putem fi despărțiți de dragostea lui Dumnezeu. Pe măsură ce privesc la Evanghelie, puterea ei devine din ce în ce mai puternică în mine. Ce comoară avem în Isus și în Evanghelie!

Tradiția Bisericii, oricât de bună ar fi, nu are puterea de a ne schimba. Oamenii evlavioși nu au puterea de a ne schimba. Când te gândești la un bărbat sau la o femeie evlavioasă care a avut un impact asupra generației lor, observi că aceștia sunt centrați pe Cristos, nu pe om. Martin Luther nu a fost luteran, ci creștin. John Calvin nu a fost calvinist, ci creștin. John Wesley nu era wesleyan, ci creștin. Comoara lui Cristos și a Evangheliei Sale este ceea ce îi face mari pe oameni!

Noi devenim ceea ce privim

Suntem adesea prea distrași. Acest lucru Îl limitează adesea pe Duhul Sfânt să producă schimbările pe care vrea să le facă în viața noastră. Pastorul John Piper o spune foarte bine:

„Duhul nu produce această transformare în noi când nu suntem ațintiți pe Isus. Nu, El nu o face în timpul cât noi suntem ocupați cu emisiuni televizate nesfârșite sau ne pierdem timpul rătăcind fără țință pe rețele sociale și site-uri pe internet, cât suntem concentrați pe lucruri care nu au nimic de-a face cu Cristos. Nu. Duhul Sfânt se mișcă, lucrează și ne eliberează într-o atmosferă foarte specifică, și anume atunci când

⁵⁶ Ioan 19:30

„privim slava Domnului ca într-o oglindă” (2 Cor.3:18). Duhul Îl înalță pe Cristos. Duhul Sfânt ne deschide ochii la Cristos. Duhul reflectă imaginea lui Cristos în sufletele noastre. Dacă alegem să nu ne concentrăm asupra Domnului, dacă mergem pe căile noastre și ne concentrăm asupra altor domenii ale vieții, atunci haideți să nu ne mai întrebăm „Unde este Dumnezeu?” atunci când aducem rodul dureros al sclaviei noastre față de păcat și suspinăm sub Legea lui Dumnezeu ca sub o povară, în loc să o împlinim cu bucurie. El ne-a arătat calea spre libertate. Dacă însă ne petrecem zilele și serile căutând în altă parte, riscăm să rămânem legați și înrobiți de pasiunile noastre”.⁵⁷

Când încetăm să mai reacționăm la valorile lumesti, să ne fixăm prea mult pe noi înșine și să ne comparăm cu alții, Duhul Sfânt va avea șansa să acționeze.

► Comentați citatul lui John Piper: Cum putem fi distrași, împiedicând astfel Duhul să lucreze în viața noastră? Cum ar trebui să ne schimbăm obiceiurile?

Adevăruri vitale pe care trebuie să se pună accent în formarea spirituală

(1) Formarea spirituală este o transformare atât interioară, cât și exterioară.

După cum vom vedea în următoarele lecții, formarea spirituală implică și transformarea trupurilor noastre fizice. Dumnezeu vrea să fie glorificat în trupul nostru care este un templu,⁵⁸ dar formarea spirituală începe în inimă. Formarea spirituală este mult mai mult decât o schimbare de comportament. Formarea spirituală se produce atunci când nu doar acțiunile noastre exterioare se schimbă, ci și starea noastră interioară: când ajungem să facem în mod natural ceea ce ar face Cristos în situația noastră.

Dallas Willard ne reamintește că:

„Formarea spirituală nu este o modificare a comportamentului..., ci, mai degrabă, procesul de remodelare sau de restructurare a omului interior până când acesta dobândește, într-o măsură substanțială, caracterul dimensiunilor interioare ale lui Isus Însuși - mintea, inima, pacea, bucuria Sa. În formarea spirituală ajungi de fapt să le obții pe acestea”.⁵⁹

(2) Formarea spirituală are loc prin har.

În acest curs vom vorbi despre unele dintre mijloacele pe care Dumnezeu le folosește pentru a ne transforma în chipul lui Cristos. Aceste mijloace sunt multe și vor fi discutate mai pe larg în lecțiile următoare.

⁵⁷ Predica lui John Piper din 2 Corinteni 3:18

⁵⁸ Romani 8:11; 1 Corinteni 6:19-20

⁵⁹ Note luate dintr-un mesaj pe care Dallas Willard l-a predicat la Wheaton College.

► Încercați să enumerați împreună câteva dintre mijloacele pe care Dumnezeu le-a folosit sau le folosește în prezent pentru a aduce maturitatea spirituală în viața voastră creștină.

Precum un puiet se poate transforma într-un copac sănătos și productiv doar datorită ploii, luminii solare, calamităților (care fac ca rădăcinile să se adâncească) și unui sol bogat în nutrienți, tot așa și noi vom deveni creștini sănătoși și productivi prin folosirea tuturor mijloacelor pe care Dumnezeu ni le-a pus la dispoziție. Mulți credincioși au rămas înțepeniți în creșterea lor spirituală doar pentru că au ignorat unele dintre mijloacele vitale pentru această creștere. De exemplu, un creștin care este credincios în închinarea publică, dar este neantrenat în rugăciunea privată, nu va experimenta cele mai profunde bucurii ale vieții creștine. Vom discuta acest aspect mai detaliat într-o lecție ulterioară.

(3) Motivația pentru formarea spirituală este desfătarea în prezența lui Dumnezeu.

Din veșnicie, Tatăl, Fiul și Sfântul Duh sunt într-o comuniune strânsă și plină de bucurie. Scopul creației a fost acela de a transforma omenirea după chipul lui Dumnezeu și de a ne aduce în părtășie cu Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Primul sunet la care se face referire directă în Biblie este „glasul Domnului Dumnezeu care se plimba prin grădină în răcoarea zilei.”⁶⁰ Îmi place asta. De ce se plimba prin grădină? Venise să comunice - să aibă părtășie - cu bărbatul și femeia pe care îi crease. Cea mai veche expresie a credinței și a evlaviei din Biblie era simplă: „...a umblat cu Dumnezeu.”⁶¹

- Enoh a umblat cu Dumnezeu.
- Noe a umblat cu Dumnezeu.
- Avraam a umblat cu Dumnezeu.
- Israel a umblat cu Dumnezeu.

Acest gând se regăsește și în Noul Testament.⁶² Ioan ne amintește că scopul lui Dumnezeu în răscumpărare este să ne readucă în părtășia cu credincioșii, cu Tatăl și cu Fiul Său Isus Cristos.⁶³

„A umbla cu Dumnezeu”, „a avea părtășie cu Dumnezeu”... Ce expresii frumoase și pline de semnificație care ne amintesc că **viața plăcută lui Dumnezeu nu este una complicată, ci una de o părtășie plină de har - o viață de relație simplă.**

Scopul și prioritatea lui Dumnezeu este să modeleze din noi oameni care Îl ascultă în mod obișnuit și cu ușurință, pentru că El este Domnul, pentru că Îl prețuim și pentru că este Învățătorul și Prietenul nostru.⁶⁴ Orice învățătură care suprimă această

⁶⁰ Geneza 3:8

⁶¹ Geneza 5:22, Geneza 6:9, Geneza 17:1; 1 Samuel 2:30; 1 Împărați 2:4, 1 Împărați 8:25, 1 Împărați 9:4; 2 Cronici 7:17

⁶² Luca 24:15; 1 Petru 2:21; 1 Ioan 2:6

⁶³ 1 Ioan 1:3

⁶⁴ Dallas Willard, “Dallas Willard | Spiritual Formation as a Natural Part of Salvation.” At <https://www.youtube.com/>. Accessed January 18, 2021.

simplitate nu este o învățătură biblică: „Dar mă tem ca, după cum șarpele a amăgit pe Eva cu șiretlicul lui, tot așa și gândurile voastre să nu se strice de la curăția și credințioșia care este față de Cristos.”⁶⁵

În ultimii câțiva ani, tatăl meu a avut multe probleme de sănătate, inclusiv un atac de cord și două accidente vasculare cerebrale. Din acest motiv, am început să acord mai multă atenție problemelor casnice ale părinților mei - cosit, tunderea peluzelor, etc. Uneori mă grăbesc să termin treaba, dar tata vrea să mai stau puțin de vorbă cu el. Îmi aduce un pahar cu apă și mă întrebă: „Fiule, poți să stai puțin de vorbă cu mine?”. Nu pot rezista, mai ales când realizez că nu știu cât timp voi mai avea această oportunitate. Tata nu are nevoie atât de ajutorul meu în casă, cât de compania mea și de părtășia cu mine. Cred că exact așa simte Dumnezeu pentru noi. El vrea să ne aducă în comuniunea Sa plină de bucurie.

„Gustați și vedeți ce bun este Domnul”⁶⁶ trebuie să fie motivația noastră în orice disciplină și activitate spirituală. Formarea spirituală nu este doar o căutare intelectuală, ci și o experiență pe care o trăim. În lecțiile care vor urma, vom discuta lucruri precum rugăciunea, postul, meditația, slujirea și altele. Este vital să ne ținem ochii ațintiți asupra scopului - bucuria și desfătarea în Domnul. Aspirația noastră nu este simpla acumulare de mai multe cunoștințe și informații, ci părtășia intimă cu El. Cu mai bine de 200 de ani în urmă, Jonathan Edwards spunea:

„Diferența dintre a crede că Dumnezeu este milostiv și a gusta că Dumnezeu este milostiv este la fel de diferită precum ai avea o convingere rațională că mierea este dulce și a simți efectiv dulceața ei”.⁶⁷

Provocările formării spirituale

Formarea spirituală implică provocări și dificultăți, întrucât noi deja am fost formați de diverse influențe. Sunt mulți factori care ne-au modelat și ne-au transformat în oamenii care suntem astăzi. Am fost profund modelați de casa în care am crescut, de cultură, de tradițiile bisericești, de experiențele de viață, de alegerile personale - toate acestea au avut un impact uriaș asupra a ceea ce credem, a ceea ce prețuim, a ceea ce simțim despre noi înșine, a modului în care comunicăm și a modului în care ne comportăm.

Întrucât trăim într-o lume decăzută, presupun că ați avut atât experiențe bune, cât și negative cu toate aceste influențe formative. Mulți dintre noi sunt răniți. Cea mai importantă întrebare la care vom încerca să răspundem în cadrul formării spirituale este: „Începând de astăzi, căror forțe, influențe și alegeri le voi permite să mă formeze în persoana pe care Dumnezeu vrea să fiu?”. Cred că acest curs ne va ajuta să răspundem la această întrebare.

⁶⁵ 2 Corinteni 11:3

⁶⁶ Psalmul 34:8

⁶⁷ Așa cum este citat în Timothy Keller, *The Prodigal God* (New York: Dutton, 2008), 108

► Este foarte important ca, pe măsură ce parcurgeți aceste lecții, să conștientizați influențele negative și pozitive care v-au modelat viața. Acordați-vă câteva minute pentru a enumera unele dintre cele mai importante lucruri care v-au modelat convingerile despre Dumnezeu și viața creștină. Fiți foarte sinceri. Împărtășiți unul sau două dintre acestea cu grupul dumneavoastră, dacă puteți.

Obstacole de evitat în procesul formării spirituale

Există mai multe motive pentru care mulți creștini se luptă din răspuțeri să fie transformați după chipul lui Cristos. Vom aborda câteva dintre ele.

(1) Trebuie să ne păzim de legalism.

Legalismul încearcă să câștigue acceptarea lui Dumnezeu prin respectarea regulilor. Legalistii sunt, de asemenea, încrezători în ei înșiși: ei nu caută neprihănirea din har, ci prin disciplină strictă și dedicare. Legalismul se bazează pe puterea voinței. Biblia ne spune că „voința” nu are „niciun preț împotriva gâdilării firii pământești.”⁶⁸

Nu uitați: rugăciunea, studiul Bibliei, meditația, postul și toate lucrurile pe care le facem în procesul de formare spirituală sunt eficiente doar datorită lucrării deja împlinite a harului care continuă să lucreze în noi și pentru noi prin Evanghelie. Marele pericol al oricărei discipline spirituale este să ne bazăm mai degrabă pe ea decât pe harul lui Dumnezeu, care este revărsat în inimile și în viețile noastre prin Duhul Sfânt datorită lucrării desăvârșite a lui Isus Cristos.

(2) Trebuie să ne ferim de un har ieftin.

Nepăsarea duhovnicească sau „harul ieftin”, transformă harul lui Dumnezeu într-un permis de a păcătui.⁶⁹ Mulți creștini de astăzi înțeleg greșit relația dintre harul lui Dumnezeu și efortul uman. Pentru ei, orice învățătură despre fapte este legalistă. Dar Noul Testament este plin de învățături care pun accentul pe efortul înrădăcinat în credință.⁷⁰ În viața creștină, noi „lucrăm la mântuirea noastră cu frică și cu cutremur, căci Dumnezeu este Acela care lucrează în voi și vă dă, după plăcerea Lui, și voința, și înfăptuirea.” Noi lucrăm, făcând partea noastră, iar Dumnezeu lucrează în noi. Noi nu lucrăm pentru mântuirea noastră, ci trebuie să o realizăm în viața de zi cu zi.

Formarea spirituală după chipul lui Cristos se face prin har, dar necesită, de asemenea, multă muncă grea, care constă în „menținerea vieții noastre în zona voinței lui Dumnezeu”⁷¹ unde harul lui Dumnezeu își face lucrarea Sa eficientă.

⁶⁸ Coloseni 2:23

⁶⁹ Romani 6:1; Iuda 1:4

⁷⁰ Filipeni 2:12-13; 2 Petru 4:3-11

⁷¹ M. Robert Mulholland Jr., *Invitation to a Journey* (Downers Grove: InterVarsity Press, 1993), 105

(3) Trebuie să ne ferim de senzaționalism.

Sunt anumite biserici care pun accentul pe experiențe senzaționale, extrem de subiective și emoționale, neglijând aproape complet o viață creștină gânditoare, ordonată, plină de rugăciune și centrată pe Scriptură. Credincioșii prinși în aceste mișcări nu au șanse să crească până la maturitate, deoarece au fost învățați să se aștepte doar la soluții rapide și ușoare la orice nevoie spirituală. Conștientizarea faptului că maturitatea spirituală este un proces nu înseamnă a limita puterea lui Dumnezeu, ci pur și simplu a recunoaște procesele spirituale normale pe care le-a stabilit Cel Preaînalt.

(4) Trebuie să ne ferim de perfecționism.

Creștinii se confruntă cu dificultăți legate de transformarea spirituală atunci când confundă perfecțiunea inimii - dragostea perfectă - cu perfecțiunea absolută. Isus ne cheamă la perfecțiune creștină ⁷² și mortificarea fermă a păcatului intenționat,⁷³ dar Scripturile arată clar că a te asemăna cu natura și caracterul lui Isus este un proces care durează toată viața. Evlavia trebuie înțeleasă mai mult ca o călătorie decât ca o destinație.⁷⁴

► Discutați în grup aceste obstacole. Cum le-ați văzut manifestându-se în viața altor creștini? Cum s-au manifestat ele în propria voastră viață?

Pauză pentru reflecție

Poate că ar trebui să ne oprim pentru un moment de reflecție. Progresează viața ta spirituală? Se manifestă viața lui Isus în tine și prin tine într-o măsură din ce în ce mai mare? Ești conștient că acum gândești, iubești și slujești asemenea lui Cristos mai mult decât în ultimele câteva luni?

Suntem formați spiritual atunci când viața frumoasă a lui Isus se manifestă în noi într-o măsură din ce în ce mai mare. Această formare se face prin Duhul Sfânt - prin credință, o minte reînnoită și un efort viguros - având ca rezultat o slujire creștină rodnică.⁷⁵

⁷² Matei 5:48

⁷³ Coloseni 3:5

⁷⁴ Filipeni 3:12-14

⁷⁵ Virtuțile lui Isus din studiul Scripturii din această lecție: blândețea, smerenia, bucuria, răbdarea, bunătatea, tandrețea inimii, compasiunea, dragostea, neprihănirea, spirit iertător, lipsa vicleniei.

Lecția 1. Sarcini de lucru

- (1) Memorează definiția formării spirituale prezentată în acest curs.
- (2) Memorează 2 Corinteni 3:18 și Galateni 4:19.
- (3) Răspunde la întrebările testului bazat pe materialul din această lecție, inclusiv sarcinile de memorare de mai sus.
- (4) Petrece cel puțin treizeci de minute în această săptămână pentru a revedea această lecție, inclusiv referințele din Scriptură, cerându-i Duhului Sfânt să îți dea înțelegere și călăuzire.
- (5) Notează în jurnalul tău orice schimbări specifice care ar trebui făcute în viața ta, pe măsură ce Domnul ți le descoperă.
- (6) Meditează la cel puțin un psalm în timpul devoțional zilnic și notează în jurnalul tău ce spune psalmistul despre natura și caracterul lui Dumnezeu.
- (7) Înregistrează în jurnalul tău o rugăciune personală pentru transformare și creștere spirituală, bazată pe această lecție.

Lecția 1. Test

- (1) Care este definiția formării spirituale, așa cum a fost predată în Lecția 1?
- (2) Enumeră patru pasaje-cheie din Scriptură legate de formarea spirituală.
- (3) Completează această afirmație: Harul este opus _____, dar nu este opus _____. Explică.
- (4) Rezultatul formării spirituale va fi o viață guvernată de _____ (completează)?
- (5) Ce înseamnă să privești gloria Domnului?
- (6) De ce formarea spirituală este un proces?
- (7) Care sunt cele patru obstacole de care trebuie să ne ferim atunci când urmărim formarea spirituală?

LECȚIA 2

Itinerarul formării spirituale

Cum se formează în noi chipul lui Cristos

Leția 1. Recapitulare

Notă pentru profesor: Repetați punctele principale ale Lecției 1. Rugați studenții, care doresc să împărtășească rugăciunile lor personale din Lecția 1, să le citească grupului.

Obiectivele lecției

La sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă și să explice cele trei aspecte ale călătoriei de formare spirituală.
- (2) Să conștientizeze și să aprecieze slujirea Duhului Sfânt în formarea spirituală.

Crâmpie din viață

În timp ce lucram la acest curs, un tânăr și-a deschis inima față de mine. Este un creștin sincer. Are o mărturie clară de convertire și crede că și-a predat pe deplin voința domniei lui Cristos. Studiază Scripturile, are o viață devoțională consecventă și văd dovezi clare că Îl cunoaște și se teme de Dumnezeu. Dar acest tânăr se luptă să învingă pe deplin un anumit păcat care îl chinuie. „De ce nu a dispărut această ispită? Mă rog, citesc Biblia, și totuși victoria totală îmi scapă. Este ceva în neregulă cu mine?”, a întrebat el. „Mă simt atât de izolat, atât de singur în lupta mea. Mă consider un creștin de mâna a doua!”

Pe măsură ce am comunicat timp câteva săptămâni cu el, am înțeles că prietenul meu era un credincios sincer, dar că avea nevoie să-și reînnoiască mintea în anumite domenii. Convingerile lui despre Dumnezeu și despre viața creștină nu erau complet aliniate la Cuvântul lui Dumnezeu. De asemenea, prietenul meu părea să creadă că, dacă inima lui era sfântă, puritatea și ascultarea ar trebui să fie obținute fără efort. Din cauza lipsei unor măsuri spirituale de protecție și a unor discipline spirituale, prietenul meu nu putea experimenta o victorie deplină.

► Ce sfat i-ai da prietenului meu? Cum poate un credincios adevărat să învingă păcatul care îl chinuie?

Deși noi știm că Duhul Sfânt poate să ne transforme inimile instantaneu în momentele cruciale ale pelerinajului nostru spiritual, știm, de asemenea, că El ne aduce la maturitate deplină prin anumite procese care implică reînnoirea minții, disciplina spirituală și o relație sănătoasă cu alți credincioși.

A învăța că transformarea spirituală este un proces nu înseamnă a nega momentele supranaturale de trezire și înnoire. Mulți adepți devotați ai lui Isus au experimentat o astfel de atingere a lui Dumnezeu după nașterea lor din nou. Acestea sunt denumite în diferite moduri, cum ar fi „botezul cu Duhul Sfânt”, „sfințirea totală”, „odihna în credință”, „dragostea desăvârșită”, „umplerea cu Duhul Sfânt” etc. La fel cum miracolele nu intră în conflict cu legile existente ale naturii și nici nu le încalcă, aceste momente extraordinare, care accelerează creșterea spirituală, nu anulează procesele normale de maturizare instaurate de Dumnezeu.

Creșterea spirituală este asemenea dezvoltării fizice. Bebelușii nu devin adulți peste noapte, ci urmează un proces de creștere prestabilit de Dumnezeu. Același lucru este valabil și pentru creșterea noastră spirituală. Atât copiii fizici, cât și cei spirituali au perioade de creștere.

Ideea – cheie

Modelarea după chipul lui Isus Cristos trebuie să se bazeze pe o temelie biblică solidă. În această lecție vom încerca să stabilim o temelie solidă pe care să construim o viață plăcută lui Dumnezeu, atât în interior, cât și în exterior, o viață care să reflecte chipul lui Dumnezeu. Neavând această temelie, mulți ajung să slăbească spiritual.

Introducere

Formarea spirituală este mai mult decât o schimbare superficială

O mare parte din ceea ce numim transformare este, în esență, o schimbare superficială, ca și cum am pune un bandaj mic pe o rană profund infectată. Pentru o vreme, putem fi capabili să ne „comportăm” corect și să reprimăm atitudinile și comportamentele rele, dar în cele din urmă cineva sau ceva apasă pe acel punct sensibil, tentația devine prea puternică și atunci arătăm cine suntem cu adevărat.

Un pastor din Asia a mărturisit odată cum Domnul i-a descoperit acest lucru prin intermediul unuia dintre cei mai violenți persecutori ai săi. Ani la rând acesta din urmă făcuse tot ce putea pentru a împiedica lucrarea lui Dumnezeu: arunca cu pietre în timpul slujbei, trăgea cu gloanțe în casa preotului și jefuia biserica. În această perioadă, prietenul meu pastor și congregația sa se rugau pentru persecutorul lor și îndurau atacurile acestuia. „Credeam că sunt plin de dragoste adevărată și capabil să iert”, mi-a spus el, „până într-o zi, când l-am întâlnit pe neașteptate pe un drum de munte sinuos și mânia mea a izbucnit. Mi-e rușine să spun asta, dar i-am lovit motocicleta cu camionul meu și l-am amenințat! Apoi mi-am dat seama că nu aveam atât de multă iubire pe cât credeam. Mi-am dat seama că mă bazam prea mult pe forțele proprii și că nu îmi pusesem întreaga viață sub controlul Duhului Sfânt. Domnul a folosit acest lucru pentru a mă smeri și a mă schimba. Când m-am smerit și am recunoscut acest lucru în fața adunării și față de persecutorul meu (i-am cumpărat chiar o motocicletă nouă), Domnul mi-a umplut inima de dragoste și putere adevărată.”

Dumnezeu vrea să facă mai mult pentru noi decât să pună un pansament peste rănilile noastre. El are mai mult decât doar o schimbare superficială.

A fi format după chipul lui Isus Cristos înseamnă a avea caracterul Său – virtuțile Sale - gravat adânc în sufletele noastre. Dennis Kinlaw ne amintește: „A fi format după chipul lui Cristos nu înseamnă pur și simplu să înveți cum să-L imiți, ci să ai mentalitatea sau atitudinea Lui.”⁷⁶ Dumnezeu vrea să ne transforme în așa fel, încât răspunsul nostru natural în orice împrejurare să fie asemenea atitudinii Sale.

Când dragostea lui Cristos ne va modela pe deplin, ascultarea nu va fi o povară. Când neprihănirea Lui se va reflecta pe deplin în noi, a face ceea ce trebuie nu ne va obosi; când pacea și bucuria Lui ne vor umple, vom rămâne neclintiiți în cele mai dure furtuni ale vieții.

Când dragostea lui Cristos este pe deplin formată în noi, ascultarea nu va mai fi o povară. Când neprihănirea Lui se va reflecta pe deplin în noi, a face ceea ce trebuie nu ne va obosi. Când pacea și bucuria Lui ne vor umple, vom rămâne neclintiiți în cele mai aprige furtuni ale vieții.

Schimbarea durabilă este posibilă

Vestea bună este că schimbarea este întotdeauna posibilă - nu prin simpla dorință, ci prin folosirea procesului de schimbare pe care Dumnezeu ni l-a descoperit. Atunci când învățăm să gândim diferit, să acționăm diferit și să învățăm să interacționăm diferit cu oamenii, schimbarea spirituală va veni în mod natural.

Călătoria formării spirituale

În acest curs vom analiza călătoria noastră de transformare spirituală în chipul lui Cristos. Vom lua în considerare trei aspecte ale acestei călătorii:⁷⁷




- 1. O minte înnoită** – care trasează direcția (Filipeni 2:5; Romani 12:1-2).
- 2. Antrenament spiritual** – care stabilește ritmul de creștere (1 Timotei 4:7; 1 Corinteni 9:27; Evrei 12:11).
- 3. Participarea în viața comunității creștine** – care ne edifică în călătoria noastră (Efeseni 4:13).

► Citiți aceste pasaje și încercați să definiți următoarele fraze: „Să aveți în voi gândul acesta”, „Caută să fii evlavios”... „până când vom ajunge cu toții... la omul desăvârșit”. Ce înseamnă aceste expresii?

⁷⁶ Dennis Kinlaw, *The Mind of Christ* (Wilmore: Francis Asbury Press, 1998), 14

⁷⁷ Adaptat după James Smith, *The Good and Beautiful God* (Downers Grove: InterVarsity Press), 24

O minte reînnoită include siguranța mântuirii, cunoașterea lui Dumnezeu, cunoașterea de sine și înțelegerea lucrării Duhului Sfânt. Antrenamentul spiritual include trecerea prin necazuri și suferințe, practicarea disciplinelor spirituale și a disciplinei personale. Comunitatea creștină implică (cel puțin) înțelegerea a ceea ce suntem ca familie a lui Dumnezeu și conectarea unii cu alții pentru edificare, acceptarea reciprocă și responsabilizare. Toate acestea se produc prin lucrarea Duhului Sfânt în noi.

Traseul formării spirituale			
Aspect	 O minte înnoită	 Antrenament spiritual	 Comunitatea creștină
În călătoria noastră....	Trasează direcția	Stabilește ritmul	Ne edifică
Versete biblice	<ul style="list-style-type: none"> • Filipeni 2:5 • Romani 12:1-2 	<ul style="list-style-type: none"> • 1 Timotei 4:7 • 1 Corinteni 9:27 	<ul style="list-style-type: none"> • Efeseni 4:13
Ce implică aceasta	<ul style="list-style-type: none"> • Siguranța mântuirii • Cunoașterea lui Dumnezeu • Cunoașterea de sine 	<ul style="list-style-type: none"> • Suferințe - adversități • Discipline spirituale • Disciplină personală 	<ul style="list-style-type: none"> • Înțelegerea naturii bisericii și conectarea cu alți membri pentru edificare • Acceptare • Responsabilizare
Mijloace	Prin Duhul Sfânt		

O minte înnoită care ne trasează direcția

Formarea spirituală trebuie să înceapă cu o minte reînnoită: „cum gândește omul în inima lui, așa este el.”⁷⁸ Observați că inima este locul unde omul gândește. Mentea și inima sunt una în Scriptură. Aici trebuie să începă transformarea. Mentea este centrul de control al întregii vieți a cuiva. Tot ceea ce suntem și devenim izvorăște din camera de control.⁷⁹ Isus a spus: „Căci dinăuntru, din inima oamenilor, ies gândurile rele, preacurviile, curviile, uciderile.”⁸⁰ El a mai spus: „Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie, cum zice Scriptura.” Spunea cuvintele acestea despre Duhul, pe care aveau să-L primească cei ce vor crede în El. Căci Duhul Sfânt încă nu fusese dat, fiindcă Isus nu fusese încă proslăvit.⁸¹ În prima secțiune a acestui curs, vom lucra la alinierea gândurilor noastre despre mântuire, despre Dumnezeu și despre noi înșine la Cuvântul lui Dumnezeu. Această reînnoire a minții noastre este vitală pentru a forma în noi chipul lui Dumnezeu.

„... și **să vă înnoiți în duhul minții voastre.**”⁸²

„... și v-ați îmbrăcat cu omul cel nou, care **se înnoiește spre cunoștință, după chipul Celui ce l-a făcut**”.⁸³

Dr. Dennis Kinlaw învață:

„Cele trei legi ale uceniciei creștine sunt:

1. Află cine este Isus și care este suficiența Sa absolută pentru orice nevoie umană.
2. Află cine ești. Realizează-ți neputința de a sluji în Împărăția lui Dumnezeu, indiferent cât de sânguincios te-ai strădui.
3. Găsește în Duhul Sfânt puterea de a suplini slăbiciunea ta umană cu plinătatea lui Cristos.

Când facem aceste lucruri, începem să gândim diferit, avem emoții diferite, întreaga noastră perspectivă se schimbă.”⁸⁴

Romani 12:2 poruncește: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci **să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre.**”⁸⁵ Tot ceea ce suntem și devenim curge din camera de control.

⁷⁸ Proverbe 23:7

⁷⁹ Matei 15:19

⁸⁰ Marcu 7:21

⁸¹ Ioan 7:38-39

⁸² Efeseni 4:23, evidențieri adăugate.

⁸³ Coloseni 3:10, evidențieri adăugate.

⁸⁴ Dennis Kinlaw, *The Mind of Christ* (Wilmore: Francis Asbury Press, 1998), 68

⁸⁵ Evidențieri adăugate.

Cunoștința biblică este vitală pentru transformare.

Biblia ne provoacă în mod constant să căutăm cunoștința și să primim instruire. Trebuie să „creșteți în harul și în cunoștința Domnului și Mântuitorului nostru Isus Cristos.”⁸⁶ Acesta este motivul pentru care Pavel s-a rugat neîncetat pentru efeseni ca „să vă lumineze ochii inimii, ca să pricepeți...”⁸⁷

Când eram la școala biblică, directorul nostru, Dr. Robert Whitaker, ne vorbea adesea despre necesitatea dezvoltării conștiinței / gândului lui Cristos. Ne îndemna adesea: „Gândește ca un creștin!”. El știa că suntem creștini, dar știa și că mințile studenților săi erau încă inconștient modelate după modelul lumii în anumite domenii.

Pentru ca mintea noastră să fie formată în mod corespunzător, există lucruri pe care trebuie să le învățăm, dar și lucruri de care trebuie să ne disociem. Trebuie să acceptăm informațiile veridice și să eliminăm informațiile eronate. Aceasta este aproape întotdeauna un proces: mintea trebuie să fie umplută cu adevăr și, de asemenea, curățată de gândurile greșite și distructive despre Dumnezeu, despre noi înșine, despre lumea din jurul nostru și despre viața creștină. Nu este ușor să auzi vocea lui Dumnezeu și vocea adevărului prin zgomotul culturii, uneori chiar al bisericii, sau chiar prin zgomotul din propria inimă. Dar orice voce din mintea și inima mea care nu spune adevărul trebuie redusă la tăcere.

„Memorarea Scripturii a fost o disciplină spirituală pe care Dumnezeu a folosit-o foarte mult în viața mea și în viețile prietenilor mei, fie că a fost vorba de înnoirea gândirii mele în anumite chestiuni, de lupta împotriva ispitelor sau de pregătirea pentru provocările viitoare.”

- Maricka Herrer, misionară

Fiți atenți! Demontarea sau distrugerea unei înțelegeri nesănătoase despre Dumnezeu și despre noi înșine poate fi un proces periculos, cu excepția cazului în care este în întregime biblic și se face într-o smerenie absolută. În acest proces aroganța ne va tenta să ne formăm propriile idei și convingeri despre Dumnezeu. În mândria noastră, am putea refuza să acceptăm o anumită imagine a lui Dumnezeu și să rămânem astfel departe de a-L înțelege corect și obiectiv.

Smerenia este cheia spre înțelegere.

În aspirația noastră de a gândi corect despre Dumnezeu, oamenii lui Dumnezeu sunt tovarășii noștri, Scripturile sunt autoritatea noastră, smerenia trebuie să fie atitudinea noastră, iar Duhul Sfânt va fi ajutorul nostru. „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar dă har celor smeriți.”⁸⁸

Smerenia înseamnă că renunț la control și mă supun revelației lui Dumnezeu, indiferent cât m-ar costa. Aceasta este cu adevărat singura cale către transformarea spirituală. Există

⁸⁶ 2 Petru 3:18, evidențieri adăugate.

⁸⁷ Efeseni 1:18, evidențieri adăugate.

⁸⁸ Iacov 4:6

mari tentații în călătoria noastră spirituală de a respinge adevărul din cauza a ceea ce am putea pierde în acest proces. Ne este teamă să nu ne jignim familia, cultura sau tradițiile. Nu vrem să fim etichetați, respinși sau ostracizați. Suntem tentați să ne conformăm doar pentru a le face pe plac oamenilor, mai degrabă decât lui Dumnezeu. Amintiți-vă că Biblia spune: „Frica de oameni este o cursă.”⁸⁹

Credința este cheia pentru experimentarea adevărului.

Însușirea (primirea) Cuvântului lui Dumnezeu prin credință aduce la viață Cuvântul lui Dumnezeu în noi. A cunoaște cu adevărat ceva din punct de vedere biblic va avea un impact asupra întregii mele vieți.

Credința biblică este mai mult decât cunoaștere: este încredere și angajament. În acest moment, probabil că aveți „încredere” într-un scaun. Aceasta înseamnă că ați învățat suficient de multe despre scaune în general și, poate, chiar și despre scaunul pe care stați în special, încât sunteți dispus să îi încredințați întreaga greutate a corpului. Aceasta este ceea ce Biblia înțelege prin credință. La aceasta se referă scriitorii Evangheliei când spun lucruri de genul: „Când le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului: „Fiule, păcatele îți sunt iertate!”.⁹⁰ Ce a văzut Isus când a văzut credința? Cum arăta credința? Isus a văzut că prietenii omului paralizat au avut suficientă încredere în El pentru a-și aduce prietenul la El în așteptarea vindecării. Isus a văzut oameni care s-au angajat în ceea ce știau că este adevărat despre Isus. El a văzut acțiunea lor și le-a răspuns cu harul iertător, vindecător și transformator! Aceasta este puterea credinței.

Pe măsură ce ne încredem în Cuvântul lui Dumnezeu, El ne transformă după chipul lui Cristos prin puterea Duhului Sfânt. Cu siguranță nu ne putem forma singuri după chipul lui Cristos. Robert Mulholland Jr. afirmă:

„Scriptura mărturisește în mod clar faptul că numai Dumnezeu ne poate elibera din robie, ne poate vindeca stricăciunea, ne poate curăța de necurăția noastră și poate scoate viața din moartea noastră. Nu putem face acest lucru prin noi înșine. Astfel, formarea spirituală este experiența de a fi modelat de Dumnezeu spre întregire.... Încrederea în sine este adânc înrădăcinată în noi.... Dumnezeu este inițiatorul creșterii noastre spre întregire, iar noi trebuie să fim un lut maleabil în mâna lui Dumnezeu.”⁹¹

Suntem neputincioși în a produce dragoste, bucurie și pace în propriul nostru caracter. Pentru ca procesul de formare spirituală să aibă loc în viața noastră, trebuie să avem încredere și să ne angajăm în ceea ce Dumnezeu a promis și a declarat. Aceasta este credința care Îi este pe plac lui Dumnezeu.⁹² Credința deschide ușa către binecuvântările și privilegiile ispășirii lui Isus Cristos și face posibilă primirea lor. Credința face ca tot ceea ce

⁸⁹ Proverbe 29:25

⁹⁰ Marcu 2:5

⁹¹ M. Robert Mulholland Jr., *Invitation to a Journey* (Downers Grove: InterVarsity Press, 1993), 16

⁹² Evrei 11:6

Isus a oferit pentru noi să fie nu doar accesibil pentru noi, ci și real în noi. Adevărata credință răspunde la revelația pe care o primim și astfel activează promisiunile lui Dumnezeu. Prin încrederea și angajamentul față de Cuvântul lui Dumnezeu, Duhul Sfânt începe să ne transforme caracterul și ne dă puterea de a trăi ca Cristos.

Dar este ceva mai mult.

Antrenamentul spiritual care ne stabilește ritmul

Formarea spirituală va implica neapărat o pregătire spirituală. Pavel îl îndemna pe Timotei: „Caută să fii evlavios.”⁹³ Despre sine însuși apostolul a spus: „Mă port aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.”⁹⁴

Pregătirea spirituală trebuie să fie însoțită de o doctrină sănătoasă.

John Wesley considera că scopul vieții creștine este de a-L iubi pe Dumnezeu și pe oameni, iar modul în care noi creștem în dragoste este disciplina spirituală. El credea că motivul pentru care creștinismul „a făcut atât de puțin bine în lume” sau pentru care nu a avut un impact maxim este cauzat de trei premise:

1. Lipsa doctrinei sănătoase
2. Insuficiența unei discipline responsabilizate
3. Neglijarea renunțării la sine⁹⁵

► De ce sunt fiecare dintre acestea - doctrina, disciplina și renunțarea la sine - necesare pentru o viață și o mărturie creștină eficientă?

Wesley a împărțit disciplinele vieții creștine în două secțiuni principale: **fapte de evlavie** și **fapte de milostenie**.⁹⁶ Iată un extras dintr-o predică a lui Wesley:

„Dar care sunt acele fapte bune a căror practicare este necesară pentru sfințire? În primul rând, toate faptele (devoțiunile), precum sunt rugăciunea publică, rugăciunea în familie și rugăciunea în camera ascunsă, participarea la Cina Domnului, studierea Scripturilor, ascultarea, citirea, meditația și folosirea postului sau a abstenenței atât cât ne permite sănătatea fizică.

În al doilea rând, sunt faptele de milostenie care privesc atât trupul, cât și sufletul oamenilor, cum ar fi hrănirea celor flămânzi, îmbrăcarea celor goi, primirea străinilor, ospitalitatea față de ei, vizitarea celor care sunt în închisoare, bolnavi sau care suferă de diferite boli. De asemenea, este vorba de încercarea de a-i învăța pe cei neștiutori, de a-i susține pe cei slabi, a-i înviora pe cei „căldicei”, a-i întări pe cei șovăielnici, a-i mângâia pe cei bolnavi sufletește, a-i încuraja pe cei ispitiți sau de a contribui în

⁹³ 1 Timotei 4:7

⁹⁴ 1 Corinteni 9:27

⁹⁵ Matt Friedman, *Discipleship* (Wilmore: Francis Asbury Press, 2017), 40

⁹⁶ John Wesley, “The Scripture Way of Salvation,” *John Wesley’s 52 Standard Sermons*, paragraphs 9, 10

orice fel la salvarea sufletelor. Aceasta este adevărata pocăință și roadele ei, care sunt necesare pentru sfințire deplină. Așa a poruncit Dumnezeu copiilor Săi să aștepte mântuirea deplină.”

Cuvântul lui Dumnezeu arată clar că avem nevoie de mai mult decât de experiența convertirii pentru a fi transformați după chipul lui Cristos. Pe măsură ce vom studia următoarele lecții, vom vedea că, fără un proces de creștere continuă, convingerile noastre greșite despre Dumnezeu și despre noi înșine, atitudinile noastre neprelucrate, poftele noastre nepotolite și emoțiile rănite vor suprima cele mai bune intenții de a deveni asemenea lui Cristos. În această secțiune a cursului vom discuta rolul - cheie pe care antrenamentul și disciplina spirituală îl joacă în formarea noastră după chipul lui Cristos. Cred că această parte vă va părea cea mai practică.

Pregătirea spirituală se realizează sub mai multe forme.

Dumnezeu are multe mijloace diferite prin care ne poate instrui. **Adversitatea** sau suferința este unul dintre cele mai puternice instrumente ale lui Dumnezeu pentru a ne modela după chipul Său. De asemenea, **disciplinele spirituale** clasice - inclusiv rugăciunea, meditația, solitudinea, postul, simplitatea, sacrificiul, închinarea, părtășia, mărturisirea și supunerea, precum și **disciplinele personale** - controlul asupra limbii, „capturarea” gândurilor, controlul apetitului, gestionarea timpului și stabilirea convingerilor personale - sunt mijloace ale lui Dumnezeu de a ne modela caracterul. Acestea vor fi abordate în lecțiile ulterioare.

Prin antrenament spiritual, gândirea și comportamentul asemănător lui Cristos în toate împrejurările vieții devin treptat mai ușoare și mai obișnuite. Prin pregătire disciplinată, imaginea lui Cristos în noi devine naturală și se imprimă permanent în caracterul nostru.

Când eu și soția mea, Becky, învățam la școala biblică, locuiam într-un mic apartament lângă un cuplu de creștini în vârstă, domnul și doamna Foust. Ce mărturie de răbdare și bucurie au fost pentru noi! Doamna Faust era invalidă, sănătatea ei agravându-se în ultimii zece ani, dar soțul ei o îngrijea zi de zi cu tandrețe, dragoste și bucurie radiantă. În acele zile, mă comparam cu oameni ca domnul Foust și cu mulți dintre profesorii mei experimentați. Caracterul lor părea atât de înalt și de neatins pentru mine! Oare voi poseda vreodată calitățile lor de dragoste, curaj și răbdare? Nu mi-am dat seama până la sfârșit câți ani, poate chiar decenii, acești oameni au practicat viața creștină. Ei au ajuns departe în călătoria lor spirituală pentru că au exersat mult mai mult timp.

Disciplina spirituală este vitală pentru succesul în viața creștină. Dacă nu o practicăm, nu ar trebui să fim surprinși când eșuăm în momentul ispitei. Acesta este motivul pentru care Pavel l-a sfătuit pe Timotei: „Caută să fii evlavios.”⁹⁷

De asemenea, Petru ne îndeamnă: „De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea,

⁹⁷ 1 Timotei 4:7

răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavie, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni. Căci, dacă aveți din belșug aceste lucruri în voi, ele nu vă vor lăsa să fiți nici leneși, nici neroditori în ceea ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Cristos.⁹⁸

Ceea ce vrea să spună Petru este că virtuțile lui Cristos nu vor fi fixate în caracterul nostru decât printr-un efort sârguincios.

Antrenamentul spiritual aduce liberate și satisfacție.

Când, prin Duhul Sfânt, ne antrenăm să ne găsim satisfacția deplină în Dumnezeu, vom fi cu adevărat liberi. Atunci când suntem liberi de a nu mai urma pur și simplu impulsurile trupului nostru, atunci când învățăm să supunem orice dorință naturală lui Dumnezeu pentru a ne bucura mai mult de El, suntem liberi. Când suntem privați de lucruri materiale sau când suntem în suferință, dar găsim totuși bucurie în Isus, suntem liberi. Autodisciplina lui Pavel a produs acest tip de libertate. El scrie:

„Nu zic lucrul acesta având în vedere nevoile mele; căci m-am deprins să fiu mulțumit cu starea în care mă găsesc. Știu să trăiesc smerit și știu să trăiesc în belșug. În totul și pretutindeni m-am deprins să fiu sătul și flămând, să fiu în belșug și să fiu în lipsă. Pot totul în Cristos, care mă întărește.”⁹⁹

Datorită antrenamentului spiritual prin adversități, discipline spirituale și discipline personale, sufletele noastre vor fi eliberate pentru a fi și a face ceea ce Îi place lui Dumnezeu. Trăsăturile de penel ale unui artist devin libere și ușoare prin antrenament. Atletul concurează cu mișcări îndemânate datorită nenumăratelor ore petrecute în pregătire fizică, antrenament și repetiție constantă. Profesorul vorbește cu ușurință și încredere datorită timpului petrecut în rugăciune și în studierea subiectului său. Muzicianul cântă la fel de liber și de frumos pe cât de liber și de frumos l-au pregătit anii de practică. Iar creștinul matur manifestă viața lui Cristos în cele mai dificile circumstanțe ale vieții pentru că, zi după zi, lună după lună și an după an, se antrenează pentru aceasta, prin harul lui Dumnezeu.

Ce se întâmplă când lipsește disciplina?

Atunci când lipsește disciplina, artistul devine mai puțin priceput, greșelile sunt mai frecvente, iar arta sa este mai puțin satisfăcătoare. Atletul devine mai puțin agil, se mișcă mai puțin liber, se împiedică mai des și nu reușește suficient. Atunci când disciplina lipsește în viața creștină, suntem nepricepuți în umblarea noastră creștină. Ne poticnim mai des. Relația noastră cu Duhul Sfânt este sporadică. Greșelile sunt mai frecvente, viața este mai puțin satisfăcătoare, relațiile mai puțin pline de har, iar umblarea noastră cu Dumnezeu este mai puțin rodnică.

⁹⁸ 2 Petru 1:5-8

⁹⁹ Filipeni 4:11-13

Nu prea auzim vorbindu-se despre o viață creștină disciplinată în această generație. De ce? Pentru că ne dorim spiritualitatea ușor și repede. Unii creștini vor magie spirituală! Vrem să ne fluturăm mâinile în aer și să avem toată spiritualitatea de care avem nevoie. Ca niște copii răsfățați, nu vrem să înfruntăm ceva dificil, greu sau dureros, sau ceva care ar putea necesita un efort suplimentar, uitând de chemarea lui Isus: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze.”¹⁰⁰

Dezamăgirea în viața creștină nu este vina vieții creștine, ci a așteptărilor noastre greșite. Prea adesea așteptăm ca Dumnezeu să ne transforme instantaneu în oameni evlavioși! Cu toate acestea, Dumnezeu nu este interesat de magie spirituală, ci de ridicarea unor ostași spirituali pregătiți, a unor lucrători spirituali echipați și a unor atleți spirituali calificați - bărbați și femei care pot câștiga lupta, își pot duce la bun sfârșit sarcinile date de Dumnezeu și pot câștiga cursa. Mai târziu, în acest curs, veți fi instruiți atât în disciplinele clasice, cât și în cele personale, și încurajați să le puneți în aplicare în viața de zi cu zi, pentru a deveni mai asemănători cu Cristos.

Participarea în viața comunității creștine, care ne edifică în călătoria noastră

Formarea spirituală trebuie să implice comunitatea creștină (apartenența la o comunitate creștină locală). Este imposibil de supraestimat rolul-cheie pe care îl joacă Trupul lui Cristos - Biserica Sa - în formarea noastră spirituală. Este imposibil de supraestimat cât de sărăciți și deformați din punct de vedere spiritual devin creștinii care nu sunt îmbogățiți și înnoiți de apartenența la Trupul lui Cristos.

Prin apartenența la familia lui Dumnezeu se formează caracterul nostru. Prin viața bisericii, dobândesc practica de care am nevoie pentru a-mi forma abilitățile vieții lui Isus Cristos. Omul nu este o insulă. Oricine se izolează de îngrijirea, părtășia, slujirea, protecția și disciplina poporului lui Dumnezeu nu poate participa pe deplin la comuniunea plină de bucurie cu Dumnezeu. Dumnezeu este Trinitate - Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt - și locuiește împreună în armonie și părtășie perfectă pentru întreaga eternitate. Ca oameni creați după chipul Său, am fost făcuți unii pentru alții. Am fost făcuți pentru relații. Nu am fost făcuți să ne izolăm unii de alții, ci să ne hrănim unii pe alții pentru a ajunge la chipul lui Cristos.

Un pastor a vizitat un fermier care nu mai participase la slujbele de duminică de câteva săptămâni. În timp ce stăteau împreună în fața unui șemineu, bărbatul i-a spus pastorului că nu simțea că are nevoie de biserică. „Pot vorbi cu Dumnezeu mai bine pe câmp”, a spus el. Pastorul nu a spus nimic, dar, în timp ce fermierul a continuat să vorbească despre faptul că nu avea nevoie de părtășia altor creștini, pastorul a rostogolit un buștean aprins din focul în care ardeau alte lemne și l-a lăsat să stea singur pe vatră. Foarte curând, bușteanul a început să se răcească, iar apoi focul s-a stins! Fermierul a înțeles mesajul tacit și a venit la biserică în duminica următoare!

¹⁰⁰ Luca 9:23

De unul singur nu vei deveni niciodată ceea ce Dumnezeu vrea să fii! Exemplul altora, părtășia spirituală, sfatul și darurile Trupului lui Cristos sunt vitale pentru o formare spirituală sănătoasă. Comunitatea creștină mă ajută să mă formez cel puțin în următoarele moduri:

- Comunitatea creștină îmi oferă o familie spirituală, fără de care nu aș avea un loc de apartenență, n-aș fi acceptat cu adevărat, nu aș beneficia de grijă și n-aș fi încurajat.
- Comunitatea creștină îmi oferă instruire biblică, fără de care nu m-aș putea hrăni cu Cuvântul lui Dumnezeu.
- Comunitatea creștină îmi oferă adesea presiunea de care am nevoie pentru a căuta schimbarea.
- Comunitatea creștină îmi oferă responsabilizare spirituală.
- Comunitatea creștină îmi oferă sprijinul și puterea de care am nevoie pentru a învinge lumea, firea și diavolul.
- Comunitatea creștină îmi oferă oportunități practice de a sluji și de a-mi exercita darurile spirituale.
- Prin intermediul comunității creștine, este îndeplinită Marea Trimitere.

Transformarea noastră este lucrarea Duhului Sfânt.

Transformarea după chipul lui Isus Cristos este posibilă numai cu ajutorul Duhului Sfânt care locuiește în noi.

(1) Duhul convinge.

„Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.”¹⁰¹

(2) Duhul curăță și împuternicește.

„Și așa erați unii din voi! Dar ați fost spălați, ați fost sfințiți, ați fost socotiți neprihăniți în Numele Domnului Isus Cristos și prin Duhul Dumnezeului nostru.”¹⁰²

„Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria și până la marginile pământului.”¹⁰³

(3) Duhul confirmă credința noastră în Cristos.

„Cine păzește poruncile Lui rămâne în El și El în el. Și cunoaștem că El rămâne în noi prin Duhul pe care ni l-a dat.”¹⁰⁴

¹⁰¹ Ioan 16:8

¹⁰² 1 Corinteni 6:11

¹⁰³ Fapte 1:8

¹⁰⁴ 1 Ioan 3:24

„Și voi, după ce ați auzit cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt, care fusese făgăduit.”¹⁰⁵

(4) Duhul ne transformă după chipul lui Cristos.

„Noi toți privim cu fața descoperită, ca într-o oglindă, slava Domnului și suntem schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă, prin Duhul Domnului.”¹⁰⁶

(5) Duhul răstignește faptele trupului.

„Dacă trăiți după îndemnul ei, veți muri, dar, dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.”¹⁰⁷

„Zic dar: umblați cărmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești.”¹⁰⁸

(6) Duhul ne vorbește.

„El a venit în Templu mânat de Duhul. Și, când au adus părinții înăuntru pe Pruncul Isus, ca să împlinească cu privire la El ce porunca Legea...”¹⁰⁹

(7) Duhul ne călăuzește.

„Nu vă îmbătați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiți plini de Duh.”¹¹⁰

(8) Duhul ne face conștienți de înfierea noastră de către Dumnezeu.

„Și pentru că sunteți fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: „Ava!”, adică „Tată!”¹¹¹

(9) Duhul ne face generoși.

„Noi nu putem iubi de la sine. Dragostea lui Dumnezeu a fost turnată în inimile noastre prin Duhul Sfânt, care ne-a fost dat.”¹¹²

Pe măsură ce căutăm să fim transformați după chipul lui Isus Cristos, Duhul Sfânt este pentru noi ceea ce este oceanul pentru pești! Pentru un pește, oceanul este esențial pentru viață. Pentru un pește, oceanul este totul - respirația lui, hrana lui, băutura lui, casa lui! Oceanul este locul în care un pește se joacă, vânează și se reproduce. Dacă peștele ar decide că preferă să stea pe plajă, nu ar rezista prea mult.

A fi în Duhul înseamnă pur și simplu că El a fost trimis de Isus pentru a fi sursa noastră interioară de viață, de putere, de iluminare și de înțelepciune, iar în afara Lui suntem morți - așa cum este mort peștele care trăiește în afara oceanului! Fără Duhul Sfânt, chipul lui Cristos nu se va forma niciodată în noi.

¹⁰⁵ Efeseni 1:13

¹⁰⁶ 2 Corinteni 3:18

¹⁰⁷ Romani 8:13

¹⁰⁸ Galateni 5:16

¹⁰⁹ Luca 2:27; vezi de asemenea Luca 4:1

¹¹⁰ Efeseni 5:18

¹¹¹ Galateni 4:6

¹¹² Romani 5:5

Concluzii

Trei aspecte ale formării spirituale - o minte reînnoită, pregătirea spirituală și participarea la viața comunității creștine - ne vor permite să fim formați după chipul lui Cristos.

Lecția 2. Sarcini de lucru

(1) Studiază cu atenție tabelul „Traseul formării spirituale”. Testul acestei lecții va consta în reproducerea tabelului din memorie și explicarea acestuia în fața grupului.

(2) Petrece cel puțin treizeci de minute în această săptămână studiind această lecție, inclusiv referințele din Scriptură, cerându-I Duhului Sfânt călăuzire în înțelegerea materialului.




(3) Notează în jurnalul tău orice schimbări specifice care trebuie făcute în viața ta, pe măsură ce Domnul ți le descoperă.

(4) Meditează la cel puțin un psalm în timpul părtășiei zilnice cu Dumnezeu și scrie în jurnalul tău ce spune psalmistul despre natura și caracterul lui Dumnezeu.

(5) Scrie în jurnalul tău o rugăciune personală pentru transformare și creștere spirituală, bazată pe această lecție.

Lecția 2. Test

Completați din memorie toate cuvintele și referințele biblice care lipsesc din tabelul „Traseul formării spirituale”. Explicați apoi „Traseul formării spirituale” pentru restul clasei.

Traseul formării spirituale			
Aspect			
În călătoria noastră...			
Versete biblice			
Ce implică aceasta			
Mijloace			

LECȚIA 3

Puterea formatoare a siguranței biblice

Lecțiile 1 și 2. Recapitulare

Notă pentru profesor: Revizuiți Lecția 1 și Lecția 2 cu ajutorul acestor întrebări: Care este scopul fiecărui creștin? Care sunt cele trei aspecte ale călătoriei de formare spirituală discutate în Lecția 2? Permiteți studenților care sunt dispuși să împărtășească rugăciunile lor personale din Lecția 2 să le citească grupului.

Obiectivele lecției

La sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă de ce este importantă siguranța mântuirii.
- (2) Să cunoască elementele constitutive ale siguranței.
- (3) Să fie capabil să comunice clar Evanghelia - fundamentul siguranței mântuirii.
- (4) Să fie capabil să răspundă la întrebarea: Ce înseamnă siguranța? Ce este credința vie?
- (5) Să înțeleagă mărturia Duhului Sfânt.
- (6) Să parcurgă cele zece întrebări ale testului de siguranță a mântuirii.

Crâmpeie din viață

Te-ai rătăcit vreodată? Eu da. Nu voi uita niciodată momentul din Filipine când grupul nostru format din misionari și pastori naționali s-a rătăcit. Încheiasem o conferință biblică în acea parte a Cordilierelor unde nu erau drumuri și am decis să ne întoarcem pe jos în răcoarea serii. Drumetia ar fi trebuit să ne ia patru sau cinci ore. Totuși, după ce am luat-o din greșală pe un drum greșit, am rătăcit prin pădurea tropicală, în timpul nopții, timp de mai bine de unsprezece ore obositoare. Pe la mijlocul nopții, unul dintre membrii adulți al echipei noastre s-a așezat și a plâns! Cu siguranță, ceilalți dintre noi au vrut să facă la fel. Costul fizic și emoțional al rătăcirii este de nedescris.

A fi pierdut, sau chiar a te simți pierdut, produce teamă, nesiguranță, oboseală și înfrângere. Siguranța, pe de altă parte, produce încredere, pace și putere. Acesta este efectul cunoașterii! În viața creștină, certitudinea spirituală duce la o credință durabilă, la încredere spirituală și la o viață victorioasă în Împărăție. Prin urmare, călătoria formării spirituale începe cu siguranța mântuirii.

Ideea – cheie

Chipul lui Dumnezeu nu poate fi restaurat în noi decât dacă prezența vie a lui Isus locuiește în noi.

După mulți ani de slujire, am descoperit că mulți credincioși se luptă cu nesiguranța. Când dușmanul ne fură siguranța mântuirii, ne va fura și încrederea și ne va eroda credința. A te lupta cu nesiguranța nu înseamnă neapărat că o persoană nu este mântuită, dar înseamnă că este mult mai vulnerabilă la atacurile diavolului și chinurile conștiinței. Lipsa de încredere va duce la timiditate și teamă, în loc de putere, dragoste și autodisciplină.

„Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste și de chibzuință.”¹¹³

Așadar, dacă pretindem că suntem copiii lui Dumnezeu, pe ce ne bazăm? Ce trebuie să facem pentru a ne asigura că suntem cine spunem că suntem? Aceasta este o întrebare vitală la care trebuie să știi răspunsul, pentru că dușmanul sufletelor va face tot posibilul să te acuze¹¹⁴, să te devoreze¹¹⁵ și să-ți frângă credința. Pavel ne sfătuiește să ne punem la încercare credința noastră¹¹⁶.

Introducere

Formarea spirituală este doar pentru acei pe care Duhul Sfânt i-a înviat spiritual

„De îndată ce credința adevărată se instaurează în inima credinciosului, începe formarea după chipul lui Cristos. Începe călătoria sfințirii noastre. Dacă nu ne sfințim, atunci Cristos nu este în noi, iar mărturisirea noastră de credință este deșartă.”¹¹⁷

Cu toate acestea, transformarea după chipul lui Cristos este doar pentru cei care au fost deja făcuți vii în Cristos prin Duhul Sfânt. Creșterea nu poate avea loc fără viață - viața lui Isus! Formarea spirituală nu ne poate da o natură nouă. Formarea spirituală după chipul lui Cristos este posibilă doar pentru că avem noua Sa natură.

Când Scripturile ne îndeamnă să trăim așa cum a trăit Isus,¹¹⁸ sau să Îl imităm pe Cristos,¹¹⁹ sau să călcăm pe urmele Lui,¹²⁰ ele nu poruncesc acest lucru oamenilor morți din punct de vedere spiritual, ci copiilor lui Dumnezeu care au fost răscumpărați și făcuți vii în Cristos și în care locuiește acum Duhul Sfânt.

După cum nu ne-am gândi să intrăm într-un cimitir și să le poruncim cadavrelor să devină asemenea lui Cristos, tot așa nu trebuie să credem că putem deveni asemenea lui Cristos fără nașterea din nou.

¹¹³ 2 Timotei 1:7

¹¹⁴ Apocalipsa 12:10

¹¹⁵ 1 Petru 5:8

¹¹⁶ 2 Corinteni 13:5

¹¹⁷ Ligonier Ministries, “Conforming to the Image of Christ.” (Originally published in *Tabletalk Magazine*.) Extras din <https://www.ligonier.org/learn/devotionals/conforming-image-christ/> September 18, 2020.

¹¹⁸ 1 Ioan 2:6

¹¹⁹ Efeseni 5:1

¹²⁰ 1 Petru 2:21

Un exemplu de naștere din nou din Efeseni 4:24-25

Nașterea din nou deschide ușa spre formarea spirituală după chipul lui Isus Cristos. Când Pavel le spune creștinilor din Efes să „se îmbrace în omul cel nou”, continuă spunând: „**făcut** după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care o dă adevărul.”¹²¹ Cu alte cuvinte, **pentru că Dumnezeu v-a creat în bărbați și femei noi, neprihăniți și sfinți, comportați-vă ca atare**. Pavel continuă cu: „**De aceea**, lăsați-vă de minciună: „Fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul”, pentru că suntem mădulare unii altora.”¹²² Motivul pentru care putem spune adevărul este că noi, cei care am fost odată morți în păcate, am fost regenerați spiritual de Dumnezeu. Și avem deja viața lui Dumnezeu în noi.

Un alt exemplu de naștere din nou din 2 Petru 1:3-7

Petru ne amintește că, prin relația personală cu Isus Cristos, ni s-a dăruit „tot ce privește viața și evlavia”¹²³ și am fost făcuți „părtași firii dumnezeiești” și am scăpat de „stricăciunea care este în lume prin poftă.”¹²⁴ Această natură divină implantată în sufletele noastre este cea care face posibile următoarele:

„De aceea, dați-vă și voi toate silințele ca să uniți cu credința voastră fapta; cu fapta, cunoștința; cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavia, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni.”¹²⁵

Virtutea, cunoașterea, înfrânarea, perseverența și evlavia sunt toate caracteristici ale Domnului Isus de care putem avea parte, deoarece am primit deja sămânța naturii divine.

Întrebarea este: „Ai sămânța lui Dumnezeu în sufletul tău? Ești născut din nou?”

O ilustrație din domeniul sportului

Îmi place jocul de golf, chiar dacă nu sunt un jucător foarte experimentat. Ce s-ar întâmpla dacă un profesionist celebru ar putea intra în corpul meu? Ce se întâmplă dacă aș ceda în mod voluntar controlul asupra minții și corpului meu? Ar afecta calitatea jocului meu? Absolut!

Prin credința în Evanghelie, Domnul Isus Cristos a venit să locuiască în noi prin Duhul Sfânt,¹²⁶ atât ca indivizi, cât și ca întreg Trup al lui Cristos.¹²⁷ Această prezență permanentă înseamnă că în noi acționează aceeași putere care a acționat în Cristos.¹²⁸ Acest lucru face posibilă transformarea fiecărui credincios după chipul lui Cristos.

¹²¹ Evidențiere adăugată.

¹²² Evidențiere adăugată.

¹²³ 2 Petru 1:3

¹²⁴ 2 Petru 1:4

¹²⁵ 2 Petru 1:5-7

¹²⁶ Ioan 14:16-18

¹²⁷ 1 Corinteni 3:16, 1 Corinteni 6:15

¹²⁸ Efeseni 1:19, Efeseni 3:20

Formarea spirituală implică cultivarea naturii divine din interior, dar ea nu poate produce această natură

Noi nu producem natura lui Dumnezeu în inimile noastre, dar trebuie să producem condițiile prin care natura Lui să crească până la maturitate.

Nu putem produce natura lui Dumnezeu în noi înșine, pentru că ea a fost sădită în noi prin har, prin Duhul Sfânt. Dar trebuie să producem condițiile necesare și să plantăm semințele prin care natura lui Dumnezeu - viața lui Isus - va crește până la maturitate în caracterul nostru.

Nu putem produce roada Duhului în viața noastră: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, credincioșia, blândețea și înfrânarea poftelor.¹²⁹ Pavel a spus că această roadă este „roada Duhului”, nu roada noastră. Dar, trebuie să exersăm noi înșine pentru a avea umblarea potrivită care să permită Duhului Sfânt să o producă. „Umblați cârmuiți de Duhul”, ne îndeamnă Pavel.¹³⁰ Umblarea presupune a alege în mod conștient să fim atenți la direcția în care ne conduce Duhul Sfânt și a face un efort pentru a merge în acea direcție.

Fermierul nu are puterea de a produce nici măcar un bob de porumb, dar toată lumea știe că un fermier este un om foarte ocupat. El fertilizează și cultivă solul. El plantează semințele. El smulge buruienile care amenință să sufocă plantele firave. Pe scurt, fermierul face tot ce poate pentru a crea condițiile unei recolte abundente. Fiecare creștin este fermierul propriului său suflet. Dacă virtuțile spirituale ale dragostei, răbdării, bunătății și stăpânirii de sine nu cresc până la maturitate în caracterul nostru, nu natura lui Dumnezeu din noi este defectă, ci atenția fermierului. Cât de atent ești la cultivarea seminței lui Dumnezeu din tine?

Formarea spirituală ne va ajuta să învățăm cum să cultivăm pământul din inimile noastre pentru ca chipul lui Cristos să crească în noi.

Două extreme mortale de evitat: Nesiguranța veșnică și siguranța veșnică necondiționată

Vreau să menționez două extreme mortale care circulă astăzi: (1) nesiguranța veșnică (creștinul nu poate fi niciodată sigur de mântuirea sa) și (2) siguranța veșnică necondiționată și fără rezerve (creștinul este asigurat chiar și atunci când viața sa nu aduce niciun rod). Ambele extreme sunt distructive pentru Evanghelie și pentru formarea spirituală.

Confesiunea în care am crescut avea unele elemente de nesiguranță eternă. Accentul biblic pus pe pocăința adevărată, pe ascultarea neclintită, pe puritatea inimii și pe comportamentul evlavios, atunci când nu a fost suficient de echilibrat cu învățătura biblică despre har, i-a condus pe unii la introspecție nesănătoasă și la disperare. Uneori eram

¹²⁹ Galateni 5:22-23

¹³⁰ Galateni 5:16

impuși să credem că orice păcat comis după convertire poate duce la pierderea mântuirii, astfel încât cei care se luptau cu anumite păcate în tinerețea lor spirituală aveau puțină speranță.

Îmi amintesc că după o trezire spirituală din școala noastră, când împreună cu câțiva prieteni am fost din nou „salvați”, ne-am hotărât să facem tot ce ne stă în putință pentru a „rămâne salvați de data aceasta!”. Am luat o decizie că nu vom mai face pe nebunii și nu vom mai uita la filme de prost gust la televizorul vecinului, nu vom mai certa cu frații noștri, nu vom mai ignora regulile școlii, vom asculta de părinți și nu vom mai admite gânduri rele! Vom face tot ce ne stă în putință pentru a nu păcătui! Aveam de gând să fim foarte, foarte atenți, pentru că, din câte știam, mântuirea era un lucru foarte fragil, ușor de pierdut. După ce am făcut toate eforturile pentru a fi creștini adevărați, după aproximativ două săptămâni ne-am dat seama că era prea dificil, așa că am abandonat aventura! Acum ne simțeam chiar liberi să ne purtăm urât, știind că vor mai fi și alte „treziri” la care vom putea fi „salvați” din nou și din nou. Ne gândeam că într-o bună zi am putea fi suficient de buni pentru a rămâne salvați, dar în adâncul sufletului nostru eram copleșiți de îndoieli.

Atunci când credința și asigurarea mântuirii nu se bazează pe victoria lui Cristos pe cruce, rezultatul va fi nesiguranța. Atunci când credința se bazează pe propriile fapte neprihănite, mai degrabă decât pe neprihănirea lui Cristos în credincios, acesta se va clătina. Dacă faptele bune, mai degrabă decât harul, devin mijlocul de mântuire, mai degrabă decât rodul mântuirii, vestea cea bună devine nelegiuită. Introspecția constantă fără credința centrată pe Cristos duce la înfrângere, disperare și eșec spiritual. Nesiguranța veșnică este la fel de înșelătoare și distructivă pentru credință ca și securitatea veșnică necondiționată.

Atunci când credința și siguranța se bazează pe tine însuși și nu pe meritele și realizările lui Cristos la cruce, rezultatul va fi nesiguranța. Atunci când credința cuiva este în faptele sale neprihănite, mai degrabă decât în neprihănirea lui Cristos care lucrează în el, el se va clătina. Dacă faptele bune, și nu harul, devin mijlocul mântuirii, în loc să fie rodul mântuirii, vestea bună va deveni o veste proastă. Autoevaluarea constantă fără ancorarea în credința centrată pe Cristos duce la înfrângere, apoi la disperare și apoi la naufragiu spiritual. Nesiguranța veșnică este la fel de înșelătoare și distructivă pentru credință ca și siguranța veșnică necondiționată și fără rezerve.

La extrema opusă se află siguranța eternă necondiționată, așa-numita „mântuire” sau „iertare” fără reînnoire. Biblia ne învață în mod absolut că credincioșii sunt în siguranță și că siguranța lor nu se bazează pe ei înșiși, ci pe lucrarea încheiată a lui Cristos. Dar sunt mulți astăzi care au fost învățați că cineva poate fi îndreptățit sau iertat fără a fi regenerat sau înnoit, chiar dacă Scripturile sunt extrem de clare că încrederea în Cristos aduce „o nouă viață”¹³¹ pentru cei care

„Florile nu aduc primăvara, dar nu poți avea primăvară fără flori. Nu păsările aduc vara, dar nu există vară fără păsări. Nu neprihănirea mă salvează, ci mântuirea aduce neprihănirea.”
- A.W. Tozer

¹³¹ 1 Ioan 5:12; Efeseni 2:5; 2 Corinteni 5:17

au fost morți. Din cauza acestei învățături eronate, mulți sunt nepăsători față de neprihănire, insensibili la mustrare și orbi față de adevărata lor stare spirituală.

O conversație radiofonică între un popular învățător al Bibliei și un interlocutor ilustrează această tristă realitate. Interlocutorul a spus ceva de genul: „Domnule, L-am acceptat pe Cristos când eram copil, dar m-am îndepărtat de biserică și am dus o viață imorală timp de mulți ani. Am consumat droguri, am comis adulter de multe ori și chiar am fost în închisoare. Credeți că mai sunt salvat?” La aceasta, învățătorul Bibliei a răspuns: „Ei bine, dacă L-ai acceptat cu adevărat pe Cristos când erai copil, atunci, indiferent de răul pe care l-ai făcut, ești pe drumul spre cer și nu poți ieși niciodată de pe acel drum”. Atât! Nici un avertisment, nici o mustrare plină de dragoste. Doar încurajări.

După ce am auzit această conversație, mi-au venit în minte întrebări serioase:

- Cum ar putea cineva să ofere garanții biblice de asigurare a mântuirii unui om care trăiește în păcat intenționat?
- Au oferit vreodată autorii biblici siguranța mântuirii cuiva care trăiește în prezent în neascultare?
- Au încercat vreodată autorii Noului Testament să ofere siguranța mântuirii cuiva care practică păcatul?

Niciodată! De fapt, Isus ne avertizează: „Nu oricine-Mi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu, care este în ceruri.”¹³²

Pavel îi îndeamnă pe acei care se numesc creștini să nu facă presupuneri: „Pe voi înșivă încercați-vă dacă sunteți în credință. Pe voi înșivă cercați-vă. Nu recunoașteți voi că Isus Cristos este în voi? Afară numai dacă sunteți lepădați.”¹³³

Mulți dintre acei care se declară credincioși nu înțeleg pe deplin Evanghelia. Ei cred că Dumnezeu i-a iertat prin moartea lui Isus pe cruce, dar nu pot explica cum se întâmplă acest lucru. O persoană poate fi mântuită fără a înțelege pe deplin Evanghelia; certitudinea mântuirii va fi întărită prin cunoaștere. Din cauza lipsei de înțelegere, mulți creștini sunt incapabili să facă față acuzațiilor adversarului lor. Uneori ei sunt copleșiți de îndoială și disperare. Nu așa vrea Dumnezeu să trăim.

► Faceți testul la siguranța mântuirii de pe următoarele două pagini și evaluați cât de bine înțelegeți Evanghelia. (Puteți face copii ale testului în loc să scrieți în cartea dvs.) Este permisă folosirea Bibliei.

¹³² Matei 7:21

¹³³ 2 Corinteni 13:5

TEST PRIVIND SIGURANȚA MÂNTUIIRII

Cât de bine înțelegi Evanghelia?¹³⁴

(1) Care frază explică cel mai bine mântuirea? (Subliniază enunțul și oferă dovezi biblice)

- Mântuit prin har prin credință, păstrat prin fapte
- Salvat prin fapte, păstrat prin fapte
- Salvat prin har prin credință, păstrat prin har prin credință

► De ce ai ales acest răspuns? Explică grupului.

Biblia afirmă în mod clar că toți oamenii trebuie să fie mântuiți (Fapte 4:12). Următoarele întrebări ne vor ajuta să înțelegem de ce trebuie să fim mântuiți.

(2) Trebuie să fim mântuiți pentru că suntem _____ (Romani 3:10, 23; Isaia 53:6).

(3) Care sunt cele trei consecințe ale păcatului pentru păcătos?

- Păcatul ne _____ de Dumnezeu (Isaia 59:1-2)
- Păcatul ne plasează sub _____ lui Dumnezeu (Efeseni 5:5-6)
- Păcatul duce la _____ (Romani 6:23; Efeseni 2:1)

(4) Cum poate credința în moartea și învierea lui Isus să anuleze aceste consecințe ale păcatului?

- Dumnezeu L-a făcut pe Isus să fie _____ pentru noi (2 Corinteni 5:21; 1 Petru 2:24).
- Ca înlocuitor al nostru, Isus a fost _____ de Dumnezeu din cauza păcatului (Matei 27:46).
- Isus a îndurat _____ lui Dumnezeu în locul nostru (Isaia 53:6-7).
- Prin credința în învierea Sa, Isus ne face _____ din punct de vedere spiritual și veșnic (Efeseni 2:6; 1 Petru 1:3).

(5) Care sunt unele dintre cele mai clare semne că am primit o viață nouă prin credința în învierea lui Isus Cristos?

- Avem mărturia _____ că suntem copii ai lui Dumnezeu (Romani 8:16).
- Avem dorința de a cunoaște și _____ Cuvântul lui Dumnezeu (Ioan 8:31; 1 Petru 2:2-3; 1 Ioan 2:3-4).
- Avem _____ pentru Isus și pentru alții (Ioan 8:42, Ioan 13:35; 1 Ioan 3:14).

¹³⁴ Răspunsurile se găsesc la sfârșitul acestui curs.

- Deși mai avem încă nevoie să fim curățiți, aducem _____ spirituală (Ioan 15:8; Galateni 5:22-23) și, deși unii încă se mai luptă cu păcatul (1 Ioan 2:1; Evrei 12:1), noi învingem _____ intenționat și habitual (1 Ioan 2:29). John Wesley a spus-o astfel: „Păcatul rămâne, dar nu domnește”.

(6) De ce a trebuit ca Isus să-Și verse sângele? (Evrei 9:22; 1 Petru 1:18-19)

Pentru că, prin hotărârea lui Dumnezeu, păcatul nu poate fi _____ fără vărsarea unui _____ nevinovat.

(7) De ce este semnificativ faptul că Isus S-a întrupat ca om (1 Timotei 2:5)?

Fiind în același timp om și Dumnezeu, Isus a devenit _____ între Dumnezeu și om. El L-a reprezentat atât pe Dumnezeul cel sfânt, cât și pe oamenii păcătoși. El a devenit al doilea Adam care nu a căzut prin păcat și, prin urmare, se califică drept jertfa perfectă în locul nostru.

(8) Ce rol joacă faptele în mântuirea noastră? (Iacov 2:17; Tit 3:8; Efeseni 2:10)

Faptele bune sunt _____ nașterii din nou.

(9) Ce trebuie să faci ca să fii salvat?

- _____ că ești un păcătos și _____ (Romani 6:23; Fapte 3:19)
- _____ în Evanghelie (Faptele Apostolilor 16:31; Efeseni 2:8)
- _____ pe Isus ca Domn (Romani 10:9)

(10) Noi nu suntem doar mântuiți prin credința în lucrarea lui Cristos, ci și păstrați prin _____ (1 Petru 1:5).

Cele trei elemente constitutive ale siguranței mântuirii

Sunt trei elemente constitutive ale încrederii noastre pe care le vom aborda în cele ce urmează: **Credința în lucrarea finalizată a lui Cristos**, confirmată prin **mărturia credincioasă a Duhului Sfânt**, și **umblarea rodnică a creștinului**.

În paginile următoare, le vom examina mai detaliat.

Noi obținem siguranța mântuirii doar prin credința în lucrarea finalizată a lui Isus Cristos.

Temelia solidă a credinței mântuitoare nu este înrădăcinată în caracterul schimbător al emoțiilor noastre, în failibilitatea experiențelor noastre sau în inconsecvența performanțelor noastre spirituale, ci în lucrarea neschimbătoare și veșnică de răscumpărare a lui Dumnezeu.

Sentimentele și experiențele sunt minunate în viața creștină, dar ele sunt, de asemenea, inconsistente, diverse și nesigure. Chiar și religiile false pot oferi experiențe spirituale, căci „îngerul de lumină”¹³⁵ este un maestru al falsurilor.

Neprihănirea este rezultatul mântuirii, dar chiar și cei mai mari sfinți au cunoscut momente de eșec. Mântuirea noastră se bazează pe ceva mult mai sigur decât noi înșine, emoțiile și experiențele noastre: pe adevărul Evangheliei.

Se știe că atunci când un pilot zboară prin nori el nu trebuie să se încreadă în simțuri, ci în dispozitivele navei. În același mod, atunci când credincioșii trec prin furtuni spirituale, nu trebuie să se încreadă în ei înșiși, ci în Cuvântul lui Dumnezeu.

Tatăl meu mi-a povestit despre un vânător care s-a rătăcit prin pădure. Deși avea o busolă, nu a avut încredere în ea. Din păcate, după câteva zile de căutări, autoritățile l-au găsit mort. Cuvântul lui Dumnezeu este busola mântuirii în care trebuie să ne încredem.

Ce înseamnă lucrarea terminată (finalizată) a lui Cristos?

Ce înțelegem prin lucrarea terminată a lui Isus Cristos? Înseamnă că trebuie să fim mântuiți doar prin Numele Lui:¹³⁶ Isus a murit în locul meu, plătind prețul pentru păcatul meu și acceptând pedeapsa - moartea.¹³⁷

- Isus a devenit jertfa mea înlocuitoare. Din moment ce omul a păcătuit, el trebuia să plătească prețul. Isus a devenit om (omul-Dumnezeu) pentru a lua locul omului la judecată și pentru a-l împăca pe om cu Dumnezeu.¹³⁸

¹³⁵ 2 Corinteni 11:14

¹³⁶ Fapte 4:12

¹³⁷ 2 Corinteni 5:21

¹³⁸ 2 Corinteni 5:21; Romani 5:19

„Este de datoria fiecărui om să depună toate eforturile posibile pentru a fi sigur de chemarea și alegerea sa. Făcând astfel, inima sa va putea fi lărgită, prin Duhul Sfânt, în pace și bucurie, în dragoste și recunoștință față de Dumnezeu, în putere și vigoare în împlinirea îndatoririlor ascultării. Atunci vor apărea roadele corespunzătoare ale siguranței mântuirii.” - Mărturisirea de credință de la Westminster

- Isus Și-a vărsat sângele nevinovat ca ispășire pentru păcat.¹³⁹
- Isus a purtat păcatul nostru în propriul Său trup, devenind jertfa perfectă pentru păcat.¹⁴⁰
- Isus S-a despărțit de Tatăl Său și a îndurat mânia pe care o meritau păcatele noastre, pentru ca noi să nu fim separați veșnic de Dumnezeu.¹⁴¹
- Prin credința în moartea lui Isus pentru păcat, vechea noastră viață de păcat a murit odată cu El.¹⁴²
- Prin învierea lui Isus din morți, și noi am fost înviați la o viață nouă.¹⁴³
- Prin învierea Sa, Isus a învins păcatul, moartea și orice putere malefică, iar prin credință, aceeași putere a învierii acționează în noi.¹⁴⁴
- Prin înviere, Duhul Sfânt dă viață nouă celor care erau morți în greșeli și păcate.¹⁴⁵
- Cristos în noi este „nădejdea slavei.”¹⁴⁶
- Mântuirea înseamnă că am devenit părtași ai naturii divine ¹⁴⁷ și că viața noastră este acum ascunsă cu Cristos în Dumnezeu.¹⁴⁸

Cei care cred în Evanghelie sunt mântuiți doar prin credința în mesajul acesteia, și nu prin eforturile lor de a-L mulțumi pe Dumnezeu.¹⁴⁹ Credința care ne mântuiește este aceeași credință care ne păstrează până la sfârșit.¹⁵⁰

În viața noastră creștină trebuie să ajungem în punctul în care toată încrederea noastră pentru veșnicie se bazează doar pe lucrarea finalizată a lui Isus Cristos pe cruce. Faptele bune sunt rodul mântuirii, dar niciodată sursa, la fel cum actele de bunătate ale unui soț față de soția sa nu sunt niciodată baza legământului lor matrimonial, ci rodul acestuia. În viețile noastre creștine, ca și în relațiile noastre umane, dragostea noastră este imperfectă, performanțele noastre nu sunt ideale și experiențele noastre sunt uneori dezamăgitoare.

Nu voi uita niciodată istoria pe care mi-a spus-o unul dintre profesorii mei de la Colegiul Biblic despre doi dintre studenții săi. Aceștia s-au îndrăgostit, s-au logodit și apoi s-a stabilit data nunții. A venit ziua nunții, ceremonia a fost frumoasă, iar jurămintele au fost însoțite de sinceritate și emoție. Câteva ore mai târziu, îndrăgostiții au fost duși la spital cu o

¹³⁹ Evrei 9:22

¹⁴⁰ 1 Petru 2:24; Isaia 53:5-6

¹⁴¹ Galateni 3:13; Matei 27:46

¹⁴² Romani 6:6

¹⁴³ Romani 6:4

¹⁴⁴ Efeseni 1:19-21

¹⁴⁵ Efeseni 2:5; 2 Corinteni 5:17

¹⁴⁶ Coloseni 1:27

¹⁴⁷ 2 Petru 1:4

¹⁴⁸ Coloseni 3:3

¹⁴⁹ Efeseni 2:8-9

¹⁵⁰ 1 Petru 1:5

intoxicație alimentară teribilă (din câte îmi amintesc eu istoria) și și-au petrecut luna de miere în spital!

„A fost acest cuplu frumos „mai puțin căsătorit” din cauza modului în care se simțeau în zilele de după nuntă?”, ne-a întrebat profesorul. Bineînțeles, știam răspunsul. Căsătoria, ca și mântuirea, se bazează pe o promisiune sau un legământ durabil, și nu pe emoții și experiențe nesigure.

Natura credinței

Dacă mântuirea se capătă prin credință, este vital să înțelegem natura acestei credințe. Cuvântul lui Dumnezeu ne învață în mod clar că credința care mântuiește este o credință vie. Credința înseamnă să te încrezi în Cristos acum! Credința vie se încrede în lucrarea de răscumpărare a lui Cristos astăzi. Credința vie I-a permis lui Dumnezeu să salveze în trecut și să continue să ne salveze în prezent. Credința vie va prezenta dovezi. Credința moartă este credința fără fapte - credința pe care o au chiar și demonii.¹⁵¹ Observăm credința vie în următoarele versete:

„Să ne apropiem cu o inimă **curată**, cu **credință deplină**, cu **inimile stropite și curățite de un cuget rău și cu trupul spălat** cu o apă curată.”¹⁵²

„Voi sunteți **păziți** de puterea lui Dumnezeu **prin credință** pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!”¹⁵³

Din aceste pasaje, precum și din multe altele, învățăm următoarele despre credința vie:

(1) Credința vie este sinceră - vine dintr-o „inimă curată”.

Credinciosul sincer se bucură de o conștiință curată. El nu este fără de păcat, însă este curățat de o conștiință vinovată.¹⁵⁴

Un credincios sincer este un credincios smerit. El nu mai ascunde sau acoperă păcatul. Dacă Cuvântul lui Dumnezeu îl convinge că a greșit din punct de vedere spiritual, el mărturisește acest lucru și refuză să trăiască în ipocrizie.¹⁵⁵ Un credincios sincer primește disciplina dureroasă a lui Dumnezeu ca de la un Tată iubitor.¹⁵⁶ Această durere este, de asemenea, un semn al unei vieți autentice.

Credinciosul sincer practică ascultarea.¹⁵⁷ O persoană care se numește credincioasă, dar nu se supune în mod constant, este numită mincinoasă de Dumnezeu.¹⁵⁸

¹⁵¹ Iacov 2:14-20

¹⁵² Evrei 10:22, evidențiere adăugată.

¹⁵³ 1 Petru 1:5, evidențiere adăugată.

¹⁵⁴ Vezi, de asemenea, Fapte 23:1, Fapte 24:16; 2 Corinteni 4:2; 1 Timotei 1:5, 19

¹⁵⁵ Matei 6:12

¹⁵⁶ Evrei 12:5-11

¹⁵⁷ Ioan 8:31, Ioan 15:10

¹⁵⁸ 1 Ioan 2:3-4

(2) Credința vie produce siguranță – „deplina siguranță a credinței”.

Siguranța începe cu cunoașterea Evangheliei¹⁵⁹ care reprezintă baza siguranței. Înțelegerea și siguranța sunt o apărare puternică împotriva îndoielii, a fricii, a ispitei și a minciunilor acuzatoare ale diavolului.¹⁶⁰

(3) Credința vie este credința care este „păzită prin puterea lui Dumnezeu prin credință”.

Cuvântul „a păzi” înseamnă a apăra un castel sau o fortăreață. Puterea divină, prin credință, ne protejează, ne păstrează și, în cele din urmă, ne conduce spre cer. Credincioșii plini de o astfel de credință Îl privesc pe Isus ca pe „Autorul și Desăvârșirea” credinței lor¹⁶¹: El este Cel care a început lucrarea bună a mântuirii și o va duce la bun sfârșit.¹⁶²

Să fim foarte, foarte expliți: tot harul pentru această călătorie spirituală vine de la Dumnezeu. El poate „să vă păzească de orice cădere și să vă facă să vă înfățișați fără prihană și plini de bucurie înaintea slavei Sale.”¹⁶³ Dumnezeu are nevoie doar de un canal de credință autentică prin care să Își reverse harul. Prin puterea lui Dumnezeu, care este primită prin credință, noi beneficiem de harul care ne păstrează sufletele pentru viața veșnică.

(4) Credința vie este o credință perseverentă. Dacă creștinismul nostru depinde de credință, aceasta este întotdeauna legată de momentul prezent.

Isus și toți scriitorii Noului Testament au învățat în mod clar că adevărata credință este credința care perseverează:

„Dacă rămâneți și mai departe întemeiați și neclintiți **în credință, fără să vă abateți** de la nădejdea Evangheliei.”¹⁶⁴

„Și cel neprihănit va trăi prin credință, dar, **dacă dă înapoi**, sufletul Meu nu găsește plăcere în el.”¹⁶⁵

„Să păstrezi credința și un cuget curat, pe care unii le-au pierdut și au căzut din credință.”¹⁶⁶

¹⁵⁹ 1 Corinteni 15:3-4; Coloseni 2:2

¹⁶⁰ Efeseni 6:17

¹⁶¹ Evrei 12:2

¹⁶² Filipeni 1:6

¹⁶³ Iuda 1:24

¹⁶⁴ Coloseni 1:23, evidențiere adăugată.

¹⁶⁵ Evrei 10:38, evidențiere adăugată.

¹⁶⁶ 1 Timotei 1:19, evidențiere adăugată.

Credința biblică este o credință la timpul prezent, care se agață de Cristos ca de singura speranță de mântuire. Singura cale în momentele în care eșuăm este să ne întoarcem la cruce. Același lucru este valabil și pentru momentele în care ne pocăim de ceva. Dacă renunțarea, deciderea sau abandonarea credinței în Evanghelie nu ar fi o probabilitate înspăimântătoare, de ce ne-ar avertiza atât de insistent scriitorii Noului Testament despre aceasta? Trebuie să ne evaluăm credința!

„Pentru a ne păstra curății este nevoie de aceeași muncă și putere a sângelui lui Cristos care ne-a făcut curății.”
– Adam Clarke

Rezultatul credinței mântuitoare

Credința vie în lucrarea desăvârșită a lui Isus Cristos ne aduce în unitate cu El. Atunci când suntem mântuiți, suntem uniți spiritual cu Cristos și devenim parte din Trupul sau Biserica Sa. În momentul în care suntem mântuiți, se întâmplă o serie de lucruri minunate.

► Solicitați studenților să citească versetele corespunzătoare acestor puncte. Care dintre aceste adevăruri este cel mai prețios pentru voi în acest moment?

- 1. Suntem îndreptățiți/justificați.** Prin credința în lucrarea răscumpărătoare a lui Isus, Dumnezeu Tatăl ne declară acum neprihăniți - ca și cum nu am fi păcătuit niciodată.¹⁶⁷ Biblia ne învață, de asemenea, că în momentul credinței mântuitoare, Dumnezeu „fără fapte, ne socotește neprihăniți.”¹⁶⁸
- 2. Suntem aduși la viață.** Prin moartea și învierea lui Cristos, suntem aduși la viață din punct de vedere spiritual, sau născuți din nou.¹⁶⁹ Prin curățirea prin sângele lui Cristos¹⁷⁰ și prin înnoirea Duhului Sfânt,¹⁷¹ vinovăția și urmele păcatului nostru sunt spălate.
- 3. Suntem sfințiți.** Dumnezeu ne numește acum sfinți! Cu alte cuvinte, ne pune deoparte pentru El. Acum Îi aparținem numai Lui.¹⁷²
- 4. Suntem împăcați cu Dumnezeu.** Prin jertfa sa, Isus a adus din nou împreună pe Dumnezeu sfânt și omul păcătos. Acum nu mai suntem dușmani ai lui Dumnezeu, ci prieteni.¹⁷³

¹⁶⁷ Romani 3:24, Romani 5:9

¹⁶⁸ Romani 4:6

¹⁶⁹ Efeseni 2:5; Ioan 3:3

¹⁷⁰ 1 Ioan 1:9

¹⁷¹ Ioan 3:1-8; Tit 3:5-6

¹⁷² 1 Corinteni 6:9-11

¹⁷³ Coloseni 1:21-22; Romani 5:10

5. Suntem adoptați în familia lui Dumnezeu. Dumnezeu ne-a făcut fiii și fiicele Sale, cu toate drepturile și privilegiile acestei relații Tată-copil.¹⁷⁴ Prin credința în lucrarea terminată a lui Cristos, devenim moștenitori ai lui Dumnezeu și moștenitori împreună cu Cristos.

6. Suntem moștenitori. Această moștenire nu va dispărea și este păstrată în ceruri pentru noi.¹⁷⁵

Nu suntem conștienți de tot acest har în momentul în care suntem mântuiți, dar pe măsură ce creștem în înțelegere, aceste adevăruri vor deveni din ce în ce mai prețioase pentru noi, iar noi vom deveni din ce în ce mai credincioși acestei noi identități atunci când ne concentrăm asupra ei.

Credința vie produce siguranță.

Un om i-a scris odată lui John Wesley că a crede în faptul că-ți poți pierde mântuirea îl poate duce pe credincios la disperare. Acest om i-a spus lui Wesley: „Dacă așa stau lucrurile, atunci „adio” toată liniștea și mângâierea mea”. La aceasta replică Wesley i-a răspuns pasionat:

„Mângâierea mea nu se bazează pe vreo părere dacă un credincios poate cădea sau nu, nici pe amintirea a ceea ce mi s-a întâmplat ieri, ci pe ceea ce se întâmplă astăzi, pe stadiul meu actual de cunoaștere a lui Dumnezeu în Cristos, care m-a împăcat cu El; pe faptul că acum privesc lumina gloriei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos; pe faptul că umblu în lumină, așa cum El este în lumină, și am părtășie cu Tatăl și cu Fiul. Mângâierea mea este că, prin har, pot să cred în Domnul Isus Cristos, iar Duhul Sfânt mărturisește în duhul meu că sunt un copil al lui Dumnezeu. Îmi place să fiu mângâiat de acest lucru și de nimic altceva: Îl văd pe Isus la dreapta Tatălui, sunt umplut de speranța nemuririi depline, simt dragostea lui Dumnezeu revărsată adânc în inima mea și văd păcatul nimicit de dragul meu. Mă bucur de această mărturie a conștiinței mele că, în simplitate și sinceritate, nu cu înțelepciune trupească, ci prin harul lui Dumnezeu, eu îmi trăiesc viața în această lume. Du-te și găsește, dacă poți, o bucurie mai profundă, o odihnă mai fericită de această parte a cerului. Dacă te alini cu orice altă mângâiere în afară de aceasta, te sprijini pe un toiag de trestie frântă, care nu doar că nu-ți va suporta greutatea, ci îți va intra în mână și te va străpunge.”

Wesley afirmă astfel că adevărata credință mântuitoare nu se referă la trecut, ci la prezent. Ea este vie. Credința biblică presupune să privești zilnic la Isus și să experimentezi constant harul Său. Tu ai o asemenea credință?

¹⁷⁴ Ioan 1:12-13

¹⁷⁵ 1 Petru 1:4, 1 Petru 5:4

Găsim siguranță prin mărturia indubitabilă a Duhului Sfânt

Cel de-al doilea element constitutiv al siguranței biblice este mărturia Duhului Sfânt.

„Și voi n-ați primit un duh de robie, ca să mai aveți frică, ci ați primit un duh de înfiere, care ne face să strigăm: „Ava!”, adică „Tată!” Însuși Duhul adeverește împreună cu duhul nostru că suntem copii ai lui Dumnezeu.”¹⁷⁶

Siguranța biblică vine prin mărturia Duhului Sfânt că suntem acum fii și fiice ale lui Dumnezeu. Aceasta este convingerea interioară și conștiința spirituală că am fost iertați și născuți din Dumnezeu.

Conceptul biblic de răscumpărare și adopție (înfiere) este un adevăr minunat. Sclavia era o realitate tristă în vremurile Noului Testament. Dar ni se spune că, prin plata unui preț determinat, sclavii puteau fi răscumprați și deveni oameni liberi. După ce a cumpărat libertatea unui sclav, răscumpărătorul putea apoi să-l adopte ca pe propriul său copil și moștenitor a tot ceea ce posedă. Adopția încheia procesul de răscumpărare.

Biblia spune că atunci când eram încă neconvertiți eram sclavi. Stăpânul nostru era păcatul. Prin vărsarea propriului Său sânge, Cristos a plătit prețul răscumpărării noastre din păcat, rupând puterea acestuia de a ne înrobi și ne-a adoptat ca fii și fiice ale Sale. Prin credință, suntem acum „moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună-moștenitori cu Cristos.”¹⁷⁷ Confirmarea acestei tranzacții spirituale este ceea ce Biblia numește dovada sau mărturia Duhului Sfânt. Este o conștientizare interioară a faptului că suntem acum copiii preaiubiți ai lui Dumnezeu.¹⁷⁸ Dumnezeu nu mai este un vrăjmaș sau un străin, ci Unul pe care Îl cunoaștem din ce în ce mai mult ca „Ava, Tată!” - Unul cu care relaționăm la un nivel foarte intim.¹⁷⁹

Relația intimă cu Dumnezeu este una dintre cele mai importante pietre de temelie ale formării spirituale. Te bucuri de această mărturie a Duhului Sfânt? Ai realizat vreodată cât de mult te vrea Dumnezeu lângă El? Înțelegi prețul pe care Dumnezeu a fost dispus să-l plătească pentru ca tu și eu să putem fi aproape de El? Știi cât de mult vrea Dumnezeu să te binecuvânteze și să-ți dăruiască harul Său?

Suntem întăriți în siguranța mântuirii noastre prin roadele vieții creștine

A treia componentă a siguranței biblice este umblarea rodnică cu Dumnezeu. Deși suntem mântuiți numai prin har, prin credință și păstrați în același mod, credința mântuitoare nu există de la sine, ci este însoțită de roade. Fiecare credincios adevărat va putea identifica dovezi clare în caracterul și viața sa. Adevărații credincioși își manifestă credința prin fapte:

¹⁷⁶ Romani 8:15-16; 1 Ioan 4:13

¹⁷⁷ Romani 8:17

¹⁷⁸ 1 Ioan 4:13

¹⁷⁹ Galateni 4:6

„Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Cristos Isus **pentru faptele bune** pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte ca să umblăm în ele.”¹⁸⁰

„Vrei dar să înțelegi, om nesocotit, că **credița fără fapte este zadarnică?**”¹⁸¹

Isus învăța că o viață creștină rodnică este dovada unei adevărate ucenicii.¹⁸² Dacă viața cuiva nu este caracterizată de rodnicie, este un semn de moarte spirituală.

Roadele credinței mântuitoare: Zece întrebări practice pentru a identifica siguranța mântuirii

În cele ce urmează sunt prezentate zece întrebări¹⁸³ prin care ne putem examina pe noi înșine pentru a vedea dacă credința noastră este cu adevărat vie și aduce roade sau nu.¹⁸⁴ În timp ce lucrarea finalizată a lui Cristos este fundamentul mântuirii, aceste zece întrebări ne ajută să ne examinăm roadurile mântuirii noastre:

(1) Ce fac eu în secret?

Oamenii mântuiți experimentează o viață secretă schimbată radical. Mântuirea schimbă ceea ce privești pe internet și ceea ce faci atunci când nimeni nu te privește. Dacă viața ta secretă nu s-a schimbat în mod radical, s-ar putea să nu fii o persoană schimbată. În bărbatul sau femeia mântuit(ă) se naște dorința pentru o inimă curată!¹⁸⁵

(2) M-am pocăit cu adevărat?

Mântuirea produce o inimă umilă și pocăită - nu doar în momentul convertirii, ci ori de câte ori Dumnezeu te convinge că ai greșit din punct de vedere spiritual. Petru, care era deja ucenic de peste trei ani, a plâns cu lacrimi amare după ce s-a lepădat de Domnul.¹⁸⁶ Când Pavel i-a mustrat pe corinteni pentru că au greșit, întristarea dumnezeiască i-a condus la pocăință - o întoarcere radicală de la păcat și o alergare zeloasă către Dumnezeu!¹⁸⁷

(3) Am eu dragoste pentru Isus?

Mântuirea produce o afecțiune puternică pentru Isus. Isus a spus că, dacă Dumnezeu este Tatăl tău, Îl vei iubi.¹⁸⁸ Nimeni nu se întreabă dacă iubește pe cineva, mai ales pe Dumnezeu. Dragostea ne atinge sufletul. Este ceea ce ne gândim când ne trezim dimineața și ne culcăm seara. Este ceea ce ne conduce. Este ceea ce ne face să fim dispuși să ne sacrificăm. Este cea pentru care trăim.

¹⁸⁰ Efeseni 2:10, evidențiere adăugată.

¹⁸¹ Iacov 2:20, evidențiere adăugată.

¹⁸² Ioan 15:8

¹⁸³ Adaptat după mesajul pastorului Tim Conway, “Am I Saved? 10 Tests of Assurance - Tim Conway.” Preluat din <https://www.youtube.com/> September 18, 2020.

¹⁸⁴ 2 Corinteni 13:5

¹⁸⁵ Psalmul 139:23-24

¹⁸⁶ Luca 22:62

¹⁸⁷ 1 Corinteni 7:9-11

¹⁸⁸ Ioan 8:42

(4) Iubesc eu oamenii?

Apostolul Ioan scrie că persoana care nu-i iubește pe oameni în moduri foarte practice (cum ar fi împărțirea averii) și cu o dragoste asemenea celei de la cruce nu este de la Dumnezeu.¹⁸⁹

(5) Sunt eu ascultător de Cuvântul lui Dumnezeu?

Ascultarea de Cuvântul lui Dumnezeu este unul dintre cele mai evidente semne ale nașterii din nou. Isus a spus că suntem adevărați ucenici atunci când ascultăm de Cuvântul Său.¹⁹⁰ Și a zis: „Nu oricine Îmi zice: „Doamne, Doamne!” va intra în Împărăția cerurilor, ci cel ce face voia Tatălui Meu care este în ceruri.”¹⁹¹ Are Cuvântul lui Dumnezeu autoritate asupra vieții tale? Sau îți este ușor să îl ignori?

(6) Pe ce este setată mintea mea?

Mântuirea produce o schimbare a mentalității. În Romani, Pavel spune că cei care trăiesc conform firii păcătoase (necreștini) își îndreaptă mintea spre lucrurile firii păcătoase. Aceasta înseamnă moarte! Dar cei care trăiesc potrivit Duhului Sfânt (adevărații creștini) își îndreaptă mintea spre lucrurile Duhului. Aceasta este viață și pace.¹⁹² Te surprinzi gândindu-te din ce în ce mai mult la Dumnezeu, la Scriptură și la lucrurile cerești? O gândire plină de Duhul Sfânt este o disciplină, dar este, de asemenea, un rezultat al unei noi naturi.

(7) Îmi distrug eu idolii?

Prin profetul Ezechiel, Dumnezeu a promis că va stropi cu apă curată pe păcătoși, îi va curăța de toate murdăriile și idolii lor, le va da o inimă nouă și un duh nou, le va înlocui inima de piatră cu o inimă blândă și va pune Duhul Său în ei pentru ca ei să păzească Cuvântul Său.¹⁹³ A făcut El acest lucru în viața ta? Dumnezeu este gelos pe dragostea și afecțiunea ta și, dacă ești copilul Său, El va elimina tot ceea ce concurează cu această dragoste.

„Așa cum un puiet de stejar este un stejar, tot așa și un creștin-prunc este un creștin. Însă precum ar fi ridicol să numești un tufiș de mărăcini un stejar, tot așa este ridicol să numești creștin un om care nu are niciuna dintre caracteristicile unui creștin.”

- Autor necunoscut

(8) Sunt eu o creație nouă?

Observă alții schimbări în mine? A deveni creștin înseamnă a trece de la moarte spirituală la viață spirituală. Nimeni nu înviază din morți pe neobservate! Nu ai înviat din morți decât dacă alți oameni au observat schimbarea pe care harul lui Dumnezeu a produs-o în tine.

¹⁸⁹ 1 Ioan 3:10, 16-19

¹⁹⁰ Ioan 8:31

¹⁹¹ Matei 7:21

¹⁹² Romani 8:5-6

¹⁹³ Ezechiel 36:25-27

(9) Am eu încredere în Cristos?

O inimă care se încrede în mod radical în Cristos este o dovadă puternică a mântuirii. Adevărații credincioși se încred în Cristos nu doar pentru mântuirea veșnică, ci și pentru viața de zi cu zi, cum ar fi hrana și îmbrăcămintea.¹⁹⁴ Ești dispus să ieși din zona de siguranță și să mergi spre Isus pe apă, chiar și atunci când alții te înțeleg greșit și te defăimează? Ai încredere în El? Deciziile pe care le iei arată în cine ai încredere - în bani, în firea ta sau în Cristos.¹⁹⁵ Dacă ești credincios, atunci iei decizii cu privire la finanțele tale, la familia ta, la sănătatea ta, la slujba ta și la multe alte lucruri pe care necredincioșii le consideră stupide.¹⁹⁶

(10) Văd eu oamenii într-un mod nou?

Adevărații credincioși vor vedea oamenii altfel. Pavel a spus că, de acum înainte, nu mai vedem oamenii după trup - după poziția lor socială sau economică - ci după poziția lor spirituală - ca oameni pe care Dumnezeu îi iubește și pentru care Cristos a murit și a înviat.¹⁹⁷ Așa cum nu-L mai privim pe Cristos ca pe o ființă umană obișnuită, tot așa îi vedem acum pe frații noștri în credință pentru ceea ce sunt - noi creaturi împăcate cu Dumnezeu. Îi vezi pe oameni altfel decât îi vedeai înainte?

Pauză pentru reflecție

Iată câteva întrebări de formare spirituală de luat în considerare:

- Te încrezi chiar acum în lucrarea încheiată a lui Cristos? Este speranța ta clădită doar pe jertfa Lui?
- Ai nevoie să te pocăiești că te încrezi în propriile eforturi și în neprihănirea ta pentru a te face acceptabil înaintea lui Dumnezeu sau în propria ta performanță?
- Ai permis emoțiilor tale nesigure sau conștientizării eșecului să îți fure încrederea în Evanghelie?
- Te bucuri de mărturia interioară a Duhului Sfânt că ești un copil al lui Dumnezeu?
- Înveți din ce în ce mai mult despre privilegiile și responsabilitățile relației tale cu Dumnezeu?
- Vezi roadele credinței mântuitoare în viața ta? Dacă ai fi acuzat în fața unui tribunal că ești creștin, ar exista suficiente dovezi pentru a te condamna?

Poate că acum ar fi un moment bun pentru tine să te închini înaintea Domnului. Dacă îți lipsește credința, crede și primește Evanghelia. Cere-I Domnului să te ajute să te încrezi pe deplin în Cristos. Dacă ai devenit conștient de necredință și de păcat, pocăiește-te și cere-I Domnului har și îndurare. Dumnezeu se împotrivesc celor mândri, dar dă har celor smeriți.¹⁹⁸

¹⁹⁴ Matei 6:25

¹⁹⁵ 1 Timotei 6:17

¹⁹⁶ 1 Corinteni 1:27

¹⁹⁷ 2 Corinteni 5:14-15

¹⁹⁸ Iacov 4:6

Lecția 3. Sarcini de lucru

(1) Revezi testul privind siguranța mântuirii în această săptămână și dă testul la cel puțin trei creștini practicienii înainte de următoarea ședință de clasă. Fii pregătit să vorbești despre rezultatele testelor în timpul orei de curs de săptămâna viitoare.

(2) Fă testul bazat pe materialul din această lecție.

(3) Petrece cel puțin treizeci de minute în această săptămână pentru a revedea această lecție, inclusiv referințele din Scriptură, cerându-i Duhului Sfânt să îți dea călăuzire.

(4) Notează în jurnalul tău orice schimbări specifice care ar trebui făcute în viața ta, pe măsură ce Domnul ți le descoperă.

(5) Meditează la cel puțin un psalm în timpul devoțional zilnic și notează în jurnalul tău ce spune psalmistul despre natura și caracterul lui Dumnezeu.

(6) Înregistrează în jurnalul tău o rugăciune personală pentru transformare și creștere spirituală, bazată pe această lecție.

Lecția 3. Test

(1) Realizați testul privind siguranța mântuirii.

(2) Care sunt cele trei elemente constitutive ale siguranței discutate în această lecție?

(3) Care sunt cele șase rezultate ale credinței mântuitoare?

(4) Numiți câteva dintre roadele adevăratei mântuiri.

LECȚIA 4

Formarea spirituală prin cunoașterea lui Dumnezeu

Lecția 3. Recapitulare

Notă pentru profesor: Discutați punctele principale ale Lecției 3. Solicitați doritorilor să împărtășească rugăciunile personale scrise din Lecția 3. De asemenea, treceți în revistă cele trei aspecte ale călătoriei de formare spirituală discutate în Lecția 2.

Obiectivele lecției

La sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să știe unde să caute răspunsuri pentru a descoperi cine este Dumnezeu.
- (2) Să înțeleagă trei moduri importante prin care Dumnezeu Se revelează.
- (3) Să înțeleagă cât de importantă este cunoașterea lui Dumnezeu pentru formarea spirituală.
- (4) Să fie capabil să explice câteva dintre atributele-cheie ale lui Dumnezeu.
- (5) Să înțeleagă modul în care Isus revelează perfect natura lui Dumnezeu.

Crâmpie din viață

De când omul a păcătuit în grădina Edenului, a fost tentat să creadă ce este mai rău despre Dumnezeu, însă, în același timp, nu vom vrea niciodată să iubim sau să imităm un Dumnezeu în care nu avem încredere. Unii credincioși sinceri întâmpină dificultăți în urmărirea asemănării cu Cristos pentru că nu văd în Isus frumusețea pe care alții o admiră.

Victimele dezastrelor

Atunci când dezastrele naturale, atacurile teroriste sau epidemiile lovesc o națiune, unii lideri spirituali susțin că acestea sunt revărsări ale mâniei și judecății lui Dumnezeu. Mulți creștini se confruntă cu această percepție a lui Dumnezeu, mai ales când credincioșii suferă alături de necredincioși din cauza dezastrelor care au loc.

Studentii Școlii Biblice

Câțiva studenți de la școala biblică se întâlneau săptămânal cu președintele colegiului în cadrul grupului mic de ucenicie. Într-una din seri, mentorul a pus întrebarea: „Dacă Isus ar intra pe ușa aceasta chiar acum și s-ar uita direct la tine, care crezi că ar fi expresia feței Lui?”. Studenții au fost surprinși de întrebare, dar acest lucru i-a pus pe gânduri. Câțiva au spus că Cristos i-ar fi privit cu dezamăgire și că expresia de pe fața Lui ar fi spus: „Ai fi putut proceda mai bine...” Cel puțin un elev și-a imaginat că Isus ar fi fost furios. O tânără a plâns, emoțiile ei fiind atât de copleșitoare, încât nu a putut răspunde. Doar un singur student a crezut că, dacă Isus ar intra pe ușă, ar zâmbi!

O soție și mamă tânără

Încercarea de a o învăța și de a o îndruma pe Trisha, o nou-convertită, spre o viață creștină stabilă și împlinită nu era ușoară. Ea crescuse într-un cămin abuziv, destrămat și cu foarte puține modele pozitive. La sfârșitul adolescenței, intrase în contact cu un grup de oameni care se numeau creștini. Aceștia au făcut-o să se simtă ca în familie, dar, de asemenea, i-au „spălat creierul” cu o formă extrem de distorsionată și lipsită de har a creștinismului.

Sub această influență, Trisha nu a simțit niciodată că ar putea să se ridice la nivelul standardelor propuse. În loc să experimenteze bucuria mântuirii, ea se lupta constant cu îndoiala, disperarea și rușinea. A devenit foarte confuză din punct de vedere spiritual. Nu știa cum să separe doctrinele esențiale ale Bibliei de doctrinele neesențiale ale bisericii ei. Când nu a mai putut suporta presiunea, Trisha s-a despărțit de acea biserică și a început să frecventeze adunarea pe care o păstoream eu. Cu o voce foarte obosită și descurajată, într-o duminică, ea s-a ridicat în picioare și a depus mărturie, încheindu-și discursul cu această declarație foarte tristă, dar revelatoare: „Încerc doar să fac tot posibilul să rămân salvată!”. Pentru Trisha, Dumnezeu era foarte exigent, greu de mulțumit și a-L sluji era o povară.

Când am încercat să o lămuresc pe Trisha cu privire la adevărul Evangheliei și la doctrina harului lui Dumnezeu, m-a privit cu suspiciune. Cred că se întreba dacă nu cumva eram unul dintre pastorii lumești despre care o avertizase prima ei familie bisericească. Poate că îi ofeream o versiune ieftină a vieții creștine. Poate că a fi creștin însemna pentru ea a fi ceva foarte greu, iar eu încercam doar să-i fac situația mai ușoară!

Credinciosul în suferință

Soția unui fermier foarte sărac pe care l-am întâlnit într-un mic sat din Asia s-a îmbolnăvit brusc - a dezvoltat ulcere de origine necunoscută pe tot corpul. A suferit dureri de nedescris timp de săptămâni întregi. Nici unul dintre medicamentele prescrise de medic nu a fost eficient. Un evanghelist al prosperității se întâmpla să țină o campanie de evanghelizare în zonă, iar familia ei a dus-o acolo pentru a-l întâlni. El a declarat că, din moment ce boala și suferința sunt rezultatul păcatului, este întotdeauna voia lui Dumnezeu să vindece fizic. El a predicat că vindecarea fizică este o binecuvântare pe care fiecare credincios o putea cere și chiar revendica, ca moștenire de drept! El a declarat că aceia care aveau suficientă credință și aduceau „sămânța” dărnicii vor primi vindecare imediată. Disperată, această biată femeie a dat tot ce avea și a crezut sincer în vindecare, rugându-se cu ferveare. Cu toate acestea ea nu a fost vindecată. De ce? Ea nu știa. Poate că nu era demnă în ochii lui Dumnezeu. Credința ei a fost zdruncinată. S-a simțit abandonată de Dumnezeu.

Creștina vârstnică

Cunosc o creștină în vârstă care este torturată de gânduri despre Dumnezeu. Ea crede că lucrurile rele care i se întâmplă sunt rezultatul pedepsei lui Dumnezeu pentru că nu a ascultat de toate îndemnurile sale interioare. Odată a simțit că Dumnezeu i-a spus să participe la o anumită întrunire, dar pentru că ea și soțul ei nu se simțeau bine, au ales să

nu meargă. Când a căzut și și-a rupt brațul câteva zile mai târziu, a fost sigură că era pedeapsa lui Dumnezeu pentru „neascultare”. Această femeie minunată trăiește într-o mare anxietate.

Fermierul din Asia

Mi s-a povestit recent despre un fermier creștin din Filipine care și-a mărturisit furia și confuzia în fața familiei sale spirituale. „Nu înțeleg!”, a exclamat el. „De ce recolta mea de ceapă este bolnăvicioasă și slabă, în timp ce cea a vecinului meu necreștin este sănătoasă și abundentă? Dumnezeu pare nedrept! Din moment ce sunt creștin, n-ar trebui ca Dumnezeu să dea mai multă bunăstare cepei mele decât cepei vecinului meu?”.

Un grup de adolescenți în Mexic

Unui grup de adolescenți din Mexic i se interzice să facă sport pe proprietatea bisericii. „Acesta este un teren sacru!”, li se ține din când în când o predică, „și dacă trebuie să faceți sport, va trebui să o faceți departe de casa lui Dumnezeu!”. Liderii acestei congregații, precum și adolescenții, sunt confuzi în ceea ce privește spiritualitatea. Mulți dintre adolescenții care au crescut în această biserică locală se îndepărtează de Dumnezeu.

► Cum Îl percep oamenii din aceste istorii pe Dumnezeu? Cum este modelată viața lor de percepția, viziunea pe care o au despre Dumnezeu?

Ceea ce credem despre Dumnezeu contează

Fără îndoială, cea mai importantă influență asupra formării noastre spirituale o are percepția noastră despre Dumnezeu. Viziunea ta despre Dumnezeu are un impact enorm asupra vieții tale chiar acum. Ea are un impact asupra viziunii tale despre tine însuși. Are un impact asupra relațiilor tale cu ceilalți. Are un impact asupra relației tale cu Dumnezeu. Citiți cu atenție cuvintele lui A.W. Tozer:

„Nimic nu denaturează și nu deformează mai mult sufletul decât o concepție îngustă sau nedemnă despre Dumnezeu. Anumite secte, cum ar fi fariseii, deși susțineau că Dumnezeu este sever și aspru, reușeau să mențină un nivel destul de ridicat de moralitate exterioară, însă neprihănirea lor era doar exterioară.... Dumnezeul fariseului era un Dumnezeu exigent, cu care nu era ușor de trăit, așa că religia lui a devenit sumbră, dură și lipsită de iubire....

Ce bine ar fi dacă am ști că este ușor să trăiești cu Dumnezeu! El ne cunoaște natura și Își amintește că suntem praf. Ne poate pedepsi uneori, este adevărat, dar chiar și acest lucru îl face cu un zâmbet - un zâmbet mândru pentru copiii Săi, zâmbetul blând al unui Tată care debordează de plăcere pentru fiul Său imperfect, dar promițător, care devine din ce în ce mai mult asemănător cu Cel al cărui copil este.”¹⁹⁹

¹⁹⁹ A. W. Tozer, “God is the Most Winsome of All Beings” in *Renewed Day by Day (Volume 1)*. Preluat din <https://dailytozer.wordpress.com/2012/09/01/god-is-the-most-winsome-of-all-beings> September 12, 2020.

Ceea ce credem despre Dumnezeu contează.

- Prietenii lui Iov au crezut că Dumnezeu întotdeauna îi ajută pe cei drepti și îi pedepsește pe cei vinovați, așa că l-au judecat și l-au condamnat pe prietenul lor suferind ca pe un nelegiuit.²⁰⁰
- Regele Saul a crezut că Dumnezeu va fi mai impresionat de sacrificii decât de ascultare, așa că și-a pierdut regatul.²⁰¹
- Regele David a crezut că legile lui Dumnezeu sunt doar sugestii, așa că s-a supărat pe Dumnezeu pentru că l-a ucis pe Uza.²⁰²
- Fariseii au crezut că sfințenia poate fi obținută făcând mai mult, așa că au devenit mai conservatori și mai sacrificiali, dar și mai mândri și mai abuzivi din punct de vedere spiritual.²⁰³
- Oamenii obișnuiți din vremea lui Isus credeau că nenorocirile și bolile erau întotdeauna blestemul lui Dumnezeu pentru păcate personale sau familiale, de aceea vedeau cauza necazurilor fie în faptul nașterii, fie în vina victimelor peste care se prăbușeau turnurile.²⁰⁴
- Chiar și ucenicii credeau că Isus era sectant, așa că au condamnat lucrătorii evlavioși care nu făceau parte din grupul lor.²⁰⁵

Chiar contează ce credem despre Dumnezeu!

Ideea – cheie

Întrebarea la care dorim să răspundem în această lecție este: Cum începem să ne dezvoltăm o viziune sănătoasă despre Dumnezeu? Cum ne dezvoltăm urechi care să-L audă pe Dumnezeu mai distinct și ochi care să-L vadă mai clar?

Dumnezeu este veșnic același, dar vederea noastră a fost afectată de nori: nori de tradiție, de concepții greșite, nori de păcat, nori de mândrie și, uneori, nori de abuz spiritual. Ne-am dezvoltat imaginea despre Dumnezeu prin informațiile pe care le-am preluat din familia noastră, din biserica noastră și din mediul cultural. Nu tot ceea ce am învățat este greșit, bineînțeles, dar unele lucruri sunt distorsionate. După cum putem vedea, în viața fiecăruia dintre noi, imaginea lui Dumnezeu a fost umbrită într-un fel sau altul. Dușmanul sufletelor noastre s-a ocupat de asta. Formarea spirituală poate ajuta la îndepărtarea a tot ceea ce ascunde adevărata față a lui Dumnezeu.

²⁰⁰ Iov 22:4-5 și Iov 36:11-12

²⁰¹ 1 Samuel 15:15, 22-23

²⁰² 1 Cronici 13:7-11

²⁰³ Matei 23

²⁰⁴ Ioan 9:3; Luca 13:2, 5

²⁰⁵ Marcu 9:38

Când eram copil, familia mea a locuit o perioadă de timp în frumosul stat Washington. Una dintre amintirile mele preferate din acele zile este vizita la Muntele Rainier, un munte majestuos de 4.392 de metri, al cărui vârf, într-o zi senină, putea fi văzut probabil de la o sută de mile depărtare!

Într-o zi, când tatăl meu ne-a condus familia la poalele muntelui Rainier, am fost dezamăgiți pentru că nu am putut vedea vârful toată ziua, deoarece era acoperit de nori. Îmi amintesc că mă uitam cu nostalgie pe fereastră, pe bancheta din spate a break-ului nostru maro, sperând să îl văd, când deodată norii s-au despicat și a apărut! A fost incredibil, magnific! Nici până în ziua de azi nu-mi găsesc cuvintele pentru a descrie priveliștea impresionantă a aceluia vârf de munte suspendat în cerul albastru la doi kilometri deasupra noastră.

Este o zi minunată în viața unui credincios atunci când norii dispar și el Îl vede pe Dumnezeu - Dumnezeu revelat cel mai deplin și mai frumos în Isus!

În această lecție, vom învăța că o viziune mai clară și mai sănătoasă despre Dumnezeu se poate forma în mai multe moduri:

- 1. Meditând asupra revelației lui Dumnezeu despre Sine**, în special în actele Sale creatoare și în Scripturi. Efortul de a ne goli mintea de imaginile greșite despre Dumnezeu este zadarnic dacă nu ne umplem în mod constant mintea de adevăr. Vânturile proaspete ale adevărului sunt cele care împrăștie norii.
- 2. Privind la Isus**, care este revelația deplină a lui Dumnezeu pentru om, ne vom antrena să Îl vedem pe Dumnezeu în persoana, învățătura și lucrarea răscumpărătoare a lui Isus. Vom învăța că a-L vedea pe Dumnezeu în chipul lui Isus este vital pentru o viziune corectă despre Dumnezeu.
- 3. Prin experimentarea personală a lui Dumnezeu**, vom învăța că, de cele mai multe ori, Dumnezeu ne dezvăluie din ce în ce mai mult din frumusețea Sa pe măsură ce umblăm cu El. De-a lungul istoriei, Dumnezeu a ales să ne dezvăluie adevărul despre El Însuși în contextul unei relații.

Vom învăța apoi să luăm zilnic captiv orice gând, aducându-l în ascultare de adevărul pe care Dumnezeu ni l-a descoperit despre Sine.

Revelația lui Dumnezeu despre Sine Însuși

Există multe moduri în care Dumnezeu se dezvăluie omului. El se revelează în fiecare zi prin frumusețile și minunile lumii pe care a creat-o și pe care o susține. Cerurile Îi vestesc slava și lucrarea mâinilor Sale.²⁰⁶ Diversitatea încântătoare a pământului, munții majestuoși și izvoarele sale repezi, oceanul abundent și diversitatea vegetației, designul complicat al planetei și misterele fascinante, toate vorbesc despre înțelepciunea,²⁰⁷ puterea și natura Sa

²⁰⁶ Psalmul 19:1

²⁰⁷ Psalmul 104:24. Întreg acest capitol este o descriere frumoasă a lui Dumnezeu ca fiind atât creator, cât și susținător al creației Sale.

divină.²⁰⁸ Isus Însuși a fost interesat să observe lumea pe care a creat-o și s-a referit constant la ea în învățăturile Sale.²⁰⁹ Dar în această lecție ne vom concentra în primul rând pe o revelație mai completă a lui Dumnezeu.

Dumnezeu Se revelează în Scripturi prin atributele Sale

Este important pentru noi să studiem modurile în care Dumnezeu a ales să Se autodefinească. Să luăm ca exemplu următorul pasaj:

„Domnul a trecut pe dinaintea lui și a strigat: „Domnul Dumnezeu este un Dumnezeu plin de îndurare și milostiv, încet la mânie, plin de bunătate și credincioșie.”²¹⁰

Acest pasaj este unul dintre cele mai bune locuri din toată Scriptura pentru a întrevădea atributele glorioase ale lui Dumnezeu. În acest pasaj, Moise, prietenul lui Dumnezeu,²¹¹ a cerut să vadă slava lui Dumnezeu! Este o cerere îndrăznească. Dumnezeu a răspuns:

„Voi face să treacă pe dinaintea ta toată frumusețea Mea și voi chema Numele Domnului înaintea ta... Și când va trece slava Mea, te voi pune în crăpătura stâncii și te voi acoperi cu mâna Mea până voi trece.”²¹²

Deși lui Moise i s-a acordat doar o privire a spatelui lui Dumnezeu în acea zi,²¹³ și nu întreaga Sa glorie, adică fața Sa, totuși revelația lui Dumnezeu era atât de sfântă, de frumoasă și de convingătoare, încât l-a făcut pe Moise să se plece până la pământ și să se închine. În loc să-l facă pe Moise să fugă, această viziune a lui Dumnezeu l-a determinat pe Moise să-L implore pe Dumnezeu să meargă cu poporul Său, să le ierte fărâdelegile și păcatele, și să Îi ia în stăpânirea Sa.²¹⁴ Moise dorea să aparțină acestui Dumnezeu!

► În timp ce meditezi în rugăciune la următoarele atribute ale lui Dumnezeu revelate lui Moise pe Muntele Sinai, pune-ți întrebarea: Dumnezeul pe care L-a văzut Moise este Dumnezeul pe care Îl cunosc eu în mintea și inima mea?

(1) Domnul – *Yahweh*

Moise a învățat că DOMNUL DUMNEZEU este YHWH. Atunci când DOMNUL (YHWH) este scris cu majuscule, acesta indică numele personal al Dumnezeului lui Israel, Yahweh. Iahve este un Dumnezeu care iubește să asigure, să protejeze. De asemenea, El Își disciplinează copiii.

²⁰⁸ Romani 1:20

²⁰⁹ Matei 6:26-29 ca și exemplu

²¹⁰ Exod 34:6

²¹¹ Exod 33:11

²¹² Exod 33:19, 22

²¹³ Exod 33:23

²¹⁴ Exod 34:9

(2) Îndurător sau compătitor

Yahweh este un Dumnezeu plin de compasiune, ceea ce înseamnă că Îi pasă cu adevărat de oameni și îi tratează cu tandrețe și milă.

(3) Milostiv

Yahweh S-a numit pe Sine Însuși „milostiv” ceea ce înseamnă că face lucruri pentru oameni pe care aceștia nu le merită și le oferă mai mult decât s-ar putea aștepta, acordându-le astfel o adevărată favoare.

(4) Încet la mânie

Yahweh S-a descris ca fiind „încet la mânie”, ceea ce înseamnă că are răbdare cu comportamentul și eșecurile oamenilor, inclusiv cu eșecurile lor morale. *Yahweh* este Dumnezeul celei de-a doua șanse!

(5) Plin de bunătate

Yahweh S-a declarat a fi „măreț în dragoste”. Cuvântul ebraic „hesed” este folosit de 175 de ori în Biblie cu referire la Dumnezeu. Acesta vorbește despre dragostea și bunătatea Sa nemeritată și de neclintit. Este un cuvânt care vorbește despre devotamentul plin de compasiune, nepieritor și iubitor al unui membru al legământului față de altul. Indiferent cât de nestatornici și de nesiguri ar fi oamenii în relația lor cu Dumnezeu, putem conta pe El în orice situație și în orice moment, fiind ferm convinși că El va fi credincios promisiunilor Sale!

(6) Credincios

Yahweh S-a descris pe Sine Însuși ca fiind „plin de credincioșie”, ceea ce înseamnă că tot ceea ce spune este adevărat, demn de crezut și că se poate avea încredere în El chiar și în El în ceea ce privește chestiunile de viață și de moarte, inclusiv chestiuni de viață și de moarte veșnică.²¹⁵

► Ia-ți timp să meditezi la aceste atribute ale lui Dumnezeu și întreabă-te dacă acestea seamănă cu Dumnezeul pe care Îl ai tu în minte. Dumnezeu ți se pare la fel de minunat cum L-a văzut și Moise?

Isus, revelația absolută a lui Dumnezeu despre Sine Însuși

Isus reprezintă slava lui Dumnezeu

► Citește cu atenție Ioan 1:14-18.

În acest text, Ioan ne spune că slava lui Dumnezeu pe care Moise nu a putut să o vadă și pe care nu i s-a permis să o vadă, noi am văzut-o revelată în Isus:

²¹⁵ D. K. Stuart, *Exodus (Volume 2)*, (Nashville: Broadman & Holman Publishers, 2006), 715–716

„Și Cuvântul (care „era cu Dumnezeu” și care „era Dumnezeu”²¹⁶) S-a făcut trup și a locuit printre noi, și noi am privit slava Lui... Și noi toți am primit din plinătatea Lui și har după har.... Nimeni n-a văzut vreodată pe Dumnezeu; singurul Lui Fiu, care este în sânul Tatălui, Acela L-a făcut cunoscut.”²¹⁷

În aceste versete, Ioan ne învață adevărul uluitor că Isus este revelația deplină a slavei lui Dumnezeu și că Isus, cel care era în „sânul Tatălui”, adică Cel care este unit cu Tatăl și care Îl cunoaște îndeaproape pe Tatăl, a venit în lumea noastră pentru a ni-L face cunoscut: nu doar pentru ca noi să știm despre El, ci pentru a-L cunoaște mai îndeaproape.

Numele de Tată este dezvăluit cel mai bine în Evanghelii. Noul Testament arată că, prin credința în Cristos, Dumnezeu devine Tatăl nostru. Cuvântul „Tată” cu referire la Dumnezeu este folosit doar de 15 ori în Vechiul Testament și de 245 de ori în Noul Testament! Ca nume al lui Dumnezeu, el subliniază grija plină de dragoste a lui Dumnezeu, asigurarea Sa, disciplinarea și modul în care trebuie să ne adresăm Lui în rugăciune. Prin Isus am intrat în părtășie cu Dumnezeu Tatăl!²¹⁸

În Cristos am dobândit mult mai mult decât numele și atributele Sale: El ni S-a dat pe Sine Însuși! El ni L-a revelat pe Cel pe care Îl puteam vedea cu ochii noștri, auzi cu urechile noastre și atinge cu mâinile noastre.²¹⁹

În Isus natura lui Dumnezeu a devenit clară și vizibilă

„Căci Dumnezeu, care a zis: „Să lumineze lumina din întuneric”, ne-a luminat inimile, pentru ca să facem să strălucească lumina cunoștinței **slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos.**”²²⁰

► Ce credeți că înseamnă expresia „slava lui Dumnezeu pe fața lui Isus Cristos”?

Acest verset semnifică faptul că Dumnezeu a luminat inima fiecărui credincios adevărat pentru a vedea în Isus fiecare atribut, fiecare trăsătură supremă a lui Dumnezeu: în Isus, gloria Dumnezeului trinitar este văzută în carne și oase.

Înțelegerea faptului că Dumnezeu este revelat pe deplin în Isus va avea cea mai mare influență formativă din punct de vedere spiritual în viața noastră, atunci când o vom înțelege pe deplin. De ce? Pentru că, în momentele de confuzie cu privire la Dumnezeu și la căile Sale, vom învăța să ne întoarcem la viața și învățătura lui Isus pentru răspunsuri.

²¹⁶ Ioan 1:1

²¹⁷ Ioan 1:1, 14, 16, 18

²¹⁸ Matei 7:11; Iacov 1:7; Evrei 12:5-11; Ioan 15:6, Ioan 16:23; Romani 8:14-17; Galateni 4:4-7; Efeseni 2:18, Efeseni 3:15; 1 Tesaloniceni 3:11

²¹⁹ 1 Ioan 1:1

²²⁰ 2 Corinteni 4:6, evidențiere adăugată.

Deplina revelație a lui Dumnezeu nu se află în creația Sa, în numele sau în atributele Sale. Acestea sunt revelații minunate și adevărate. **Deplina revelație a lui Dumnezeu este în persoana Domnului Isus Cristos.** Cei care înțeleg și primesc cu adevărat acest adevăr uimitor vor păși pe calea libertății, vindecării și plenitudinii.

Întreaga plinătate a persoanei lui Dumnezeu este arătată în Isus. Fiecare atribut al lui Dumnezeu este, de asemenea, un atribut al lui Isus. Orice nume al lui Dumnezeu este numele lui Isus. Dumnezeu este cum este Isus. Prin urmare, orice concept al lui Dumnezeu din mintea mea care nu este în concordanță cu persoana, lucrarea răscumpărătoare și învățătura Domnului Isus Cristos, așa cum sunt prezentate în Cuvântul lui Dumnezeu, prezintă un Dumnezeu fals, contrafăcut.

Dumnezeul Vechiului Testament și al Noului Testament este unul și același, însă doar în întrupare, doar prin Evanghelie, Dumnezeu poate fi înțeles în mod explicit.

Isus ne-a revelat că Dumnezeu este iubire sfântă, că este bun, răbdător, demn de încredere, generos, credincios, sfânt, drept și multe altele.

► Ia-ți câteva momente pentru a te gândi la influențele formatoare din viața ta. Cum crezi că familia, biserica și cultura ta ți-au modelat înțelegerea ta despre Dumnezeu, despre tine însuși? Există lucruri pe care familia sau biserica ta le învață despre Dumnezeu care nu corespund vieții și învățăturii lui Isus?

Isus este interpretul lui Dumnezeu

Când călătoresc în străinătate, am adesea nevoie de un traducător. De ce? Nu pentru că alte limbi nu au sens, ci pentru că nu au sens pentru mine! Creierul meu nu a învățat cum să interpreteze diferitele sunete și expresii, așa că am nevoie de cineva care să le înțeleagă și să le traducă pentru mine. Am descoperit că cei mai buni traducători sunt persoanele care nu numai că înțeleg limba și cultura mea, ci și persoanele originare din cultura și limba pe care vreau să le înțeleg. Vorbitorii nativi pot înțelege și interpreta cultura lor în moduri pe care străinii nu le pot înțelege. În același mod, profeții, preoții și poeții lui Dumnezeu au fost inspirați în mod divin pentru a explica natura, căile și voia lui Dumnezeu. Ei au făcut tot ce au putut, dar numai Dumnezeu poate să Se dezvăluie și să Se explice pe deplin: de aceea Isus, omul-Dumnezeu, originar din cer, a coborât pe pământ. În El și prin El, Dumnezeu poate fi în sfârșit auzit, văzut și atins în carne și oase. Numai prin Cristos un păcătos poate fi împăcat cu Dumnezeu.

O călătorie personală

„Procesul formării spirituale după chipul lui Cristos este unul de înlocuire progresivă... a imaginilor și ideilor distructive cu imagini și idei care umpleau mintea lui Isus Însuși.”²²¹

²²¹ Dallas Willard, citat de James Bryan Smith, *The Good and Beautiful God* (Downers Grove: InterVarsity Press, 2009), 75

Sunt binecuvântat că am avut parte de o educație minunată și evlavioasă. Copilăria mea a fost plină de sfinți cu adevărat buni și evlavioși, inclusiv părinții mei, care m-au iubit, m-au instruit în Cuvântul lui Dumnezeu și care mi-au oferit exemple minunate de urmat. Din nefericire, câțiva predicatori și învățători pe care i-am auzit în tinerețe au predat o Evanghelie denaturată. Mesajele lor au produs confuzie, neîncredere în învățătorii echilibrați și biblici, precum și un anumit grad de nesiguranță spirituală (inclusiv lupte cu falsa vinovăție și rușine).

Îmi amintesc perioada de început a umblării mele cu Dumnezeu când am spus: „Tată, nu pot să înțeleg toate aceste voci și opinii! Biserica mea învață un lucru, iar alte biserici învață altceva. Un învățător al Bibliei spune un lucru, iar un alt învățător pare să îl contrazică. Cine are dreptate, Doamne? Vreau să știu adevărul!”

În timpul acestui sezon de căutare de răspunsuri, am început să înțeleg că unul dintre motivele principale pentru care Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său în lume a fost acela de a clarifica confuzia mea în legătură cu Dumnezeu. Încă din copilărie fusesem învățat că Isus este Dumnezeu, dar nu înțelesesem pe deplin că Isus a venit să dezvăluie pe deplin cum este Dumnezeu. Duhul Sfânt a început să „învie” anumite pasaje în inima mea, texte precum următoarele:

- **„Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl.** Cum zici tu dar: „Arată-ne pe Tatăl?”²²²
- **„El este chipul Dumnezeului celui nevăzut, Cel Întâi Născut din toată zidirea.”²²³**
- **„Căci Dumnezeu a vrut ca toată plinătatea să locuiască în El.”²²⁴**

În cele din urmă, am început să înțeleg că Isus este cu adevărat Dumnezeu în carne și oase, revelația deplină și finală a lui Dumnezeu, și că pot avea încredere în El pentru a mă ajuta să-L înțeleg pe Dumnezeu și căile Sale. Am început să înțeleg acum că Dumnezeu S-a revelat progresiv de-a lungul istoriei biblice, dar că Isus a fost și este revelația deplină și perfectă a lui Dumnezeu în carne și oase.²²⁵

Am înțeles că, de-a lungul întregii istorii a Vechiului Testament, Dumnezeu a învățat omenirea despre El Însuși și, mai ales, despre dragostea Sa răscumpărătoare. El a vorbit prin crearea lumii, prin Grădina Edenului, prin plimbările Sale de seară în acea grădină cu Adam și Eva, prin promisiunea unui Mântuitor, chiar și după căderea lor, prin hainele de piele făcute de Dumnezeu ca acoperământ, prin arca lui Noe cu o singură ușă, prin legământul Său cu Avraam și cu urmașii săi, prin eliberarea poporului Său ales din sclavie prin Marea Roșie, prin prezența Sa impresionantă pe Muntele Sinai, prin legea Sa sfântă, prin frumosul Său cort al întâlnirii cu toate simbolurile sale răscumpărătoare, preoția unsă, sacrificiile de sânge și gloria Sa, prin judecățile Sale asupra răzvrătirii, prin proviziile Sale

²²² Ioan 14:9, evidențiere adăugată.

²²³ Coloseni 1:15, evidențiere adăugată.

²²⁴ Coloseni 1:19, evidențiere adăugată.

²²⁵ Evrei 1:1-3

miraculoase de mană și apă din stânca care a fost lovită, prin victoriile Sale asupra națiunilor rele, prin Țara promisă, și prin mesajele Sale de judecată și speranță prin profeții și poezii Săi din Israel. De fiecare dată când Dumnezeu vorbea, îl îndrepta pe omul păcătos către un Mântuitor fără păcat care avea să-l răscumpere pe omul căzut și să-l readucă în comuniune cu Dumnezeu. Așadar, singurul mod de a înțelege cu adevărat ceva din Biblie este să Îl cunoaștem pe Isus. Toate și totul indică spre Isus! El este începutul și sfârșitul tuturor lucrurilor.

Când Domnul Isus a devenit punctul central al vieții mele, eram încă tânăr și, încetul cu încetul, norii de confuzie au început să se risipească. Cu ajutorul Duhului Sfânt, am început să testez învățătura pe care o auzisem cu propria mea înțelegere a lui Dumnezeu, întrebând: **Este această învățătură și credință în concordanță cu adevărul despre Dumnezeu pe care Isus îl dezvăluie?**²²⁶

M-am mai întrebat, de asemenea: „**Ce a însemnat pentru ucenici să-L urmeze pe Isus acum două mii de ani? Ce înseamnă să-L urmez pe Isus acum?**” Încetul cu încetul, vocile confuze și contradictorii ale oamenilor au început să se estompeze și am început să aud vocea Păstorului. Prin harul lui Dumnezeu și prin sfaturile unor mentori evlavioși, am început să redescopăr frumusețea și simplitatea urmării lui Isus Cristos.

Dumnezeu este revelat prin narațiunile despre Isus

Evangheliile descriu scene în care este implicat Isus și care ne ajută să înțelegem cum este Dumnezeu. Într-un context, Îl găsim întins la o masă cu păcătoșii. Într-un altul, vedem copilași fericiți care se urcă în poala Lui, fără nicio urmă de teamă. Într-un alt context, Îl vedem ghemuit pe o plajă nisipoasă de pe celălalt țărm al Galileii, gătind pește pentru ucenicii Săi obosiți și istoviți. Îmi place, de asemenea, portretul biblic al lui Isus mergând cu cei doi ucenici și învățându-i pe drumul spre Emaus. Apoi, există numeroase descrieri ale lui Isus în timpul Săptămânii Patimilor: spălând picioarele ucenicilor Săi, frângând pâinea și turnând vinul, căzând cu fața la pământ în grădină, stând în tăcere în fața acuzatorilor Săi și atârând de bunăvoie pe cruce. Fiecare dintre aceste imagini despre Isus este menită să spună ceva despre Dumnezeu în dragostea Sa răscumpărătoare.

- Isus ne arată că Dumnezeu îi iubește pe păcătoși.
- Isus ne arată că Dumnezeu este generos.
- Isus ne dezvăluie că Dumnezeu nu este aspru, nerăbdător, nemilos sau supărat pe discipoli dacă aceștia eșuează.
- Isus relevă faptul că un discipol adevărat este cel care își ia crucea în fiecare zi și Îl urmează pe Isus.

²²⁶ O expresie împrumutată de la James Bryan Smith, *The Good and Beautiful God* (Downers Grove: InterVarsity Press, 2009)

- Isus ne arată că dragostea lui Dumnezeu pentru copiii Săi este necondiționată.
- Isus ne dezvăluie că mântuirea nu poate fi niciodată câștigată, ci este întotdeauna prin har, prin credința în El.
- Isus ne învață că mulți dintre cei care sunt necunoscuți în această viață vor fi celebri în veșnicie.
- Isus ne dezvăluie că cel mai mare în Împărăția lui Dumnezeu este cel care slujește.
- Isus ne descoperă că harul este opus câștigării meritelor, dar nu și efortului.
- Isus ne dezvăluie că nu-L putem impresiona niciodată pe Dumnezeu prin faptele noastre bune, ci doar prin dependența noastră de El.
- Isus ne dezvăluie că Dumnezeu nu ține o evidență a numărului de ocazii în care ne-a iertat și că întotdeauna va ierta încă o dată un suflet care se căiește.
- Isus ne arată că Dumnezeu îi mustră și îi corectează, dar nu îi condamnă niciodată, pe cei care Îl iubesc.
- Isus ne dezvăluie că Dumnezeu nu este niciodată surprins de eșecurile noastre.
- Isus ne arată că Dumnezeu prețuiește dragostea noastră pentru El și pentru oameni mult mai mult decât sacrificiul nostru.
- Isus ne dezvăluie că Dumnezeu permite copiilor Săi să sufere și chiar să moară, mai ales atunci când acest lucru servește planului Său de răscumpărare.
- Isus ne dezvăluie că Dumnezeu urăște păcatul atât de mult, încât L-a trimis pe singurul Său Fiu să moară ca purtător al păcatului nostru.
- Isus ne relevă că moartea nu are nicio putere asupra lui Dumnezeu!

Acestea sunt doar câteva dintre lecțiile pe care Isus ni le clarifică pe măsură ce ajungem să Îl cunoaștem.

► Gândiți-vă la istoriile dureroase de la începutul acestei lecții și discutați despre modul în care ceea ce ați învățat i-ar putea ajuta pe cei care se luptă cu un concept greșit despre Dumnezeu.

Experiența personală cu Dumnezeu

Deși experiențele noastre trebuie să fie întotdeauna evaluate în raport cu Scriptura, Dumnezeu vrea să Se dezvăluie în contextul vieții de zi cu zi.

În Biblie, Avraam și Sara au învățat despre credincioșia lui Dumnezeu pe măsură ce au mers cu Dumnezeu prin credință și s-au confruntat cu conflicte, foamete și frică. Iacov a învățat despre harul purificator al lui Dumnezeu în timp ce a înfruntat consecințele propriei sale naturi înșelătoare (armata fratelui său de 400 de oameni) și s-a luptat cu Dumnezeu pentru

o binecuvântare. Iosif a ajuns să cunoască profunzimea iubirii iertătoare a lui Dumnezeu ca sclav în Egipt. Tânărul David a învățat despre puterea lui Dumnezeu în slăbiciune, când a alergat spre Goliat cu o praștie și cinci pietre. Ana a învățat că Dumnezeu răspunde la rugăciunea smerită și disperată. Isus a învățat ascultarea prin lucrurile pe care le-a suferit. Ucenicii au învățat despre ura lui Dumnezeu față de păcat, în timp ce au asistat la patimile lui Isus, au învățat despre harul Său uimitor și despre puterea Sa divină în timp ce împlineau Marea Trimitere.

La fel ca aceștia, vom învăța și noi cel mai mult despre Dumnezeu atunci când vom umbla zilnic cu El. Există multe frumuseți în Dumnezeu pe care nu le vom vedea niciodată până când ochii inimii noastre nu se vor deschide prin momente dificile, prin vreun moment de provocare în călătoria noastră cu El. Există multe adevăruri dureroase despre noi înșine pe care nu le vom vedea niciodată până când nu vom întâlni necazuri. Așa că nu vă grăbiți. Nu disperați niciodată. Fiecare pas în umblarea noastră cu Isus este o aventură menită să ne formeze după chipul și asemănarea Lui.²²⁷ Dacă avem ochi pentru a vedea și urechi pentru a auzi, atunci fiecare încercare, fiecare neînțelegere și fiecare experiență va deveni învățătorul nostru.

Virtutea iubirii nu se va forma niciodată în noi dacă doar vom citi despre ea, vom asculta o predică despre ea sau vom participa la o conferință despre dragoste. Cunoștințele dobândite prin lectură, predică inspirată și conferințe sunt importante, însă experiența este cel mai bun învățător.

Știu că Dumnezeu este suveran pentru că, într-un moment de criză din călătoria vieții familiei noastre, am devenit profund conștienți de acest lucru. În timpul unei vizite foarte scurte în SUA din Filipine, fiul nostru Jesse, în vârstă de cinci săptămâni, a fost diagnosticat cu cancer. Nu trebuia să ne aflăm în SUA la acea vreme, dar mi s-a cerut să depun mărturie într-un proces penal cu privire la o infracțiune de stradă la care am fost martor. Dacă nu ne-am fi întors în SUA, nu am fi avut parte de asistența medicală de care Jesse avea nevoie. În mașină, în drum spre casa părinților soției mele, inimile noastre erau pline de laudă și de o profundă conștientizare a suveranității lui Dumnezeu. Dumnezeu ne conducea pașii, aranjând fiecare detaliu al călătoriei noastre: El planificase momentul nașterii lui Jesse, „mutase munții” la Ambasada SUA din Manila și ne pregătise pentru acest moment - a fost foarte consolator!

Știu că Dumnezeu deține toată puterea, pentru că noi am experimentat-o. Într-o noapte, în timp ce Îl slujeam pe Domnul peste hotare, atât eu, cât și soția mea am fost treziți în miez de noapte de o prezență malefică terifiantă în camera noastră! Chiar atunci, fiul nostru de opt ani, Timothy, a intrat în camera noastră ținându-se de gât și gemând că simțea ceva care îl sufoca. Eram cutremurați! Am luat Biblia cu disperare, am deschis-o la Psalmul 91 și am început să citesc: „Cel ce stă sub ocrotirea Celui Preaînalt și se odihnește la umbra Celui

²²⁷ Romans 5:3

Atotputernic (El Shaddai)...". Până când am terminat capitolul, pacea lui Dumnezeu a risipit complet întunericul, iar Timothy dormea pe podea.

Trebuie să-L experimentăm pe Dumnezeu! De dragul nostru, al copiilor și nepoților noștri, trebuie să ajungem să știm cine este Dumnezeu prin experiență personală.

► Solicitați studenților să împărtășească diverse situații în care L-au experimentat pe Dumnezeu. Asigurați-vă că evaluați fiecare experiență în funcție de revelația clară a Scripturilor.

Lecția 4. Sarcini de lucru

(1) Răspunde la întrebările testului privind materialul din această lecție.

(2) Petrece cel puțin treizeci de minute în această săptămână pentru a revedea această lecție, inclusiv referințele din Scriptură, cerând ajutorul Duhului Sfânt pentru a obține înțelegere.

(3) Notează în jurnalul tău orice schimbări specifice care ar trebui făcute în viața ta, pe măsură ce Domnul ți le descoperă.

(4) Meditează la cel puțin un psalm în timpul devoțional zilnic și notează în jurnalul tău ce spune psalmistul despre natura și caracterul lui Dumnezeu.

(5) Înregistrează în jurnalul tău o rugăciune personală pentru transformare și creștere spirituală, bazată pe această lecție.

Lecția 4. Test

(1) Cum ne putem forma o viziune mai sănătoasă despre Dumnezeu?

(2) Definește pe scurt numele și atributele lui Dumnezeu prezentate în Exodul 34:6.

(3) Oferă referințe din Scriptură care arată că Isus este revelația deplină a lui Dumnezeu.

LECȚIA 5

Formarea spirituală prin conștientizarea de sine

Partea 1

Lecția 4. Recapitulare

Notă pentru profesor: Revedeți punctele principale ale Lecției 4. Solicitați doritorilor să împărtășească rugăciunile lor scrise din Lecția 4. De asemenea, treceți în revistă cele trei aspecte ale călătoriei de formare spirituală discutate în Lecția 2.

Obiectivele lecției

La sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă adevărurile spirituale vitale care îl vor ajuta să se cunoască pe sine însuși.
- (2) Să înțeleagă caracteristicile mândriei.
- (3) Să fie capabil să definească frângerea și caracteristicile celor frânți.
- (4) Să aplice adevărurile din această lecție în propria viață.

Crâmpeie din viață

Un tânăr păstor

Am întrebat odată un tânăr pastor al unei biserici în creștere: „Care este cea mai mare provocare a ta în slujire?”. „Eu însumi!”, a răspuns el fără ezitare. Am apreciat sinceritatea lui.

Cineva care se pregătește pentru slujire

Un tânăr creștin studia pentru slujirea pastorală, dar se afla adesea în conflict cu colegii de clasă și chiar cu profesorii săi. El se întreba de ce. Se întreba de ce nu reușește să găsească pacea interioară după care tânjise. Abia de curând începu să conștientizeze mândria inimii sale - mai ales încăpățânarea și concentrarea pe sine. În sfârșit s-a confruntat cu adevărul despre el însuși. Voia să se elibereze de acest egocentrism și de toată tulburarea interioară pe care i-o aduse acesta în suflet și Îi ceru lui Dumnezeu să-i purifice inima.

O soție și mamă

O soție și mamă creștină s-a trezit că se împotrivesc chemării lui Dumnezeu de a renunța la carieră de dragul familiei sale. Apoi, ea a descoperit secretul bucuriei de a renunța la

planurile ei pentru planul mai bogat și mai plin al lui Dumnezeu! Bucuria profundă pe care o trăiește astăzi prin grija față de copiii și soțul ei este de nedescris.

Un cuplu creștin

Un cuplu de creștini se afla într-un conflict aproape continuu unul cu celălalt. Afecțiunea lor era în curs de dispariție, iar căsnicia lor era în criză. Prin cercetarea Scripturilor și prin sfaturile dumnezeiești, au început să vadă natura urâtă a inimilor lor egocentrice în comparație cu natura frumoasă a iubirii dăruitoare a lui Dumnezeu. Pe măsură ce s-au pocăit, Dumnezeu le-a reaprins dragostea!

Aceste situații de viață ne amintesc că credincioșii smeriți primesc harul transformator. Trăim într-o perioadă istorică în care Trupul lui Cristos are o nevoie disperată de o renaștere a neprihănirii. În Statele Unite, prea mulți așa-zisi creștini gândesc și trăiesc la fel ca lumea nemântuită. Mulți tineri duc bătălii secrete și pierdute cu „pofa firii pământeste, pofa ochilor și lăudăroșia vieții” - inclusiv imoralitatea sexuală, materialismul și conformarea cu lumea.²²⁸ În Africa și Asia am descoperit mulți creștini care se declară creștini și care amestecă creștinismul biblic cu cultul strămoșesc și superstițiile animiste.²²⁹ Bisericile și familiile din întreaga lume sunt prea des distruse de conflicte. O mare parte din vină poate fi atribuită pastorilor și misionarilor care învață și trăiesc o formă de evlavie, dar îi neagă puterea de purificare și transformare a acesteia.²³⁰

Putem fi sfinți, așa cum ne-a chemat Dumnezeu să fim?²³¹ Putem fi transformați? Putem să-L iubim pe Domnul cu toată inima, sufletul, puterea și mintea noastră, și pe aproapele nostru ca pe noi înșine?²³² Putem trăi viața lui Isus? Putem, dacă suntem dispuși să ne confruntăm cu noi înșine.

Ideea – cheie

Conștiința de sine - cunoașterea de sine - este esențială pentru formarea noastră după chipul lui Cristos. A te cunoaște cu adevărat pe tine însuși înseamnă a ști că sinele nesfințit este cel mai mare dușman al tău.

Importanța cunoașterii de sine

Cât de bine te cunoști pe tine însuși? Dennis Kinlaw scrie:

„Fiecare persoană se confruntă cu două întrebări care îi determină cursul existenței. Prima întrebare se referă la natura lui Dumnezeu. Cine este și cum este

„Viața care nu este explorată nu merită trăită.”
- Platon,
„Apologia lui Socrate”

²²⁸ 1 Ioan 2:16

²²⁹ Într-o țară pe care am vizitat-o, mi s-a cerut să pun mâinile pe un ciorchine de banane și să mă rog pentru ele, astfel încât femeile sterile din biserică să le poată mânca și „pânțele lor să devină roditor”. M-am rugat pentru femei, dar nu și pentru banane! În multe țări, închinarea senzuală a înlocuit reverența, predicarea Cuvântului și rugăciunea.

²³⁰ 2 Timotei 3:5

²³¹ 1 Petru 1:15-16

²³² Luca 10:27

El? Cea de-a doua întrebare importantă este cine și cum suntem noi. Dacă înțelegem natura lui Dumnezeu și dacă înțelegem natura noastră, există șanse mari să putem trăi o viață semnificativă și eficientă în ceea ce privește slujirea.”²³³

Cunoașterea de sine începe cu dorința de a ne vedea așa cum suntem. Dar cunoașterea noastră așa cum ne cunoaște Dumnezeu este imposibilă fără Duhul Sfânt. Scripturile ne învață: „Inima este nespus de înșelătoare și deznădăjduit de rea. Cine poate s-o cunoască?”²³⁴ De asemenea, Proverbele ne avertizează: „Cine se încrede în inima lui este un nebun.”²³⁵

► Să începem prin a ne ruga ca, în această lecție, Domnul să ne dea o mai bună înțelegere de sine. Să lăsăm Psalmul 139:23-24 să ne călăuzească în această rugăciune.

În această lecție și în următoarea, vom analiza opt adevăruri vitale care ne vor ajuta să ne cunoaștem mai bine pe noi înșine.

Adevărul Vital 1

Nașterea din nou duce la conștientizarea mândriei.

Prin nașterea din nou, am fost spălați, iar Duhul Sfânt a venit să locuiască în noi.²³⁶ Noi suntem creații noi în Cristos Isus - cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi.²³⁷ Dorințele noastre s-au schimbat. Atitudinea noastră față de păcat s-a schimbat foarte mult. Într-o clipă, am trecut de la întuneric la lumină. Biblia ne descrie acum ca fiind „sfinți sfințiți”.²³⁸ Avem un statut de neprihăniți înaintea lui Dumnezeu. Deși putem încă „rata ținta” și ne putem confrunta cu păcatul de poticnire care ne asaltează,²³⁹ noi totuși triumfăm asupra păcatului obișnuit.²⁴⁰ Dacă păcătuim, simțim o tristețe și o mustrare pe care nu le-am simțit niciodată înainte de convertire.²⁴¹ A avut loc o transformare reală, iar oamenii din jurul nostru au observat această schimbare.

Feriți-vă de persoana care mărturisește că este mântuită, dar care continuă să practice păcatul deliberat, cu bună știință.

► Citiți Matei 7:21-23. Ce spune Isus despre persoana care Îl cheamă pe Isus „Doamne, Doamne”, dar nu face sau nu pune în practică voia Tatălui? Ce le va spune El în ziua judecății?

²³³ Dennis Kinlaw, *Malchus' Ear* (Wilmore: Francis Asbury Press, 2017), 56

²³⁴ Ieremia 17:9

²³⁵ Proverbe 28:26

²³⁶ Tit 3:5-6; Romani 8:1-2, 9-11

²³⁷ 2 Corinteni 5:17

²³⁸ 1 Corinteni 1:2; 2 Corinteni 1:1; Efeseni 1:1

²³⁹ Evrei 12:1

²⁴⁰ Romani 6:1

²⁴¹ Ioan 16:8

Chiar dacă inimile noastre au fost făcute noi, vechea natură se războiește acum cu cea nouă. De multe ori, această luptă interioară îi ia prin surprindere pe noii credincioși. Ei credeau că sentimentul de bucurie și pace va fi mereu în inimile lor. Ei sunt descurajați să descopere că vechile atitudini și dorințe se luptă cu cele noi.

Ce este această natură veche? Cum ar trebui să o definim? Cuvântul care se apropie cel mai mult de definiția naturii păcatului este mândria. „Mândria este cel mai mare păcat pentru că este inima vie a tuturor păcatelor.”²⁴²

Adevărul Vital 2

Mândria - voința nesupusă - este cel mai mare dușman al formării spirituale.

Nimic nu ne împiedică mai mult în aspirația spre sfințenie decât mândria - iubirea de sine. Mândria este esența păcatului originar - alegerea propriei căi,²⁴³ „o respingere voită a controlului [divin].”²⁴⁴

Mândria este păcatul care a făcut ca Lucifer să fie aruncat din cer ²⁴⁵ și ca primul bărbat și prima femeie să fie alungați din Grădina Edenului.²⁴⁶ Aceștia au răspuns la oferta atrăgătoare: „Veți fi ca Dumnezeu!” Mâncând fructul interzis, Adam și Eva și-au pus voința mai presus de voința lui Dumnezeu, și-au satisfăcut firea și apoi au încercat să-și ascundă goliciunea.

Mândria a fost păcatul de la Babel, care a dus la amestecul limbilor și la împrăștierea națiunilor. „Haidem să ne zidim o cetate și... să ne facem un nume” au spus ei.²⁴⁷ Mândria, manifestată prin interesul propriu, este cea care a provocat conflicte în bisericile din Noul Testament și chiar între liderii bisericii care căutau mai degrabă propriile interese decât interesele lui Cristos.²⁴⁸ Mândria este boala cu care ne-am născut, cancerul sufletului. Dumnezeu o urăște!²⁴⁹ El respinge acest păcat!²⁵⁰ El vrea să-l curețe din inimile noastre.

Când am fost în Africa, am auzit despre un om care se plimba cu carne în buzunar și se întreba de ce câinii nu-l lăsau în pace! Mândria este carnea din buzunarele noastre spirituale care va aduce durere, înfrângere și chiar moarte. Ea trebuie să fie curățată.

Teologii se referă uneori la natura păcătoasă a omului ca la o înclinație spre păcat sau, mai exact, o înclinație spre sine sau spre ceea ce cred eu că este corect, bun și plăcut pentru mine!

²⁴² Peter Kreeft, “It Takes Humility to Know How Proud We Are,” *High Calling*, January-February 2017, 4. Retrieved from <http://www.francisburysociety.com/wp-content/uploads/JanFeb2017-High-Callinglr.pdf> September 12, 2020.

²⁴³ Isaia 53:6

²⁴⁴ Citat din Alexander MacLaren, “Commentary on Isaiah 53”

²⁴⁵ Isaia 14:12-14

²⁴⁶ Geneza 3:5

²⁴⁷ Geneza 11:4

²⁴⁸ Filipeni 2:21

²⁴⁹ Proverbe 6:16-17

²⁵⁰ Iacov 4:6

„Scopul răscumpărării este de a distruge orientarea noastră egocentrică, de a ne direcționa spre exterior, astfel încât să nu fim interesați doar de noi înșine, ci și de bunăstarea celorlalți.”²⁵¹

Dacă vă gândiți bine, fiecare păcat și conflict din viața noastră își are rădăcinile în solul mândriei. Pofta, spiritul critic, lipsa de iertare, lăcomia și încăpățânarea, toate izvorăsc din apele otrăvitoare ale mândriei. Înainte de a ne putea angaja pe deplin într-o viață de sfințenie, trebuie să vedem problema din propriile noastre inimi.

► Citiți Galateni 5:19-21. Discutați în grup despre modul în care păcatele firii menționate în acest pasaj își au originea în mândrie. Sunteți dispuși să vă evaluați propria inimă? Dar în ceea ce privește relațiile voastre? Sunteți dispuși să fiți sinceri fără menajamente cu privire la mândria care este sursa atâtor probleme?

În pustie, Satana L-a ispitit pe Isus să își satisfacă dorințele naturale, să ocolească crucea și să caute gloria pământească. În esență, Satana Îl ispitesc pe Isus să comită păcatul originar - să se răsfete pe Sine, să se păstreze pe Sine și să se înalțe pe Sine. Dar Isus a rămas cu inima curată!

Mândria se manifestă prin egocentrism sau interes personal. Interesul propriu compromite adesea cele mai bune eforturi și cele mai bune intenții ale noastre de a trăi viața liberă și minunată a sfințeniei. Acesta este sinele care caută să se opună Cuvântului lui Dumnezeu și se războiește cu Duhul lui Dumnezeu. Acest „eu” carnal poate fi descris prin următoarele moduri:

- **Autoîmplinirea** - căutarea fericirii personale fără Dumnezeu.
- **Autosatisfacerea** - căutarea a ceea ce ne face să ne simțim bine chiar dacă aceasta nu Îl glorifică pe Dumnezeu.
- **Autopromovarea** - căutarea onoarei de la oameni mai mult decât onoarea lui Dumnezeu.
- **Autosuficiența** - tendința de a ne încrede în noi înșine mai degrabă decât în Dumnezeu.
- **Autocompătirea** - sentimentul că merităm mai mult decât primim.
- **Autoconservarea** - căutarea a ceea ce cred eu că este cel mai bine pentru viața mea, mai degrabă decât să mă predau planului înțelept și frumos al lui Dumnezeu.
- **Voința proprie** - înclinația spre alegerea voinței mele în locul autorității lui Dumnezeu.

► Citiți următoarele versete din Evanghelia după Marcu și observați cum interesul propriu (mândria) se află în centrul fiecărui păcat și slăbiciune din viața acestor oameni: Marcu 8:33, Marcu 9:19, 33, Marcu 10:14, 37, Marcu 14:66-68.

²⁵¹ Dennis Kinlaw, “The Mind of Christ,” *High Calling*, January-February 2017, 1, 9. Preluat din <http://www.francisburysociety.com/wp-content/uploads/JanFeb2017-High-Callinglr.pdf> September 12, 2020.

Fiecare credincios trebuie să ajungă la o conștientizare a egocentrismului, ale cărui rămășițe se află în inimă. John Wesley ne amintește de „consecințele fatale” ale negării acestei realități. Ignorarea acestei lupte interioare „smulge scutul credincioșilor slabi, îi privează de credință și astfel îi lasă expuși la toate asalturile lumii, ale firii și ale diavolului.”²⁵²

Ca și ucenicii, trebuie să fim puși față în față cu noi înșine. Dennis Kinlaw spune: „Cei mai buni dintre noi nu sunt mai buni decât cei mai răi. Cei mai puternici nu sunt mai buni decât cei mai slabi... Cel mai bun după firea pământească nu este suficient.”²⁵³ Atâta timp cât cineva crede că poate trăi o viață sfântă de unul singur, Dumnezeu îl va lăsa să se lupte de unul singur. Atâta timp cât cineva refuză să se vadă pe sine așa cum îl vede Dumnezeu, va continua să eșueze.

În 1792, un tânăr misionar prezbiterian pe nume John Hyde a plecat în India. În timp ce se afla pe navă, a deschis o scrisoare de la un prieten de familie foarte respectat, în care scria: „Dragă John, nu voi înceta să mă rog pentru tine, până când nu vei fi umplut de Duhul Sfânt.” Mândria lui John a fost rănită și a reacționat cu furie la insinuarea că nu era plin de Duhul Sfânt:

„Orgoliul meu a fost atins și m-am simțit extrem de furios, am rupt scrisoarea, am aruncat-o într-un colț al cabinei și am urcat pe punte. Îl iubeam pe autorul scrisorii, cunoșteam viața sfântă pe care o ducea. Și în adâncul inimii mele exista acea convingere că avea dreptate și că eu nu eram potrivit pentru a fi misionar...”

În disperare, I-am cerut Domnului să mă umple cu Duhul Sfânt, iar în momentul în care am făcut acest lucru, întreaga atmosferă s-a limpezit. Am început să mă văd pe mine însumi și ce ambiție egoistă aveam. Lupta a durat aproape până la sfârșitul călătoriei, dar eram hotărât cu mult înainte de a ajunge în port că, cu orice preț, voi fi cu adevărat umplut cu Duhul Sfânt.”²⁵⁴

După ce a ajuns în India, John a participat la o întâlnire stradală unde predicatorul a subliniat puterea Evangheliei - nu doar de a ierta păcatul, ci și de a da biruință asupra lui, astfel încât să nu mai fie nevoie să păcătuiești.²⁵⁵ John era copleșit când își dădu seama că, deși predicase aceeași Evanghelie, era străin de puterea ei. În viața lui era un păcat care îl chinuia și care îl făcea să se poticnească din punct de vedere spiritual. John s-a dus în camera sa și s-a rugat: „Ori îmi dai biruință asupra tuturor păcatelor mele, și mai ales asupra păcatului care mă urmărește atât de ușor, ori mă voi întoarce în America pentru a căuta acolo o altă lucrare. Nu pot predica Evanghelia până când nu voi fi martor al puterii ei în propria mea viață”.

²⁵² John Wesley, din predica sa, “On Sin in Believers.”

²⁵³ Dennis Kinlaw, *Malchus' Ear* (Wilmore: Francis Asbury Press, 2017), 80

²⁵⁴ Edwin & Lillian Harvey, *They Knew Their God (Volume 1)*, (1974), 105-111. De asemenea, disponibil la <http://www.actsamerica.org/biographies/2011-04-Praying-Hyde.html>.

²⁵⁵ 1 Ioan 1:9

Cu o credință simplă, el a privit la Cristos pentru eliberare. Mai târziu el a spus: „El m-a eliberat și de atunci nu am mai avut nicio îndoială în privința acestui lucru. Acum pot sta în picioare fără ezitare pentru a mărturisi că El mi-a dat victoria”. John Hyde a ajuns să fie numit „omul rugăciunii” pentru rugăciunile sale pasionate de mântuirea sufletelor pierdute. Cu câțiva ani înainte de moartea sa, la vârsta de patruzeci și șapte de ani, John a simțit clar îndemnul să Îi ceară lui Dumnezeu un suflet pe zi. Până la sfârșitul aceluși an, Domnul a adăugat peste 365 de nou-converțiți la biserică. În anul următor, John a fost îndemnat să ceară două suflete pe zi, iar în anul care urma, patru. Fiecare cerere i-a fost îndeplinită. John indică la secretul, cât și rezultatul trezirii atunci când a spus: „Ceea de ce avem nevoie astăzi este o reînnoire a sfințeniei”.

Mândria blochează întotdeauna harul lui Dumnezeu, dar El îi binecuvântează pe cei smeriți.

Adevărul Vital 3

Egocentrismul luptă împotriva Duhului care ne formează după chipul lui Cristos.

În inima credinciosului se dă o luptă pentru supremație. Această bătălie este descrisă în Galateni în felul următor:

„Zic dar: umblați cârmuiți de Duhul și nu împliniți poftele firii pământești. Căci firea pământească pofteste împotriva Duhului, și Duhul, împotriva firii pământești; sunt lucruri potrivnice unele altora, așa că nu puteți face tot ce voiți.”²⁵⁶

John Wesley afirmă:

„Nu cred că vreun om care este îndreptățit este sclavul păcatului, totuși cred că păcatul (egocentrismul) rămâne (cel puțin pentru o vreme) în toți cei care sunt îndreptățiți.... Uzurpatorul este detronat. Păcatul rămâne acolo unde a domnit odată, dar rămâne în lanțuri. Deși se războiește, el devine din ce în ce mai slab, în timp ce credinciosul merge din putere în putere, cucerind și învingând.”²⁵⁷

Lupta dintre egocentrism („fire”) și Duh este o experiență comună printre creștini. Wesley continua:

„Există în fiecare persoană, chiar și după ce a fost justificată, două principii contrare... numite de sfântul Pavel, firea și Duhul. Prin urmare, deși chiar și pruncii în Cristos sunt sfințiți, totuși numai în parte. Într-o anumită măsură, după măsura credinței lor, ei sunt spirituali, totuși, într-o anumită măsură sunt carnali. În consecință, credincioșii sunt permanent îndemnați să vegheze și să se ferească de tot ce este firesc, lumesc sau de la diavol. Acest lucru este confirmat de experiența constantă a copiilor lui Dumnezeu. Deși ei aud mărturia în ei înșiși, simt că voința lor nu este în întregime supusă voii lui Dumnezeu. Ei știu că rămân în El și totuși, într-o inimă care este gata să se îndepărteze de El, există o înclinație spre rău... și împotriva față de

²⁵⁶ Galateni 5:16-17

²⁵⁷ John Wesley, din predica sa “On Sin in Believers.”

cea ce este bun... Deși suntem înnoiți, curățați, sfințiți în momentul în care credem în Cristos, totuși nu suntem înnoiți, curățați, purificați în întregime: firea pământească, natura rea rămâne încă (deși suprimată) și se luptă împotriva Duhului. Să depunem dar toată sânguința de care suntem capabili în „lupta cea bună a credinței.”²⁵⁸ Cu atât mai mult să „vegheș și să ne rugăm”²⁵⁹ împotriva inamicului din interior. Cu atât mai serios să ne îmbrăcăm cu „toată armura lui Dumnezeu, ca să ne putem împotrivi în ziua cea rea și să rămânem în picioare după ce vom fi biruit totul.”²⁶⁰

Egocentrismul duce la cădere

► Citiți Galateni 5:16-24 și discutați ce se întâmplă atunci când Duhul Sfânt și firea se opun unul altuia. Ești dispus să împărtășești cum s-a desfășurat această luptă în viața ta?

Fiecare discipol adevărat al lui Isus a experimentat această luptă interioară pentru control. Atunci când Duhul Sfânt câștigă și conduce, roada spirituală a dragostei, bucuriei, păcii, răbdării, bunăvoinței, bunătății, credincioșiei, blândeții și stăpânirii de sine se produce în viața mea. Dar dacă mândria este lăsată să își exercite voința, chiar și pentru o clipă, se pot produce căderi și eșecuri: „... preacurvia, curvia, necurăția, desfrânarea, închinarea la idoli, vrăjitoria, vrăjbele, certurile, zavistiile, mâniile, neînțelegerile, dezbinările, certurile de partide, pizmele, uciderile, bežiile, îmbuibările și alte lucruri asemănătoare cu acestea.”²⁶¹ Deoarece credinciosului i s-a dat o natură nouă, iar Duhul Sfânt care locuiește în el se luptă în mod constant cu păcatele inimii, acestea nu vor domina niciodată viața unui creștin adevărat,²⁶² totuși, până când credinciosul nu învață să trăiască sub controlul deplin al Duhului Sfânt, pot avea loc înfrângerii de scurtă durată.

Chiar și creștinii care trăiesc sub controlul deplin al Duhului Sfânt, la un moment dat, vor descoperi că există zone de mândrie care se vor manifesta de-a lungul vieții lor. Nu voi uita niciodată cum, în calitate de misionar, m-am luptat cu mine însumi. Au apărut anumite dificultăți și, observându-le, am început să reacționez într-un mod necreștin. Îmi amintesc cât de greu mi-a fost să-mi recunosc problema. Domnul a vorbit inimii mele și mi-a spus: „Fiule, ești un om furios”. „Doamne, eu nu sunt așa”, m-am gândit eu. „Sunt un misionar care a lăsat totul pentru a Te urma pe Tine în această țară”. Domnul a vorbit din nou inimii mele și mi-a spus: „Înseamnă că ești un misionar furios!” Acceptarea acestui adevăr umilitor în locul justificării a fost un alt punct de cotitură în călătoria mea.

²⁵⁸ 1 Timotei 6:12

²⁵⁹ Matei 26:41

²⁶⁰ Efeseni 6:13

²⁶¹ Galateni 5:19-21

²⁶² 1 Ioan 2:3-4, 1 Ioan 3:7-9

Egocentrismul este o sursă de conflict

► Citește Iacov 4:1-8. Care era cauza tulburărilor și conflictelor interioare dintre credincioșii cărora le scria Iacov? De ce nu primeau răspuns la rugăciunile lor? De ce îi numește Iacov pe acești creștini „curvari și preacurvari”?

Până când bătălia dintre fire și spirit nu este soluționată, suntem ca bărbații și femeile căsătorite care încă mai au gânduri romantice pentru un fost iubit. Nu avem o aventură fizică, dar afecțiunile noastre nu sunt răstignite până când nu devenim complet devotați soțului sau soției. Dacă vă uitați la exemplul biblic de mai sus, cred că veți vedea clar că rădăcina tulburării inimii și a conflictelor din biserică este mândria din inimile membrilor ei. Din cauza mândriei, Dumnezeu li se împotriva. „Dumnezeu stă împotriva celor mândri.”²⁶³

Această luptă comună și problemele pe care le provoacă sunt ilustrate în următoarea relatare. În istoria unui grup mare de biserici pe care le slujesc în Filipine s-a întâmplat această istorie incredibilă: Un pastor a fost trimis de către liderii bisericii naționale pentru a păstori o anumită congregație. Cu toate acestea, pastorul anterior a refuzat să elibereze casa parohială, deoarece câțiva dintre membrii bisericii doreau ca el să mai rămână. Pentru o vreme, noul pastor și vechiul pastor au locuit în aceeași casă parohială, păstureau aceeași congregație! Noul pastor era pastorul oficial, chemat, ales, numit și susținut de liderii naționali. Vechiul pastor a fost menținut în funcție de toanele și încăpățânarea câtorva dintre membri. Ne putem imagina ce confuzie a provocat acest lucru! Nu se putea continua așa. Cine va predica? La cine se vor adresa după un sfat? A cui autoritate o va respecta congregația - a vechiului pastor sau a celui nou? Congregația va trebui să aleagă. Fie îl vor păstra pe vechiul pastor și vor pierde binecuvântările și beneficiile bisericii naționale, fie vor câștiga binecuvântarea liderilor naționali cedând autorității lor. Din fericire, au ales să se supună liderilor naționali, iar congregația a continuat să facă lucruri mari pentru Dumnezeu.

„Dați-mi o sută de predicatori care nu se tem de nimic altceva decât de păcat și nu doresc nimic altceva decât pe Dumnezeu, și nu-mi pasă nici cât e negru sub unghie dacă sunt clerici sau laici, deoarece numai aceștia vor zgudui porțile iadului și vor instaura împărăția cerurilor pe pământ.”
- John Wesley

Conflictul dintre omul vechi și omul nou este o experiență pe care fiecare credincios a cunoscut-o. Omul vechi a fost omorât, deși încearcă cu disperare să își păstreze poziția, să dețină controlul și să-și păstreze influența. El nu are nicio autoritate, dar încearcă să te facă să crezi că are. Omul nou a fost răscumpărat prin sângele lui Cristos. Omul nou a fost chemat, ales și creat de El în neprihănire și sfințenie. Omul nou a fost pecetluit cu Duhul Sfânt și acum a devenit locuința lui Dumnezeu, iar Dumnezeu nu se va opri niciodată până când omul vechi nu va fi înlăturat de pe tronul inimii tale.

Atâta timp cât omul cel vechi este lăsat să rămână, atâta timp cât îl hrăniți, atâta timp cât îi oferiți chiar și un mic colțisor pe care să îl ocupe, el va aduce neliniște, conflict interior și

²⁶³ Iacov 4:6

distrugere. El trebuie să moară. Dacă alegem să ne fie milă de el și să-i acordăm chiar și cel mai mic spațiu, de acolo el va purta război împotriva Duhului de iubire, bucurie, pace, răbdare și sfințenie.

Întrebările la care trebuie să răspundă fiecare generație de credincioși serioși sunt următoarele:

- Oare viața de luptă constantă pentru propriile interese este cea mai bună viață la care pot spera? A prevăzut oare Dumnezeu o cale prin care interesul personal să fie eliminat din inima mea, astfel încât **voia lui Dumnezeu și dragostea pentru Dumnezeu** să fie primordiale?
- Este posibil să-L iubesc pe Dumnezeu cu toată inima, cu tot cugetul și puterea mea, și pe aproapele meu ca pe mine însumi?
- Aș putea să ajung în umblarea mea cu Dumnezeu și în interacțiunea mea cu oamenii la punctul în care să nu fac nimic din ambiție egoistă sau din vanitate, ci să-i respect întotdeauna pe alții mai mult decât pe mine și să consider interesele lor mai presus de ale mele?²⁶⁴

Pauză pentru reflecție

► Îi rog pe toți, chiar acum, să fie foarte sinceri cu ei înșiși și să-și facă o evaluare personală. Luați-vă câteva minute pentru a vă pune în liniște această întrebare: Care este cu adevărat cauza _____? Cereți-I Duhului Sfânt să vă ajute să vă vedeți pe voi înșivă. Simțiți-vă liberi să folosiți următoarele întrebări ca un ghid:

- Sunt ușor de jignit?
- Sunt ranchiunos atunci când alții sunt promovați în locul meu?
- Se tem copiii să se apropie de mine?
- Sunt prea sensibil la critici?
- Le este teamă oamenilor să își împărtășească opiniile în preajma mea?
- Mă simt superior altora din punct de vedere moral sau spiritual?
- Îi ascult pe oameni sau vorbesc eu cel mai mult?
- Îmi ridic vocea pentru a-mi exprima opinia în loc să reflectez cu atenție și respect?
- Ofer soluții și opinii înainte de a cunoaște toate datele faptice?
- Scot în evidență defectele celorlalți pentru a încerca să mă fac pe mine să arăt bine?
- Încerc să câștig disputele spunând: „Dumnezeu mi-a spus”? (Când faceți acest lucru, vă plasați într-o poziție de superioritate morală și spirituală).
- Îi judec pe alții după aparențele lor exterioare?
- Păstrez ce este mai bun și mai mare pentru mine?
- În inima mea, mă consider mai bun decât alții?

²⁶⁴ Filipeni 2:3-4

Adevărul vital 4

După nașterea din nou moartea față de sine este următorul pas pentru a experimenta plinătatea lui Dumnezeu și viața de sfințenie.

Isus a spus că oricine dorește să fie ucenicul Său trebuie să renunțe complet la propriile interese, să-și ia crucea în fiecare zi și să-L urmeze.²⁶⁵ Crucea nu era un simbol sau o decorație lustruită pe care creștinii o poartă uneori astăzi, ci un instrument al morții. Când criminalul era executat pe ea, nu exista nicio șansă ca acesta să supraviețuiască: atârna până când viața îl părăsea și nu mai respira. Când Isus poruncește fiecărui ucenic să-și ia crucea în fiecare zi, înseamnă pur și simplu că vechiul nostru sine mândru, pofticios și încăpățânat trebuie să fie bătut în mod decisiv în cuie pe crucea lui Cristos, pentru ca noul nostru sine răscumpărat să poată trăi viața lui Isus. Moartea față de sine înseamnă că vechea noastră voință, planurile noastre, vechea noastră preocupare pentru reputație, vechile noastre moduri de gândire, vechea noastră căutare a plăcerii, fostele noastre dorințe carnale sunt pironite pe crucea lui Cristos. Acum Îi aparținem în totalitate Lui!

► Citiți Matei 16:24 împreună.

Calea morții față de sine este calea spre o viață din abundență!²⁶⁶ Probabil că nimeni dintre cei care vin la Cristos pentru iertarea păcatelor nu este pe deplin conștient de cât de hotărât este Dumnezeu ca noi să murim față de noi înșine! Mulți bărbați și femei mari de-a lungul istoriei bisericii au ajuns să înțeleagă acest adevăr:

Martin Luther: „Dumnezeu creează din nimic. Prin urmare, până când un om nu este nimic, Dumnezeu nu poate face nimic din el.”

Charles Haddon Spurgeon: „Acum mi-am concentrat toate rugăciunile într-una singură, și această rugăciune este aceasta: să mor față de mine însumi și să trăiesc în întregime pentru El.”

Richard Baxter: „Eul este cel mai perfid dușman.... Dintre toate celelalte vicii, este cel mai greu de descoperit și cel mai greu de vindecat.”

Dietrich Bonhoeffer: „Când Cristos cheamă un om, El îi cere să-L urmeze pe El și să moară.”

J.I. Packer: „Isus Cristos ne cere renunțarea la sine, adică negarea sinelui ca și condiție necesară pentru ucenicie. Negarea de sine este o chemare la supunere față de autoritatea lui Dumnezeu ca Tată și a lui Isus Cristos ca Domn... Acceptarea morții a tot ceea ce dorește eul carnal este ceea ce înseamnă chemarea lui Cristos la renunțarea de sine.”

George Mueller, cunoscut pentru marea sa credință și pentru slujirea miilor de orfani din Anglia secolului al XIX-lea, a fost întrebat care este secretul slujirii sale rodnice pentru

²⁶⁵ Matei 16:24

²⁶⁶ Ioan 12:24

Domnul. „A fost o zi în care am murit, am murit cu desăvârșire”, a răspuns el. În timp ce vorbea, s-a aplecat din ce în ce mai jos, până când aproape a atins podeaua. „Am murit în ochii lui George Mueller - am murit pentru opiniile lui, preferințele lui, gusturile lui și voința lui - am murit în fața aprobării sau blamării, chiar și pentru frații și prietenii mei - și, de atunci, am învățat să caut doar aprobarea lui Dumnezeu.”²⁶⁷

Alți termeni biblici pentru moartea față de sine sunt „zdrobit” (frânt) și „mâhnit”:

„Jertfele plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit: Dumnezeuule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și mâhnită.”²⁶⁸

Concepții greșite despre zdrobire/ frângere ²⁶⁹

- 1. Zdrobirea înseamnă să fii mereu trist și posomorât.** Uneori ne imaginăm că oamenii frânți, smeriți sunt cei care nu zâmbesc și nu râd niciodată. În realitate, zdrobirea biblică produce libertate și un sentiment profund de bucurie și pace.
- 2. Zdrobirea înseamnă să ai o părere proastă despre tine însuți.** (Exemple: „Nu sunt bun de nimic! Sunt un vierme!”) Aici poate fi vorba despre o falsă smerenie.
- 3. Zdrobirea înseamnă să fii foarte emoțional.** „Din nefericire, nenumărați oameni au vărsat găleți de lacrimi și totuși nu au trăit niciodată un moment de adevărată zdrobire.”²⁷⁰
- 4. Zdrobirea înseamnă să fii profund rănit de circumstanțe tragice.** Cineva poate experimenta multe răni și totuși să fie foarte mândru.

Definiția biblică a zdrobirii

Zdrobit: Zdrobirea este înfrângerea absolută a voinței mele proprii - predarea absolută a voinței mele lui Dumnezeu. Înseamnă să spun „Da, Doamne!” - fără împotrivire, fără supărare, fără încăpățănare - pur și simplu supunându-mă direcției și voinței Lui pentru viața mea.²⁷¹

Mâhnit: Acest cuvânt sugerează ceva care este sfărâmat în particule mici sau măcinat în pulbere, așa cum este sfărâmată o rocă. „Ce anume vrea Dumnezeu să frângă în noi? Nu este spiritul nostru pe care vrea să ni-l frângă ori personalitatea noastră în esența ei. El vrea să ne frângă voința noastră proprie.”²⁷² Acest lucru este similar cu un cowboy care

²⁶⁷ D. W. Ekstrand, “Dying to Self.” Preluat din <http://www.thetransformedsoul.com/additional-studies/spiritual-life-studies/dying-to-self> September 12, 2020.

²⁶⁸ Psalmul 51:17, *English Standard Version*

²⁶⁹ Cele mai multe dintre ideile următoare despre zdrobire sunt culese din Nancy Leigh DeMoss, *Brokenness, Surrender, Holiness* (Chicago: Moody Publishers, 2008), 43-45.

²⁷⁰ Ibid, 49

²⁷¹ Ibid, 44

²⁷² Ibid.

vrea să domolească un cal, nu pentru a-l răni sau mutila, ci pentru a-l face supus ordinelor sale.

„Adevărata zdrobire este zdrobirea voinței mele personale, pentru ca viața și duhul Domnului Isus să curgă prin mine... dezbrăcarea de încrederea în sine și de independența față de Dumnezeu... înmuierea solului inimii mele... onestitatea în fața lui Dumnezeu... smerenia în fața celorlalți.”²⁷³

Caracteristicile oamenilor zdrobiți/ frânți

Cum știm că avem o „inimă zdrobită și mâhnită”? Următoarele caracteristici se regăsesc cu desăvârșire doar în Isus, dar vor fi din ce în ce mai evidente la creștinii plini de Duhul Sfânt:

- Oamenii frânți au un spirit învățabil.
 - Oamenii frânți sunt dispuși să cedeze în fața altora.
 - Oamenii frânți se tem de Dumnezeu mai mult decât de oameni.
 - Oamenii frânți au un spirit supus.
 - Oamenii frânți acceptă părerea lui Dumnezeu mai presus de cultură și tradiție.
 - Oamenii frânți nu se promovează pe ei înșiși și nu se tem de locul cel mai de jos.
 - Oamenii frânți acceptă cu bunăvoință onoarea acordată, fără mândrie.
 - Oamenii frânți își mărturisesc greșelile și nu simt nevoia de a-și proteja imaginea.
 - Oamenii frânți ascultă de Dumnezeu în lucrurile mărunte.
 - Oamenii frânți așteaptă un cuvânt de la Dumnezeu înainte de a lua decizii.
 - Oamenii frânți umblă prin credință, și nu prin vedere.
 - Oamenii frânți urmăresc sfințenia mai degrabă decât fericirea.
- Ce credeți că s-ar întâmpla dacă mai mulți dintre noi ar muri cu adevărat față de sine? Evaluați-vă cu ajutorul acestei liste. Ce credeți că s-ar schimba în casa voastră? În biserică? În slujire? Acordați timp oricui dorește să împărtășească cu grupul.

Adevărul vital 5

Moartea față de sine, care duce la o viață sfântă, necesită o supunere totală.

Moartea la care ne cheamă Isus nu se va produce fără ascultarea noastră deliberată și hotărâtă. Nu putem ajunge la această stare, deși probabil că ascultarea nu se va întâmpla pentru mulți dintre noi fără o perioadă de luptă. Cât de isteț este Satana! El încearcă să-i convingă pe mulți credincioși că viața creștină normală este una de opoziție față de voia lui Dumnezeu și că nu ar trebui să se aștepte la o victorie finală radicală. Lupta este obișnuită, dar nu este viața creștină normală: viața lui Isus, care acționează în noi prin credință, este viața creștină normală.

²⁷³ Ibid.

Istoria războiului uman și a celui spiritual arată că în orice război de succes există decizii strategice care duc la momente decisive. Fără victorii decisive pe câmpul de luptă, resursele sunt irosite și viețile sunt pierdute. O, cât de mult are nevoie această generație de credincioși de câteva victorii decisive!

Isus-omul a devenit exemplul victoriei decisive

În Grădina Ghetsimani, Isus-omul S-a luptat pentru a-Și lua crucea, dar înainte de a părăsi grădina, Și-a reînnoit supunerea față de voința Tatălui Său.²⁷⁴ El este standardul lui Dumnezeu pentru ceea ce este normal.

Observăm că:

- În grădină Isus, omul-Dumnezeu, a trăit o perioadă de luptă foarte reală. El nu avea o natură păcătoasă, dar cerințele ascultării au căzut ca o povară grea și asupra componentei Sale umane.
- Isus a fost condus de Tatăl Său la un moment decisiv de renunțare, în care singura cale de urmat era să-Și supună voința proprie voinței suverane a lui Dumnezeu.
- Momentul victoriei a venit atunci când Isus s-a rugat: „Totuși facă-se nu voia Mea, ci a Ta.”²⁷⁵
- Din momentul renunțării, Isus s-a ridicat pentru a înfrunța singurătatea, trădarea, nedreptatea, umilința și moartea cu har și curaj. Din acel moment al renunțării, Isus a experimentat puterea divină.

Precum Isus a fost condus spre un moment de renunțare decisivă pentru a Se supune voinței Tatălui Său, tot așa Isus ne va conduce pe fiecare dintre noi spre un moment de supunere decisivă. Dumnezeu va veni la fiecare dintre noi și ne va spune: „Copile, iată unde vreau să-ți direcționezi viața”. O alegere hotărâtă de a muri cu Cristos va duce la o viață de abundență spirituală.

Încă de la întemeierea lumii, Isus a fost Mielul lui Dumnezeu junghiat pentru păcat. Într-un anumit sens, lucrarea de răscumpărare era deja îndeplinită în planul lui Dumnezeu, iar victoria era deja sigură. Cu toate acestea, planul de răscumpărare nu a fost împlinit în mod automat, ci trebuia să se realizeze în timp. La fel este și cu noi. Scripturile sunt consecvente și clare că Dumnezeu îi cheamă pe toți credincioșii pe care i-a răscumpărat: „să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.”²⁷⁶

Avraam: Un exemplu de supunere radicală

Într-o zi, Dumnezeu i-a cerut lui Avraam să meargă cu tânărul Isaac pe Muntele Moria, locul morții lui Cristos și al supunerii totale a lui Avraam față de Dumnezeu. Acesta a fost un

²⁷⁴ Luca 22:42

²⁷⁵ Luca 22:42

²⁷⁶ Romani 12:1

moment crucial în relația lui Avraam cu Dumnezeu și cel mai mare test al vieții sale.²⁷⁷ Dumnezeu a fost foarte explicit încă de la începutul călătoriei ardere-de-tot acolo, pe un munte pe care ți-l voi spune.²⁷⁸ Avraam nu s-a împotrivit. După o călătorie dificilă de trei zile, și-a legat ființa iubită de altar și a ridicat cuțitul... și a murit pentru Avraam, adică pentru sine însuși.

În cele din urmă, Dumnezeu nu a vrut sacrificiul lui Avraam - pe Isaac - ci renunțarea la Isaac.²⁷⁹ Dumnezeu a oferit jertfa perfectă și completă (Isus) în locul lui Isaac. Printr-o supunere smerită, Avraam a luat parte la această jertfă. Dumnezeu nu are nevoie de jertfă. Secole mai târziu, regele David, tânjind după curățirea inimii sale, se va ruga:

„Dacă ai fi voit jertfe, Ți-aș fi adus, dar Ție nu-Ți plac arderile-de-tot. **Jertfele plăcute lui Dumnezeu sunt un duh zdrobit: Dumnezeule, Tu nu disprețuiești o inimă zdrobită și mâhnită.**”²⁸⁰

Cu adevărat, nu putem oferi nimic lui Dumnezeu și nu putem face nimic pentru El care să compenseze ceea ce suntem și ceea ce am făcut. Nu putem îndepărta vina și petele din inimile noastre. Numai Dumnezeu poate face acest lucru. Tot ceea ce putem face este să venim la Dumnezeu în frângere, să ne predăm și să primim harul Său.

Așa cum am menționat deja, Dumnezeu nu avea intenția de a-l ucide pe Isaac, ci a vrut ca Avraam să renunțe la el, să renunțe la control, să renunțe la orice altă iubire „concurrentă”. „(Dumnezeu) a zis: „Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.”²⁸¹ Cu alte cuvinte: „Nu pe băiat îl vreau, ci pe tine, Avraame! Voiam doar să știu că ești în întregime al Meu și că până și acea viață prețioasă îmi aparține”. De fapt, când Avraam a ridicat cuțitul în ascultare de Dumnezeu, Avraam a fost cel care a murit, nu Isaac. Avraam a murit pentru dreptul său de a-l deține pe Isaac, copilul făgăduinței. Aceasta a fost intenția lui Dumnezeu de la început.

În același mod, Dumnezeu ne dă viața veșnică prin credința în El, iar apoi ne cere să-I oferim această viață înapoi ca o jertfă vie - să ridicăm cuțitul și să spunem: „Doamne, viața aceasta nu este a mea, ci a Ta! Fă cu mine și în mine tot ce vrei, chiar dacă omeneste aceasta pare o prostie! Voi merge unde vrei să merg, voi face ceea ce vrei să fac, voi spune ceea ce vrei să spun și voi fi ceea ce vrei să fiu”. Acest lucru este dificil doar din cauza acelei părți egoiste din viața noastră firească care se agață, care se opune și care vrea să păstreze controlul. Aceasta este partea din natura noastră cu care Isus s-a confruntat la cruce. Aceasta este partea din natura noastră pe care El trebuie să o curețe pentru a ne umple cu Duhul Său și pentru a ne acorda toate binecuvântările Împărăției Sale.

²⁷⁷ Geneza 22:1

²⁷⁸ Geneza 22:2

²⁷⁹ Geneza 22:12

²⁸⁰ Psalmul 51:16-17, *English Standard Version*, evidențiere adăugată.

²⁸¹ Geneza 22:12, evidențiere adăugată.

Dumnezeu ne va cere să omorâm doar ceea ce se împotrivesc în noi controlului Său suveran și autorității Sale absolute, acea parte din noi - firea - care se războiește cu El și Îi respinge mâinile. Aceasta este partea din natura noastră care nu poate fi răscumpărată și care nu se va supune niciodată autorității lui Dumnezeu.

Dumnezeu ar prefera să folosească darurile și binecuvântările pe care ni le-a dat pentru gloria Sa, decât să ne priveze de ele. Dar nu putem ști ce parte va rămâne pe altar împreună cu Cristos și ce parte se va ridica de pe altar, până când nu ne vom oferi pe deplin, fără rezerve lui Dumnezeu. Ridicăm cuțitul supunerii totale. El alege ce va trăi și ce va muri: aceasta înseamnă să fii o jertfă vie.

Ai experimentat vreodată supunerea radicală, totală? Pentru ce iubire din viața ta ți-a cerut Dumnezeu să mori?

Lecția 5. Sarcini de lucru

- (1) Răspunde la întrebările testului bazat pe materialul din această lecție.
- (2) Petrece cel puțin treizeci de minute în această săptămână pentru a revedea această lecție, inclusiv referințele din Scriptură, cerând ajutorul Duhului Sfânt pentru a obține înțelegere.
- (3) Notează în jurnalul tău orice schimbări specifice care ar trebui făcute în viața ta, pe măsură ce Domnul ți le descoperă.
- (4) Meditează la cel puțin un psalm în timpul devoțional zilnic și notează în jurnalul tău ce spune psalmistul despre natura și caracterul lui Dumnezeu.
- (5) Înregistrează în jurnalul tău o rugăciune personală pentru transformare și creștere spirituală, bazată pe această lecție.

Lecția 5. Test

- (1) Numește cele cinci adevăruri vitale pentru a te cunoaște pe tine însuși, predate în această lecție.
- (2) Prezintă patru dintre manifestările sinelui menționate în această lecție.
- (3) Care sunt șase dintre cele douăsprezece caracteristici ale oamenilor frânți, studiate în această lecție?
- (4) Explică în propriile cuvinte cum este Isus un exemplu de supunere totală.

LECȚIA 6

Formarea spirituală prin conștientizarea de sine

Partea 2

Leția 5. Recapitulare

Notă pentru profesor: Revedeți cele cinci adevăruri vitale din Leția 5. De asemenea, treceți în revistă cele trei aspecte ale călătoriei de formare spirituală. Solicitați doritorilor să împărtășească rugăciunile lor scrise din Leția 5.

Obiectivele lecției

La sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă adevărurile spirituale vitale care îl vor ajuta să se cunoască pe sine însuși.
- (2) Să înțeleagă rezultatele pline de har ale frângerii biblice.
- (3) Să fie capabil să vorbească despre modul în care viața lui Isus se poate manifesta în frângerea spirituală.
- (4) Să știe cum să cultive asemănarea cu Cristos.

Crâmpeie din viață

Socrul meu are în curtea din fața casei un frumos copac de păr de Bradford. Un copac splendid... cu un trunchi ușor înclinat. Îmi amintesc că la scurt timp după ce a fost plantat, acum 15 ani, am venit în vizită cu familia mea. Primul lucru pe care l-am observat a fost că cel care l-a plantat nu a avut grijă să-l planteze drept. M-am gândit că ar fi bine să sap în jurul rădăcinilor și să îl împing în poziție dreaptă, dar nu am depus niciodată acest efort. Deși copacul a crescut de la un puiet la un copac destul de mare, încă se înclină așa cum a fost plantat. Timpul nu l-a îndreptat. Anii de soare, vânt și ploaie nu l-au făcut să crească drept. Pe măsură ce crește în înălțime și ramurile se lărgesc, dezechilibrul de greutate poate provoca în cele din urmă căderea frumosului Bradford. Dar poate că nu. Poate că va fi întotdeauna un copac ușor înclinat.

Oamenii, ca și copacii, cresc adesea așa cum au fost plantați. Locurile noastre strâmbe pot fi îndreptate și zonele noastre aspre pot fi netezite. Aceasta înseamnă harul! Nimic nu este mai important în viața noastră creștină decât cultivarea unei inimi blânde, a unui spirit învățabil și a unei ascultări smerite față de Cuvântul lui Dumnezeu. Oamenii „înclinați”, la fel ca și copacii înclinați, sunt mai greu de îndreptat atunci când au permis ca solul inimii lor să se întărească prin anotimpurile vieții.

În lecția anterioară am început să învățăm că, pentru a fi o persoană plină de Duhul Sfânt, ceea ce Dumnezeu ne-a chemat să facem, trebuie să fim convinși de opt adevăruri vitale. În această lecție vom continua să ne axăm pe acestea.

Ideea – cheie

Conștiința de sine - cunoașterea de sine - este esențială pentru formarea noastră după chipul lui Cristos. A te cunoaște cu adevărat pe tine însuși înseamnă a ști că sinele nesfințit este cel mai mare dușman al tău.

Adevărul vital 6

Moartea față de sine este posibilă numai prin har, prin credință.

Trebuie să înțelegem moartea față de noi înșine ca pe o acțiune a harului. Prea mulți creștini încearcă să devină neprihăniți prin omorârea naturii lor păcătoase. Dar nu putem să nimicim natura noastră păcătoasă de unii singuri. Și nici nu putem trăi viața sfântă, renăscută, de unii singuri. Numai Dumnezeu le poate realiza în noi. Respectarea disciplinei și a voinței noastre nu sunt nici pe departe suficiente pentru a învinge mândria, cu toate manifestările ei egocentrice.²⁸² Eul, ca rădăcinile unui copac uriaș, s-a înfășurat în jurul fiecărei decizii, fiecărei fapte bune, fiecărei acțiuni, fiecărui sacrificiu și fiecărei relații din viața mea. Numai harul îi poate rupe robia. Unde se găsește acest har?

Harul se găsește în puterea Crucii și a Învierii, dobândită prin credință

Numai crucea poate zdrobi egocentrismul. Acesta este mesajul consecvent al Noului Testament. Priviți din nou Galateni 5:24. Aici Pavel vorbește despre cruce și despre rolul ei vital într-o viață victorioasă, plină de Duhul Sfânt, când spune: „Cei ce sunt ai lui Cristos Isus **și-au răstignit firea** pământească împreună cu patimile și poftetele ei.”²⁸³ Cuvântul „răstignit” indică spre cruce.

Mai devreme, în epistola sa către această biserică din Galatia, Pavel a mărturisit că la cruce Cristos **a oferit și a asigurat totul** pentru biruința asupra egoismului, și că el **trăia această realitate în acel moment**:

„Am fost **răstignit împreună cu Cristos** și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc **acum** în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.”²⁸⁴

Se pare că există o contradicție aici. Cum poate un om să fie și mort și viu în același timp?

► În ce sens poate fi o persoană moartă spiritual și în același timp vie spiritual? Cât de importantă este credința în acest pasaj?

Când Pavel a spus: „Am fost răstignit”, el spunea pur și simplu că vechiul „eu” spiritual mort - vechiul Pavel mândru și egocentric - a fost învins la cruce, prin identificarea cu Cristos. „Eu”-ul care a fost înviat la viață și care trăiește acum este „eu”-ul înviat, victorios, în care Isus trăiește și domnește. Aceasta este viața aflată sub controlul Duhului Sfânt. Aceasta

²⁸² Coloseni 2:23

²⁸³ Evidențiere adăugată.

²⁸⁴ Galateni 2:20-21, evidențiere adăugată.

este viața în care propriile interese nu sunt luate în considerare, iar interesele lui Cristos sunt pe primul loc. Mărturia lui Pavel arată că participarea prin credință la moartea și învierea lui Isus este cheia, nu doar pentru iertarea păcatelor, ci și pentru moartea față de sine.²⁸⁵

Mulți creștini trăiesc vieți înfrânte pentru că încearcă să învingă prin ei înșiși un dușman care nu poate fi învins decât la cruce. Ei se uită mereu în interior, dar rareori se uită la Isus. Iată povestea adevărată a lui Hiroo Onoda, un soldat japonez, care a rămas pe insula Lubang, în Filipine, până în 1974, la douăzeci și nouă de ani de la sfârșitul celui de-al Doilea Război Mondial, pentru că nu ajunsese la el vestea că Japonia a capitulat.²⁸⁶ În acești ani, domnul Onoda s-a implicat în conflicte cu locuitorii filipinezi din zonă, omorând treizeci de persoane! Oamenii au încercat să îl convingă că războiul s-a terminat, dar nu s-a lăsat convins până când fostul său ofițer comandant nu a venit să-l vadă și să-i prezinte ordinele oficiale.

La fel ca Hiroo, prea mulți credincioși duc bătălii pierdute cu firea, pentru că nu le-a ajuns la inimă vestea că vechiul „eu” mândru și egocentric a fost învins la cruce. Unul dintre secretele harului este să ne bucurăm de cruce!

Harul se găsește în prezența lui Isus care locuiește în noi.

În Galateni 2:20-21, Pavel arată clar că răstignirea împreună cu Cristos este doar o parte a remediei lui Dumnezeu. Răstignirea cu Cristos ne pregătește pentru plinătatea lui Cristos, singurul care este plin de iubire umilă și de dăruire de sine: „Cristos trăiește în mine..., care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine”. Pavel își descrie viața de acum ca fiind „Cristos trăiește în mine”. Acesta este secretul unei vieți sfinte! Dennis Kinlaw afirmă: „A deveni asemenea lui Cristos este o lucrare a harului. Ea se produce doar pe măsură ce Cristos trăiește în noi, nu pe măsură ce ne străduim noi să fim ca El.”²⁸⁷

Din păcate, mulți din ziua de azi nu experimentează viața lui Isus pentru că nu trăiesc în conștiința prezenței Sale permanente. Alții nu dezvoltă părtășia cu El, așa cum ar trebui sau nu trăiesc în puterea Lui.

► Care este, din spusele lui Isus, secretul unei vieți roditoare descris în Ioan 15? Discutați ce înseamnă să rămâi în Cristos.

Harul se găsește în prezența permanentă a Duhului Sfânt.

Golirea de sine face loc pentru locuirea și controlul deplin al Duhului Sfânt. Aceasta este semnificație versetului din Efeseni 5:18: „Nu vă îmbătați de vin, aceasta este destrăbălare. Dimpotrivă, fiți plini de Duh.” Isus trăiește în noi prin Duhul Sfânt, dar poate acționa pe

²⁸⁵ Observați, de asemenea, Galateni 6:14-15.

²⁸⁶ “Japan WW2 Soldier Who Refused to Surrender Hiroo Onoda Dies.” Publicat January 17, 2014. Preluat din <http://www.bbc.com/news/world-asia-25772192> September 12, 2020.

²⁸⁷ Dennis Kinlaw, “The Mind of Christ,” *High Calling*, January-February 2017, 1, 9. Preluat din <http://www.francisburysociety.com/wp-content/uploads/JanFeb2017-High-Callinglr.pdf> September 12, 2020.

deplin în noi doar dacă murim față de noi înșine.²⁸⁸ Potrivit cu Galateni 5 și cu multe alte pasaje din Noul Testament, prezența Sa interioară este cheia unei vieți victorioase, asemenea lui Cristos. Observați cum o spune Pavel: „**Roada Duhului**, dimpotrivă, este: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare.”²⁸⁹ Ideea aici este că roada spirituală este roada Duhului, nu a mea! Tu și cu mine suntem semințe care cad în pământ și mor;²⁹⁰ dar pe măsură ce murim și continuăm să murim, El este cel care ne dă viață și care ne face să creștem și să aducem rod. Uneori uităm acest lucru și ne epuizăm încercând să fim buni! Însă numai Dumnezeu mă poate face plăcut în fața Lui!

Modul în care Dumnezeu mă face bun este adesea dureros. Asemenea impurităților amestecate cu aurul, mândria și toate manifestările ei s-au fixat în firea mea: numai Duhul Sfânt o poate rafina. Cum o face El? Ioan Botezătorul a proclamat că Isus „vă va boteza cu Duh Sfânt și cu foc.”²⁹¹ Inima unui credincios, ca și aurul, nu poate fi curățată pe dinafară, pentru că murdăria este înăuntru, amestecată cu neprihănirea lui Dumnezeu. Ea trebuie să fie topită și rafinată de focul Duhului Sfânt.

Potrivit mărturiei lui Petru, aceasta este curățirea pe care au experimentat-o ucenicii la Cincizecime:

„Și Dumnezeu, care cunoaște inimile, a mărturisit pentru ei și le-a dat Duhul Sfânt ca și nouă. **N-a făcut nicio deosebire între noi și ei, întrucât le-a curățit inimile prin credință.**”²⁹²

Să ne bucurăm de prezența permanentă a Duhului Sfânt care ne sfințește continuu inimile.

Adevărul vital 7

Viața lui Isus Cristos în noi este rodul morții față de sine.

Moartea față de sine nu este sfârșitul, ci începutul unei vieți de supunere lui Cristos. Motivul pentru care semințele sunt îngropate în pământ nu este doar pentru ca ele să moară, ci pentru ca ele să trăiască într-un mod la care nu au visat niciodată!

Viața creștină este o viață în care caracterul lui Isus devine tot mai radiant.

Aceasta înseamnă să fii sfânt. Orice propovăduire a sfințeniei sau învățătură, care nu este în concordanță cu viața și învățătura Sa, nu este adevărata sfințenie. „Singurul mod în care lumea Îl va cunoaște pe Cristos este prin noi. Prin urmare, trebuie să existe o corespondență între viețile noastre și Cel pe care Îl reprezentăm.”²⁹³

²⁸⁸ Ioan 14:16

²⁸⁹ Galateni 5:22, evidențiere adăugată.

²⁹⁰ Ioan 12:24

²⁹¹ Matei 3:11

²⁹² Fapte 15:8-9, evidențiere adăugată.

²⁹³ Dennis Kinlaw, “The Mind of Christ,” *High Calling*, January-February 2017, 9. Preluat din

<http://www.francisburysociety.com/wp-content/uploads/JanFeb2017-High-Callinglr.pdf> September 12, 2020.

- Sfințenia nu înseamnă putere.
- Sfințenia nu înseamnă separare de lume.
- Sfințenia nu înseamnă să faci lucruri corecte.
- Sfințenia nu înseamnă daruri spirituale.

Acestea sunt roadele sfințeniei, dar adevărata neprihănire este viața lui Isus. Rezultatul morții față de sine va fi întotdeauna viața lui Isus manifestată ÎN noi și PRIN noi. Atunci când viața lui Isus este în noi, vom fi caracterizați de:

- Dragoste generoasă și plină de sacrificiu²⁹⁴
- Împuternicirea și călăuzirea Duhului Sfânt²⁹⁵
- Comportament blând și sincer²⁹⁶
- Aprofundarea înțelegerii spirituale²⁹⁷
- Eliberare de frică și anxietate²⁹⁸
- Părtășie cu Dumnezeu și alți credincioși²⁹⁹
- Victorie asupra păcatului care ne stăpânește³⁰⁰
- Creștere în smerenie³⁰¹

Dacă m-aș afla într-o situație în care ar trebui să aleg o pagină din Biblie din care să învăț despre natura vieții sfinte, cred că ar fi Filipeni 2. Acesta este cu adevărat unul dintre cele mai revelatoare capitole din Biblie cu privire la mentalitatea pe care ar trebui să o avem și la viața pe care ar trebui să o trăim.

► Din Filipeni capitolul 2, faceți o listă cu calitățile naturii sfinte și altruiste care pot fi văzute în Isus. Împărtășiți-le cu grupul dumneavoastră.

Cel care este mistuit de interesul propriu este sclavul aparențelor și al reputației și nu-și poate sluji semenii în mod smerit.

Dr. Dennis Kinlaw relatează următoarea istorie despre Samuel Brangle, un om care a devenit un evanghelist puternic și unul dintre cei mai influenți lideri ai Armatei Salvării:

„În timp ce se afla în ultimul său an la Universitatea din Boston, Samuel Brangle a fost rugat să păstorească o congregație bogată din South Bend, Indiana. Avea ocazia de a-și începe slujirea cu vârful ierarhiei sociale. A simțit însă că Dumnezeu îl chema să se alătore Armatei Salvării, așa că a traversat Atlanticul și s-a prezentat la generalul William Booth (fondatorul misiunii).

²⁹⁴ Iacov 1:27; 1 Ioan 3:16

²⁹⁵ Efeseni 5:18; Fapte 2:4, Fapte 4:31

²⁹⁶ Iacov 3:16-17

²⁹⁷ Matei 5:8

²⁹⁸ Psalmul 37:37; Isaia 26:3; Matei 11:28-30

²⁹⁹ 1 Ioan 1:6-7

³⁰⁰ Evrei 12:1

³⁰¹ Filipeni 2

„Noi nu te vrem. Ești periculos”, a spus Booth. „Periculos? Ce vrei să spui?” a întrebat Brengle. „Ai prea multă educație. Și nu cred ai fi dispus să te subordonezi unuia dintre ofițerii de aici, unde foști bețivii și prostituate convertite sunt șefii personalului.” „Vă rog să-mi dați o șansă”, a spus Brengle. Așa că Brengle a fost pus să lucreze ca cizmar (cel care lustruiește cizme) pentru Corpul Central al Armatei Salvării din Londra. Într-un subsol neterminat, pe o podea de pământ pe jumătate scufundată în apă, Brengle a început să curețe noroiul de pe cizmele unor boschetari convertiți de pe stradă, care acum erau soldați în Armată.

Într-o zi i s-a părut că aude o voce interioară care îi spunea: „Ești un prost!”. „Ce vrei să spui?” a întrebat Brengle. „Îți amintești de omul acela care și-a îngropat talentul în pământ?”, a spus vocea interioară. „Gândește-te la toată pregătirea și educația pe care le-ai primit. Nu faci decât să le arunci pe apa sâmbetei”. Brengle s-a scufundat în depresie și a început să se roage: „Doamne, te-am dezamăgit? Am ratat călăuzirea Ta?”. Iar Domnul i-a răspuns: „Ține minte, Sam, că Eu le-am spălat picioarele!”. Acea pivniță noroioasă a devenit o anticameră spre cer, deoarece Brengle a simțit prezența liniștitoare a Domnului. Din acea zi, a știut că a fost chemat să se dăruiască pentru alții. Numai Duhul Sfânt poate face posibil acest tip de gândire de sacrificiu.³⁰²

Fiți atenți la orice idee despre sfințenie care nu se potrivește cu viața smerită a Domnului Isus.

Adevărul vital 8

O viață de moarte față de sine și de dedicare lui Cristos necesită creștere/ disciplină/ muncă.

Purificarea inimii nu este sfârșitul aspirației noastre. Suntem ca niște piloți care au aliniat un avion deasupra pistei, dar care vor trebui să facă nenumărate ajustări înainte de aterizare.

Moartea spirituală a creștinului față de sine este o moarte vie - o moarte permanentă, constantă.³⁰³ Jertfa noastră este o jertfă vie - o jertfă continuă. Termeni precum „moartea față de sine” sunt meniți doar să ne învețe realități spirituale, dar trebuie să fim atenți să nu ne abatem de la Cuvântul lui Dumnezeu. O inimă curată nu este sfârșitul aspirației noastre pentru sfințenie. O inimă curată și supunerea ne vor pregăti mai bine pentru călătorie, dar avem o viață întreagă de urcat pe muntele din fața noastră!

³⁰² Dennis Kinlaw, “The Mind of Christ,” *High Calling*, January-February 2017, 9. Preluat din <http://www.francisasburysociety.com/wp-content/uploads/JanFeb2017-High-Callinglr.pdf> September 12, 2020.

³⁰³ Luca 9:23

Viața plină de Duhul Sfânt este o viață de creștere și de sfințire progresivă. Prin Duhul lui Dumnezeu suntem schimbați din „slavă în slavă.”³⁰⁴ Iată câteva sfaturi practice pentru cei care doresc o viață de sfințenie tot mai profundă.³⁰⁵

În următorul articol, prietenul meu, Dr. Phil Brown, oferă câteva sfaturi biblice foarte utile cu privire la urmărirea sfințeniei.

Șase pași în aspirația spre sfințenie

Evrei 12:14 ne poruncește: „Urmăriți sfințirea!”³⁰⁶ Sfințenia pe care trebuie să o urmărim este sfințenia lui Dumnezeu, care se vede perfect în Isus, care a fost despărțit de orice păcat, fără vină, curat și neprihănit.³⁰⁷

(1) Dă la o parte orice piedică.³⁰⁸

Maratoniștii renunță la fiecare gram de grăsime care îi încetinește. Dacă există ceva care vă împiedică în urmărirea sfințeniei, trebuie să îl dați la o parte! Mass-media, banii, muzica, mândria, relațiile - nu contează ce este. Dacă acestea vă împiedică progresul în sfințenie, e timpul să vă debarasați de ele. Ai lăsat deoparte orice greutate în căutarea sfințeniei tale?

(2) Lasă deoparte păcatul care te înfășoară ușor.³⁰⁹

Greutățile nu sunt singurele lucruri care trebuie lăsate deoparte. Păcatul care prinde ușor trebuie să dispară și el. Care este acest păcat? Este cel căruia îi cazi cel mai ușor pradă. Toți credincioșii cad cu ușurință pradă egocentrismului, manifestarea principală a naturii noastre corupte. Ne lepădăm de acest principiu al păcatului venind la Cristos pentru curățire prin Duhul Său Sfânt. Cu toate acestea, chiar și după ce inima ta a fost curățită prin credință, vor exista păcate în care poți fi prins cu ușurință. Dăm la o parte aceste păcate făcând tot ceea ce Scriptura poruncește pentru a ne păzi de păcat: folosește mijloacele harului,³¹⁰ nu da nici o șansă cărnii ca să-și împlinească poftele ei,³¹¹ fugi de ispită fiind în părtășie cu cei care urmăresc dreptatea, credința, dragostea, pacea și care Îl cheamă pe Dumnezeu dintr-o inimă curată,³¹² și umblă în Duhul.³¹³ Te-ai confruntat cu păcatul care te prinde ușor în capcană?

³⁰⁴ 2 Corinteni 3:18

³⁰⁵ 1 Corinteni 6:11

³⁰⁶ Această secțiune a fost scrisă în întregime de Dr. Phil Brown.

³⁰⁷ Evrei 1:9, Evrei 4:15, Evrei 7:26

³⁰⁸ Evrei 12:1

³⁰⁹ Evrei 12:1

³¹⁰ Psalmul 119:11; Matei 26:41; Efeseni 6:13-18

³¹¹ Romani 13:14

³¹² 2 Timotei 2:22

³¹³ Galateni 5:16

(3) Privește la Isus.³¹⁴

Fiecare alergător știe că o privire neclintită asupra liniei de sosire este cheia pentru a câștiga. Un alergător distrat este un alergător care pierde. Cuvântul tradus prin „a privi” înseamnă „a-și îndrepta atenția fără distragere, a-și fixa ochii cu încredere” asupra cuiva. Trebuie să ne fixăm fără distragere și cu încredere privirea sufletului nostru asupra lui Isus. De ce? Pentru că El este modelul de sfințenie. O cale sigură de a șovăi și a ne poticni în căutarea sfințeniei este să privim în jur și să ne comparăm cu alții. Pentru a fi sfinți așa cum a fost sfânt Isus, trebuie să alergăm ațintiți asupra Lui. Este privirea ta fixată pe Isus?

(4) Perseverază în lupta împotriva păcatului.³¹⁵

Aceste versete ar trebui să ne elibereze de orice gând că alergarea spre victorie este ușoară. Da, orice greutate și păcatul care ne prinde ușor în capcană poate că au fost date la o parte, dar suntem într-o luptă! Ducem o luptă în timp ce urmărim sfințenia. Vrăjmașul va împiedica orice pas spre asemănarea cu Cristos. Nu există vârstă, nivel de maturitate sau stare de har care să ne scutească de această confruntare. Pericolul de a deveni oboșiți și de a slăbi în mintea noastră ne urmărește pe toți. Noi perseverăm amintindu-ne de rezistența lui Cristos. Căpitanul nostru a răzbit și a străpuns cordonul diavolului. Prin harul Său, putem și noi! Ești perseverent în lupta împotriva păcatului?

„Când Domnul și Mântuitorul nostru Isus Cristos a spus „Pocăiți-vă!” în Matei 4:17, El a vrut să spună că întreaga viață creștină va fi una de pocăință.”
– Martin Luther

(5) Acceptă pedeapsa Domnului și suportând-o cu mulțumire.³¹⁶

Dacă ne străduim să fim sfinți, n-ar trebui să simțim mâna pedepsei lui Dumnezeu în viața noastră, nu-i așa? Greșit! Nu așa Își face Dumnezeu lucrarea. De fapt, Dumnezeu îngăduie și prescrie în mod suveran dificultățile în funcție de circumstanțe pentru a ne ajuta să creștem în sfințenia asemănătoare lui Cristos. Vechea zicală „Cine nu suferă, nu dobândește” se referă cu adevărat la condiția noastră. Urmărim sfințenia prin acceptarea smerită și plină de mulțumire a muștrărilor Providenței, pentru că ele mărturisesc despre pasiunea Sa plină de dragoste pentru noi, care suntem părtași ai sfințeniei Sale. Îi mulțumești Tatălui pentru pedepsele Sale care produc sfințenie?

(6) Întărește pe alții.³¹⁷

Motto-ul lumii este „fiecare pentru el însuși”. Nu la fel se întâmplă și cu aspirația spre sfințenie. Sfințenia trebuie să fie urmărită în comunitate. Creștem în sfințenia asemănătoare lui Cristos cel mai bine atunci când trăim în cadrul unor structuri de responsabilitate și edificare reciprocă. Alergăm cel mai bine în cursa spre sfințenie atunci când ne prindem de

³¹⁴ Evrei 12:2

³¹⁵ Evrei 12:3-4

³¹⁶ Evrei 12:5-11

³¹⁷ Evrei 12:12-13

brațe cu alți alergători. Dacă cineva se împiedică, partenerii săi îl ajută să se ridice la un nivel de echilibru. Te-ai luat de mână cu alți credincioși care urmăresc sfințenia?

Concluzie

Sfințenia inimii și a vieții este o călătorie, iar aceste șase principii biblice ne vor proteja sufletele în vânturile turbulente ale adversităților și ispitelor și ne vor ajuta să prosperăm ca cetățeni ai Împărăției lui Dumnezeu.

Rugăciune

Tată,

Am văzut că cea mai mare piedică în călătoria mea spirituală este mândria, manifestată prin păcatul sinelui. Am terminat cu scuzele. M-am săturat să dau vina pe alții. Mă dăruiesc în întregime ca jertfă vie Ție. Împreună cu psalmistul mă rog: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule!”³¹⁸ Împreună cu Pavel privesc la cruce și cred că: „Am fost răstignit împreună cu Cristos și trăiesc..., dar nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăiește în mine. Și viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine.”³¹⁹ Mă încred în Duhul Sfânt care mă curăță, mă îmbracă cu putere și pe care Isus L-a promis când a spus: „Dacă însetează cineva, să vină la Mine și să bea. Cine crede în Mine, din inima lui vor curge râuri de apă vie.”³²⁰

Amin.

³¹⁸ Psalmul 51:10

³¹⁹ Galateni 2:20

³²⁰ Ioan 7:37-38

Lecția 6. Sarcini de lucru

- (1) Răspunde la întrebările testului bazat pe materialul din această lecție.
- (2) Petrece cel puțin treizeci de minute în această săptămână pentru a revedea această lecție, inclusiv referințele din Scriptură, cerând ajutorul Duhului Sfânt pentru a obține înțelegere.
- (3) Notează în jurnalul tău orice schimbări specifice care ar trebui făcute în viața ta, pe măsură ce Domnul ți le descoperă.
- (4) Meditează la cel puțin un psalm în timpul devoțional zilnic și notează în jurnalul tău ce spune psalmistul despre natura și caracterul lui Dumnezeu.
- (5) Înregistrează în jurnalul tău o rugăciune personală pentru transformare și creștere spirituală, bazată pe această lecție.

Lecția 6. Test

- (1) Care sunt cele trei adevăruri vitale predate în această lecție?
- (2) Care este cheia morții față de sine?
- (3) Completează această propoziție: Numai _____ poate rupe egocentrismul.
- (4) Completează această propoziție: Golirea de sine face loc pentru _____ și controlul _____.
- (5) Numește trei caracteristici ale vieții lui Isus într-un credincios.
- (6) Care sunt cei șase pași pentru cultivarea sau urmărirea sfințeniei, așa cum au fost explicați de Dr. Phil Brown?

LECȚIA 7

Chipul lui Cristos prin pregătirea spirituală

Lecția 6. Recapitulare

Notă pentru profesor: Treceți în revistă cele opt adevăruri vitale din lecțiile 5-6 și cei șase pași pentru căutarea sfințeniei din lecția 6. Solicitați doritorilor să împărtășească rugăciunile lor scrise din Lecția 6.

Obiectivele lecției

La sfârșitul acestei lecții studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă semnificația textului din 1 Timotei 4:7.
- (2) Să știe de ce este necesară pregătirea spirituală pentru a fi format după chipul lui Isus.
- (3) Să înceapă să pună în practică principiile învățate în această lecție.

Crâmpie din viață

Un tânăr credincios se străduiește să fie ascultător în cele mai mici detalii ale umblării sale creștine. Dumnezeu i-a schimbat foarte mult viața și l-a vindecat de rana spirituală dureroasă pe care și-o făcuse singur și totuși există domenii în care continuă să se lupte. El se luptă să umble prin credință, caută să-și controleze gândurile, vrea să fie un tată mai atent cu copiii săi mici. Își dorește ca emoțiile sale să nu fie atât de exagerate, se străduiește să fie cel mai bun administrator al timpului său. Îi este greu să fie mulțumit de slujba sa și își dorește să apară alte oportunități. Într-o zi m-a sunat și mi-a spus: „Cred că Dumnezeu îmi închide toate ușile în această perioadă pentru ca eu să învăț disciplina și perseverența. Viața mea de până acum a fost o serie de proiecte neterminate. Știu că, dacă voi reuși vreodată să am succes în relația mea cu Dumnezeu, va trebui să învăț să fiu perseverent și să termin ceea ce încep. Nerăbdarea mea este o problemă de caracter care afectează orice alt domeniu al vieții mele!” Am fost uimit de smerenia și perspicacitatea prietenului meu. El se adâncea și devenea mai puternic... prin experiență!

Ideea – cheie

Ideea principală a acestei lecții este că învățarea este crucială în formarea virtuții divine - imaginea lui Cristos în noi. Aceasta implică trecerea prin adversități, practicarea disciplinelor spirituale clasice (cum ar fi studierea Scripturii, rugăciunea, postul etc.), precum și disciplina personală.

Unii susțin că prietenul meu menționat mai sus are pur și simplu nevoie de plinătatea și puterea Duhului Sfânt în viața sa. Fără îndoială, acest lucru este adevărat, dar Duhul Sfânt nu poate umple și încuraja credincioșii fără ascultarea lor. Așa cum există o legătură directă între recolta de porumb sau orez și munca dedicată a unui fermier, tot așa recolta virtuților spirituale este direct legată de eforturile pline de credință ale creștinului.

Această lecție ne cheamă la o umblare perseverentă, serioasă și vigilentă cu Dumnezeu, înrădăcinată în credință și împuternicită de dragoste.

Perspectivile lui Pavel și Petru asupra evlaviei

Două pasaje-cheie ne vor ajuta să înțelegem rolul pregătirii și exersării în formarea spirituală.

Pavel scrie:

„Ferește-te de basmele lumești și băbești. **Caută** să fii **evlavios**. Căci **deprinderea** trupească este de puțin folos, pe când evlavia este folositoare în orice privință, întrucât ea are făgăduința vieții de acum și a celei viitoare.”³²¹

Cuvintele-cheie aici sunt „exersează” (caută, disciplinează-te) și „evlavie”. Cum credeți că sunt legate aceste două concepte?

Definiția evlaviei

► Discutați cu grupul conceptul de „evlavie”. Permiteți fiecărui student să ofere o definiție.

Astăzi cu greu ar putea defini cineva evlavia. Lumea din afara bisericii are o înțelegere distorsionată a acesteia. De regulă, când oamenii se gândesc la o persoană evlavioasă, ei își imaginează adesea o persoană foarte serioasă, care poartă întotdeauna o Biblie de dimensiuni impresionante, vorbește pe un ton reverențios și își petrece cea mai mare parte a timpului mergând la biserică.

Dar oamenii evlavioși au înfățișare diferită și pot fi diferiți în înălțime, greutate, cultură și caracter. Evlavia este la fel de confortabilă într-o pereche veche de blugi ca și într-un costum și o cravată. Evlavia nu are un ton sau un volum de rugăciune distinct. Evlavia nu are un stil de închinare sau un gen muzical anume.

Evlavia este viața frumoasă a lui Isus, reprodusă în noi de Duhul Sfânt. Evlavia este cunoașterea, încântarea, ascultarea și umblarea cu Dumnezeu în mod biblic, sincer și autentic. Evlavia este pentru toată lumea, pretutindeni, în orice cultură, rasă și mod de viață, deoarece evlavia nu este un concept, ci o persoană. Evlavia este viața Domnului Isus.

► De ce este atât de greu pentru noi să facem acest lucru corect? De ce este uneori mai ușor pentru noii credincioși să înțeleagă acest lucru decât pentru cei care au crescut în biserică?

³²¹ 1 Timotei 4:7-8, evidențiere adăugată.

Perspectiva lui Pavel despre evlavie

(1) Evlavie este o călătorie — „Caută să fii evlavios.”³²²

Să nu ne lăsăm descurajați. Să ne amintim că Dumnezeu este răbdător cu noi, căci: „Cum se îndură un tată de copiii lui, așa Se îndură Domnul de cei ce se tem de El”. Perfecționismul este un dușman cu care mulți dintre noi au avut de luptat.

(2) Există multe distrageri pe care trebuie să le evităm în căutarea evlaviei noastre. „Ferește-te de basmele lumesti și băbești.”³²³

Aceste basme erau mituri și tradiții evreiești fanteziste care implicau speculații inutile, cum ar fi originea îngerilor și a puterilor lor și multe alte lucruri pe care Dumnezeu a ales să nu le dezvăluie. Lista speculațiilor, superstițiilor și miturilor nu a făcut decât să crească de atunci!

(3) Evlavie se poate obține prin exercițiu, înrădăcinat în credință. „Caută (exersează/ disciplinează-te) să fii evlavios.”³²⁴

La fel ca sportivii care concurează la Jocurile Olimpice, trebuie să ne antrenăm în sfințenia inimii și a vieții prin muncă grea și perseverență.

Este de menționat că o persoană nu se poate antrena, nu poate exersa în lupta împotriva păcatului intenționat. Păcatul intenționat trebuie să fie „omorât!”³²⁵

Mi se pare interesant faptul că Pavel nu îl încurajează pe Timotei să folosească o scurtătură în drumul spre evlavie, pentru că nu există. Nașterea din nou este instantanee și este pur și simplu o chestiune de a crede în Domnul Isus Cristos. Dezvoltarea virtuții și a caracterului evlavios necesită efort.

(4) Evlavie dobândită prin exercițiu promite o calitate mai bună a vieții acum și în viața viitoare.

John Wesley face următoarele comentarii:

„Omul care se teme, Îl iubește și Îi slujește lui Dumnezeu are binecuvântarea lui Dumnezeu pe tot parcursul vieții. Religia sa îl salvează de toate acele excese, atât în acțiune, cât și în pasiune, care pot submina temeliiile vieții și fac adesea din existența însăși o povară. Pacea și iubirea lui Dumnezeu în inimă produc o seninătate și un calm care fac ca lampa vieții să ardă limpede, puternică și permanentă.... Astfel, evlavie conține făgăduința și asigură binecuvântările ambelor lumi.”³²⁶

³²² 1 Timotei 4:7

³²³ 1 Timotei 4:7. Vezi, de asemenea, 2 Timotei 2:16, 23.

³²⁴ 1 Timotei 4:7

³²⁵ Coloseni 3:5

³²⁶ John Wesley comentează 1 Timotei 4:8

Perspectiva lui Petru despre evlavie

În 2 Petru 1:5-7, Petru le scrie credincioșilor care „au căpătat o credință de același preț cu a noastră, prin dreptatea Dumnezeului și Mântuitorului nostru Isus Cristos” (1:1), care au dobândit „tot ce privește viața și evlavia”, (1:3) și care au primit „făgăduințele Lui nespuse de mari și scumpe, ca prin ele să vă faceți părtași firii dumnezeiești”, (1:4). „De aceea”, ei trebuie să-și dea „toate silințele”:

„De aceea, **dați-vă** și voi **toate silințele** ca **să uniți cu credința** voastră fapta; cu fapta, cunoștința cu cunoștința, înfrânarea; cu înfrânarea, răbdarea; cu răbdarea, evlavia; cu evlavie, dragostea de frați; cu dragostea de frați, iubirea de oameni.”³²⁷

Notă: Comentatorii sunt de acord că a fi făcut „părtaș la natura divină”, înseamnă a fi **reînnoit și restaurat după chipul lui Dumnezeu!** Adam Clarke comentează: „Scopul tuturor promisiunilor lui Dumnezeu... a fost de a-l readuce pe omul căzut la chipul lui Dumnezeu pe care îl pierduse”³²⁸ Acesta este planul lui Dumnezeu pentru toți cei care cred în Isus Cristos și în promisiunile cuprinse în Evanghelie. Natura lui Dumnezeu este râul din care curge tot harul, făcând posibilă tot mai multă evlavie.

(1) Petru ne asigură că, în timp ce natura divină este de la Dumnezeu, a ne împărtăși din ce în ce mai mult din ea depinde de noi, prin harul Său.

Petru arată foarte clar că edificarea virtuții spirituale pe baza credinței mântuitoare necesită efort. Un comentator o spus-o astfel: „Uleiul și flacăra sunt date pe deplin de Dumnezeu prin har și „preluate” de credincioși: de acum înainte, rolul lor este de a-și „aprinde lămpile.”³²⁹

(2) Fiecare credincios trebuie să se implice pe deplin și să fie serios preocupat să cultive și să dezvolte natura divină sădită în el.

În limba originală, Petru este foarte strict și explicit. Care sunt, așadar, câteva dintre atributele divine pe care Petru ne îndeamnă să le adăugăm credinței?

(3) Petru enumeră șapte calități pe care trebuie să le adăugăm la credința noastră, astfel încât să nu fim „nici leneși, nici neroditori în ceea ce privește deplina cunoștință a Domnului nostru Isus Cristos.”³³⁰

1. Virtutea - excelență morală, mai ales în vremuri de greutăți și persecuții.
2. Cunoașterea - discernerea vocii lui Dumnezeu.

³²⁷ Evidențiere adăugată.

³²⁸ Comentariul lui Adam Clarke la 2 Petru 1:4

³²⁹ Jamieson-Fausset-Brown, comentariul privind 2 Petru 1:4-5

³³⁰ 2 Petru 1:8

3. Stăpânirea de sine - abordarea adecvată a tuturor plăcerilor pământești, exercitând stăpânirea de sine și nepermițând niciodată poftelor sau pasiunilor fizice să ne conducă și să ne domine.
4. Perseverența - rezistența răbdătoare în mijlocul suferinței și greutăților.
5. Evlavia – o persoană evlavioasă este cea care este dedicată lui Dumnezeu, inclusiv poporului Său și scopurilor Sale.
6. Dragostea frățească la evlavie trebuie să adăugăm generozitatea, politețea și veselia. Evlavia nu este mohorâtă, moralizatoare, stoică sau încruntată!
7. Iubirea de oameni - grija dezinteresată, nu numai pentru familia lui Dumnezeu, ci și pentru întreaga omenire.

Virtuțile lui Cristos vor fi formate în noi prin exercițiu

Îmi place să merg pe jos pentru a face mișcare. M-a ajutat să mă mențin în stare bună de sănătate. Îmi înprospătează mintea. Și pentru că mă pot ruga în timp ce merg, mersul pe jos mă apropie de Domnul. Merg pe jos când este cald și când este frig. Am mers de multe ori, chiar și pe ploaie, și pe zăpadă.

Pământul are o circumferință de aproximativ 40.000 de kilometri, iar eu am ca obiectiv personal să parcurg această distanță! Cu alte cuvinte, înainte de a muri, sper să fi mers pe jos cel puțin 40.000 de kilometri pentru a face mișcare. Am început în urmă cu opt ani, dar, dacă rămân suficient de sănătos și dacă Domnul îmi dă putere, îmi vor mai trebui încă douăzeci și doi. După opt ani, în care am mers 6,4 kilometri pe zi (4 mile), în medie 25 de kilometri pe săptămână (16 mile) și 1.287 de kilometri pe an (832 de mile), am parcurs deja aproximativ 10.300 de kilometri (6.400 de mile). Mai am încă 30.000 de kilometri de parcurs, dar nu mă gândesc aproape niciodată la asta. Pur și simplu mă bucur (în mare parte) de plimbarea zilnică.

Un obiectiv uriaș, cum ar fi mersul în jurul lumii, poate fi atins doar puțin câte puțin. Se întâmplă doar dacă te ridici în fiecare zi și te angajezi să faci exercițiul de a merge pe jos. Și dacă voi continua, voi reuși în cele din urmă să realizez ceea ce odată părea imposibil.

Viața de formare spirituală seamănă mult cu asta. Învățăm în această lecție că a ne transforma în chipul lui Cristos este un obiectiv pe care îl vom atinge nu doar prin reînnoirea minții noastre, ci și prin ceea ce apostolul Pavel numește „exercițiu”.

Fiecare persoană evlavioasă pe care o cunosc a trebuit să depună un efort considerabil pentru a ajunge astfel. Mântuirea este prin har, prin credință, dar sfințirea - dezvoltarea virtuții și a caracterului - vine adesea prin renunțarea dureroasă la sine și un efort

intenționat. Pavel numește acest lucru „alergare spre țintă.”³³¹ Harul lucrează bineînțeles chiar și atunci când facem propriile noastre eforturi.³³²

Exercițiul presupune practică

Împreună cu soția mea, Becky, am reflectat la necesitatea de a cultiva blândețea în interacțiunile noastre cu ceilalți și cu copiii noștri. Într-o zi am dat peste un articol dintr-o carte de reflecții zilnice despre Dumnezeu a autoarei Letty Cowman, „Streams in the Steppe” (Izvoare în deșert):

Escaladarea Muntelui Everest nu este o provocare ușoară. Vârful se află la o înălțime de aproximativ 10 000 de metri, iar în vârf are cu 2/3 mai puțin oxigen decât la nivelul mării. Trei sute de alpiniști au murit încercând să îl escaladeze. Este nevoie de aproximativ 75.000 de dolari și 40 de zile pentru a face ascensiunea! Viața creștină cere și ea dedicare și este o călătorie pe care nu o putem considera ușoară!

„Roadele Duhului (de exemplu, răbdarea) nu se „instalează” în noi din întâmplare și, dacă nu vom recunoaște anumite stări de har, dacă nu le vom alege și nu le vom alimenta în gândurile noastre, ele nu se vor fixa niciodată în firea și comportamentul nostru. Fiecare pas de înaintare în har trebuie să fie precedat mai întâi de conștientizarea lui și apoi de hotărârea, prin rugăciune, de a-l avea.”³³³

Practicarea virtuții? Rar găsești o persoană care să gândească astfel, dar este important să înțelegem acest lucru.

Să ne amintim că scopul vieții creștine nu este doar de a face lucruri bune. Credincioșii pot face lucruri bune din multe motive greșite - inclusiv din vinovăție, frică și mândrie. Obiectivul și prioritatea lui Dumnezeu este să ne formeze din interior spre exterior, până când vom deveni genul de oameni care „Îl ascultă în mod sistematic și cu ușurință”,³³⁴ până când caracterul nostru va fi transformat, până când roada Duhului va deveni un obicei.

În Evanghelia după Matei, Isus îi invită pe oamenii obosiți și împovărați să se unească cu El într-o viață de ascultare odihnitoare și ușoară:

„Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă. Luați jugul Meu (ham de gât din lemn greu) asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre. Căci jugul Meu este bun și sarcina Mea este ușoară.”³³⁵

Pentru Isus, jugul poate fi numit „ușor” atunci când predispoziția interioară a fost transformată: când inima nu se mai împotrivesc voinței lui Dumnezeu, ci a devenit „blândă și smerită” - termeni care, în acest context, vorbesc despre acceptare. Aceasta este ceea ce Dumnezeu vrea să facă în noi.

³³¹ Filipeni 3:14

³³² Filipeni 1:6

³³³ Lettie Cowman, *Streams in the Desert* (Grand Rapids: Zondervan, 1996), June 11

³³⁴ Citat din Dallas Willard notat în Lecția 1.

³³⁵ Matei 11:28-30, VDC, evidențiere adăugată.

Exercițiul dezvoltă caracterul

Înțelegerea rolului virtuții și al caracterului în viața creștină este importantă. Eșecul spiritual este adesea direct legat, nu de lipsa de sinceritate, de dorință sau de devotament, ci de o neînțelegere a rolului pe care virtutea și caracterul creștin îl joacă în umblarea noastră cu Domnul.

În timp ce scriam această lecție, eu și soția mea am găzduit un studiu biblic pentru cupluri în casa noastră. În timpul părtășiei noastre, o tânără mamă și-a exprimat frustrarea legată de incapacitatea ei de a trăi o viață creștină consecventă. „Probabil că sună foarte prostesc”, a exclamat ea, „dar uneori mi-a trecut prin minte gândul că poate nu sunt una dintre aleșii lui Dumnezeu, că poate nu voi putea fi niciodată puternică, oricât de mult m-aș strădui!”

Poate că nu am spune-o chiar așa, dar sunt mulți credincioși sinceri care se întreabă dacă nu cumva cele mai înalte standarde de devotament față de Dumnezeu sunt rezervate unor creștini speciali sau unor super sfinți! Dar Dumnezeu nu face deosebire între persoane și fiecare credincios poate fi format după chipul lui Cristos. Problema noastră este adesea pur și simplu lipsa caracterului și a înțelegerii rolului pe care îl joacă caracterul în umblarea noastră cu Domnul.

În același mod în care armătura (bare de oțel) întărește betonul, iar mușchii - corpul, tot astfel caracterul întărește virtuțile vieții creștine. Caracterul fortifică sufletul. Caracterul permite ca dragostea, bucuria, pacea, răbdarea și toate roadele Duhului să fie mai bine fixate în sufletul nostru. Caracterul îi permite credinciosului să rămână în Cristos și să trăiască într-o părtășie consecventă cu Isus și în ascultare față de El. Fără armătura spirituală, oricât de serioși și bine intenționați am fi, ne vom prăbuși în fața presiunilor vieții, a vânturilor adversității și a valurilor ispitei.

Natura divină, prin Duhul Sfânt, este sursa **îubirii**, însă a-i iubi pe toți oamenii (manifestând respect și acte de milă) atunci când aceștia se comportă față de noi în mod neprietenos necesită pregătire.

Sămânța divină a **blândeții** este sădită în inimile noastre prin credință, dar răspunsurile blânde la acuzații dure și răspunsurile blânde la persoane certărețe se obțin prin educarea/antrenarea limbii.

Duhul Sfânt este sursa **păcii**, dar pentru a învăța să ne păstrăm inima în pace desăvârșită în mijlocul unor circumstanțe tensionate și stresante este nevoie de o antrenare a sufletului.

Înfrânarea este, de asemenea, o roadă a Duhului Sfânt, dar cumpătarea în emoțiile și poftele noastre necesită practicarea autodisciplinii, mai ales pentru cei care nu sunt obișnuiți să își spună „Nu!”.

Răbdarea. Și această virtute este sădită în sufletele noastre de Dumnezeu. Este o calitate a naturii divine. Dar capacitatea de a aștepta ceea ce ne dorim, de a amâna plăcerea și de a fi liniștiți nu va fi ancorată în caracterul nostru decât printr-un efort intenționat.

Credincioșia este o caracteristică a naturii divine, dar a fi la timp, a munci din greu, a ne ține cuvântul și a ne respecta angajamentele necesită o pregătire vigilentă, mai ales pentru cei care sunt predispuși la lene.

Smerenia este și ea o roadă a Duhului Sfânt, dar actul de a-i considera pe alții mai buni decât noi înșine, de a ne așeza pe locul cel mai de jos la masă și de a lua rolul de slujitor este o abilitate obținută doar prin disciplină.

Curăția inimii vine tot de la Duhul Sfânt, prin credință, dar obișnuința de a ne păzi inima se dobândește prin exercițiu spiritual asiduu!

Sămânța divină a **stăpânirii de sine** este de la Dumnezeu, dar îmblânzirea limbii mele și stăpânirea deplină a cuvintelor mele vine prin practicare.

Bucuria este o roadă a Duhului, dar a învăța să-L lauzi pe Domnul în orice moment este o alegere antrenată a voinței.³³⁶

Prin răscumpărare, Dumnezeu ne oferă toate materialele de construcție de care vom avea nevoie pentru un caracter evlavios, dar construirea acestui caracter, piatră cu piatră, cameră cu cameră, este provocarea noastră zilnică. Unde este harul în toate acestea? Harul este ceea ce experimentează credincioșii când sunt ocupați cu „antrenamentul” formării sale.

Exercițiul implică adversitatea, inclusiv pedeapsa

Adversitatea ne antrenează. Pavel afirmă: „Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre, căci știm că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea.”³³⁷ Trebuie să privim dificultățile pe care le permite Dumnezeu în viața noastră ca pe o școală a virtuții.

Tot astfel și pedeapsa lui Dumnezeu ne antrenează. În Evrei scrie: „Fiule, nu disprețui pedeapsa Domnului și nu-ți pierde inima când ești muștrat de El. Căci Domnul pedepsește pe cine-l iubește și bate cu nuiua pe orice fiu pe care-l primește.”³³⁸ Învățăm, de asemenea, că această pedeapsă este spre binele nostru, „ca să ne facă părtași sfințeniei Lui.”³³⁹

Exercițiul implică discipline spirituale

Aceste discipline ne antrenează. Disciplinele spirituale sunt un mijloc de har. Prin exercitarea acestor discipline, Duhul Sfânt ne va elibera de tirania eului, a apetitului, a materialismului și a mândriei și va aduce vindecare în sufletele noastre, transformându-ne în chipul lui Isus.

În acest curs, vom putea aborda doar câteva dintre disciplinele spirituale clasice. Le vom clasifica în felul următor:

³³⁶ Psalmul 34:1

³³⁷ Romani 5:3-4

³³⁸ Evrei 12:5-6

³³⁹ Evrei 12:10

Disciplinele devoțiunii

- **Solitudinea** - petrecerea timpului singur cu Dumnezeu.
- **Meditația** - savurarea Cuvântului lui Dumnezeu cu hotărârea de a-L cunoaște și de a-I plăcea lui Dumnezeu.
- **Postul și lepădarea de sine** - sărirea peste masă(e), exercitarea moderației sau renunțarea la anumite plăceri pentru o perioadă de timp pentru a căuta fața lui Dumnezeu.
- **Simplitatea** - învățarea de a trăi cu mai puțin pentru a ne concentra pe lucrurile cele mai importante.
- **Sacrificiul** - dăruirea timpului și resurselor dincolo de ceea ce pare rezonabil din punct de vedere uman, pentru a cultiva o mai mare dependență de Dumnezeu.

Disciplinele activității

- **Rugăciunea** - purtarea unei conversații cu Dumnezeu.
- **Închinarea** - oferirea de laudă și adorație nemijlocită lui Dumnezeu.
- **Părtășia** - întâlnirea cu alți creștini pentru a oferi și a primi îngrijire și slujire.
- **Mărturisirea** - sinceritate și transparență regulată în fața lui Dumnezeu și a unui prieten creștin de încredere.
- **Supunerea** - smerirea în fața lui Dumnezeu și a altora, căutând, în același timp, responsabilitatea în relații. Relațiile ne antrenează. Instrumentele pe care Dumnezeu le folosește cel mai adesea pentru a ne modela după chipul lui Cristos sunt alți oameni. Uneori, aceste instrumente sunt foarte dureroase. Dar Dumnezeu folosește, de asemenea, darurile spirituale ale altor credincioși pentru echiparea sau pregătirea (același cuvânt folosit în 1 Timotei 4:7) sfinților,³⁴⁰ până vom ajunge toți... la înălțimea staturii plinătății lui Cristos.³⁴¹

Exercițiul implică disciplină personală

Renunțarea la sine sau sacrificiul de sine ne antrenează. Renunțarea la sine are de-a face cu angajamentul cuiva de a spune un „nu” hotărât poftelor fizice atunci când acestea devin prea puternice și, mai ales, atunci când încep să erodeze viața spirituală. Pavel a spus-o în felul următor:

³⁴⁰ Efeseni 4:12

³⁴¹ Efeseni 4:13

„Toți cei ce se luptă la jocurile de obște se supun la tot felul de înfrânări... Ci mă port aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi să fiu lepădat.”³⁴²

Există cel puțin șase domenii ale disciplinei personale pe care le vom discuta în acest curs:

1. Limba
2. Viața gândurilor
3. Pofta de mâncare
4. Temperamentul
5. Timpul
6. Convingerile personale

Practicarea exercițiilor de evlavie, depășirea dificultăților, disciplinele spirituale și disciplina personală: acestea sunt exercițiile principale de antrenament care permit harului lui Dumnezeu să curgă în viața noastră. Acestea ne vor ajuta să ținem în frâu dorința naturală, să cultivăm obiceiuri bune și să permitem Duhului Sfânt să domnească așa cum dorește El, pentru ca natura lui Cristos să se reflecte în noi.

Practicarea exercițiilor de evlavie, depășirea dificultăților și trecerea prin suferință, disciplinele spirituale și personale sunt exerciții de pregătire de bază care permit harului lui Dumnezeu să curgă în viața noastră. Acest lucru ne va ajuta să ne stăpânim dorințele firești, să dezvoltăm obiceiuri bune și să permitem Duhului Sfânt să domnească așa cum dorește El să se reflecte în noi natura lui Cristos.

De ce sunt atât de puțini oameni printre noi care să fie asemenea lui Cristos și să urmeze scopurile Lui? De ce există atât de multă luptă tăcută? De ce sunt unii dintre noi dezamăgiți de viața creștină? Pentru că prea puțini creștini s-au înscris în sala de antrenament spiritual al lui Dumnezeu!

Creșterea prin exercițiu este modul normal al lui Dumnezeu de a ne forma

Deși știm că Duhul Sfânt poate să ne transforme inimile instantaneu în momentele cruciale ale pelerinajului nostru spiritual, știm, de asemenea, că El ne aduce la maturitate deplină prin anumite procese. Miracolele nașterii din nou și ale botezului Duhului Sfânt sunt uimitoare și ne schimbă inima, dar nu rezolvă automat toate problemele noastre de caracter.

A afirma că transformarea spirituală este un proces nu înseamnă a nega momentele supranaturale de trezire și înnoire. Mulți adepți devotați ai lui Isus au experimentat un moment divin de consacrare și predare completă deja după nașterea din nou și, ca rezultat, curățirea Duhului Sfânt. Cu toate acestea, precum miracolele nu distrug legile normale ale

³⁴² 1 Corinteni 9:25, 27

naturii, aceste momente sau anotimpuri extraordinare din călătoria noastră nu înlătură procesele normale de maturizare pe care Dumnezeu le-a instituit.

Creșterea spirituală este de obicei modelată după creșterea fizică

Copiii nu devin adulți peste noapte, ci urmează un proces de maturitate stabilit de Dumnezeu. Același lucru este valabil și pentru creșterea noastră spirituală.

Formarea spirituală este un proces de creștere, pentru că problemele noastre sunt mai profunde decât ne dăm seama

Am fost modelați de cultură, familie, experiențe și eșecuri mai mult decât ne dăm seama. Nu toate obiceiurile sunt șterse prin miracolul convertirii. Unele mame creștine încă mai ridică vocea. Unii soți creștini acționează la mânie din când în când. Soțiile creștine cheltuiesc uneori prea mult. Bărbații creștini se pot lupta cu pofta ochiului sau cu mintea răătăcită. Creștinii deseori fac excese, „vorbesc prea mult”, dorm prea mult, etc. Îl laud pe Dumnezeu că El iartă păcatele, ne face fapte noi, ne dă Duhul Sfânt, face minuni și scoate demonii afară, dar în viața noastră va fi întotdeauna nevoie și de formare, pregătire, instruire.

Formarea spirituală este un proces de creștere pentru că anumite obiceiuri sunt greu de eliminat

Dacă nu-ți plăcea să citești înainte de a fi salvat/ convertit, probabil că ești un creștin căruia nu-i place să citească. Trebuie să-ți exersezi mintea pentru a citi. Dacă ai tendința de a fi negativist sau de a judeca, va trebui să-ți antrenezi atitudinea pentru a fi recunoscător și a fi acceptabil. Dacă erai o persoană foarte emotivă înainte de a fi salvat, acum probabil că ești o persoană emotivă salvată. Acum trebuie să te ocupi de antrenarea emoțiilor tale. Dacă ai fost crescut de un tată abuziv sau de unul care avea o părere foarte proastă despre femei, atunci s-ar putea să te lupti încă să iubești și să respecti. Antrenează-te! Dacă mama ta i-a aplicat tatălui tău tratamentul tăcerii atunci când acesta nu făcea ceea ce voia ea, s-ar putea să te lupti încă cu acest obicei prost. Mergi în sala de sport a lui Dumnezeu! Dacă ai fost foarte sensibil la clasele sociale sau ai avut prejudecăți, s-ar putea să suferi încă de mândria apartenenței la o anumită rasă. Antrenează-te să te gândești despre toți oamenii în felul în care Dumnezeu se gândește la ei. Dacă nu ai primit niciodată afecțiune, va trebui să depui efort pentru a arăta afecțiune creștină.

Obiceiurile proaste - moduri de a gândi, de a ne exprima, de a răspunde la probleme - au săpat deseori șanțuri adânci în caracterul nostru de care este imposibil să scăpăm fără Duhul Sfânt și fără pregătire! Fără o practică constantă, nu putem fi transformați după chipul lui Cristos. Ucenicii sunt un exemplu al acestui adevăr:

„Apoi a venit la ucenici, i-a găsit dormind și a zis lui Petru: „Ce, un ceas n-ați putut să vegheați împreună cu Mine! Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul, în adevăr, este plin de râvnă, dar carnea este neputincioasă.”³⁴³

Ce ocazie au ratat ucenicii de a împărtăși suferința lui Isus și de a sta cu El în rugăciune în ultimele ore ale vieții Sale! Ce ocazie de a merge pe urmele Lui și de a se conforma modelului Său de viață! Dar firea a fost nepregătită și a preluat controlul, din acest motiv ucenicii L-au părăsit pe Isus în momentul culminant al luptei Sale.

Cineva va replica: „După Rusalii, ucenicii nu au mai adormit niciodată în timpul rugăciunii, ci au fost mereu vigilenți!”. Mă îndoiesc foarte mult de această afirmație! Cincizecimea a oferit Duhul Sfânt care locuiește înăuntru, dar nu a înlăturat nevoia ucenicilor de autodisciplină. Petru, protagonistul zilei Cincizecimii, le vorbește ucenicilor săi despre necesitatea unei autodisciplinē serioase. Amintiți-vă că Petru este cel care ne-a asigurat că avem tot ceea ce ne trebuie pentru viață și evlavie,³⁴⁴ dar la acestea trebuie să adăugăm elementul de bază al formării.³⁴⁵

Ilustrații ale formării din viața reală

Sportivii devin profesioniști prin antrenament, de aceea ei nu așteaptă să intre în ring sau pe teren în toiul competiției. Soldații nu așteaptă până când ajung pe câmpul sângeros de luptă pentru a învăța să-și mânuiască armele. Tâmplarii dobândesc experiență în folosirea uneltelor printr-o utilizare și practică permanentă.

Semeni un gând, culegi o faptă. Semeni o faptă, culegi un obicei. Semeni un obicei, culegi un destin.

În același mod în care atleții, soldații și tâmplarii devin experimentați prin practică, tot așa și creștinii dobândesc abilitățile virtuții creștine - răbdare, bunătate, stăpânire de sine - prin exersare constantă.

Un exemplu de autoformare

Daniel cunoștea pericolul de a fi fermecat de Babilon și de a uita de Dumnezeu și de patria sa iubită. În timp ce era dus în captivitate, trebuie să se fi întrebat cum își va putea păstra inima și mintea pentru a nu se conforma Babilonului. Undeva la începutul exilului său, el s-a hotărât să se antreneze în devotamentul față de Dumnezeu și față de patria sa:

„Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeul lui, **cum făcea și mai înainte.**”³⁴⁶

³⁴³ Matei 26:40-41

³⁴⁴ 2 Petru 1:3

³⁴⁵ 2 Petru 1:5

³⁴⁶ Daniel 6:10, evidențiere adăugată.

Încă din primele zile ale captivității sale, Daniel a stabilit reguli zilnice de disciplină care i-au protejat inima de atașamentul față de Babilon și l-au păstrat loial față de patria sa și credincios lui Iahve.

Pregătirea lui Daniel a avut ca rezultat viziuni uimitoare, influență spirituală și laică, rugăciune eficientă și a avut o influență profundă asupra evreilor exilați. Asemenea lui Daniel, creștinii de succes sunt cei care se antrenează pentru a deveni evlavioși.

Concluzie

Îți dorești să fii un creștin mai puternic? Tinerii și tinerele înțeleg adesea greșit adevărata putere. Puterea nu presupune absența ispitei. Puterea nu este indiferența placidă față de durere, față de frumusețe, față de nedreptate, față de plăcerea senzuală. Creștinii puternici nu sunt cei care sunt imuni la mândrie, insensibili la cuvintele care taie și rănesc, care nu văd nimic atrăgător în „fructul interzis” sau nu simt nicio tentație pentru desfătărilor trupești. Cel mai bun cuvânt pentru a-i descrie pe cei care nu percep nimic, nu văd nimic, nu simt nimic și nu gustă nimic, nu este puternic, ci... mort!

Adevărata putere se găsește în:

- Harul de a trata cu hotărâre păcatul și tot ceea ce împiedică progresul nostru spiritual;
- Harul de a intra în sala de sport a lui Dumnezeu în fiecare zi pentru a ne antrena în evlavie;
- Curajul smerit de a construi măsuri de protecție în acele domenii în care suntem cei mai vulnerabili la ispite;
- Un angajament față de procesul de disciplină spirituală și de consolidare a puterii;
- Vigilența spirituală de a îmbrăca zilnic și cu rugăciune întreaga armură a lui Dumnezeu;
- Să fim plini de Duhul Sfânt!

Fiul nostru Jesse, care este orb, are un câine-ghid frumos, pe nume Nala. Nala m-a învățat multe despre avantajul disciplinei și al dresajului. Pentru ca ea să devină utilă stăpânului ei - să-l protejeze și să-l ghideze - a trebuit să suporte mai întâi opt luni de dresaj riguros. Și pentru ca ea să continue să fie utilă, trebuie să ducă o viață disciplinată. Hrana și apa îi sunt atent reglementate. Somnul și timpul liber îi sunt gestionate. A fost dresată să nu latre și să nu fugă după pisici! Își petrece aproape fiecare moment al zilei fie ghidând, fie așteptând liniștită alături de Jesse următoarea comandă a acestuia. Dresajul ei este răsplătit cu multă afecțiune, hrană sănătoasă și un timp de joacă zilnic! Nala are o viață plăcută și plină de satisfacții... datorită disciplinei.

Lecția 7. Sarcini de lucru

- (1) Răspunde la întrebările testului bazat pe materialul din această lecție.
- (2) Petrece cel puțin treizeci de minute în această săptămână pentru a revedea această lecție, inclusiv referințele din Scriptură, cerând ajutorul Duhului Sfânt pentru a obține înțelegere.
- (3) Notează în jurnalul tău orice schimbări specifice care ar trebui făcute în viața ta, pe măsură ce Domnul ți le descoperă.
- (4) Meditează la cel puțin un psalm în timpul devoțional zilnic și notează în jurnalul tău ce spune psalmistul despre natura și caracterul lui Dumnezeu.
- (5) Înregistrează în jurnalul tău o rugăciune personală pentru transformare și creștere spirituală, bazată pe această lecție.

Lecția 7. Test

- (1) Ce înseamnă evlavie?
- (2) Ce vrea să spună Pavel prin „Caută (exersează) să fii evlavios” (1 Timotei 4:7)?
- (3) Care sunt cele șapte calități pe care Petru spune că trebuie să le adăugăm credinței noastre?
- (4) Care sunt cele patru lucruri pe care le implică exercițiul spiritual?
- (5) Numește câteva dintre disciplinele spirituale pe care trebuie să le practicăm dacă vrem să creștem în caracterul creștin.

LECȚIA 8

Solitudinea, Meditația, Postul și Simplitatea

Disciplinele spirituale devoționale

Lección 7. Recapitulare

Notă pentru profesor: Revedeți punctele principale din Lección 7. Rugați doritorii să-și împărtășească rugăciunile personale din Lección 7.

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă importanța disciplinelor spirituale clasice pentru formarea spirituală.
- (2) Să aibă o mai bună înțelegere a acestor discipline.
- (3) Să înceapă să pună în practică aceste discipline.

Crâmpie din viață

Creștinii care trăiesc în condiții dificile

Daisy conduce o congregație de lucrători străini la Paris. Pentru a supraviețui din punct de vedere financiar, aproape toți membrii congregației sale locuiesc înghesuiți în apartamente mici. Cei mai mulți muncesc foarte mult timp cu zile de lucru foarte lungi și foarte puțin timp liber pe parcursul anului. Poate avea loc formarea spirituală chiar și în aceste condiții dificile?

Majoritatea creștinilor din afara SUA trăiesc în orașe urbane suprapopulate. Cei mai mulți trăiesc în sărăcie, încercând să supraviețuiască cu 4 dolari pe zi sau mai puțin. Mulți dintre ei fac față unor navete lungi, uneori de două-trei ore pe zi. Cei mai mulți locuiesc cu familiile lor extinse sau stau în chirie departe de familiile lor, cu alte persoane. Pentru acești credincioși, găsirea unui timp de liniște și a unui loc de solitudine este o mare provocare. A face din rugăciune și din meditația asupra Cuvântului lui Dumnezeu o prioritate zilnică necesită un angajament enorm.

Creștinii care trăiesc vieți aglomerate

În Occident, majoritatea creștinilor trăiesc într-o lume materială foarte accelerată. Le este greu să încetinească ritmul pe mai mult timp pentru a deveni mai spirituali. De obicei, ei au suficient spațiu, trăiesc peste nivelul minim de supraviețuire, au acces la locuri liniștite și, dacă și-ar simplifica puțin viața, ar putea să-și găsească timp liber pentru disciplinele spirituale. Provocarea lor este adesea doar să vadă valoarea disciplinelor și să își ia timp pentru a cultiva prezența lui Dumnezeu.

Introducere

La poarta principală a taberei de antrenament a pușcașilor marini din Parris Island, Carolina de Sud, se află un semn pe care scrie: **„Aici diferența devine evidentă!”**. Despre ce diferență a pușcașilor marini este vorba? Unele dintre indiciile distincte ale unui pușcaș marin sunt: statura prezentabilă, o uniformă impecabilă, un simț al concentrării și al determinării, disciplină personală, rezistență fizică și mentală, disponibilitatea de a urma ordinele și capacitatea de a funcționa ca membru al unei echipe de luptă. Aceste caracteristici sunt dezvoltate în timpul antrenamentului serios de la Parris Island. Pușcașii marini știu că viața lor poate depinde de calitatea antrenamentului lor. Antrenamentul este locul unde începe diferența!³⁴⁷

► Dacă o persoană din afară i-ar privi pe creștinii din biserica ta, care ar fi principalele diferențe dintre credincioși și necredincioși?

Biserica, armata lui Dumnezeu, a fost chemată să „facă ucenici din toate neamurile”.³⁴⁸ Aceasta înseamnă mai mult decât a-i aduce pe convertiți la o mărturie a mântuirii. Înseamnă a-i ajuta pe noii credincioși să se transforme în chipul lui Cristos. Viața lor, precum și viața bisericii, depinde de credincioșia noastră față de această chemare.

Cum putem realiza acest lucru? Cum putem produce urmași devotați ai lui Isus? Și, cel mai important, cum vom dezvolta un caracter mai asemănător cu cel al lui Cristos? Cum vom fi transformați de la o stare de înfrângere și egocentrism la o stare de integritate și utilitate în Împărăția lui Dumnezeu? O parte a răspunsului se află în practicarea disciplinelor spirituale clasice. Richard Foster spune: „Superficialitatea este blestemul epocii noastre.... Nevoia disperată astăzi nu este de un număr mai mare de oameni inteligenți sau de oameni talentați, ci de oameni profunzi.... Disciplinele clasice ale vieții spirituale ne cheamă să trecem dincolo de viața de suprafață, în profunzime.”³⁴⁹

Prin „clasice” înțelegem că ele au fost practicate de creștinii devotați din toate generațiile.

Ideea – cheie

Practicarea disciplinelor spirituale, împreună cu călăuzirea Duhului Sfânt, va oferi o pregătire pentru o viață victorioasă. Ele sunt absolut esențiale pentru a trece dincolo de o viață creștină nominală, călduță și adesea înfrântă. Fiecare generație de creștini devotați a dovedit acest lucru.

Locul important al disciplinelor spirituale în viața fiecărui credincios

Disciplinele spirituale au fost importante în viața lui Isus. Dacă vrem să fim transformați în chipul Său, ele trebuie să devină din ce în ce mai importante și în viața noastră.

³⁴⁷ Ilustrație și aplicație adaptate de Dr. Michael Avery

³⁴⁸ Matei 28:19

³⁴⁹ Richard Foster, *Celebration of Discipline* (New York: HarperCollins, 1998), 1

Disciplinele spirituale ne ajută să ne împotrivism lumii, firii și diavolului

Cel mai bine este să înțelegem viața creștină ca pe un câmp de luptă.³⁵⁰ Necesitatea unui efort arzător, plin de credință și de militantism spiritual este clar subliniată de Isus și de apostoli. Isus a spus: „Din zilele lui Ioan Botezătorul până acum, Împărăția cerurilor se ia cu năvală, și cei ce dau năvală (cei înarmați, cu inima arzătoare și profund devotați) pun mâna pe ea.”³⁵¹ Pavel se referă la viața creștină ca la o luptă.³⁵² Această bătălie necesită creștinii activi, vigilenți și treji. Credincioșii nominali, călduți, pur și simpli, nu vor supraviețui.

„Disciplinele ne cheamă să trecem dincolo de trăirea nominală, în profunzimea lui Isus. Ele ne cheamă să trecem dincolo de creștinismul ocazional, la un atletism spiritual energetic care ne va permite să experimentăm din ce în ce mai mult din adâncurile nepătrunse ale lui Dumnezeu.”
- Richard Foster

În alegoria „Călătoria pelegrinului” de John Bunyan, personajul principal, Creștinul, vizitează casa interpretului. Acolo, Creștinului i se arată o viziune cu un om înarmat care se năpustește asupra porților Raiului, învingând gărzile și apoi intrând pe porțile cetății sfinte cu mare bucurie. Creștinul nu a înțeles această viziune, așa că Interpretul i-o explică. Viziunea înseamnă că este nevoie de o hotărâre urgentă și plină de zel pentru fiecare creștin care intenționează să intre în Rai, deoarece tot iadul este gata să ne oprească.

Practicarea disciplinelor spirituale ne va fortifica inimile și ne va pregăti mental și spiritual pentru lupta cu lumea, firea și diavolul.³⁵³

Disciplinele spirituale sunt un mijloc al harului care ne echipează pentru luptă

Pe acest câmp de luptă avem nevoie de har. Tu și cu mine nu ne putem lupta cu această lume, cu firea sau cu diavolul. Într-adevăr, toată strădania umană pentru a obține neprihănirea este insuficientă. Neprihănirea este un dar de la Dumnezeu. Nu putem face nimic pentru a primi plinătatea lui Isus. Dar Dumnezeu ne-a dat disciplinele spirituale ca mijloc de a primi harul. Richard Foster scrie:

„Un fermier nu poate face nimic pentru a cultiva cereale. Tot ceea ce poate face este să asigure condițiile potrivite pentru cultivarea cerealelor. El cultivă pământul, plantează sămânța, udă plantele, iar apoi forțele naturale ale pământului preiau controlul, iar grâul crește. La fel se întâmplă și cu disciplinele spirituale - ele sunt un mod de a semăna în Duh. Disciplinele sunt modul în care Dumnezeu ne introduce în pământ. Ele ne plasează acolo unde El poate produce lucrarea Sa de transformare în noi.”³⁵⁴

³⁵⁰ 1 Timotei 6:12

³⁵¹ Matei 11:12

³⁵² 2 Timotei 4:7

³⁵³ Efeseni 6:12; 1 Ioan 2:16

³⁵⁴ Richard Foster, *Celebration of Discipline* (New York: HarperCollins, 1998), 6

Profesorul de formare spirituală și autorul Robert Mulholland scrie:

„În ultimă instanță, nu putem face nimic pentru a ne transforma în persoane care să iubească și să slujească așa cum a făcut Isus, în afară de a ne pune la dispoziția lui Dumnezeu pentru ca El să facă lucrarea Sa de transformare a harului în viața noastră.”³⁵⁵

El continuă să explice că există trei moduri prin care suntem puși la dispoziția lui Dumnezeu pentru formarea spirituală: mustrarea, consacrarea și disciplinele spirituale.

(1) Harul curge prin confruntare și mustrare.

Prin intermediul unui canal - Scriptură, închinare... un frate sau o soră în Cristos... - Duhul lui Dumnezeu ne poate cerceta într-un domeniu în care nu suntem conformați cu chipul lui Cristos.³⁵⁶

(2) Harul curge prin consacrare.

Trebuie să ajungem să spunem „Da” lui Dumnezeu în fiecare punct de neconformitate cu Cristos. Trebuie să-I dăm lui Dumnezeu permisiunea de a face lucrarea pe care vrea să o facă... pentru că transformarea nu ne va fi impusă cu forța.³⁵⁷

Trebuie să deschidem ușa sufletului nostru lui Dumnezeu.

(3) Harul curge prin disciplinele spirituale. Acestea sunt acțiunile de deschidere a ușii către Dumnezeu în mod consecvent.

► Întrebări pentru discuții:

- Există vreo asemănare între ceea ce se întâmplă într-o tabără militară și ceea ce se întâmplă în biserica ta?
- Dar în viața ta personală?
- Creștinii din congregația ta locală îți amintesc de soldații de pe un câmp de luptă activ sau de copiii de pe un teren de joacă?
- Cât de diferit crezi că ai trăi dacă ai crede cu adevărat că trăiești pe un câmp de luptă?

Disciplinele spirituale oferă o mai mare desfătare de Dumnezeu

Da, suntem soldați. Dar suntem soldați în drumul nostru spre un ospăț de nuntă. Adesea ne gândim la creștinii care practică disciplinele spirituale ca fiind foarte serioși și severi, chiar nefericiți. Uneori, acest lucru este adevărat, dar trebuie să ne gândim la viața creștină nu doar ca la un război, ci și ca la o nuntă.³⁵⁸

³⁵⁵ M. Robert Mulholland Jr., *Invitation to a Journey* (Downers Grove: InterVarsity Press, 1993), 26, evidențiere adăugată.

³⁵⁶ Ibid, 37

³⁵⁷ Ibid, 38

³⁵⁸ Apocalipsa 21:9

Noi suntem Mireasa lui Cristos în timp ce ne îndreptăm spre nunta noastră. Ziua nunții noastre va fi o zi de unire perfectă cu Cristos și o zi de ospăț și sărbătoare veșnică. În calitate de creștini aflați pe drum, anticiparea plină de bucurie pe care o trăim și afecțiunea crescândă pe care o avem pentru Cristos, Mirele nostru, ne dă bucurie - bucurie care adesea se revarsă din inimile noastre și se reflectă în viața noastră de zi cu zi. Sfinții lui Dumnezeu din întreaga lume care au avut cel mai mare impact asupra vieții mele nu sunt triști și plini de jale. Ei nu sunt deprimăți sau negativi. Practicarea disciplinelor spirituale nu îi face mândri din punct de vedere spiritual sau distanți față de ceilalți oameni. Ei sunt vigilenți și cumpătați, cu siguranță, dar, la fel ca Isus, sunt cei mai smeriți, optimiști și bucuroși oameni din lume.

Creștinii care umblă cu greutatea lumii pe umeri nu practică în mod biblic rugăciunea, postul sau meditația din Scriptură. Practicarea prezenței lui Dumnezeu, ceea ce disciplinele ne vor ajuta să facem, va aduce libertate spirituală. Anxietatea, frica și oprimarea își vor pierde controlul asupra noastră în prezența lui Isus.

Este atât de important ca creștinii să învețe să sărbătorească bunătatea și binecuvântările lui Dumnezeu, chiar și pe câmpul de luptă. Micile noastre sărbători de-a lungul călătoriei sunt anticipări ale zilei nunții noastre!

John Wesley a învățat că a-L iubi pe Dumnezeu înseamnă „a ne delecta în El, a ne bucura de voia Lui, a dori în permanență să Îi fim pe plac, a căuta și a ne găsi fericirea în El și a înseta zi și noapte pentru a ne bucura din ce în ce mai mult de El.”³⁵⁹

Disciplinele spirituale nu ar trebui să devină niciodată simple obiceiuri, ci practici care să ducă la o desfătare mai intensă de Dumnezeu și de numeroasele Sale binecuvântări.

Ar trebui să fim foarte atenți să nu privim rugăciunea, postul sau oricare dintre disciplinele spirituale ca pe o modalitate de a câștiga favoarea lui Dumnezeu, de a-L face pe Dumnezeu „datornicul” nostru sau chiar de a obține unele binecuvântări materiale. Unii creștini simt că, dacă fac anumite sacrificii, atunci Dumnezeu le este dator cu ceva și va trebui să le dea ceea ce cer. Disciplinele spirituale au ca scop cultivarea unei relații mai profunde cu Dumnezeu, nu de a-L face datornicul nostru.

Disciplinele spirituale sunt mijloace ale harului pentru a forma ucenici obișnuiți după chipul lui Cristos

Disciplinele spirituale nu sunt pentru super-creștini. Nu există așa ceva. Disciplinele spirituale sunt pentru mamele care stau acasă, fermieri, muncitori, imigranți, profesori, studenți, proprietari de afaceri și... pentru toată lumea.

³⁵⁹ Vezi predica lui John Wesley, “On Love.” Preluat din <http://wesley.nnu.edu/john-wesley/the-sermons-of-john-wesley-1872-edition/sermon-139-on-love/> December 21, 2019.

Ucenicii lui Isus erau doar niște pescari obișnuiți și, totuși, au învățat de la Isus practicile de solitudine, meditație, rugăciune, post, sacrificiu, închinare, slujire și Cina Domnului. Pe măsură ce practicau, deveneau tot mai asemănători cu El. Iar prin practicarea acestor discipline, puterea lui Dumnezeu a curs ÎN și PRIN viețile lor.

Iacov s-a străduit să-i încurajeze pe creștinii foarte obișnuiți că, deși:

„Dumnezeu intenționează ca disciplinele vieții spirituale să fie pentru oameni obișnuiți: oameni care au slujbe, care au grijă de copii, care spală vase și tund gazonul. De fapt, disciplinele sunt cel mai bine exercitate în mijlocul relațiilor cu soțul sau soția, cu frații și surorile noastre sau cu prietenii și vecinii.”
- Richard Foster

„Ilie era un om supus acelorași slăbiciuni ca și noi și s-a rugat cu stăruință să nu plouă și n-a plouat deloc... Apoi s-a rugat din nou și cerul a dat ploaie și pământul și-a dat rodul...”³⁶⁰

Dumnezeu se întâlnește cu oameni obișnuiți și îi folosește pentru gloria Sa.

Definirea disciplinelor spirituale clasice

În această lecție și în următoarele, vom explora pe scurt câteva dintre disciplinele spirituale clasice și vom căuta modalități practice de a le integra în umblarea noastră cu Dumnezeu.³⁶¹ Unele dintre ele vor necesita mai multe explicații decât altele.

Disciplina spirituală a solitudinii

„A doua zi dimineața, pe când era încă întuneric de tot, Isus S-a sculat, a ieșit și S-a dus într-un loc pustiu. Și Se ruga acolo.”³⁶²

Semnificația solitudinii

Solitudinea înseamnă pur și simplu să te retragi dintre oameni pentru a fi singur cu Dumnezeu și a te apropia de El. Ca disciplină spirituală, solitudinea nu înseamnă pur și simplu a fi singur, ci a fi singur cu Domnul. Solitudinea este un post de la relații prietenești pentru a ne concentra asupra prieteniei noastre primare cu Dumnezeu.

Dar trebuie să înțelegem solitudinea nu doar ca pe o retragere într-un loc fizic, ci și ca pe o retragere într-o dimensiune mentală. Solitudinea înseamnă să închidem ușa minții noastre pentru o vreme față de lumea exterioară, pentru a ne reînnoi omul interior. Dacă ne gândim la solitudine în acest fel, atunci poate că o călătorie cu metroul sau un cabinet medical aglomerat ar putea deveni un loc de singurătate în cazul în care solitudinea fizică nu poate fi găsită.

³⁶⁰ Iacov 5:17-18

³⁶¹ Pentru aceste lecții despre disciplinele spirituale clasice mă bazez foarte mult pe următoarele trei cărți:

Keith Drury, *Soul Shaper* (Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013)

Richard Foster, *Celebration of Discipline* (New York: HarperCollins, 1998)

Dr. Dan Glick, *Disciplines of Grace*. (booklet).

³⁶² Marcu 1:35

Solitudinea în viața lui Isus

Luca ne spune că Isus deseori „se retrăgea în locuri pustii (singuratic, solitare) și se ruga.”³⁶³ De ce făcea aceasta? Pentru că slujirea oamenilor Îi epuiza resursele spirituale - resurse care trebuiau să fie realimentate în mod constant. Deși avea la dispoziție doar câțiva ani pentru a-Și încheia lucrarea pământească, Isus Și-a organizat în mod deliberat viața pentru a Se sustrage de la discipolii Săi și pentru a fi singur cu Tatăl Său.

Puterea solitudinii în formarea spirituală

Unul dintre părinții Bisericii, Diadochos din Photica, a observat că, dacă ușa vieții noastre este lăsată deschisă prea mult timp pentru alți oameni, căldura sufletelor noastre va ieși.³⁶⁴ Am observat acest lucru în propria mea viață. Încep să sărăcesc din punct de vedere spiritual atunci când nu reușesc să mă așez la picioarele lui Isus. Anxietatea, nerăbdarea, pierderea încrederii, o stare de spirit pesimistă, un sentiment de goliciune, un spirit critic - acestea sunt adesea rezultatul neglijării solitudinii.

„Este greu de crezut că putem petrece o zi întreagă într-o conversație continuă cu oamenii, fără să suportăm pierderi în sufletul nostru și, într-o anumită măsură, fără să înristăm pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu. Avem nevoie zilnic să ne retragem din lume, cel puțin dimineața și seara, pentru a conversa cu Dumnezeu, pentru a comunica mai liber cu Tatăl nostru care este în taină”.

- John Wesley

În solitudine, ne pierdem atașamentul nesănătos față de oameni. În solitudine, ne luăm ochii de la oameni și de la felul în care ne rănesc sau ne dezamăgesc și îi îndreptăm din nou spre Domnul. În adevărată solitudine, Îi oferim Duhului Sfânt întreaga noastră atenție. El ne realiniază perspectiva și prioritățile noastre cu ale Sale și revarsă pace, dragoste și bucurie proaspete în inimile noastre. În solitudine, găsim harul de a ne întoarce în comunitățile și la activitățile, și responsabilitățile noastre cu ungera Duhului Sfânt pentru a avea un impact de durată.

Solitudinea ne „vindecă” de boala mortală a ocupației și a mentalității de performanță. În solitudine, învățăm că Dumnezeu nu ne prețuiește pentru ceea ce facem pentru El, ci pentru ceea ce suntem - ființa noastră interioară. Oamenii cu mentalitate lumească prețuiesc realizările vizibile mult mai mult decât înnoirea minții noastre în prezența lui Dumnezeu. Oamenii cu mentalitate spirituală știu că remodelarea ființei noastre interioare după chipul lui Cristos este scopul principal al lui Dumnezeu în răscumpărare.

În solitudine, descoperim că Duhul Sfânt poate realiza mult mai multe prin rămânerea noastră în El, decât prin eforturile noastre disperate de a face ceva măreț pentru El.³⁶⁵

³⁶³ Luca 5:16 (vezi, de asemenea, Matei 14:23; Marcu 1:35; Luca 4:42)

³⁶⁴ Keith Drury, *Soul Shaper* (Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013), 27

³⁶⁵ Ioan 15:4

Sfaturi practice cum să începi să practici solitudinea

(1) Găsește un loc convenabil pentru tine.

Fii creativ. O elevă dintr-o școală biblică asiatică s-a vârat sub patul ei pentru a fi singură cu Dumnezeu, pentru că era singurul loc liniștit pe care îl putea găsi! Alții, ca și mine, consideră că plimbarea solitară într-un parc din apropierea casei mele Îi oferă lui Dumnezeu spațiu pentru a vorbi. În Filipine, o țară dens populată, cel puțin un pastor a spus că și-a găsit solitudinea în toaletă pentru că era singurul loc în care se putea îndepărta de oameni! Poate că circumstanțele în care te afli acum fac aproape imposibilă găsirea unui loc liniștit. Domnul înțelege unde te afli și te va ajuta dacă Îl vei lăsa să o facă.

(2) Stabilește-ți un timp regulat de solitudine.

Pentru ca solitudinea să devină o disciplină transformatoare, este important să găsești un timp regulat care să-ți convină și să respecti acest lucru. John Wesley spunea că „orice moment” înseamnă „niciun moment”. Cu alte cuvinte, dacă nu ne stabilim un timp regulat pentru a fi singuri cu Domnul, este posibil ca acest lucru să nu se realizeze în niciun fel.

(3) Păstrează-ți focusarea pe Dumnezeu.

Nu căuta viziuni spirituale, vise sau semne supranaturale. Căută doar să îți liniștești inima și să intri în comuniune cu Dumnezeu, prin Duhul Său cel Sfânt, prin Cuvântul Său.

(4) Fii răbdător.

Disciplina precede întotdeauna delectarea! Acest lucru este valabil pentru orice disciplină. Înainte de a începe să experimentăm beneficiile solitudinii, probabil că va trebui să o practicăm o vreme.

► Permiteți participanților să își exprime propria opinie cu privire la cele mai utile lucruri pentru ei din secțiunea despre solitudine.

Disciplina spirituală a meditației (reflectării, cugetării)

„Ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la Legea Lui! El este ca un pom sădit lângă un izvor de apă...”³⁶⁶

Semnificația meditației

Hagah (ebraică) - a vorbi cu sine însuși, a medita.³⁶⁷

Meletao (greacă) – a reflecta minuțios și atent, a medita la ceva.³⁶⁸

³⁶⁶ Psalmul 1:2-3a

³⁶⁷ Iosua 1:8, „Cartea aceasta a legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi și noapte.”

³⁶⁸ 1 Timotei 4:15, „Pune-ți pe inimă aceste lucruri, îndeletnicește-te în totul cu ele, pentru ca înaintarea ta să fie văzută de toți.”

Meditația înseamnă să reflectezi, să cugeți la Cuvântul lui Dumnezeu vorbind cu tine însuși. Medităm asupra Scripturii atunci când „depănăm” în rugăciune anumite porțiuni specifice din Cuvântul lui Dumnezeu iar și iar în mintea noastră, până când acestea devin parte din noi, până când ele prind viață în inima noastră, până când inima noastră primește învățătura, avertismentul și corecția Cuvântului, până când sufletul nostru gustă dulceața lui transformatoare. Ca în orice disciplină, meditația necesită harul iluminator al Duhului Sfânt.³⁶⁹

► Solicită cuiva să citească 1 Corinteni 2:9-14. Discutați ce ne învață acest pasaj despre rolul Duhului Sfânt în iluminarea Cuvântului lui Dumnezeu.

Regele David a meditat la Cuvântul lui Dumnezeu până când l-a găsit „mai de preț decât aurul, decât mult aur curat; mai dulce decât mierea, decât picurul din faguri.”³⁷⁰ Creștinul care meditează la Cuvântul lui Dumnezeu nu va citi doar și apoi va uita, ci va savura fiecare îmbucătură și o va transpune în viața sa. Aceasta este una dintre cele mai transformatoare dintre toate disciplinele spirituale. Mulți creștini își citesc Biblia, dar puțini își fac timp să o savureze.

Meditația biblică nu înseamnă golirea minții, ci umplerea ei cu Cuvântul lui Dumnezeu.

Meditația orientală (Zen, yoga și meditația transcendențială) învață golirea minții și este foarte periculoasă. Mintea care este lăsată goală va fi împlută de minciuni demonice sau chiar de demoni înșiși.³⁷¹ Meditația biblică se concentrează pe umplerea minții cu Cuvântul lui Dumnezeu. Psalmistul exclamă: „Cât de mult iubesc Legea Ta! Toată ziua mă gândesc la ea.”³⁷²

În Filipeni 4, Pavel îi îndeamnă pe credincioși să nu-și golească mintea, ci să mediteze la aceste lucruri („aceea să vă însuflețească”)³⁷³ Ce lucruri? Nu păcatele din trecut, eșecurile din trecut sau greșelile altora, ci lucrurile nobile, drepte, pure, frumoase, de bună credință, virtuozitate și lucruri demne de laudă. Dacă fiecare copil al lui Dumnezeu ar alege clipă de clipă să înlocuiască gândurile negative, critice, cu gânduri de bine, viața lor spirituală ar fi transformată.

Scopul meditației biblice în formarea spirituală.

Puterea meditației constă în faptul că ea oferă posibilitatea unei spălări zilnice prin Cuvântul lui Dumnezeu.³⁷⁴ Cuvântul schimbă modul în care gândim și ne comportăm. Lumina

³⁶⁹ 1 Corinteni 2:9-14

³⁷⁰ Psalmul 19:10

³⁷¹ Matei 12:44

³⁷² Psalmul 119:97

³⁷³ Filipeni 4:8

³⁷⁴ Efeseni 5:26

Cuvântului³⁷⁵ scoate la iveală orice păcat ascuns³⁷⁶ și orice minciună distructivă a diavolului. Cuvântul ne satură sufletele în mod regulat cu adevărul până când suntem antrenați să gândim și să acționăm ca Isus.

Motivul pentru care atât de mulți creștini pierd bătăliile spirituale este că ies pe câmpul de luptă fără sabia Duhului.³⁷⁷ Când Satana le șoptește din nou: „Dumnezeu nu te iubește cu adevărat” sau „Nu vei reuși niciodată”, „Nu ești cu adevărat creștin”, „Nu poți trăi o viață sfântă”, „Toată lumea este împotriva ta”, „Dumnezeu nu te va ierta...”, nu au nicio apărare. Dar, prin disciplina meditației, reluăm adevărul lui Dumnezeu zi de zi, lună de lună, an de an, până când credința noastră este înrădăcinată adânc în Dumnezeu și până când fiecare minciună înflăcărată a vrăjmașului este combătută și înfrântă.

Efectele meditației asupra Scripturii

- 1. Cuvântul produce credință,**³⁷⁸ prin urmare, meditația ne va întări încrederea în Dumnezeu.
- 2. Cuvântul purifică gândurile și viața,**³⁷⁹ prin urmare, meditația va înlocui gândurile greșite cu cele corecte.
- 3. Cuvântul oferă un scut eficient împotriva lui Satan,**³⁸⁰ de aceea meditația ne va proteja.
- 4. Cuvântul aduce prosperitate vieții credinciosului,**³⁸¹ prin urmare, meditația va duce la un număr din ce în ce mai mare de binecuvântări ale lui Dumnezeu.

Sfaturi practice: cum să începi practica meditației

(1) Nu complica!

Îmi place abordarea simplă a lui John Wesley față de meditație:

„Iată-mă, așadar, departe de căile agitate ale oamenilor. Mă așez singur: doar Dumnezeu este aici. În prezența Lui deschid și citesc cartea Lui pentru a găsi calea spre cer. Apare vreo îndoială cu privire la sensul a ceea ce citesc?... Îmi înalț inima către Tatăl Luminilor: „Doamne, nu spune oare Cuvântul Tău: „Dacă cuiva îi lipsește înțelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu”? ...Apoi caut și iau în considerare pasaje paralele din Scriptură, „comparând spiritualul cu cele spirituale”. Meditez asupra lor cu toată atenția și seriozitatea de care este capabilă mintea mea. Dacă mai rămâne

³⁷⁵ Psalmul 119:105

³⁷⁶ Psalmul 19:12

³⁷⁷ Efeseni 6:17

³⁷⁸ Romani 10:17

³⁷⁹ Psalmul 119:9; 1 Petru 1:22; Efeseni 6:17

³⁸⁰ Matei 4:1-11; Efeseni 6:17

³⁸¹ Iosua 1:8; Psalmul 1:3

vreo îndoială, îi consult pe cei care au experiență în lucrurile lui Dumnezeu și apoi scrierile [istorice].... Și ceea ce învăț astfel, asta predau.”³⁸²

(2) Găsește un loc liniștit. „Opriți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu.”³⁸³

(3) Citește și meditează cu rugăciune pentru a înțelege esența profundă și fii gata să ascuți și să te supui la ceea ce îți spune Cuvântul.³⁸⁴

(4) Ai grijă la ce așteptări ai. Nu căuta semne sau revelații supranaturale. Căută doar să-L cunoști pe Dumnezeu și să te lași cunoscut de El.

(5) Când părăsești locul tău liniștit de reflecție, ia cu tine cel puțin un gând și meditează la el pe parcursul zilei.

(6) Pe parcursul zilei, exersează înlocuirea gândurilor negative obsesive cu Cuvântul lui Dumnezeu.

► Haideți să ne luăm 5 minute pentru a practica meditația împreună. Faceți liniște și meditați la Iosua 1:8. Nu încercați să transformați acest verset într-o schiță pentru un studiu biblic. Mai degrabă, transpuneți-vă în istorie. Fiți Iosua! Meditați la ceea ce a însemnat acest mesaj pentru el. Apoi gândiți-vă la propria voastră viață. Ce mesaj are Domnul pentru tine?

Disciplina spirituală a postului

„El le-a răspuns: „Oare puteți face pe nuntași să postească în timpul când mirele este cu ei? Vor veni zile când va fi luat mirele de la ei; atunci vor posti în acele zile.”³⁸⁵

Postul este una dintre cele mai transformatoare din punct de vedere spiritual, dar și una dintre cele mai dificile - și, prin urmare, neglijate - dintre toate disciplinele spirituale. Atunci când este practicat cu inimă sinceră și combinat cu rugăciunea, este unul dintre cele mai eficiente mijloace de a ne reînnoi setea de Dumnezeu, de a captura gândurile rătăcitoare, de a ne stăpâni dorințele rebele, de a arde pleava eului, de a ne clarifica direcția, de a primi o nouă perspectivă spirituală din Cuvântul lui Dumnezeu și de a păstra puterea și ungera Duhului Sfânt.

„În primul rând, postiți pentru Domnul, cu ochii ațintiți asupra Lui. Intenția noastră să fie aceasta și numai aceasta, să-L slăvim pe Tatăl nostru din ceruri”. - John Wesley

Semnificația postului

Postul scriptural înseamnă abținerea de la mâncare (sau moderația în consumul de alimente), în scopuri spirituale. Postul nu este o dietă și se deosebește de alte forme de abținere - divertisment, sex (pentru cuplurile căsătorite³⁸⁶), evenimente sociale sau orice

³⁸² Acest pasaj este preluat din prefața la *John Wesley: Man of One Book*.

³⁸³ Psalmul 46:10

³⁸⁴ Ioan 7:17

³⁸⁵ Luca 5:34-35, evidențiere adăugată.

³⁸⁶ 1 Corinteni 7:5

alt lucru, deși moderația și abținerea în aceste domenii pot fi valoroase pentru cultivarea creșterii spirituale.

Deși în Scriptură postul nu este poruncit, practicarea acestuia este implicită și de la sine înțeles în rândul creștinilor.

Scriptura nu poruncește în mod direct postul, dar presupune practicarea lui în rândul creștinilor. În textul de mai sus ar trebui să ne fie clar că Isus presupune că fiecare credincios va posti.³⁸⁷ Mi-am amintit de acest lucru într-o după-amiază la o conferință din Filipine, la care conferențiarul era veteranul misionar Wesley Duewel. „Isus a spus că discipolii Săi vor posti”, spunea El. „Așadar, ești un discipol? Practici această disciplină?”. Cuvântul lui Dumnezeu m-a muștră și mi-am dat seama că umblarea mea creștină era lipsită de putere din cauza neglijenței mele față de această disciplină.

Postul a ocupat un loc foarte important în viața lui Isus, în viața apostolilor și în biserica Noului Testament. Și a fost o disciplină importantă în fiecare mare lucrare a lui Dumnezeu. John Wesley spunea: „Toată lumea știe că orice bun metodist postește de două ori pe săptămână (miercurea și vinerea)”. Epifanie, părintele bisericii și episcop de Salamina, Cipru (315-403) spunea: „Cine nu știe că postul din a patra și a șasea zi a săptămânii este practicat de creștinii din întreaga lume?”

Exemple biblice de post

Scripturile sunt pline de exemple de post. Moise, Ana, David, Ilie, Estera, Daniel, profeții, Ana, Ioan Botezătorul, Isus, Pavel, apostolii, bătrânii din Antiohia și Corneliu, au postit cu toții.

În timp ce Moise postea, Dumnezeu a vorbit cu el față în față, așa cum vorbește un om cu un prietenul său.³⁸⁸ În timp ce Ana postea și se ruga, Dumnezeu i-a deschis pântecele și i l-a dat pe Samuel.³⁸⁹ Pe măsură ce Daniel a postit și s-a rugat, i s-a dat priceperea de a înțelege Cuvântul lui Dumnezeu,³⁹⁰ puterea lui Dumnezeu s-a manifestat pentru a-l înfrânge pe prințul Persiei, iar răspunsul la rugăciunea lui Daniel s-a împlinit.³⁹¹ În timp ce Saul (Pavel) se ruga și postea, a fost umplut de Duhul Sfânt și i s-au deschis ochii.³⁹² În timp ce Corneliu se ruga, postea și dăruia, aceste jertfe sincere se ridicau ca un memorial pentru Dumnezeu,³⁹³ care a răspuns la rugăciunea lui Corneliu, salvându-i întreaga familie. Acestea sunt doar câteva dintre multele exemple biblice ale puterii lui Dumnezeu declanșate prin post și rugăciune.

„Unii acordă mai multă importanță postului decât Scripturii și argumentelor rațiunii, iar alții îl ignoră complet” - John Wesley

³⁸⁷ Luca 5:34-35

³⁸⁸ Exod 33:1

³⁸⁹ 1 Samuel 1:8, 17-18

³⁹⁰ Daniel 9:3, 22-23

³⁹¹ Daniel 10:3, 12-13

³⁹² Fapte 9:9, 17-18

³⁹³ Fapte 10:4

Cinci rezultate puternice ale postului

(1) Postul smerește sufletul.

Psalmistul spunea: „Și eu, când erau ei bolnavi, mă îmbrăcam cu sac, îmi smeream sufletul cu post și mă rugam cu capul plecat la sân.”³⁹⁴ Ezra știa că pentru a-i duce pe evreii exilați înapoi în patria lor va fi nevoie de har divin. În lumina numeroaselor pericole și ispite care îl așteptau, el scria: „Acolo, la râul Ahava, am vestit un post de smerire înaintea Dumnezeului nostru, ca să cerem de la El o călătorie fericită pentru noi, pentru copiii noștri și pentru tot ce era al nostru... Și El ne-a ascultat.”³⁹⁵

Cum smerește postul sufletul? Abținerea de la hrana fizică îi amintește sufletului de nevoia sa absolută de Dumnezeu și de dependența sa de El, ne amintește că suntem susținuți de lucruri spirituale mai degrabă decât de lucruri fizice, materiale. Postul biblic, centrat pe Cristos, este o mărturie pentru Dumnezeu și pentru propriul nostru suflet: „Doamne, sufletul meu este însetat după Tine! Duhule Sfânt, am nevoie de Tine mai mult decât de mâncare, mai mult decât de binecuvântările fizice sau materiale, mai mult decât orice în această lume!”.

Am descoperit că postul este un leac pentru apatia spirituală. Atunci când sunt uscat și sterp din punct de vedere spiritual, postul și rugăciunea cultivă solul tare al inimii mele și îl face receptiv la plantarea Cuvântului lui Dumnezeu.

(2) Postul supune poftele noastre naturale priorităților spirituale.

Postul scoate la iveală zonele de păcat inconștient și egoismul, mortificând cel mai puternic apetit natural al nostru. Postul ne menține trupul subordonat lucrurilor spirituale. Sau, așa cum spunea un părinte al Bisericii: „Postul este un garant că stomacul nu va face ca trupul să fiarbă în detrimentul sufletului.”³⁹⁶ Fratele meu filipinez, David Yucaddi, mi-a spus odată că știa că trebuie să postească atunci când simțea că dorințele nepotrivite încep să se ridice înăuntru! Cu alte cuvinte, cea mai mică creștere a mândriei sau a dorinței greșite este, pentru el, punctul de declanșare a postului. Alți bărbați evlavioși au mărturisit, de asemenea, că postul stinge focul pasiunii sexuale nepotrivite.

După ce am predat despre post într-o duminică, un bărbat credincios s-a simțit convins să includă această disciplină în umblarea sa cu Dumnezeu. Ceva mai târziu, el a mărturisit că postul l-a făcut să conștientizeze nevoile din inima sa. „Nu mi-am dat seama niciodată cât de nerăbdător sunt până când am început să postesc”, spunea el. „Când i-am spus „nu” trupului meu, am descoperit că am devenit foarte nerăbdător cu copiii mei!”. Am râs cu el pentru că ne puteam ambii identifica în această

„Poftele noastre umane sunt ca niște râuri care au tendința de a se revărsa peste malurile lor. Postul ne ajută să le menținem în albia lor.” - Richard Foster

³⁹⁴ Psalmul 35:13

³⁹⁵ Ezra 8:21, 23

³⁹⁶ Asterius, în secolul al IV-lea

situație. Lepădarea de sine scoate la suprafață atitudini și calități despre care nu am știut că se află în inimile noastre.

Richard Foster ne amintește că: „Stomacul este ca un copil răsfățat, iar un copil răsfățat nu are nevoie de indulgență, ci de... disciplină”. Știm cu toții ce se întâmplă atunci când începem să disciplinăm un copil răsfățat, nu-i așa? Cu cât copilul este mai răsfățat, cu atât mai tare face crize de furie. Până când el sau ea nu învață să se supună cuvântului „nu”, vom avea o provocare pe umerii noștri. La fel se întâmplă și cu propriul nostru copil răsfățat interior!

(3) Postul ne sporește apetitul spiritual.

Isus a găsit mult mai multă satisfacție în a face voia Tatălui Său decât în hrana fizică,³⁹⁷ și ne cheamă să fim ca El. El a spus: „Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!”³⁹⁸ Când postesc și durerile provocate de foame se intensifică, Îi spun lui Dumnezeu: „Doamne, aceste dureri de foame sunt dureri de foame după Tine. Vreau să fiu la fel de înfometat după Tine”. Nu mă face neapărat să mă simt mai bine pe moment, dar nu am auzit niciodată ca Dumnezeu să ignore o astfel de rugăciune sinceră. Trebuie să ne străduim să transformăm durerile noastre în rugăciuni, crezând că Dumnezeu ne va satisface cu mai mult din El Însuși.

(4) Postul ne ajută să avem mai mult discernământ spiritual.

Prin post, biserica nou-testamentară din Antiohia a descoperit voia lui Dumnezeu pentru începerea misiunii lor: „Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul pentru lucrarea la care i-am chemat.””³⁹⁹ Rugăciunea întemeiată pe post aduce adesea mai multă claritate în viața noastră și ne ajută să luăm decizii importante.

Viața de rugăciune și post a lui Isus L-a făcut să fie mai conștient de foamea spirituală a oamenilor din jurul Său, I-a păstrat inima plină de dragoste pentru ei și I-a ținut spiritul atent la ceea ce Tatăl Său dorea să facă și să le spună oamenilor înfomețați spiritual. La fel ca ucenicii, suntem adesea atât de preocupați de noi înșine și de nevoile noastre, încât ne pierdem afecțiunea pentru suflete. Postul ne ajută să ne ținem poftele sub control, astfel încât să putem vedea și auzi lucrarea Duhului Sfânt în jurul nostru.

► Citiți împreună Ioan 4:27-34. Discutați despre contrastul dintre atitudinea lui Isus și cea a ucenicilor vizavi de mâncare. Ce a vrut să spună Isus prin afirmațiile: „Eu am de mâncat o mâncare pe care voi n-o cunoașteți” și „Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui.”? Credeți că este posibil ca dragostea ucenicilor pentru mâncare să-i fi făcut să nu vadă ceea ce făcea Duhul Sfânt în Samaria?

³⁹⁷ Ioan 4:31-32

³⁹⁸ Matei 5:6

³⁹⁹ Fapte 13:2

(5) Postul ne întărește credința și, prin urmare, ne permite să înfruntăm și să învingem dușmanul.

Cred că motivul pentru care atât de mulți bărbați și femei buni sunt adesea slabi și neputincioși este că nu practică postul regulat. În Matei 17, ucenicii se văd neputincioși în a alunga duhul rău dintr-un tânăr. Isus spune foarte clar că problema era necredința: „Atunci, ucenicii au venit la Isus și I-au zis deoparte: „Noi de ce n-am putut să-l scoatem”. „Din pricina puținei voastre credințe”, le-a zis Isus.”⁴⁰⁰ Isus continuă apoi să ne învețe: "Dar acest soi de draci nu iese afară decât cu rugăciune și cu post."⁴⁰¹

Care este relația dintre rugăciunea fierbinte, post și credință? Rugăciunea fierbinte (rugăciunea cu post) întărește credința și ne sporește puterea și eficiența în slujirea lui Dumnezeu. Suntem implicați într-o luptă spirituală: fără rugăciune și post, nu vom experimenta niciodată eliberarea lui Dumnezeu așa cum vrea El să ne-o dezvăluie. Pavel se găsea adesea în mijlocul unui mare conflict spiritual și de aceea postea des.⁴⁰²

Frații și surorile mele care slujesc în țările în curs de dezvoltare se confruntă adesea cu o opoziție demonică. Ei știu că, fără rugăciune și post, nu vor ajunge niciodată să vadă fortărețele spirituale dărâmate. Ei iau în serios cuvintele lui Isus de aici și, prin urmare, experimentează mari manifestări de putere divină.

Două forme primare de post în Biblie

- Postul normal - abținerea de la orice fel de mâncare, solidă sau lichidă, dar nu și de la apă.
- Postul parțial sau moderat - restricționarea alimentației, dar nu abținerea totală.⁴⁰³

Sfaturi practice pentru începerea postului

1. Luați în considerare starea voastră fizică și urmați recomandările medicului.
2. Începeți cu un post parțial de 24 de ore. Postiți de la prânz până la prânz (două mese). Beți numai sucuri de fructe. Încercați acest lucru o dată pe săptămână, timp de câteva săptămâni sau luni.
3. Încercați un post normal de 24 de ore. Beți numai apă. Luați vitamine dacă este necesar. Faceți acest lucru săptămânal.
4. După un timp, treceți la un post normal de 36 de ore. Postiți de la cină până la micul dejun în a doua zi (trei mese). Faceți acest lucru o dată pe săptămână timp de câteva săptămâni sau luni.

⁴⁰⁰ Matei 17:19-20a

⁴⁰¹ Matei 17:23

⁴⁰² 2 Corinteni 11:27-28

⁴⁰³ Daniel 10:3

5. Încercați să postiți timp de mai multe zile. Cu acest tip de post puteți vedea un progres spiritual semnificativ în viața voastră.
6. Fă din post o parte obișnuită a vieții tale! Simte durerea stomacului gol și bazează-te pe Dumnezeu ca El să te umple cu harul Său.

► Nu ezitați să împărtășiți mărturii despre această disciplină. Practicați postul în această săptămână și fiți pregătiți să reveniți săptămâna viitoare pentru a vorbi despre experiența voastră.

Disciplina spirituală a simplității

„Mulțumiți-vă cu ce aveți, căci El Însuși a zis: „Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.”⁴⁰⁴

Semnificația disciplinei simplității

Disciplina simplității este disciplina de a te concentra asupra priorităților lui Dumnezeu și de a-ți aranja stilul de viață în mod corespunzător. Ea începe cu o atitudine interioară de detașare de orice altceva în afară de cea mai mare plăcere a vieții - cunoașterea și slujirea lui Dumnezeu. Ea are ca rezultat alegeri ale stilului de viață în concordanță cu această atitudine.

Simplitatea exterioară înseamnă să ne facem partea noastră pentru a ne face viața mai eficientă din punct de vedere spiritual și practic, să ne eliberăm de tot ceea ce ne fură bucuria, să eliminăm din viața noastră dezordinea care ne tulbură, haosul care ne distrage atenția, datoriile care ne îneacă și activitățile care ne controlează.

Dumnezeu îl cheamă pe fiecare creștin la o simplitate interioară - o dragoste unică pentru Dumnezeu și pentru oameni și un devotament unic pentru a căuta mai întâi Împărăția Sa.⁴⁰⁵ Dar simplitatea interioară va fi susținută doar atunci când ne organizăm în mod intenționat viața de zi cu zi în moduri simple. Mulți creștini doresc să trăiască o viață mai liberă și mai mulțumită, dar obiceiurile proaste de a planifica prea mult, de a vorbi prea mult, de a se angaja prea mult, de a cheltui prea mult, de a economisi prea mult, de a munci prea mult și chiar de a sluji prea mult îi împiedică să ducă viața pe care și-o doresc.

Simplitatea în viața lui Isus

Isus a fost un exemplu de disciplină a simplității în cuvintele și acțiunile Sale. Când citim relatările despre viața Sa, se pare că nu se grăbea niciodată, dar reușea atât de multe să facă! Activitățile Sale au fost întotdeauna intenționate și direcționate.⁴⁰⁶ Duhul Sfânt Îl

⁴⁰⁴ Evrei 13:5

⁴⁰⁵ Psalmul 27:4, Psalmul 40:8; Matei 6:33

⁴⁰⁶ Luca 4:43

conducea mereu în moduri semnificative și cu scop precis. El nu doar muncea din greu, ci și lucra cu înțelepciune, făcând întotdeauna lucruri care Îl mulțumeau pe Tatăl Său.⁴⁰⁷

Viața lui Isus nu a fost ușoară, dar a fost simplă. El știa esența și scopul întrupării Sale și, încă din copilărie, s-a ocupat de treburile Tatălui Său.⁴⁰⁸ Când vorbea, Isus obișnuia să vorbească strict la subiect.⁴⁰⁹ „Da” a însemnat „Da”, iar „Nu” însemna „Nu.”⁴¹⁰ El a ales un stil de viață simplu.⁴¹¹ Isus răspundea la întreruperi (intervenții) cu har.⁴¹² Oamenii, nu lucrurile materiale, au fost întotdeauna prioritatea Lui - în special oamenii care aveau nevoie de răscumpărare și discipolii care aveau nevoie de pregătire. A trăit viața unui evanghelist itinerant, susținut de alții. A fost înmormântat într-un mormânt împrumutat. Când a murit pe cruce, singurele Sale posesiuni pământești erau hainele de pe El. Disciplina simplității din viața lui Isus L-a ținut concentrat pe prioritățile pe care Tatăl Său I le-a dat.

Disciplina simplității în Biblie

Biblia nu oferă un set de reguli pentru modul în care ar trebui să ne simplificăm viața, dar prezintă o serie de avertismente și îndemnuri. Isus a declarat război materialismului. El învâța că nu putem sluji lui Dumnezeu și banilor. El ne-a avertizat împotriva strângerii de comori pe pământ⁴¹³ și despre lăcomie, declarând: „Viața cuiva nu stă în belșugul avuției lui.”⁴¹⁴ El chiar i-a cerut tânărului bogat să vândă tot ce avea pentru a-L urma.⁴¹⁵ Pavel spunea că cei care doresc să fie bogați cad în ispită.⁴¹⁶ Psalmistul avertizează: „Când cresc bogățiile, nu vă lipiți inima de ele!”⁴¹⁷

Puterea simplității în formarea spirituală

Scopul simplității este pur și simplu de a ne elibera. Simplificarea stilului nostru de viață ne va elibera de tirania materialismului și ne va permite să investim din ce în ce mai mult timp și resurse în Împărăția lui Dumnezeu și ne va elibera de robia aprobării oamenilor. Simplificarea muncii și a slujbei noastre ne va elibera pentru a face ceea ce am fost chemați și echipați să facem, și pentru a o face mai bine. Simplificarea cuvintelor noastre ne va elibera de a face promisiuni și angajamente pe care nu le putem ține și ne va permite să ne ținem promisiunile pe care le facem.

⁴⁰⁷ Ioan 4:34

⁴⁰⁸ Luca 2:49

⁴⁰⁹ Ioan 14:10

⁴¹⁰ Matei 5:37

⁴¹¹ 2 Corinteni 8:9

⁴¹² Matei 9:20

⁴¹³ Matei 6:21

⁴¹⁴ Luca 12:15

⁴¹⁵ Matei 19:16-22

⁴¹⁶ 1 Timotei 6:9

⁴¹⁷ Psalmul 62:10

Pericolele simplității. La ce trebuie să fim foarte atenți?

(1) Există pericolul legalismului.

Duhul Sfânt nu ne va conduce pe toți la aceleași alegeri în ceea ce privește stilul de viață. Calitatea sau stilul hainelor pe care le purtăm, casele în care locuim, suma de bani pe care o economisim sau pe care o dăm este în funcție de modul în care Dumnezeu se poartă personal cu noi. Să nu ne judecăm unii pe alții.

(2) Există pericolul de a renunța la lucrurile materiale ca fiind rele.

Simplitatea nu renunță la toate bunurile (decât dacă Isus o cere), ci le păstrează la locul lor.

“Isus ne îndeamnă să avem o atitudine nepăsătoare față de posesiuni (Luca 6:30).”
– Richard Foster

(3) Există pericolul de a renunța la darurile pline de har ale lui Dumnezeu.

Pavel a ajuns la un nivel de mulțumire atât în ceea ce privește sacrificiul, cât și abundența.⁴¹⁸ Putea accepta belșugul cu aceeași recunoștință ca și sacrificiul. Dacă Dumnezeu vă binecuvântează, bucurați-vă și nu vă fie rușine! Doar nu vă fixați inima asupra binecuvântării. Dacă suferiți, „să priviți ca o mare bucurie”!⁴¹⁹

Sfaturi practice pentru aplicarea disciplinei simplității

1. Nu vă lăsați robiți de datorii.⁴²⁰
2. Cumpărați lucruri pentru calitatea și utilitatea lor, și nu pentru că sunt la modă.
3. Dezvoltați obiceiul de a dăruia lucruri.⁴²¹
4. Învățați să vă bucurați de lucruri fără a fi nevoiți să le dețineți.
5. Învățați să iubiți lucrurile simple ale vieții, în special minunile naturale ale lumii lui Dumnezeu.
6. Evitați schemele de îmbogățire care alimentează spiritul de lăcomie.⁴²²
7. Faceți doar promisiuni și angajamente pe care știți că le puteți respecta.⁴²³
8. Combateți tirania banilor prin generozitate.⁴²⁴
9. Evitați tot ceea ce vă distrage de la a căuta mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui.

► În spațiul de mai jos, scrie cel puțin trei moduri în care știi că ți-ai putea simplifica viața pentru a te concentra mai mult pe prioritățile tale biblice. Fii dispus să faci aceste schimbări prin harul lui Dumnezeu și fii pregătit să împărtășești mărturia ta cu grupul tău în timpul următoarei întâlniri.

⁴¹⁸ Filipeni 4:12

⁴¹⁹ Iacov 1:2

⁴²⁰ Proverbe 22:7

⁴²¹ Luca 3:11; Proverbe 11:24

⁴²² Proverbe 28:20

⁴²³ Psalmul 76:11; Proverbe 20:25; Matei 5:37

⁴²⁴ Proverbe 11:25, Proverbe 22:9

Trei moduri în care mi-aș putea simplifica viața

--

Lecția 8. Sarcini de lucru

- (1) Fă testul bazat pe materialul din această lecție.
- (2) Petrece cel puțin treizeci de minute în această săptămână pentru a revedea această lecție, inclusiv referințele din Scriptură, cerându-i Duhului Sfânt să îți dea o perspectivă.
- (3) Notează în jurnalul tău orice schimbări specifice care ar trebui făcute în viața ta, pe măsură ce Domnul ți le descoperă.
- (4) Meditează la cel puțin un psalm în timpul devoțional zilnic și notează în jurnalul tău ce spune psalmistul despre natura și caracterul lui Dumnezeu.
- (5) Înregistrează în jurnalul tău o rugăciune personală pentru transformare și creștere spirituală, bazată pe această lecție.

Lecția 8. Test

- (1) Care sunt două beneficii ale disciplinelor spirituale, așa cum sunt predate în această lecție?
- (2) Prezintă o referință biblică care arată importanța solitudinii în viața lui Isus.
- (3) Ce înseamnă meditația?
- (4) Enumeră patru dintre efectele puternice ale postului.
- (5) Potrivit lui Richard Foster, „Poftele noastre umane sunt ca _____ care au tendința de a se revărsa peste _____.”
- (6) Numește două forme de post.

LECȚIA 9

Rugăciunea personală

Disciplinele spirituale devoționale

Leția 8. Recapitulare

Notă pentru profesor: Revedeți punctele principale ale Lecției 8. Rugați doritorii să-și împărtășească rugăciunile personale din Lecția 8.

Obiectivele lecției:

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să învețe să se roage așa cum S-a rugat Isus.
- (2) Să practice rugăciunea urmând modelul stabilit de Isus.

Crâmpie din viață

Un tânăr i-a scris următoarea scrisoare prietenului meu Dr. Phil Brown:

„Simt că nu mă rog suficient pentru recuperarea fizică a unui membru al familiei. Deși mă gândesc în mod constant la el și mă trezesc în mod regulat aducându-l la picioarele lui Dumnezeu, tot simt că rugăciunea mea este insuficientă. Una dintre cele mai mari lupte ale mele este că nu numai că nu pot fi niciodată suficient de bun, dar și că nu-mi citesc niciodată suficient de mult Biblia sau nu mă rog suficient.... Cum pot să echilibrez sentimentele de vinovăție pentru rugăciunea inadecvată și faptul că știu că Dumnezeu îl poate vindeca, cu faptul că vreau voia lui Dumnezeu și cu faptul că nu știu care este voia lui Dumnezeu?”

Într-o seară, în timpul studiului biblic, prietenul meu Danny, un proaspăt convertit, a vorbit în numele multora dintre noi când a mărturisit: „Rugăciunea este foarte grea pentru mine! Pur și simplu nu știu cum să am o viață de rugăciune bună.”

Pentru mulți creștini rugăciunea este problematică. Mulți sunt nemulțumiți de viața lor de rugăciune. Din moment ce nu-L putem vedea pe Cel cu care vorbim, ne este greu să ne concentrăm sau chiar să credem că Dumnezeu ne ascultă. Ne întrebăm ce să spunem. Unii pun la îndoială importanța rugăciunii, întrucât Dumnezeu ne cunoaște deja preocupările și nevoile înainte de a ne ruga. Ne întrebăm cât de multă rugăciune este suficientă. Ne întrebăm de ce nu vedem mai multe rezultate. Toate aceste lupte sunt comune.

Nu ar fi minunat dacă Isus ar putea fi profesorul nostru la școala rugăciunii? Prin exemplul Său, prin Cuvântul Său și prin Duhul Său, El este Învățătorul nostru! Dacă ne facem timp să ascultăm, multe dintre întrebările noastre despre rugăciune își pot găsi răspunsul prin studierea vieții de rugăciune a lui Isus.

► Oferiți participanților la grup ocazia de a împărtăși luptele și întrebările legate de rugăciune care sunt relevante pentru ei.

Ideea – cheie

Formarea spirituală după chipul lui Cristos este direct legată de consecvența noastră în viața de rugăciune.

În această lecție, Îl vom lăsa pe Isus să ne învețe să ne rugăm. Modelul Său simplu de rugăciune, Rugăciunea Domnească, îi instruieste pe creștini de aproape 2.000 de ani și nu poate fi îmbunătățit. Dar aceasta nu este o formulă de rugăciune. Este un model care ne ajută să stabilim o ordine corectă și prioritățile rugăciunii, în special ale rugăciunii personale:

- 1) Intră în prezența Lui cu reverență.
- 2) Roagă-te pentru succesul Împărăției lui Dumnezeu pe pământ.
- 3) Roagă-te pentru nevoile personale.

În această lecție, vom încerca să ne formăm rugăciunile noastre personale după acest model și, în același timp, să privim la Cristos care a urmat acest model.

Evanghelia după Luca ne oferă multe „ferestre” în viața de rugăciune a lui Isus. Ne vom uita prin aceste ferestre în această lecție. Observând viața de rugăciune a lui Isus și ascultând învățătura Sa despre rugăciune, vom înțelege mai bine cum să avem o viață de rugăciune mai profundă, mai împlinită și mai eficientă.

Luca ne spune că viața de rugăciune a lui Isus era atât de convingătoare - atât de atrăgătoare - încât ucenicii Săi doreau să se roage ca El: „Într-o zi, Isus Se ruga într-un loc anumit. Când a isprăvit rugăciunea, unul din ucenicii Lui I-a zis: „Doamne, învață-ne să ne rugăm, cum a învățat și Ioan pe ucenicii lui.”⁴²⁵

► Citați împreună Rugăciunea Domnească. Dacă nu o știți, memorați-o.

„Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău; vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi și ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator, și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.”⁴²⁶

Concepte false despre rugăciune

Există putere în actul de rugăciune

Mulți creștini par să creadă acest lucru. Dar nu există putere în actul de a te ruga, ci doar putere prin rugăciune! Și nu orice fel de rugăciune, ci rugăciunea într-un mod care Îi place lui Dumnezeu. Toată puterea Îi aparține lui Dumnezeu. Cei 400 de profeți ai lui Baal și-au pus credința în actul de a se ruga, în timp ce Ilie și-a pus credința în Dumnezeul care

⁴²⁵ Luca 11:1

⁴²⁶ Luca 11:1-4

răspunde la rugăciune.⁴²⁷ Accentul nostru nu trebuie să fie pus pe rugăciunea în sine, ci pe Dumnezeuul Căruia ne rugăm.

Mai multă rugăciune duce la mai multe rezultate

Nu întotdeauna. Isus ne-a spus să nu fim ca păgânii care cred că rugăciunile lor vor fi ascultate pentru că se roagă foarte mult.⁴²⁸ Dumnezeu nu este un distribuitor automat de la care putem primi bomboanele pe care le dorim, atâta timp cât punem suficiente „monede de rugăciune”. Rugăciunea nu funcționează așa. Când călătoresc în jurul lumii, observ că aceasta este gândirea fiecărei religii majore din lume, inclusiv budismul, hinduismul, islamul și iudaismul. Am fost la numeroase sanctuare și am văzut călugări hinduși și budiști care își cântă rugăciunile, își învârt roțițele de rugăciune și își mișcă degetele prin mărgelile de rugăciune. Ei cred că vor primi ajutor atunci când vor acumula suficiente rugăciuni. Cantitatea de rugăciuni trebuie să corespundă cu calitatea rugăciunilor noastre. Mai multe întâlniri de rugăciune în sine nu vor aduce binecuvântarea lui Dumnezeu.

► Discută cu grupul tău aceste idei false despre rugăciune. Există și alte concepte false pe care le-ai observat?

Principiile unei rugăciuni private recompensatoare și eficiente, așa cum a fost învățată de Isus

Isus ne învață că prima prioritate a rugăciunii secrete este părtășia intimă cu Dumnezeu: „Când vă rugați, să ziceți: „Tatăl nostru care ești în ceruri! Sfințească-se Numele Tău.”⁴²⁹

Secretul unei vieți de rugăciune mai împlinite și mai eficiente este să ne bucurăm de relația noastră cu Dumnezeu. „Domnul să-ți fie desfătarea și El îți va da tot ce-ți dorește inima.”⁴³⁰ Acesta este modul în care Israel trebuia să vină întotdeauna în prezența lui Dumnezeu,⁴³¹ și așa vrea Dumnezeu ca fiecare copil al Său să vină. Cererile care nu se nasc dintr-o părtășie plăcută sunt neloiale, greșite și egocentrice.⁴³²

Luca ne informează că **părtășia cu Tatăl Său era o prioritate a lui Isus**. El Se retrăgea adesea de la activitatea de slujire pentru a se ruga.⁴³³ În rugăciune, a rămas în prezența Tatălui Său și a ascultat vocea Tatălui Său. Într-o astfel de comuniune personală s-au format nu numai gândurile, cuvintele și faptele lui Cristos, ci chiar și cererile Sale.⁴³⁴ În rugăciune, Isus și-a aliniat voința Sa cu voința Tatălui Său ceresc, astfel încât tot ceea ce a cerut era în armonie cu planurile și scopurile lui Dumnezeu. Așa trebuie să fie rugăciunea. Dacă

⁴²⁷ 1 Împărați 18:36-38

⁴²⁸ Matei 6:7

⁴²⁹ Luca 11:2

⁴³⁰ Psalmul 37:4

⁴³¹ Deuteronom 12:18, Deuteronom 14:26, Deuteronom 16:11, 15; 1 Împărați 1:40

⁴³² Iacov 4:3

⁴³³ Luca 5:16, evidențiere adăugată.

⁴³⁴ Ioan 5:20, 30

comuniunea intimă cu Tatăl nu este prioritatea rugăciunii, timpul nostru cu Domnul va fi lipsit de bucurie, iar rugăciunile noastre vor fi egoiste și goale.

Când George Mueller, omul care a fost folosit de Dumnezeu pentru a salva mii de copii orfani ai străzii din Bristol, Anglia, a fost întrebat despre eficiența vieții sale de rugăciune, el a răspuns:

„Am văzut mai clar ca oricând că prima mare și principală problemă de care trebuia să mă ocup în fiecare zi era ca **sufletul meu să fie fericit în Domnul**. Primul lucru de care trebuia să mă îngrijesc nu era cât de mult aș putea să-L slujesc pe Domnul, cum aș putea să-L glorific pe Domnul, ci cum aș putea să-mi aduc sufletul într-o stare fericită și cum poate fi hrănit omul meu lăuntric.”

Din comuniunea cu Dumnezeu izvorăște dorința ca numele Său să fie onorat și reputația Sa protejată. Aceasta este ceea ce a vrut să spună Isus prin „sfințească-se Numele Tău”. Dumnezeu va onora rugăciunile noastre atunci când vom pune întotdeauna gloria și reputația Sa mai presus de toate. Unul dintre primele principii ale rugăciunii este că, pe măsură ce ne ocupăm de lucrurile care contează pentru Dumnezeu, El se va ocupa de lucrurile care contează pentru noi.

Mulți oameni se întreabă cum să știe dacă s-au rugat suficient pentru o anumită cerere. Cât timp este potrivit să petrecem cu Domnul în rugăciune în fiecare zi? Întrebările de acest gen sunt simptome ale unei orientări greșite a rugăciunii. Prietenul meu Dr. Phil Brown a răspuns foarte bine la aceste întrebări:

„Dacă „rugați-vă neîncetat”⁴³⁵ înseamnă că fiecare gând treaz trebuie să fie ocupat cu rugăciunea, atunci nimeni, inclusiv Isus Însuși, nu S-a rugat suficient. Exemplul lui Isus include rugăciuni scurte de mulțumire,⁴³⁶ dimineți timpurii de rugăciune,⁴³⁷ nopți târzii de rugăciune,⁴³⁸ rugăciune în timpul zilei,⁴³⁹ și o noapte de rugăciune.⁴⁴⁰ Cu toate acestea, nici Isus și nici un alt autor al Scripturii nu oferă o perioadă standard de timp care să constituie o rugăciune „suficientă”...

Ceea ce mă ajută (și mă convinge) este să-mi măsoz rugăciunea în termeni de **relație și responsabilitate**. Am o relație cu soția mea, dar nu mă întreb: „Am vorbit suficient cu ea?”. Problema în relații este înțelegerea și intimitatea. M-am angajat să conversez cu soția mea ca mijloc de a o înțelege și de a o face să mă înțeleagă. Atunci când ne înțelegem unul pe celălalt la un moment dat, este suficient. Desigur, crearea unei înțelegeri reciproce astăzi nu înseamnă că nu vom avea nevoie să comunicăm mâine. Suntem într-o relație cu Dumnezeu, iar rugăciunea este mijlocul stabilit de

⁴³⁵ 1 Tesaloniceni 5:17

⁴³⁶ Matei 15:36

⁴³⁷ Marcu 1:35

⁴³⁸ Matei 14:25

⁴³⁹ Luca 9:18

⁴⁴⁰ Luca 6:12

Dumnezeu pentru ca noi să dezvoltăm această relație. Trebuie să ne rugăm oricât de des și oricât de mult ar fi nevoie pentru a continua să ne dezvoltăm relația cu Dumnezeu. Asta va fi mai mult uneori și mai puțin alteori.

În ceea ce privește **responsabilitatea**, cu toții avem responsabilități spirituale în rugăciune. Biblia ne spune că trebuie să ne rugăm pentru toți oamenii,⁴⁴¹ pentru împărați și toți cei care sunt în poziții înalte,⁴⁴² pentru ca Domnul secerișului să trimită lucrători,⁴⁴³ pentru cei care ne persecută,⁴⁴⁴ pentru ca numele Lui să fie sfințit, pentru ca Împărăția Lui să vină, pentru ca voia Lui să se facă, pentru nevoile noastre zilnice, pentru iertarea oricărui păcat săvârșit, pentru protecția împotriva celui rău,⁴⁴⁵ și pentru toți sfinții.⁴⁴⁶ În plus, față de aceste responsabilități specifice de rugăciune, avem și responsabilitatea de a ne ruga pentru cei asupra cărora avem autoritate și influență spirituală. Samuel a recunoscut că a nu se ruga pentru cei peste care Dumnezeu l-a pus ca autoritate spirituală ar însemna să păcătuiești împotriva lui Dumnezeu.⁴⁴⁷ Același lucru este valabil și pentru noi.

Când în centrul rugăciunii se află relația și responsabilitatea, nu ne vom mai gândi atât de mult la timp.

Efectul rugăciunii în viața și slujirea lui Isus

Luca înregistrează un detaliu surprinzător al scenei botezului lui Isus pe care ceilalți autori ai Evangheliei nu l-au menționat:

„După ce a fost botezat tot norodul, a fost botezat și Isus; și **pe când Se ruga, s-a deschis cerul**, și Duhul Sfânt S-a coborât peste El în chip trupesc, ca un porumbel. Și din cer s-a auzit un glas, care zicea: „Tu ești Fiul Meu preaiubit, în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea.”⁴⁴⁸

Nu avem nici o înregistrare despre ce S-a rugat Isus, dar a stat ud până la piele în mijlocul Iordanului, rugându-Se în liniște. Tatăl Său L-a onorat, L-a afirmat, L-a aprobat și L-a umplut cu Duhul Sfânt.

Isus a primit încurajare și har de la Tatăl Său

John Wesley notează că în trei ocazii diferite din Evanghelii, când o voce vorbea din ceruri, era: „fie în timp ce se ruga, fie la scurt timp după aceea.”⁴⁴⁹

⁴⁴¹ 1 Timotei 2:1

⁴⁴² 1 Timotei 2:2

⁴⁴³ Luca 10:2

⁴⁴⁴ Matei 5:44

⁴⁴⁵ Matei 6:9-11

⁴⁴⁶ Efeseni 6:18

⁴⁴⁷ 1 Samuel 12:23

⁴⁴⁸ Luca 3:21-22, evidențiere adăugată.

⁴⁴⁹ Luca 9:35; Ioan 12:28

Bărbații și femeile care petrec în mod regulat timp în părtășie cu Dumnezeu în singurătate sunt mai încrezători, mai curajoși și mai plini de un spirit victorios, deoarece trăiesc în plinătatea Duhului Sfânt. Duhul lui Dumnezeu mărturisește în duhul lor că sunt copiii ai lui Dumnezeu și prin Duhul Sfânt ei strigă: „Ava, adică Tată!”.

Bărbații și femeile care nu se roagă sunt nesiguri și, prin urmare, caută afirmarea din partea oamenilor. Temerile lor îi prind în capcană.⁴⁵⁰ Când încep să mă simt temător și nesigur, știu că există o problemă în viața mea de rugăciune. Când pasiunea și fervoarea, convingerea și dragostea dispar din inima și din vocea mea, știu că există o problemă în viața mea de rugăciune. Când devin prea îngrijorat de ceea ce cred alții, există o problemă în viața mea de rugăciune. Dacă sunt atras de autopromovare, știu că există o problemă în viața mea de rugăciune. Când devin prea încrezător în învățătura mea, critic în spiritul meu, fals în rugăciunile mele publice, știu că există o problemă în viața mea de rugăciune. Curajul și încrederea vin prin rugăciune.

Plinătatea Duhului a venit la Isus prin rugăciune

Luca ne spune că Duhul Sfânt s-a coborât ca un porumbel și S-a așezat peste Isus în timp ce se ruga.⁴⁵¹ (În mod similar, în timp ce apostolii se rugau, Duhul Sfânt a venit și i-a umplut.)⁴⁵² Apoi Duhul Sfânt L-a condus pe Isus în deșert ⁴⁵³ unde, după patruzeci de zile, „plin de puterea Duhului, S-a întors în Galileea.”⁴⁵⁴ Provocările imposibile din punct de vedere uman care Îl așteptau necesitau o prezență și o putere care să depășească puterea Sa umană. Isus avea nevoie de plinătatea Duhului Sfânt, iar această plinătate a venit prin rugăciune.

Este imposibil să fii mare în Împărăția lui Dumnezeu în absența rugăciunii, pentru că prin rugăciune Duhul Sfânt îi umple, îi călăuzește, îi echipează și îi împuternicește pe creștini. Charles Spurgeon a spus: „Dacă poți fi măreț fără rugăciune, măreția ta va fi pieirea ta. Dacă Dumnezeu vrea să te binecuvânteze cu putere, te va ajuta să te rogi cu putere.”

Cu mai bine de o sută de ani în urmă, un tânăr pastor englez, Samuel Chadwick, a început o căutare serioasă a puterii lui Dumnezeu. Ceea ce a descoperit a depășit cu mult tot ceea ce își imaginase vreodată - plinătatea Duhului Sfânt. Iată mărturia sa:

„La începutul anului 1882, am trăit o experiență care mi-a adus viața la un nou nivel de înțelegere și de putere. **Am primit darul Duhului Sfânt.** Am fost condus pe căi pe care nu le cunoșteam, căci abia dacă auzisem că o astfel de experiență era posibilă. Aveam o sarcină imposibilă în fața mea și îmi simțeam profund eșecul și nevoia de Dumnezeu. Nu aveam putere să slujesc sau să mă rog. Am început să mă rog pentru putere în slujire... Asta era ceea ce căutam. Căutam forță pentru a obține

⁴⁵⁰ Proverbe 29:25

⁴⁵¹ Luca 3:21-22

⁴⁵² Fapte 4:31

⁴⁵³ Luca 4:1

⁴⁵⁴ Luca 4:14

rezultate și principala mea dorință era succesul pe care mi-l va aduce. Am vrut realizări prin care biserica mea să se umple, oamenii să fie mântuiți și fortărețele lui Satan să fie distruse. Eram tânăr și mă grăbeam. Douăsprezece dintre noi au început să se roage în grup și răspunsul a venit... Ne-a condus la Rusalii. **Cheia întregii mele vieți se afla în acea experiență.** Mi-a trezit mintea și mi-a purificat inima. Mi-a dat o nouă bucurie și o nouă putere, o nouă iubire și o nouă compasiune, mi-a deschis Scripturile într-un mod nou și a adus un nou mesaj. **Mai presus de toate, mi-a dat o nouă înțelegere și o nouă intimitate în comuniunea și slujirea prin rugăciune.**⁴⁵⁵

► Vedeți Fapte 1:14; Fapte 2:42; Fapte 3:1; Fapte 4:31; Fapte 6:4. Conform acestor versete, care a fost prioritatea Bisericii Noului Testament? Care au fost efectele rugăciunilor lor?

Cum să cultivi o relație mai intimă cu Dumnezeu în rugăciune

Intră în prezența Lui cu reverență

(1) Vino cu adorație și închinare.

Întotdeauna începe rugăciunea uitându-te în sus, mai degrabă decât înăuntru, spre tine însuși, sau în afară spre problemele tale. Adoră-L pe Dumnezeu pentru cine este El! Meditează la măreția Lui! Rostește-I numele și atributele cu voce tare. Apoi mulțumește-I pentru tot ce a făcut. Întotdeauna să ai ca motiv gloria Lui!

(2) Vino cu bucurie.

Aceasta este ceea ce a vrut să spună psalmistul când a spus:

„Strigați de bucurie către DOMNUL, toți locuitorii pământului! Slujiți DOMNULUI cu bucurie, veniți cu veselie înaintea Lui! Să știți că DOMNUL este Dumnezeu! El ne-a făcut, ai Lui suntem: noi suntem poporul Lui și turma pășunii Lui. Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui! Lăudați-L și binecuvântați-I Numele! Căci DOMNUL este bun; bunătatea Lui ține în veci și credințioșii Lui, din neam în neam.”⁴⁵⁶

Vino la rugăciune cu bucurie, chiar dacă nu ai chef. Amintește-i sufletului tău cine este Dumnezeu, cum are grijă de tine și bucură-te! Fii recunoscător! Înveselește-ți spiritul și locul de rugăciune cu cântări și imnuri de laudă la adresa lui Dumnezeu. Cântă un cântec nou! Bucură-te întotdeauna în primul rând de Dumnezeu, iar viața ta de rugăciune va fi transformată. Fă acest lucru și vor fi momente când sufletul tău va intra în bucuriile cerului, iar cerul va coborî în lumea ta de neazuri. Știu acest lucru pentru că l-am experimentat!

⁴⁵⁵ Samuel Chadwick, *The Path of Prayer*, (Originally published 1938). Capitolul 7. Extras din http://www.justbychrist.org/images/PDF/The_Path_of_Prayer_by-Samuel_Chadwick.pdf Septembrie 12, 2020.

⁴⁵⁶ Psalmul 100, VDC

(3) Vino cu smerenie, dar și cu îndrăzneală.

Invitația lui Dumnezeu pentru tine și pentru mine sună astfel: „Să ne apropiem dar cu deplină încredere de scaunul harului ca să căpătăm îndurare și să găsim har, pentru ca să fim ajutați la vreme de nevoie.”⁴⁵⁷ Slăvit să fie Domnul!

Dacă pentru a intra în prezența sfântă a lui Dumnezeu ar fi fost nevoie de o perfecțiune impecabilă, niciunul dintre noi nu ar fi vrednic. Dar noi venim prin perfecțiunea lui Isus Cristos și prin meritele Sale! Putem veni cu încredere la tronul Său, fixându-ne privirea nu pe starea noastră interioară, ci să ne îndreptăm privirea în sus: acolo unde ni se dăruiește harul și mila!

(4) Vino cu mâinile curate și cu inima pură.

Din nou, psalmistul cântă: „Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica până la Locul Lui cel Sfânt? Cel ce are mâinile nevinovate și inima curată, cel ce nu-și dedă sufletul la minciună și nu jură ca să înșele.”⁴⁵⁸

Să nu crezi că te poți bucura de o părtășie intimă cu Dumnezeu dacă ai o atitudine nepăsătoare față de păcat și dacă relația ta cu o persoană este ruinită și nu faci nimic din ceea ce ai putea face pentru a o restabili.

(5) Așteaptă în liniște și răbdare în fața Domnului.

David s-a rugat: „Da, numai în Dumnezeu mi se încrede sufletul; de la El îmi vine ajutorul.”⁴⁵⁹ Și din nou: „Da, suflete, încrede-te în Dumnezeu, căci de la El îmi vine nădejdea!”⁴⁶⁰

Unul dintre semnele bărbaților și femeilor care se roagă este acela că își petrec timpul ascultând de Duhul lui Dumnezeu, care le dezvăluie perspectiva lui Dumnezeu (din Scripturi) asupra situațiilor din viața reală. Este uimitor ce ne spune Dumnezeu atunci când Îi dăm o șansă, când strigăm către El și când așteptăm răspunsul Său.

► Moise și apostolii ne servesc drept exemple privind importanța părtășiei cu Dumnezeu pentru viața de rugăciune. Acordați-vă câteva momente pentru a compara Exodul 33:11, 17 și Ioan 15:14-16. Discutați despre rolul prieteniei cu Dumnezeu în viața de rugăciune.

Roagă-te pentru succesul Împărăției lui Dumnezeu pe pământ

„Vie Împărăția Ta; facă-se voia Ta, precum în cer, așa și pe pământ.”⁴⁶¹

Isus i-a învățat pe ucenicii Săi că în rugăciunile lor zilnice trebuie să pună întotdeauna preocupările lui Dumnezeu înaintea celor proprii. El ne-a învățat că gândurile și rugăciunile

⁴⁵⁷ Evrei 4:16

⁴⁵⁸ Psalmul 24:3-4

⁴⁵⁹ Psalmul 62:1

⁴⁶⁰ Psalmul 62:1

⁴⁶¹ Luca 11:2

noastre despre ceea ce vrea El să facă în familia noastră, în comunitatea noastră și în națiunile lumii, se vor forma în timpul părtășiei cu El.

Care este voia lui Dumnezeu? Nu este ca păcătoșii sau sfinții să trăiască o viață ușoară, confortabilă, fără dureri și fără ispite ci ca, prin toate adversitățile acestei vieți, iubirea și harul Său răscumpărător să devină vizibile în casele noastre, în bisericile noastre, în comunitățile noastre și întreaga lume. Aceasta este voia lui Dumnezeu pentru care ar trebui să ne rugăm. Acesta este cerul care se coboară pe pământ!

Voia lui Dumnezeu este ca virtuțile și valorile⁴⁶² Împărăției Sale spirituale să se manifeste în credincioși și prin toți credincioșii din întreaga lume. El dorește ca smerenia, blândețea, dreptatea, mila, puritatea, pacea, răbdarea și dragostea Lui să se răspândească în toată lumea.

În această perioadă, în timpul nostru de rugăciune, ar trebui să ne rugăm pentru căsniciile noastre, pentru copiii și nepoții noștri, pentru slujitorii creștini din întreaga lume, pentru mântuirea sufletelor, pentru biserica care suferă și pentru poporul din care facem parte, precum și pentru conducătorii lui. Nu trebuie să ne rugăm cu rugăciuni centrate pe om, ci să ne rugăm ca harul Său mântuitor, sfințitor și susținător să ajungă la ei.

Este aproape de necrezut că prin rugăciune participăm împreună cu Dumnezeu la succesul Împărăției Sale spirituale din întreaga lume, chiar dacă nu putem vedea toate rezultatele. Prin rugăciune ducem o luptă pentru sufletele oamenilor, iar aceste rugăciuni „sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile.”⁴⁶³ Pe măsură ce Dumnezeu ne pune în inimă și ne descoperă ceea ce vrea să facă, oamenii la care vrea să ajungă și slujirea pe care vrea să o îndeplinim, ne rugăm pentru fiecare nevoie. Și, pe măsură ce ne îndreptăm rugăciunile către prioritățile Împărăției Sale, El binecuvântează viața noastră de rugăciune și Își extinde stăpânirea în inimile și viețile oamenilor și a națiunilor!

Roagă-te în armonie cu împărăția și voia lui Dumnezeu.

Unul dintre cele mai importante lucruri pe care trebuie să le înțelegem aici este că, pentru a ne ruga cu succes, trebuie să ne rugăm pentru acele lucruri care sunt în armonie cu voia lui Dumnezeu. Pe măsură ce Dumnezeu îți aduce în minte lucruri despre care știi că sunt voia Lui - mântuirea păcătoșilor, vindecarea și restaurarea relațiilor distruse, unitatea în biserica Sa, chemarea și trimiterea de lucrători creștini, facerea de ucenici în toate națiunile - roagă-te pentru aceste lucruri.

Creștinii sunt uneori confuzi în ceea ce privește voia lui Dumnezeu. Primul pas pentru a ne lămuri confuzia este să ne rugăm și să facem tot ceea ce știm în mod clar că este voia lui Dumnezeu, apoi Dumnezeu ne va ajuta să discernem restul.

⁴⁶² Pentru a înțelege ce înseamnă Împărăția lui Dumnezeu, trebuie să studiem Predica de pe Munte, Matei 5-7.

⁴⁶³ 2 Corinteni 10:4

Lucruri despre care știm clar că reprezintă voia lui Dumnezeu

- Știm că este voia lui Dumnezeu ca toată omenirea să fie mântuită.⁴⁶⁴
- Știm că este voia lui Dumnezeu ca toți creștinii să ducă o viață sfântă și să se abțină de la imoralitate sexuală.⁴⁶⁵
- Știm că este voia lui Dumnezeu ca noi să mulțumim pentru toate lucrurile.⁴⁶⁶
- Știm că este voia lui Dumnezeu ca noi să suferim uneori.⁴⁶⁷
- Știm că este voia lui Dumnezeu ca creștinii să facă întotdeauna binele.⁴⁶⁸
- Știm că este voia lui Dumnezeu să trimită lucrători la secerișul Său.⁴⁶⁹

Doi dintre copiii mei cântă la chitară. Un lucru pe care l-am observat la cei care cântă la chitară este că, de fiecare dată când vor să facă muzică, trebuie mai întâi să facă o pauză pentru a-și acorda instrumentul, îi strâng și slăbesc corzile până când disonanța se transformă în armonie. Aceasta este o bună ilustrare a ceea ce ar trebui să se întâmple în rugăciune. Rugăciunea personală este o modalitate de a ne armoniza voința cu voința lui Dumnezeu și de a renunța la orice preocupare care nu este în concordanță cu scopul și planul lui Dumnezeu.

Problema multora dintre noi este că suntem excesiv de preocupați de problemele temporale, mai degrabă decât de cele veșnice. Nu e de mirare că rugăciunile noastre sunt uneori ineficiente. În loc să ne armonizăm cu voia lui Dumnezeu, ne rugăm conform propriei noastre voințe pentru oameni, planuri și proiecte. Deși nu avem pace sau siguranță și inimile noastre sunt pline de contradicții, ne rugăm oricum. Aceasta nu este o rugăciune biblică.

Ceea ce face rugăciunea este să ne acordeze sufletul cu Dumnezeu și cu ceea ce este important pentru El. În rugăciune învățăm să vedem ce vede El, să auzim ce aude El, să simțim ce simte El și să devenim din ce în ce mai mult ca El. Și, precum instrumentele trebuie acordate în mod regulat, sufletele noastre trebuie să fie acordate în mod constant la voia lui Dumnezeu prin rugăciune.

Rugăciunile noastre nu se vor ridica niciodată mai sus de tavanul camerei noastre de rugăciune, dacă rugăciunile noastre nu sunt armonizate cu mintea lui Dumnezeu. De ce? Pentru că Duhul Sfânt, care este cheia puterii în rugăciune, este de acord doar cu acele rugăciuni pe care le rostim în conformitate cu voia lui Dumnezeu. „Și Cel ce cercetează inimile știe care este năzuința Duhului, pentru că El mijlocește pentru sfinți după voia lui

⁴⁶⁴ 2 Timotei 2:4

⁴⁶⁵ 1 Tesaloniceni 4:3

⁴⁶⁶ 1 Tesaloniceni 5:18

⁴⁶⁷ 1 Petru 4:19

⁴⁶⁸ 1 Petru 2:15

⁴⁶⁹ Matei 9:38

Dumnezeu.⁴⁷⁰ Duhul Sfânt nu se va implica niciodată în rugăciunile care nu sunt în conformitate cu voia lui Dumnezeu. El nu va fi manipulat, constrâns sau păcălit să ne binecuvânteze în afara acestei voințe divine. Prin urmare, trebuie să aflăm care este voia Sa și să ne supunem acesteia.

Cum să ne armonizăm viața de rugăciune cu împărăția și voia lui Dumnezeu

(1) Hrănește-te din Scripturi.

Scriptura trebuie să ne informeze și să ne modeleze rugăciunile. Dumnezeu iubește Cuvântul Său și nu ne determină niciodată să ne rugăm pentru ceva care îl contrazice. Dacă vrem să ne apropiem mai mult de Dumnezeu în rugăciune, trebuie să prețuim întotdeauna Cuvântul Său. Începeți-vă întotdeauna rugăciunile private cu meditația asupra Scripturii. Dacă veți studia viețile de rugăciune ale unor oameni precum Avraam, Moise, Ilie și Ana, veți observa că ei s-au rugat bine pentru că au cunoscut Cuvântul lui Dumnezeu și au cerut insistent împlinirea promisiunilor Lui.

Când fiica noastră s-a îndepărtat de Dumnezeu la un moment dat în viața ei, de multe ori eu și soția mea, Becky, ne-am rugat pentru ea cu cuvinte din Scriptură. Ne-am rugat pentru spini și obstacole prin care Dumnezeu îi va crea disconfort în căderea ei.⁴⁷¹ Am invocat promisiunea lui Dumnezeu de a binecuvânta casa celor drepti.⁴⁷² Ne-am rugat pentru convingere de păcat.⁴⁷³ Ne-am rugat pentru mila lui Dumnezeu.⁴⁷⁴ Ne-am rugat ca ochii ei duhovnicești să se deschidă și ca Tatăl să o atragă la El.⁴⁷⁵ Ne-am rugat cu insistență proclamând Scriptura pentru fiica noastră și, pe măsură ce o făceam, credința noastră s-a întărit. A durat ceva timp, dar Dumnezeu a auzit și a răspuns la rugăciune. Astăzi, fiica noastră cea mare umblă cu Domnul și este o mare bucurie pentru noi!

(2) Modelează-ți rugăciunile după rugăciunile din Biblie.

Există sute de rugăciuni în Biblie, multe dintre ele în Psalmi. Folosiți aceste rugăciuni în timpul petrecut în intimitate cu Domnul și exersați-le aplicându-le la propriile circumstanțe.

George Mueller spunea: „Am văzut că cel mai important lucru pe care trebuia să-l fac era să mă dedic citirii Cuvântului lui Dumnezeu și meditării asupra lui.”

(3) Urmează călăuzirea Duhului Sfânt.

Sunt momente în care Dumnezeu ne spune clar că există un anumit lucru pentru care vrea să ne rugăm și care Îl va glorifica: singurul mod de a ști acest lucru este să fim călăuziți de Duhul Sfânt.⁴⁷⁶ În calitate de lider misionar, soț și tată, au fost momente în care Domnul

⁴⁷⁰ Romani 8:27

⁴⁷¹ Osea 2:6; Proverbe 22:5

⁴⁷² Psalmul 127-128

⁴⁷³ Ioan 16:8

⁴⁷⁴ Psalmul 103:8

⁴⁷⁵ Ioan 6:44

⁴⁷⁶ Romani 8:14

m-a îndemnat să mă rog pentru un anumit lucru (cum ar fi vindecarea divină), chiar dacă în Biblie nu era dată nicio promisiune specifică în acest sens. Am descoperit că, având o confirmare interioară puternică, credința se întărește și răspunsul vine. Alteori, nu m-am putut ruga pentru o nevoie similară cu aceeași încredere sau siguranță, dar mi-am dat seama că nu trebuia să încerc să-mi impun voința mea lui Dumnezeu. Duhul Sfânt ne ajută să știm pentru ce să ne rugăm și cum să ne rugăm pentru asta.⁴⁷⁷

(4) Caută confirmare din partea Trupului lui Cristos.

Dacă Dumnezeu ne îndeamnă să ne rugăm pentru un anumit lucru, El se va folosi de familia noastră spirituală pentru a afirma acest lucru și chiar pentru a se uni în rugăciunea pentru acel lucru. Dacă nu există niciun acord, cu siguranță nu este Duhul Sfânt cel care ne conduce.⁴⁷⁸

Roagă-te pentru nevoile personale

„Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă în fiecare zi și ne iartă nouă păcatele noastre, fiindcă și noi iertăm oricui ne este dator, și nu ne duce în ispită, ci izbăvește-ne de cel rău.”⁴⁷⁹

Acum că am cultivat o inimă de închinare și adorare, am căutat succesul Împărăției Sale, suntem gata să ne prezentăm cererile. Iar El va fi bucuros să le asculte și să răspundă!

(1) Ne rugăm pentru pâinea cea de toate zilele.

Tot ceea ce este esențial pentru viața spirituală și fizică pentru fiecare zi. Dumnezeu dorește acest tip de dependență din partea noastră, căci încrederea copilărească glorifică bunătatea Sa. Când Isus Îi învață pe discipolii Săi să se roage pentru pâinea cea de toate zilele, le amintește, și ne amintește și nouă, să trăim o viață mulțumitoare.⁴⁸⁰ După cum spunea un profesor: „Trebuie să ne limităm dorințele (personale) la necesități și să lăsăm viitorul în mâinile Lui.”⁴⁸¹

(2) Ne rugăm pentru iertarea zilnică și, în același timp, îi iertăm pe ceilalți.

Deși adevărații credincioși nu trăiesc în mod continuu în păcat deliberat, Isus ne-a învățat să cerem cu umilință iertarea păcatelor. Niciunul dintre noi nu-și cunoaște propria inimă. Nu numai că spunem și facem lucruri care Îl nemulțumesc pe Dumnezeu atunci când suntem slabi din punct de vedere spiritual sau nu veghem, iar acestea întristează sau sting Duhul

⁴⁷⁷ Romani 8:26-27

⁴⁷⁸ Matei 18:19

⁴⁷⁹ Luca 11:3-4

⁴⁸⁰ Filipeni 4:11

⁴⁸¹ Alexander MacLaren

Sfânt⁴⁸², dar și lăsăm nefăcute lucruri pe care ar fi trebuit să le facem. Și acestea trebuie spălate în sângele lui Isus.⁴⁸³ De aceea ar trebui să ne rugăm împreună cu psalmistul:

„Cercetează-mă, Dumnezeule, și cunoaște-mi inima! Încearcă-mă și cunoaște-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea și du-mă pe calea veșniciei!”⁴⁸⁴

Următoarea rugăciune de pocăință zilnică din „Cartea de rugăciune zilnică” a fost rostită de creștini de peste două sute de ani și ar fi o bună practică pentru noi.

„Tată atotputernic și milostiv, am greșit și ne-am abătut de la căile Tale ca niște oi rătăcite, am urmat prea mult planurile și dorințele inimilor noastre, am încălcat legile Tale sfinte, am lăsat nefăcute cele ce trebuiau făcute și am făcut cele ce nu trebuiau făcute. Dar tu, Doamne, ai milă de noi, cruță-i pe cei care-și mărturisesc greșelile, restabilește-i pe cei care se pocăiesc, potrivit promisiunilor Tale declarate omenirii în Cristos Isus, Domnul nostru, și ajută-ne, Tată milostiv, de dragul Lui, ca de acum înainte să ducem o viață evlavioasă, dreaptă și cumpătată, spre slava numelui Tău celui sfânt. Amin.”⁴⁸⁵

(3) Ne rugăm pentru victorie zilnică.

Rugăciunea zilnică „nu ne duce pe noi în ispită” este o rugăciune de vigilență spirituală. A cere acest lucru înseamnă a ne ruga: „Tată, Tu îmi cunoști slăbiciunea și unde m-a prins vrăjmașul în capcană în trecut. Nu mă lăsa să cad în rușine și regret. Fă-mă să fiu vigilent față de ispite. Pune o strajă, Doamne, peste buzele mele, peste mintea mea și peste alegerile mele de astăzi. Tu cunoști căile pe care voi merge astăzi (inclusiv pe internet), așa că Te rog, Tată, ajută-mă astăzi să aleg întotdeauna calea sfințeniei. Ajută-mă să fac astăzi alegeri care mă vor ține departe de prăpastia unei înfrângerii spirituale.”

Am descoperit că, pe măsură ce mă rog această rugăciune cu atenție și sinceritate în fiecare zi, devin mai vigilent din punct de vedere spiritual, mai conștient de prezența și puterea Duhului Sfânt și, prin urmare, mai victorios!

Sfaturi practice

(1) Rugați-vă cu perseverență.

Dacă rugăciunea a fost atât de importantă pentru Isus, ea este și mai importantă pentru noi.

În Luca 18, Isus ne învață că credincioșii trebuie să fie perseverenți în rugăciune:

⁴⁸² 1 Tesaloniceni 5:19

⁴⁸³ În notele lui John Wesley la Rugăciunea Domnească, el se roagă: ”Dă-ne, Doamne, răscumpărarea în sângele (Tău), adică iertarea păcatelor; după cum ne dai posibilitatea de a ierta liber pe oricine, așa și Tu iartă-ne toate greșelile noastre”.

⁴⁸⁴ Psalmul 139:23-24, VDC

⁴⁸⁵ *The Book of Common Prayer*. Extras din

https://www.episcopalchurch.org/sites/default/files/downloads/book_of_common_prayer.pdf, 41, September 12, 2020.

„Isus le-a spus o pildă, ca să le arate că trebuie să se roage necurmat și să nu se lase... Și Dumnezeu nu va face dreptate aleșilor Lui, care strigă zi și noapte către El, măcar că zăbovesc față de ei?”⁴⁸⁶

În Luca 21, Isus ne avertizează că rugăciunea focusată este secretul pentru a ne feri sufletele de cădere și pentru a scăpa de mânia lui Dumnezeu:

„Luați seama la voi înșivă, ca nu cumva să vi se îngreueze inimile cu îmbuibare de mâncare și băutură și cu îngrijorările vieții acesteia, și astfel ziua aceea să vină fără veste asupra voastră. Căci ziua aceea va veni ca un laț peste toți cei ce locuiesc pe toată fața pământului. Vegheați dar în tot timpul și rugați-vă, ca să aveți putere să scăpați de toate lucrurile acestea care se vor întâmpla și să stați în picioare înaintea Fiului omului.”⁴⁸⁷

În Luca 22, Isus ne dezvăluie că rugăciunea este cheia pentru a învinge ispita. În timp ce se roagă în Grădina Ghetsimani, Isus îi avertizează pe ucenicii Săi obosiți: „Rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.” Apoi S-a depărtat de ei ca la o aruncătură de piatră, a îngenuncheat și a început să Se roage,⁴⁸⁸ cu o intensitate crescândă. Când s-a ridicat victorios de la rugăciune, i-a mustrat din nou pe ucenici cu aceste cuvinte: „Pentru ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită.”⁴⁸⁹

Am observat că, fără rugăciune, sufletul meu devine neliniștit și agitat. Am observat că ispitele devin mai puternice. Am observat că frica de oameni începe să pună stăpânire pe mine. Am observat că slăbiciunile celorlalți devin mai pronunțate. Am observat că provocările devin mai intimidante. Am observat că problemele de zi cu zi încep să mi se pară copleșitoare. Dar, prin rugăciune stăruitoare, sufletul meu își găsește odihna, mintea mea este reînnoită, perspectiva spirituală și curajul sunt redobândite. Prin rugăciune persistentă, credința se accelerează și convingerea este mai adânc înrădăcinată în ființa mea.

(2) Rugați-vă cu credință și odihniți-vă în voia lui Dumnezeu.

Una dintre cele mai importante cerințe pentru o rugăciune eficientă este credința.⁴⁹⁰ Dar ce este credința? Cum putem ști dacă avem suficientă credință? Poate că ne rugăm pentru ceva, de exemplu pentru vindecare, dar Dumnezeu nu pare să ne audă.

„Trei aspecte sunt esențiale pentru a înțelege rugăciunea de credință.⁴⁹¹ **Credința biblică înseamnă a crede că Dumnezeu poate** ⁴⁹² **și voiește** ⁴⁹³ **să facă ceea**

⁴⁸⁶ Luca 18:1, 6

⁴⁸⁷ Luca 21:34-36

⁴⁸⁸ Luca 22:40-41

⁴⁸⁹ Luca 22:46

⁴⁹⁰ Iacov 1:6

⁴⁹¹ Iacov 5:15

⁴⁹² Matei 8:5-10

⁴⁹³ Evrei 10:23; Tit 1:2

ce a spus că va face. Credința nu înseamnă să crezi că Dumnezeu va face tot ceea ce Îi ceri, fără să ții cont de voia Lui. Aceasta este probabil cea mai frecventă neînțelegere a credinței.⁴⁹⁴

Nu folosiți niciodată rugăciunea pentru a-L manipula pe Dumnezeu, ci pentru a-L cunoaște și pentru a-L lăsa să vă alinieze inima, mijlocirile și cererile voastre cu voia Sa suverană în prezența Sa. Aceasta este cheia unei rugăciuni eficiente.

3) Rugați-vă împreună cu alții.

Există o putere extraordinară în rugăciunile unite ale copiilor lui Dumnezeu. Când mamele se alătură altor mame în rugăciunea pentru copiii lor, Dumnezeu aude și răspunde. Când bărbații se unesc în rugăciune pentru puritate și victorie, Dumnezeu ascultă și răspunde. Când tinerii se unesc în rugăciune pentru trezire, Dumnezeu aude și răspunde. Când creștinii se unesc în rugăciune fierbinte pentru cei pierduți și pentru înaintarea Împărăției lui Dumnezeu, Dumnezeu aude și răspunde la aceste rugăciuni.

Concluzie

O viață de rugăciune consecventă, structurată biblic, în care se experimentează intimitatea cu Dumnezeu, în care reputația și slava lui Dumnezeu sunt mai presus de cererile noastre, în care se caută cu ardoare Împărăția și voia lui Dumnezeu și în care se fac cereri pentru nevoile noastre zilnice, pentru iertarea zilnică și pentru victoria zilnică, va fi cu siguranță o viață de rugăciune eficientă. Atunci când viața noastră de rugăciune este modelată conform instrucțiunilor lui Isus, putem apoi să ne însușim promisiunile pe care El le oferă: „Și orice veți cere în Numele Meu, voi face, pentru ca Tatăl să fie proslăvit în Fiul. Dacă veți cere ceva în Numele Meu, voi face.”⁴⁹⁵ În același context:

„Nu voi M-ați ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi și v-am rânduit să mergeți și să aduceți roadă, și roada voastră să rămână, pentru ca orice veți cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea.”⁴⁹⁶

Deci... „Cereți și veți căpăta, pentru ca bucuria voastră să fie deplină.”⁴⁹⁷

⁴⁹⁴ Note despre rugăciune de la Dr. Philip Brown

⁴⁹⁵ Ioan 14:13-14

⁴⁹⁶ Ioan 15:16

⁴⁹⁷ Ioan 16:24b

Lecția 9. Sarcini de lucru

- (1) Fă testul bazat pe materialul din această lecție.
- (2) Petrece cel puțin treizeci de minute în această săptămână pentru a revedea această lecție, inclusiv referințele din Scriptură, cerând ajutorul Duhului Sfânt pentru a obține înțelegere.
- (3) Notează în jurnalul tău orice schimbări specifice care ar trebui făcute în viața ta, pe măsură ce Domnul ți le descoperă.
- (4) Meditează la cel puțin un psalm în timpul devoțional zilnic și notează în jurnalul tău ce spune psalmistul despre natura și caracterul lui Dumnezeu.
- (5) Înregistrează în jurnalul tău o rugăciune personală pentru transformare și creștere spirituală, bazată pe această lecție.

Lecția 9. Test

- (1) Care sunt cele două concepte false cu privire la rugăciune?
- (2) Care este prima prioritate a rugăciunii personale, potrivit lui Isus?
- (3) Potrivit relatării lui Luca, care a fost efectul rugăciunii în viața și slujirea lui Isus?
- (4) Enumeră cele cinci moduri în care intrăm cu reverență în prezența lui Dumnezeu.
- (5) Care este modelul simplu de rugăciune personală stabilit de Isus?
- (6) Care sunt cele patru modalități de a ne armoniza rugăciunile cu împărăția și voia lui Dumnezeu?

LECȚIA 10

Mărturisirea, Supunerea și Slujirea

Disciplinele spirituale ale acțiunii

Leția 9. Recapitulare

Notă pentru profesor: Revedeți punctele principale ale Lecției 9. Rugați doritorii să-și împărtășească rugăciunile personale din Lecția 9.

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă importanța mărturisirii, a supunerii și a slujirii.
- (2) Să dobândească înțelepciune practică pentru a învinge păcatul care îl asaltează.
- (3) Să pună în practică aceste discipline.

Crâmpie din viață

Mărturia 1

M-am întors la Domnul la vârsta de 17 ani.⁴⁹⁸ Am avut o experiență minunată de convertire la altarul bisericii noastre mici de la țară. A fost atât de minunat, încât credeam că nu voi mai da greș niciodată - în niciun fel. Cu toate acestea, câteva săptămâni mai târziu, eșuasem într-un fel sau altul și un nor se așternuse peste sufletul meu. Simțeam că trebuie să mă întorc la altar. M-am dus la mama mea și am întrebat-o ce ar trebui să fac. Ea mi-a spus: „Fiule, construiește un altar în inima ta, mărturisește totul lui Dumnezeu și mergi mai departe”. Așa și am făcut și lumina încrederii a revenit peste mine. După 40 de ani de viață pentru Domnul, mult studiu și pregătire - am aflat că puțini oameni au capacitatea de a da un răspuns atât de simplu și practic la problema păcatului!

Mărturia 2

De la o vârstă fragedă, eram priceput în arta ipocriziei.⁴⁹⁹ Părinții mei erau în slujirea muzicală și, de mic copil, am învățat cum să spun ceea ce trebuie, să cânt cântecele potrivite și să ridic mâinile la momentul potrivit. Am practicat o mărturisire a credinței pe tot parcursul liceului și al facultății, inclusiv patru ani la un colegiu biblic. Cu toate acestea, există o diferență între mărturisirea mântuirii și posesia mântuirii. Deși, cei mai mulți oameni, inclusiv prietenii buni, credeau că sunt creștin, eu știam că totul era doar un spectacol. Trăiam o viață secretă de păcat, ascunsă de prietenii și familia mea. Mai mult ca atât, eram implicat și în slujire în această perioadă. Uneori, căutam iertarea lui

⁴⁹⁸ De la Dr. Michael Avery

⁴⁹⁹ De la Pastor Keith Waggoner

Dumnezeu, dar Îi spuneam întotdeauna că voi face mai bine, voi fi mai bun și voi încerca să mă schimb. La câteva zile sau săptămâni după ce rosteam această rugăciune, mă întorceam la obiceiurile mele păcătoase.

În martie 1999, în timp ce mă îndreptam spre o întâlnire de evanghelizare la care urma să conduc programul muzical, am ajuns la capătul prăpastiei. În acele 45 de minute ale programului, Dumnezeu mi-a dezvăluit profunzimea păcatului meu și am urât ceea ce am văzut. Am strigat la Dumnezeu și I-am spus că nu cred că pot fi creștin. I-am spus că m-am săturat să încerc să mă tot corectez și să dau greș. Încă îmi amintesc că m-am rugat aceste cuvinte: „Doamne, fie că mă vei salva, fie că nu mă vei salva, acum eu sunt sincer și nu mă prefac!” Într-o clipă, Dumnezeu a făcut pentru mine ceea ce eu încercasem să fac de multe ori pentru mine însumi: m-a salvat! Nu mai aveam nicio îndoială că El făcuse lucrarea. Viața mea nu a mai fost niciodată la fel de atunci.

În următorii câțiva ani de la convertire, Dumnezeu mi-a oferit oportunități de slujire, folosindu-mă cu bunăvoință pentru gloria Sa. Cu toate acestea, mi-a fost teamă să las oamenii să mă vadă pe mine cel adevărat. Mi-era teamă că dacă, cumva, ar fi aflat cine am fost, nu ar fi ascultat nimic din ce aș fi spus sau mi-ar fi discreditat cumva slujirea. Deși, mă mărturisisem pe verticală lui Dumnezeu, ultimul lucru pe care voiam să-l fac era să mă mărturisesc pe orizontală altcuiva.

În timp ce îngenuncheam să mă rog într-o dimineață, în martie 2006, în timp ce aveam timpul meu de devoțiune personală, Dumnezeu mi-a vorbit clar la inimă și mi-a spus că trebuie să-mi mărturisesc trecutul. Timp de mai bine de o săptămână m-am luptat cu ideea de a-mi împărtăși viața anterioară. În cele din urmă, într-o marți dimineață, l-am sunat pe fostul meu președinte de colegiu și i-am împărtășit povestea mea, mi-am mărturisit ipocrizia și i-am cerut iertare. Deși, nu-mi amintesc exact ce a spus ca răspuns, ceea ce îmi amintesc este sentimentul că o povară fusese ridicată de pe umerii mei. Eram liber!

Aceste două istorii oferă perspective utile pentru o viață victorioasă. Mărturia doctorului Avery îi învață pe tinerii creștini cum să facă față eșecurilor pe măsură ce învață să umble cu Domnul:

- Construiește un altar.
- Mărturisește totul lui Dumnezeu.
- Mergi mai departe.

Eu apreciez simplitatea acestui lucru, dar tu? Prea des facem viața creștină mult prea complicată.

Dar cum rămâne cu luptele persistente, cu păcatele apăsătoare sau cu sentimentul de rușine care ne leagă? Mărturia despre mărturisire a pastorului Keith este un exemplu al modului în care disciplinele spirituale ne pot elibera de probleme adânc înrădăcinate în viața noastră spirituală.

Ideea – cheie

Practicarea disciplinelor spirituale, împreună cu slujirea Duhului Sfânt, va oferi pregătirea pentru o viață victorioasă. Ele sunt absolut esențiale pentru a trece dincolo de o viață creștină nominală, călduță și adesea înfrântă. Fiecare generație credincioasă de creștini a dovedit acest lucru.

Introducere

Am învățat despre importanța disciplinelor spirituale în viața fiecărui credincios. Ele au fost importante în viața lui Isus, iar dacă vrem să fim formați după chipul Său, ele trebuie să devină din ce în ce mai importante și în viața noastră.

Am învățat, de asemenea, că aceste discipline spirituale ne ajută să ne împotrivim lumii, firii pământești și diavolului, că ele sunt un mijloc al harului, care ne echipează pentru luptă, că ele ne oferă o mai mare plăcere de Dumnezeu și că sunt mijloace ale harului pentru a forma ucenici obișnuiți după chipul lui Cristos.

În această lecție, vom explora pe scurt alte câteva dintre disciplinele spirituale clasice și vom căuta modalități practice de a le încorpora în umblarea noastră cu Dumnezeu.

Disciplina mărturisirii

„Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați.”⁵⁰⁰

Potrivit lui Isus, practica de a ne mărturisi lui Dumnezeu în rugăciune privată este o modalitate de a primi iertare continuă.⁵⁰¹ Dar Duhul Sfânt ne învață, de asemenea, că mărturisirea reciprocă este un mijloc de vindecare spirituală. Iacov pare să ne învețe că vindecarea spirituală duce uneori și la vindecare fizică.

Definiția disciplinei mărturisirii

Disciplina mărturisirii este recunoașterea cu smerenie în fața altei persoane a eșecurilor spirituale specifice (păcate) și a zonelor de necorespondere cu chipul lui Cristos, ca mijloc de vindecare spirituală.⁵⁰² Mărturisirea față de un alt creștin este necesară mai ales în zonele în care păcatul este greu de stăpânit și atunci când sentimentul de vinovăție și de rușine pentru eșecurile din trecut pur și simplu nu vrea să dispară. Deși iertarea vine prin mărturisirea în fața lui Dumnezeu, totuși, mulți au descoperit că mărturisirea înaintea unui membru de încredere al Trupului lui Cristos este adesea un pas smerit de eliberare.

► Citiți împreună Iacov 5:16. Observați legătura dintre mărturisire și vindecare.

⁵⁰⁰ Iacov 5:16

⁵⁰¹ Matei 6:12

⁵⁰² Keith Drury, *Soul Shaper* (Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013), 83

Dezacorduri privind păcatul și mărturisirea

Practica biblică a mărturisirii îi face pe unii creștini să se simtă inconfortabil, deoarece pare să excludă posibilitatea de a trăi o viață de sfințenie și de a umbla victorios cu Dumnezeu. Unii se pot întreba: „Cum poate cineva să pretindă că trăiește o viață sfântă și totuși să aibă lucruri de mărturisit?”. Una dintre zonele centrale ale controverselor are legătură cu modul în care diverși învățători creștini definesc păcatul.

„Ar fi mai sănătos să-i acordăm termenului „păcat” o anumită flexibilitate, fără a merge până la extrema de a uita 1 Ioan 3:9, care exclude păcatul înrădăcinat. O persoană neprihănită nu păcătuiește „în gând, cuvânt și faptă în fiecare zi”. Cu toate acestea, el poate ocazional să mai greșească și să aibă nevoie de pocăință și iertare.”
- Richard S. Taylor

Unii creștini au tendința de a defini păcatul în sens larg ca fiind orice abatere de la neprihănirea perfectă a lui Dumnezeu. În această definiție, deseori nu se face nicio distincție biblică între păcatele premeditate, intenționate, păcatele care îl copleșesc brusc pe creștin (din cauza slăbiciunii spirituale) sau atitudinile și afecțiunile necreștinești. Alți creștini definesc păcatul în mod foarte restrâns ca fiind o încălcare conștientă și voită a legii lui Dumnezeu și nimic mai mult. Ambele extreme ignoră problemele reale ale creștinilor sinceri.

Pe de o parte, dacă credem că răzvrătirea intenționată este egală cu rătăcirile spirituale sau cu atitudinile necreștine, atunci am putea privi cu ușurință păcatul intenționat, obișnuit, despre care Biblia spune că adevărații creștini nu-l pot comite.⁵⁰³ Unii oameni spun: „Toți suntem păcătoși”, fără să facă vreo distincție.

Pe de altă parte, definind îngust păcatul ca pe o încălcare flagrantă a legii lui Dumnezeu, unii creștini se complac în automulțumire, devenind insensibili la unele păcate care Îl întristează pe Duhul Sfânt: gândurile necurate, cicăleala, lamentația, lipsa rugăciunii, înșelăciunea, eșecul de a se lăsa conduși de Duhul, intoleranța, aroganța și așa mai departe. Aceștia justifică atitudinile și comportamentele necreștine pentru că le consideră doar slăbiciuni sau erori umane, nu păcate.

„Orice lucru care îți slăbește mintea și sensibilitatea conștiinței, îți ascunde fața lui Dumnezeu sau te privează de plăcerea lucrurilor spirituale, pe scurt, orice sporește puterea și autoritatea trupului tău asupra minții tale, acel lucru este păcat pentru tine, oricât de nevinovat ar fi în sine.”
- Susanna Wesley

Nu ar trebui să fim atât de preocupați de definițiile păcatului, cât de problemele reale din viața și caracterul nostru, care se interpun între noi și Dumnezeu și care ne împiedică relația cu ceilalți oameni. Amintiți-vă că scopul lui Dumnezeu în răscumpărare este de a ne forma după chipul Fiului Său.

Trebuie să permitem Cuvântului lui Dumnezeu să ne formeze înțelegerea a ceea ce este greșit, precum și standardul a ceea ce este corect.

⁵⁰³ 1 Ioan 3:8-9

Câteva dintre modurile în care Biblia definește păcatul ⁵⁰⁴

La fel cum eschimoșii din America de Nord au numeroase cuvinte pentru a descrie zăpada, Biblia definește și descrie păcatul în diferite moduri.

- ▶ Căutați fiecare dintre următoarele referințe la Scriptură și discutați-le.
 - **Păcatul ca neglijență** ⁵⁰⁵ – Nu fac tot binele pe care știu că ar trebui să-l fac.
 - **Păcatul ca o alegere** ⁵⁰⁶ – O alegere deliberată de a face ceea ce știu că este împotriva legii lui Dumnezeu.
 - **Păcatul ca încălcare a conștiinței** ⁵⁰⁷ – Făcând ceva ce credem că este păcat, chiar dacă nu încalcă direct Cuvântul lui Dumnezeu.
 - **Păcatul ignoranței** ⁵⁰⁸ – O încălcare neintenționată a poruncilor lui Dumnezeu care are nevoie de acoperirea sângelui lui Isus, chiar dacă nu ne dăm seama niciodată de ea.
 - **Păcatul unic** ⁵⁰⁹ – O singură faptă care Îl nemulțumește pe Domnul.
 - **Practica păcatului** ⁵¹⁰ – Păcătuirea ca mod de viață, ceea ce niciun copil adevărat al lui Dumnezeu nu va face. Acesta este genul de păcat pe care Isus le-a poruncit ologului și femeii adultere să nu-l mai facă de acum încolo.
 - **Orbirea față de propriile noastre prejudecăți și ipocrizia** ⁵¹¹ – Acesta este păcatul ignorant al lui Petru și al celorlalți creștini asemeni lui.
 - **Întristarea Duhului Sfânt** ⁵¹² – Orice gând, cuvânt sau faptă necreștină care Îl întristează pe Duhul Sfânt.
 - **Atitudini sau dorințe lumesti** ⁵¹³ – Murmurarea și plângerea împotriva lui Dumnezeu sau pofta de lucruri nelegiuite.
 - **Păcate neintenționate**,⁵¹⁴ sau **păcate prin surprindere** ⁵¹⁵ – Un păcat care îl prinde pe creștin într-un moment de ispită și slăbiciune.

⁵⁰⁴ Din însemnările oferite de Dr. Michael Avery

⁵⁰⁵ Iacov 4:17

⁵⁰⁶ 1 Ioan 3:4

⁵⁰⁷ Romani 14:22-23

⁵⁰⁸ Levitic 4:2, 22

⁵⁰⁹ 1 Ioan 2:1-2

⁵¹⁰ 1 Ioan 3:4-9

⁵¹¹ Galateni 2:11-21

⁵¹² Efeseni 4:30

⁵¹³ Numeri 11:1, 4

⁵¹⁴ Un termen folosit de Dr. John Oswald

⁵¹⁵ Galateni 6:1

Numeroasele descrieri ale păcatului găsite în Scriptură ar trebui să ne facă să ne smerim și să ne simțim nevoia noastră constantă de sângele curățitor al lui Isus. Ele ar trebui să ne reamintească faptul că Isus a murit și a înviat - nu numai pentru a ispăși păcatul intenționat, ci și pentru fiecare gând, cuvânt și faptă care provoacă durere și care nu sunt pe măsura slavei Sale. Ele ar trebui să ne reamintească faptul că, indiferent de cât de departe am ajuns în umblarea noastră cu Domnul, avem în mod constant nevoie de Isus ca avocat al nostru: „Copilașilor, vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar, dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Cristos, Cel neprihănit.”⁵¹⁶

Păcatul și creștinul⁵¹⁷

Creștinii nu practică păcatul. Cu toate acestea, există în continuare posibilitatea de a păcătui până când ajungem în rai. Acesta este motivul pentru care a fost scris 1 Ioan 2:1-2. Dr. Avery oferă următoarele sfaturi practice cu privire la păcat:

- Nu minimalizați niciodată păcatul, crezând că nu contează.
- Niciodată să nu maximizați păcatul, crezând că nu poate fi iertat.
- Nu justificați niciodată păcatul din cauza circumstanțelor.

Felul în care o persoană își tratează păcatul spune multe despre ea și despre maturitatea ei. Un creștin sincer și matur nu se va juca cu cuvintele, ci își va recunoaște rapid eșecul, se va pocăi, va găsi har, se va restaura, dacă este necesar, și va merge mai departe. Un creștin imatur se va lupta cu Dumnezeu, se va justifica și poate chiar va nega păcatul. Aceasta este mândria religioasă. Amintiți-vă: „Dumnezeu se împotrivesc celor mândri, dar dă har celor smeriți.”⁵¹⁸

„Ar fi mai sfânt să numim „păcate” eșecurile noastre în ceea ce privește asemănarea cu Cristos, în bună și cinstită smerenie, să ne corectăm și să învățăm din eșecurile noastre. Noi nu învățăm niciodată din eșecurile negate...”
- Richard Taylor

Dacă am păcătuit, avem două opțiuni:

- **Putem să ne acoperim păcatul și să suferim consecințele.** „Cine își ascunde fărădelegile nu propășește, dar cine le mărturisește și se lasă de ele capătă îndurare.”⁵¹⁹
- **Putem să ne mărturisim păcatul și să găsim vindecare.** „Mărturișiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați.”⁵²⁰ Cei care își mărturisesc păcatul vor fi liberi. Cei care își neagă păcatul nu pot fi liberi.

Vestea bună este că putem învinge păcatul dacă depindem de harul lui Cristos și de puterea Duhului Sfânt.

⁵¹⁶ 1 Ioan 2:1

⁵¹⁷ Această secțiune a fost adaptată de Dr. Michael Avery, “Going Deep” (Study Guide, Part 3). Extras din <https://www.weisbachchurch.com/sermon-speaker/dr-michael-avery/> September 18, 2020.

⁵¹⁸ Iacov 4:6

⁵¹⁹ Proverbe 28:13

⁵²⁰ Iacov 5:16

Puterea mărturisirii

Mărturisirea la un frate sau o soră de încredere este o armă puternică împotriva păcatului și a ispitei.

(1) Mărturisirea face ca ispita să își piardă puterea.

Bătăliile secrete sunt cele mai greu de câștigat, iar tentația este cea mai puternică atunci când suntem izolați și singuri. Spre ce păcat te atrage Satana? Ce atitudini păcătoase ar putea crește în inima ta dacă nu le expui la lumină? Mărturisirea aduce puterea, mângâierea și sfatul unui prieten spiritual în lupta mea și face ca victoria să fie mult mai probabilă.⁵²¹ Multe familii plasează stâlpi de lumină în fața caselor lor pe timp de noapte, ca un factor de descurajare a intrușilor. Mărturisirea este un factor de descurajare a păcatului, deoarece ne pune ispitele acolo unde altcineva le poate vedea și ne ajută să ne apărăm împotriva lor.

(2) Mărturisirea dă o lovitură decisivă celui mai mare dușman al nostru - mândria.

Tendența de a ne proteja imaginea este prezentă în fiecare dintre noi. Vrem ca oamenii să aibă o părere bună despre noi și, prin urmare, suntem tentați să ne punem o mască și să pretindem că suntem cineva care nu suntem. Actul smerit al mărturisirii va dezrădăcina ipocrizia și va pregăti solul din inimile noastre pentru o recoltă a neprihănirii.⁵²²

(3) Mărturisirea aduce adesea o eliberare a conștiinței de vinovăție și duce la siguranța iertării.

Știm că numai Dumnezeu poate ierta, dar, ca membri ai Trupului lui Cristos, în care locuiește Duhul Său, am fost desemnați să Îl reprezentăm pe pământ. Când, prin Duhul Sfânt, ne iertăm unii pe alții, harul vindecător spiritual al lui Dumnezeu este eliberat. Atunci când frații și surorile plini de Duhul Sfânt își adresează unii altora cuvinte de milă, este ca și cum Isus însuși ar rosti aceste cuvinte. Ne eliberăm unii pe alții. În acest sens, noi dezlegăm pe pământ ceea ce a fost dezlegat în ceruri.⁵²³

În cadrul legământului din Vechiul Testament, preoții leviți au fost reprezentanții umani ai lui Dumnezeu, afirmând în fața oamenilor de pe pământ harul iertător și restaurator al lui Dumnezeu. Acești preoți nu numai că aduceau jertfe și înălțau rugăciuni, dar erau și agenții umani ai lui Dumnezeu care îi declarau pe oamenii Săi curați și iertați din punct de vedere ceremonial.⁵²⁴ Când un lepros, de exemplu, era vindecat de lepră - o boală care îl făcea incapabil să se închine și să aibă părtășie - trebuia să se prezinte la preoți pentru confirmarea acestei vindecări. Preoții lui Dumnezeu erau reprezentanții umani ai lui Dumnezeu, împuterniciți să readucă o persoană la părtășie.

⁵²¹ Proverbe 11:14, Proverbe 17:17, Proverbe 27:17; Ecclesiastul 4:9

⁵²² Proverbe 28:13

⁵²³ Matei 16:19, Matei 18:18, Matei 20:23

⁵²⁴ Levitic 13:23

► După ce Isus i-a vindecat în mod miraculos pe cei zece leproși în Luca 17:14, ce le-a cerut El acestora să facă?⁵²⁵ De ce a cerut acest lucru? Acest lucru ilustrează adevărul că Dumnezeu rareori Își ocolește biserica, în schimb Își revarsă harul prin biserică.

Noul Testament ne învață despre preoția credincioșilor. Ca preoți plini de Duhul Sfânt, nu numai că oferim jertfe spirituale, plăcute lui Dumnezeu,⁵²⁶ dar reprezentăm și dragostea lui Dumnezeu unii față de alții. Atunci când noi oferim iubire iertătoare, este ca și cum Dumnezeu Își oferă iubirea Sa iertătoare. Atunci când, prin Duhul Sfânt, discernem adevărata frângere și pocăință a unui alt creștin și îi spunem: „Dumnezeu te iartă și noi te iertăm”, se revarsă harul vindecător în inima sa, spălându-l de sentimentele de vinovăție și rușine. Același lucru este valabil și pentru noi atunci când ne mărturisim. Oricine a experimentat acest lucru va mărturisi despre puterea uimitoare pe care Dumnezeu a dat-o bisericii Sale de a administra harul vindecător.

Sfaturi practice pentru practicarea mărturisirii

1. Caută o persoană evlavioasă (nu perfectă) căreia să-i poți mărturisi un păcat greu de stăpânit sau o luptă secretă și să te destăinuie. Cere-i să se roage pentru tine.
2. Fiți sincer și asigură-te că nu dai vina pe alții. Nu mărturisi detalii inutile. Caută înțelepciunea.
3. Dacă simți că nu ai nimic de mărturisit, roagă-ți soțul/soția, colegul de cameră sau un prieten să-ți dea câteva sugestii! Întreabă: „Vezi ceva în viața mea care îi rănește pe alții?”.
4. Acceptă Cuvântul lui Dumnezeu prin intermediul mentorului tău. „Aceasta este cea mai bună înțelegere a preoției tuturor credincioșilor. Ascultă asigurarea lui Dumnezeu că ești iertat și crede-o.”⁵²⁷
5. Nu răspândi mărturisirile care ți s-au făcut. Unele eșecuri morale ale unui lider spiritual pot necesita mărturisirea în fața bisericii, dar cele mai multe dintre mărturisirile noastre necesită doar un cerc foarte restrâns de unul sau doi. Keith Drury afirmă: „Cercul de mărturisire rareori trebuie să fie mai mare decât cercul de ofensă.”⁵²⁸

► Reflectați asupra disciplinei mărturisirii cu grupul vostru. Ce idei vi se par utile? A fost ceva neclar în cadrul predării acestui subiect? Acordați câteva minute pentru reflecție personală.

⁵²⁵ Luca 17:14

⁵²⁶ 1 Petru 2:5

⁵²⁷ Keith Drury, *Soul Shaper* (Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013), 93

⁵²⁸ Ibid, 92

Disciplina spirituală a supunerii

„Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți, în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har”.⁵²⁹

Nicio disciplină nu este mai importantă decât disciplina supunerii, deși aceasta prezintă unele provocări și a fost adesea înțeleasă greșit și abordată în mod abuziv. (Vom identifica pe scurt unele dintre aceste provocări, neînțelegeri și abuzuri în această secțiune.)

Disciplina supunerii definită biblic

Richard Foster definește disciplina supunerii ca fiind „abilitatea de a renunța la povara teribilă de a trebui să obținem mereu ceea ce vrem noi.”⁵³⁰ Această disciplină urmează exemplul lui Isus, Care S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob, ... și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.⁵³¹

► Citiți cu atenție următoarele versete. Subliniați toate cuvintele care au legătură cu supunerea.

- „Încă un îndemn, fraților. Cunoașteți casa lui Stefana; știți că ea este cel dintâi rod al Ahaiei și că s-a pus cu totul în slujba sfinților. Fiți și voi supuși unor astfel de oameni și fiecăruia care ajută la lucru și se ostenește.”⁵³²
- „Supuneți-vă unii altora în frica lui Cristos.”⁵³³
- „Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului, căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Cristos este capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului.”⁵³⁴
- „Și, după cum Biserica este supusă lui Cristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile.”⁵³⁵
- „Robilor, ascultați de stăpânii voștri pământești cu frică și cutremur, în curăție de inimă, ca de Cristos. Slujiți-le nu numai când sunteți sub ochii lor, ca și cum ați vrea să plăceți oamenilor, ci ca niște robi ai lui Cristos, care fac din inimă voia lui Dumnezeu.”⁵³⁶
- „Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri, cum se cuvine în Domnul.”⁵³⁷

⁵²⁹ 1 Petru 5:5

⁵³⁰ Richard Foster, *Celebration of Discipline* (New York: HarperCollins, 1998), 111

⁵³¹ Filipeni 2:7-8

⁵³² 1 Corinteni 16:15-16

⁵³³ Efeseni 5:21

⁵³⁴ Efeseni 5:22-23

⁵³⁵ Efeseni 5:24

⁵³⁶ Efeseni 6:5-6

⁵³⁷ Coloseni 3:18

- „Copii, ascultați de părinții voștri în toate lucrurile, căci aceasta este bineplăcut Domnului.”⁵³⁸
- „Fiți supuși oricărei stăpâniri omenești, pentru Domnul: atât împăratului, ca înalt stăpânitor...”⁵³⁹
- „Tot așa și voi, tinerilor, fiți supuși celor bătrâni. Și toți, în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie. Căci „Dumnezeu stă împotriva celor mândri, dar celor smeriți le dă har.”⁵⁴⁰
- „Ascultați de mai-marii voștri și fiți-le supuși, căci ei priveghează asupra sufletelor voastre ca unii care au să dea socoteală de ele, pentru ca să poată face lucrul acesta cu bucurie, nu suspinând, căci așa ceva nu v-ar fi de niciun folos.”⁵⁴¹

Aceste versete nu lasă pe nimeni pe dinafară! Supunerea este o disciplină pentru toată lumea: „slujitori”, „frați”, „unii pe alții”, „soții”, „copii”, „voi înșivă”, „cei mai tineri”, „voi toți”. Scripturile ne cheamă să ne supunem lui Dumnezeu, împăraților și conducătorilor, liderilor spirituali, soților, părinților, stăpânilor și unii altora.

Supunerea este un act de ascultare.

Pavel spune: „De aceea, cine se împotrivesc stăpânirii se împotrivesc rânduielii puse de Dumnezeu, și cei ce se împotrivesc își vor lua osânda.”⁵⁴² Supunerea față de autoritate este poruncită de Duhul Sfânt. Poate că una dintre cele mai mari lecții pe care le-am putea învăța vreodată este să ne supunem doar pentru că așa spune Dumnezeu. Aceasta este supunerea față de Cuvântul lui Dumnezeu.

Supunerea este un act, dar și o atitudine.

Supunerea implică mai mult decât simple acte de supunere, ea implică și o atitudine de supunere. Putem face ceea ce ne cer oamenii în exterior, în timp ce în interior păstrăm resentimente sau mânie față de ei. Îmi amintesc de povestea băiețelului care se purta urât. Mama lui îi spusese să stea jos, ceea ce el și făcu. Între timp cineva îl auzi spunând: „Eu stau jos pe dinafară, dar pe dinăuntru tot în picioare stau!”. Dumnezeu vrea ca noi să fim oameni care se supun atât în interior, cât și în exterior!

Supunerea față de autoritatea rânduită de Dumnezeu este un act de încredere.

În primul rând, este un act care mărturisește încrederea noastră în alegerile suverane ale lui Dumnezeu. Pavel ne îndeamnă ca „oricine să fie supus stăpânirilor celor mai înalte, căci nu este stăpânire care să nu vină de la Dumnezeu. Și stăpânirile care sunt au fost **rânduite de Dumnezeu**.”⁵⁴³ Dacă noi credem că Dumnezeu este cu adevărat suveran și că El este

⁵³⁸ Coloseni 3:20

⁵³⁹ 1 Petru 2:13

⁵⁴⁰ 1 Petru 5:5

⁵⁴¹ Evrei 13:17

⁵⁴² Romani 13:2

⁵⁴³ Romani 13:1, evidențiere adăugată.

în cele din urmă responsabil de cine este ales, cine este îndrumătorul sau supraveghetorul meu, cine sunt părinții mei, cine este soțul meu sau cine primește funcția, atunci supunerea devine o mărturie de credință în înțelepciunea Lui.

Amintiți-vă că Pavel a trăit sub dictatori romani cruzi și totuși el nu a justificat rebeliunea. El știa că Dumnezeu este suveran. Cu câteva secole înaintea lui, Dumnezeu îi spusese lui Nebucadnețar, prin Daniel: „Cel Preaînalt stăpânește peste împărăția oamenilor și o dă cui vrea.”⁵⁴⁴ Aveți încredere că Dumnezeu este suveran.

În al doilea rând, supunerea este adesea un act de încredere în capacitatea lui Dumnezeu de a schimba inima liderului nostru. Atunci când nu ne plac deciziile care se iau, dar nu putem face nimic pentru a schimba lucrurile, ne rugăm cu promisiunea: „Inima împăratului este ca un râu de apă în mâna Domnului, pe care îl îndreaptă încotro vrea.”⁵⁴⁵ Am auzit soții mărturisind că atunci când au încetat să se mai certe cu soții lor și au început să se roage pentru ei și să le arate respect, Dumnezeu a început să schimbe inima soților lor!

Supunerea poate deveni un act de închinare.

Fă din Cristos centrul supunerii tale, atunci vei fi eliberat de frică! Iată cum îi avertizează Pavel pe cei din Biserica din Efes: „Nevestelor, fiți supuse ... **ca Domnului**,”⁵⁴⁶ „Copii, ascultați **în Domnul** de părinții voștri, căci este drept,”⁵⁴⁷ „Robilor, ascultați ... **ca de Cristos**.”⁵⁴⁸ Este ca și cum, în timp ce scrie, Pavel cunoaște dificultatea a ceea ce cere. El știe foarte bine cât de imperfecti sunt adesea liderii umani, așa că spune: „Privește dincolo de lider, la Cel Perfect care este deasupra lor și la Cel care i-a numit! Fă-o pentru El! Fă-o din respect pentru El! Fă din supunerea față de liderul pământesc imperfect un act de închinare față de Cel care nu eșuează și nu greșește niciodată.” Atunci când ne supunem din respect pentru Cristos, supunerea noastră față de o autoritate pământească este un act de închinare.

► În versetele pe care le-ați citit mai devreme, observați că majoritatea poruncilor sunt urmate de „în frica lui Cristos”, „ca pentru Domnul”, „este plăcut Domnului” etc. Cum crezi că s-ar schimba atitudinea ta față de supunere dacă ai face ca Domnul să fie în centrul supunerii tale, mai degrabă decât soțul tău, șeful tău, profesorul sau pastorul tău?

Cu toții vom fi nevoiți să slujim conducători și să lucrăm pentru oameni care sunt dificili uneori. Cheia libertății este să facem din supunere un act de închinare și să ne rugăm: „Isuse, acest lider pe care l-ai rânduit în viața mea are defecte, dar mă voi supune de dragul Tău! Îi văd slăbiciunile, dar nu voi folosi slăbiciunile lor ca scuză pentru o critică deschisă sau o revoltă tăcută. Voi trece dincolo de lider și mă voi uita la Tine, Doamne, și Te voi venera pentru înțelepciunea Ta în această alegere pe care ai făcut-o pentru noi. Tu știi ce

⁵⁴⁴ Daniel 4:25

⁵⁴⁵ Proverbe 21:1

⁵⁴⁶ Efeseni 5:22, evidențiere adăugată.

⁵⁴⁷ Efeseni 6:1, evidențiere adăugată.

⁵⁴⁸ Efeseni 6:5, evidențiere adăugată.

este cel mai bine pentru mine, pentru familia mea și pentru țara mea. Tu știi care sunt scopurile Tale în viitor. Așa că nu mă voi răzvrăti împotriva voinței Tale, ci mă voi supune planului Tău suveran.”

Aceasta nu înseamnă, desigur, că devenim pasivi, că nu ne rugăm sau nu lucrăm pentru schimbare, că nu ne facem partea noastră pentru a face dreptate. Dar înseamnă că toate eforturile sunt înrădăcinate în credință și în încrederea că Dumnezeu controlează viețile noastre și lumea noastră.

Petru le scrie aceste cuvinte sclavilor: „Slugilor, fiți supuse stăpânilor voștri cu toată frica, nu numai celor ce sunt buni și blânzi, ci și celor greu de mulțumit (nedrepti)... și Cristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.”⁵⁴⁹ Acestea nu sunt cuvinte ușor de auzit astăzi, dar trebuie să le auzim.

Scripturile învață o supunere reciprocă a creștinilor unii față de alți.

Biblia vorbește în mod clar despre supunerea față de autoritățile rânduite de Dumnezeu, dar și despre supunerea reciprocă ca membri plini de Duhul Sfânt ai Trupului lui Cristos. Adesea, acolo unde este învățată supunerea, doar soțiile și copiii sunt vizați și avertizați. Dar Scripturile subliniază, de asemenea, o supunere reciprocă a fiecărui creștin unul față de celălalt. „Și toți, în legăturile voastre, să fiți împodobiți cu smerenie.”⁵⁵⁰ A ne supune unul altuia înseamnă să învățăm să renunțăm la drepturile noastre, să răspundem la nevoile celuilalt, să ascultăm opiniile celuilalt, să ne sacrificăm pentru pace și armonie. Este una dintre cele mai provocatoare discipline pentru studenți, copii, soți și membri ai bisericii, dar dacă o înveți, este calea spre libertate!

Liderii rânduiți de Dumnezeu în casă, în biserică și în guvern trebuie să exercite supravegherea, dar niciodată să nu fie dominatori asupra celor pe care îi ai în grijă.⁵⁵¹ Nu trebuie să ne folosim niciodată autoritatea pentru a răni, ci doar pentru a ajuta. Evanghelia înalță și înobilează fiecare membru al Trupului lui Cristos și, prin urmare, există modalități prin care toți ne supunem unii altora. Soțiile se supun soților lor, dar soții trebuie, de asemenea, să-și iubească soțiile și să le slujească așa cum a făcut Cristos. Membrii bisericii trebuie să se supună liderilor bisericii, dar acești lideri nu trebuie niciodată să stăpânească peste cei care le-au fost încredințați, ci să fie exemple pentru turmă.⁵⁵² Când fiecare creștin este îmbrăcat cu smerenie, acceptând locul pe care i l-a dat Dumnezeu în trup și slujește cu bucurie pe altul, supunerea va fi o experiență binecuvântată. Supunerea rămâne sănătoasă atunci când creștinii sunt plini de dragoste și îmbrăcați cu smerenie.

⁵⁴⁹ 1 Petru 2:18, 21, s-a adăugat o notă între paranteze.

⁵⁵⁰ 1 Petru 5:5, evidențiere adăugată.

⁵⁵¹ 1 Petru 5:2-3

⁵⁵² Ibid.

Supunerea față de autoritate este esențială pentru maturitatea spirituală.

Nimeni nu va fi format vreodată după chipul lui Cristos dacă nu se poate supune autorității sau dacă nu-și poate subordona doleanțele, dorințele și opiniile sale celorlalți. Nu vom conduce niciodată până când nu vom învăța să urmăm. Nu vom fi niciodată de încredere pentru a conduce, până când nu vom învăța să ne supunem ordinelor.

Această lipsă de a ne supune unul altuia și de a renunța la drepturile noastre este cauza principală a atâtor conflicte în familie, la școală, la locul de muncă, în societate și în comunitatea locală. Supunerea față de autoritate este modul în care Dumnezeu ne protejează, ne face să prosperăm, ne unește și ne face asemenea lui Cristos.

Nu voi uita niciodată dezamăgirea și indignarea pe care le-am simțit într-o dimineață de luni, când eram profesor în Filipine. Cu câteva zile înainte, le dădusem studenților noștri care urmau să devină slujitori o temă finală simplă, dar importantă. Le precisasem clar că tema trebuia să fie predată luni dimineața, că fiecare student trebuia să fie prezent și că această temă era o cerință pentru absolvire. Spre șocul meu, când am sosit la curs, am aflat că trei dintre studenții noștri slujitori absolvenți au ales să lipsească de la curs și, prin urmare, de la temă. Mi-am dat seama că absența lor era un protest împotriva a ceea ce ei considerau a fi o temă stupidă.

Am ieșit din clasă, am mers la căminul bărbatilor și i-am găsit pe cei trei studenți care se relaxau într-una din camerele lor, râzând și distrându-se. Se credeau deștepți. Credeau că pot face ce vor fără consecințe. Credeau că tema nu era importantă și că nu ar fi trebuit să o facă. Au învățat contrariul! Am fost foarte dur cu ei, pentru că ceea ce știam era că nu se vor califica niciodată pentru a conduce turma lui Dumnezeu până când nu vor învăța să urmeze un păstor. Toți cei trei tineri s-au supus disciplinei mele și, ani mai târziu, mi-au mulțumit. Doi dintre acești tineri sunt astăzi pastori.

Limitele supunerii. Când supunerea devine distructivă?

Există ocazii în care supunerea devine distructivă și poate fi chiar necesar să fie refuzată. Iată câteva repere pentru discuții:

(1) Supunerea devine distructivă atunci când este solicitantă și abuzivă.

Soțiile ar trebui să se îndepărteze de soții abuzivi și să primească ajutor. Creștinii ar trebui să stea departe de liderii care cer loialitate oarbă și subordonare fără minte. „Fă ce-ți spun eu și nu pune întrebări!” este limbajul abuzului, mai ales atunci când este adresat unui adult. Astăzi, mulți sunt răniți de acest tip de abuz. Supunerea nu înseamnă că nu ne exprimăm niciodată părerea, că nu ne confruntăm cu problemele sau nu abordăm probleme controversate. Acestea pot fi făcute cu un spirit de supunere respectuoasă.

Supunerea, ca și dragostea, este un dar pe care ni-l oferim unii altora din respect pentru Cristos. Un lider slab este cel care trebuie să ceară supunere. Când autoritatea noastră vine de la Dumnezeu, nu va fi nevoie să o cerem. Dumnezeu Își va apăra liderii. Dumnezeu va

lupta în bătăliile lor. Dumnezeu le va acorda autoritate spirituală pe care alții o vor urma de bunăvoie.

Aaron și Miriam au învățat pe calea cea grea că Dumnezeu îl va apăra pe liderul umil. Ei și-au justificat rebeliunea împotriva conducerii lui Moise din cauza defectelor pe care le vedeau în familia sa.⁵⁵³ Revolta lor a început cu o antipatie față de soția lui Moise și a dus la o punere la îndoială a autorității lui Moise: „Oare numai prin Moise vorbește Domnul? Nu vorbește oare și prin noi?” Moise a rezolvat această problemă tăcând și lăsându-L pe Dumnezeu să se ocupe de ea.⁵⁵⁴

(2) Supunerea devine distructivă atunci când este o acoperire a păcatului altcuiva.

În Faptele Apostolilor 16:37, Pavel a refuzat să se supună unui ordin pentru că acesta era menit să acopere un păcat. Dacă vreo autoritate ne cere să-i acoperim păcatul sau să participăm la păcatul ei, avem dreptul și obligația de a refuza supunerea.

(3) Supunerea devine distructivă atunci când ne face să încălcăm Cuvântul lui Dumnezeu.

Când oficialii din Sinedriu au cerut ca Petru și Ioan să nu mai învețe și să nu mai vorbească în numele lui Isus, ei au răspuns respectuos: „Judecați voi singuri dacă este drept înaintea lui Dumnezeu să ascultăm mai mult de voi decât de Dumnezeu, căci noi nu putem să nu vorbim despre ce am văzut și am auzit.”⁵⁵⁵

Limitele supunerii nu sunt întotdeauna ușor de determinat.

Predarea acestui subiect este întotdeauna dificilă, deoarece implică relații umane, iar relațiile sunt complicate de păcat. Ființele umane au defecte, inclusiv președinții, dictatorii, directorii, soții, managerii etc. Ar trebui un cetățean să se supună guvernului său chiar și atunci când acesta este corupt? Ar trebui un angajat să se comporte respectuos față de superiorul său dacă nu merită acest respect? Richard Foster răspunde foarte înțelept la această întrebare:

„Uneori, limitele supunerii sunt ușor de determinat. Unei soții i se cere să pedepsească un copil în mod nerezonabil. Unui copil i se cere să ajute un adult într-o practică ilegală. Unui cetățean i se cere să încalce poruncile Scripturii și ale conștiinței de dragul statului (guvernului). În fiecare asemenea caz trebuie să refuzi, nu cu aroganță, ci în spirit de blândețe și umilință.

Adesea, limitele supunerii sunt extrem de dificil de definit. Cum rămâne cu partenerul de căsnicie care se simte deprimat și neglijat din cauza carierei profesionale a soțului/soției? Este aceasta o formă corectă de renunțare la sine sau este distructivă? Ce se întâmplă cu profesorul care notează incorect un elev? Ar trebui ca elevul să se supună sau să se împotrivescă? Ce se întâmplă când un angajator își promovează

⁵⁵³ Numeri 12:1-2

⁵⁵⁴ Numeri 12:2

⁵⁵⁵ Fapte 4:19b-20

angajații pe baza favoritismului? Ce ar trebui să facă un angajat care a fost refuzat, mai ales dacă promovarea este necesară pentru binele familiei sale?

Aceste întrebări sunt dificile din simplul motiv că relațiile umane sunt complexe: nu există răspunsuri simple. Nu există o lege a ascultării care să fie universal aplicabilă în orice situație. Ar trebui să fim sceptici față de toate legile care pretind că sunt aplicabile în toate circumstanțele.

În definirea limitelor supunerii, suntem plasați într-o dependență profundă de Duhul Sfânt.⁵⁵⁶

► Luați-vă câteva momente pentru a discuta aceste limite ale supunerii. Poate că există limite pe care le-ați adăuga sau mărturii pe care le-ați putea împărtăși cu privire la pericolele supunerii oarbe.

Sfaturi practice pentru practicarea supunerii

1. Dacă ești student la facultate sau lucrezi pentru o misiune sau o companie, există întotdeauna politici și reguli instituționale pe care trebuie să le respecti. Exersează respectarea lor. Nu te eschiva și nu le ocoli.
2. Cere-I Duhului Sfânt să te învețe cum să dezvolți o atitudine mai supusă față de autoritate.
3. Învață să cedezi în fața celor din jur, în loc să îți ceri drepturile.
4. Antrenează-te să te supui unor reguli și directive mici: „Nu călcați pe peluză”, „Nu aruncați gunoiul pe jos”, etc.
5. Revezi pasajele biblice despre supunere din această lecție și roagă-L pe Domnul să te ajute să înțelegi cum să le aplici în viața ta.

Disciplina spirituală a slujirii

„Isus le-a zis: „Împărații neamurilor domnesc peste ele și, celor ce le stăpânesc, li se dă numele de binefăcători. Voi să nu fiți așa. Ci cel mai mare dintre voi să fie ca cel mai mic și cel ce cârmuiește, ca cel ce slujește.”⁵⁵⁷

Disciplina slujirii ne va antrena într-o smerenie mai profundă și mai asemănătoare cu cea a lui Cristos. În rândul pastorilor, profesorilor, muzicienilor și al creștinilor obișnuiți din biserica globală, invidia este unul dintre cele mai otrăvitoare păcate înrădăcinate în inima omului. De multe ori nu suntem conștienți de prezența ei mortală acolo. Te simți vreodată rănit atunci când nu ești recunoscut și onorat așa cum crezi că meriți? Te simți plin

„Disciplina slujirii ne împuternicește să spunem "NU!" jocurilor lumești de promovare pentru obținerea puterii.”
- Richard Foster

⁵⁵⁶ Richard Foster, *Celebration of Discipline* (New York: HarperCollins, 1998), 121

⁵⁵⁷ Luca 22:25-26

de resentimente atunci când alții primesc meritele pentru munca pe care ai făcut-o? Îți este greu să te bucuri de succesele altora? Te bucuri în secret când alții eșuează? Te simți nesigur atunci când alții sunt lăudați? Când alții au performanțe, nutrești gânduri secrete că ai putea face mai bine? Disciplina slujirii ne va duce înapoi la Isus, modelul perfect de slujitor smerit.

Cu toții am fost ispitiți în aceste moduri, într-o anumită măsură. Am fost tentați să invidiem viața mai bună pe care percepem că o au alții. Am fost tentați să râvnim la pozițiile, darurile, recunoașterea numelui, îmbrăcămintea, soțul/soția, congregația și stilul de viață al altora. Lupta competitivă pentru o poziție mai bună nu poate fi arsă din natura noastră decât prin Cincizecime, focul mistuitor al Duhului Sfânt.⁵⁵⁸ Dar chiar și după Cincizecime, trebuie să cultivăm mintea smerită și umilă a lui Cristos - mintea unui slujitor.

Definirea disciplinei de slujire

Disciplina slujirii constă în a cultiva mintea și faptele unui slujitor în fiecare anotimp al vieții. Iar Isus definește ce este un slujitor. El a fost mai mare decât oricare altul, a renunțat la mai mult decât oricare altul și s-a făcut mai prejos decât oricare altul.

► Citiți împreună Filipeni 2:5-11.

Filipeni ne învață că viața unui slujitor începe cu mintea unui slujitor.

(1) Un slujitor este caracterizat de smerenie, nu de autopromovare.

Isus avea „chipul lui Dumnezeu” (versetul 6). Isus posedă „atributele esențiale ale divinității.”⁵⁵⁹ Evrei spune: „El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui.”⁵⁶⁰ Isus a afirmat: „Eu și Tatăl una suntem.”⁵⁶¹ și „Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl... Nu crezi că Eu sunt în Tatăl și Tatăl este în Mine?”⁵⁶²

„Nu există nicio limită la ceea ce poate face Dumnezeu atunci când găsește un bărbat sau o femeie căreia nu-i pasă cine primește laudele, atâta timp cât Dumnezeu primește gloria!”. - Necunoscut

Dar Isus, „măcar că avea chipul lui Dumnezeu”, nu a considerat „ca un lucru de apucat să fie deopotrivă lui Dumnezeu” (versetul 6).⁵⁶³ Tot ceea ce este Dumnezeu, este și Isus și totuși El nu S-a folosit de aceasta. În toate sensurile, Isus era egal cu Dumnezeu. El chiar Și-a proclamat egalitatea cu Tatăl, iar pentru aceasta evreii L-au urât. Isus „Se făcea, astfel, deopotrivă cu Dumnezeu,”⁵⁶⁴ iar Toma I S-a închinat: „Domnul meu și Dumnezeul meu.”⁵⁶⁵ Autorul epistolei către Evrei L-a descris pe Isus ca fiind „întipărirea Ființei Lui”⁵⁶⁶ a naturii

⁵⁵⁸ Matei 3:11-12

⁵⁵⁹ *Pulpit Commentary*

⁵⁶⁰ Evrei 1:3, vezi, de asemenea, Coloseni 1:15.

⁵⁶¹ Ioan 10:30

⁵⁶² Ioan 14:9-10

⁵⁶³ *Versiunea Dumitru Cornilescu*

⁵⁶⁴ Ioan 5:18

⁵⁶⁵ Ioan 20:28

⁵⁶⁶ Evrei 1:3

lui Dumnezeu, un cuvânt folosit pentru a grava în lemn, a grava pe metal, a marca pe piele, a imprima pe lut și a ștampila pe o monedă. Isus este Dumnezeu făcut trup!

Isus „S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat un chip de rob” (versetul 7). Cuvintele „S-a făcut” provin din cuvântul grecesc *kenosis*, tradus prin „S-a golit pe Sine” sau „S-a dat la o parte”. Acest lucru înseamnă că, deși Isus Cristos nu a renunțat niciodată la dumnezeirea Sa, totuși, pentru o perioadă de timp, a lăsat deoparte drepturile și privilegiile naturii Sale divine. Deși Isus Cristos nu a renunțat niciodată la dumnezeirea Sa, pentru o vreme a ales să lase deoparte haina Sa regală și să Se îmbrace cu zdrențele umanității. John Wesley spune: **„Deși rămăsese plin,⁵⁶⁷ nouă ni se părea că este gol, pentru că El își ascunsese plinătatea Sa de ochii oamenilor și ai îngerilor.”**

Esența și identitatea lui Isus nu se vor schimba niciodată, dar, de dragul răscumpărării noastre, El a fost dispus să renunțe la toate avantajele poziției Sale pentru a deveni slab și neajutorat, pentru a fi un om obișnuit și neprivilegiat. Aceasta este inima unui slujitor și un exemplu de urmat pentru noi.

Cugetând la ceea ce Domnul nostru a lăsat deoparte, sunt forțat să văd prostia lucrurilor de care m-am agățat și pe care le-am considerat ca fiind dreptul meu. Nu suntem noi adesea mai preocupați de ceea ce cred oamenii despre noi - reputația noastră sau faptul de a ne simți bine - decât de a face ceea ce este corect? „Doamne, fă ca mintea smerită a lui Isus să își găsească loc în noi!” Modul de gândire a lui Isus este o muștrare puternică la adresa ambițiilor noastre egoiste orice formă ar lua acestea.

2) Un slujitor adevărat se caracterizează prin devotament total față de voința stăpânului său.

Isus a luat „chip de rob” (versetul 7). A fi rob însemna să fii în cea mai umilă condiție de viață. Un rob trăia doar pentru voința stăpânului său.

Când a intrat în lume, Isus și-a predat voința voinței Tatălui Său și a ales să trăiască o viață de dependență umilă. El nu s-a gândit în termeni de promovare personală sau de cât va câștiga. Mentalitatea robului este cea a unui administrator al cărui succes se găsește în grija pentru lucrurile care Îi plac Stăpânului.

Aveți grijă să nu gândiți așa cum a gândit acum câțiva ani micuțul nostru fiu de șapte ani, Timothy. Când a trebuit să plec de acasă pentru o vreme, i-am spus: „Fiule, tati se va întoarce în câteva ore, iar când mă întorc, dormitorul tău trebuie să fie curățat”. „Bine, tati!”, a spus el vesel. Când m-am întors, m-a întâmpinat cu un zâmbet mare și mi-a spus: „Uite, tati, am spălat toate vasele din chiuvetă!”. „Oh, asta e foarte bine”, am răspuns eu. „Ai făcut și curat în camera ta?”. El și-a plecat capul, iar zâmbetul i-a dispărut. „Uh... nu, tati.” „Atunci știi care este consecința neascultării”, am spus cu tristețe. Și l-am disciplinat pe fiul meu pentru că el și-a ales propria cale a ascultării, ceea ce face ca așa-zisul său

⁵⁶⁷ Ioan 1:14

„sacrificiu” să nu fie altceva decât un act egoist de rebeliune. Poate că alții i-au aplaudat inițiativa, dar eu știam mai bine. Această poveste ne amintește că până și cea mai eroică perseverență în propriile noastre căutări egoiste este o răzvrătire împotriva lui Dumnezeu. Un servitor face voia stăpânului său.

(3) Un slujitor adevărat este dispus să împărtășească slăbiciunile celor pe care este chemat să îi slujească.

Pavel ne învață că Isus a venit „ asemenea oamenilor” și „la înfățișare ca... un om”(7b-8a). Aceasta înseamnă că Isus a luat toate atributele esențiale ale umanității. În Cristos, Dumnezeu a coborât din slava Sa eternă, pentru a arăta ca noi, pentru a experimenta durerea noastră, pentru a suferi ca noi și pentru a fi ispitit la fel ca noi. De ce a făcut acest lucru? Din cauza iubirii!⁵⁶⁸ Pentru a fi înlocuitorul nostru și a împărtăși slăbiciunile noastre:

- „Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El Însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul.”⁵⁶⁹
- „Prin urmare, a trebuit să Se asemene fraților Săi în toate lucrurile, ca să poată fi, în ceea ce privește legăturile cu Dumnezeu, un mare preot milos și vrednic de încredere, ca să facă ispășire pentru păcatele norodului.”⁵⁷⁰
- „Căci n-avem un Mare Preot care să n-aibă milă de slăbiciunile noastre, ci unul care în toate lucrurile a fost ispitit ca și noi, dar fără păcat.”⁵⁷¹

În Isus, Dumnezeu a devenit om deplin. Iar gândul lui Cristos este disponibilitatea de a împărtăși sărăcia, foamea, setea, lipsa de adăpost, epuizarea, furia, tristețea, durerea fizică, trădarea și chiar disperarea emoțională de dragul altora. În Grădina Ghetsimani, Isus a fost îndurerat până la moarte pentru ca noi să putem experimenta răscumpărarea.⁵⁷² El a suportat reproșurile, disprețul, ura, mânia și mândria noastră. Și totuși a fost cel mai vesel om care a trăit vreodată.⁵⁷³ Iată cum arată slujirea. Și noi trebuie să avem același gând. Este oare posibil?

Slujirea asemănătoare cu cea a lui Cristos prin disciplină și prin efortul uman susținut de har.

Smerenia lui Cristos a fost profundă, atotcuprinzătoare, iar noi avem tendința de a fi călăuziți de o natură egoistă. Cei pe care suntem chemați să îi slujim nu numai că sunt nevoiași, dar sunt adesea egoiști, nepoliticoși și nerecunoscători, iar uneori arată foarte puțină considerație față de oboseala și nevoia noastră de singurătate. Suntem adesea

⁵⁶⁸ Ioan 3:16

⁵⁶⁹ Evrei 2:14

⁵⁷⁰ Evrei 2:17

⁵⁷¹ Evrei 4:15

⁵⁷² Matei 26:38

⁵⁷³ Psalmul 45:7

criticați. Conversațiile noastre sunt adesea întrerupte și recreația noastră este scurtată de cererile și urgențele lor. Fără gândul lui Cristos, ne vom pierde tandrețea inimii și veselia dispoziției Sale, iar slujbele noastre vor fi caracterizate mai mult de iritabilitate decât de smerenie. Așadar, cum obținem această mentalitate?

(1) Minteaa unui slujitor se cultivă prin disciplină.

Pavel spune în Filipeni 2:5 că trebuie să avem gândul lui Cristos. Asta înseamnă că trebuie să alegem să avem atitudinile și motivele lui Cristos. În viața de zi cu zi, cu toate provocările ei, trebuie să alegem calea lui Isus în locul celei proprii!

(2) Minteaa unui slujitor trebuie acceptată cu smerenie.

Nu putem crea mintea unui slujitor. Trebuie să lăsăm ca Duhul Sfânt să o producă din ce în ce mai mult în noi. Deoarece Cristos locuiește acum în noi prin Duhul Său, într-un anumit sens fiecare credincios are deja mintea lui Cristos, trebuie însă să alegem să gândim și să acționăm în consecință. Minteaa lui Cristos o primim prin har!

Cum să deosebești slujirea bazată pe auto-neprihănire de cea adevărată ⁵⁷⁴

Slujirea bazată pe auto-neprihănire	Slujirea adevărată
Vine prin efortul uman.	Decurge din relația cu Dumnezeu.
Este orientată pe proiecte mari.	Nu face distincție între acțiunile mari și mici.
Necesită recompense externe.	Se mulțumește cu discreția.
Este extrem de preocupată de rezultate.	Nu simte nevoia de a contabiliza rezultatele.
Selectează și alege pe cine să slujească.	Slujește pe oricine.
Este influențată de starea de spirit.	Se disciplinează pentru a răspunde nevoilor chiar și atunci când este greu.
Este temporară.	Este un mod de viață.
Este insensibilă, insistând să servească chiar și atunci când nu este nevoie.	Nu își impune serviciile, dacă nu este necesar.
Distruge Trupul lui Cristos.	Construiește unitatea în cadrul Trupului lui Cristos.

⁵⁷⁴ Adaptat de Richard Foster, *Celebration of Discipline* (New York: HarperCollins, 1998), 128-129

Răsplata slujitorilor

Închei această lecție cu o scrisoare sinceră pe care am scris-o cu câțiva ani în urmă pastorilor pe care am avut privilegiul de a-i sluji în Filipine. Ea descrie multe acte de slujire la care am fost martori la ei de-a lungul anilor, demonstrează numeroasele moduri în care creștinii se pot sluji unii pe alții și așteaptă cu nerăbdare ziua în care slujirea noastră va fi răsplătită.

Dragi frați,

Mulți dintre voi, pastori și lucrători, ați ilustrat în mod minunat gândul lui Cristos pentru familia noastră, iar noi am învățat lecții spirituale incredibile prin credința voastră.

Atunci când ați îngrijit cu răbdare și dragoste copilul cu handicap care nu vă va putea mulțumi niciodată, ați îngrijit un soț sau o soție prin perioade lungi de boală până când Dumnezeu a făcut o minune de vindecare, v-ați întors să slujiți o comunitate care vă rănise și I-ați permis lui Dumnezeu să vă frângă mândria și apoi să vă ridice pe un loc de autoritate spirituală, ați demonstrat că aveți gândul lui Cristos.

Atunci când ați răspuns cu bine la rău, ați lucrat conștiincios fără să primiți recunoaștere, când v-ați îngrijit de văduvele și nevoiașii din mijlocul vostru, când L-ați slujit pe Domnul cu bucurie fără dragostea și sprijinul unui tovarăș, când ați permis ca greșelile din trecut să vă smerească și să vă facă un om al rugăciunii și ungerii care sunteți astăzi, ați demonstrat gândul lui Cristos.

Atunci când ați dat în mod constant tot ce ați avut mai bun pentru Stăpân, depășind crizele și sărăcia, apărând adevărul și dreptatea chiar și atunci când era nepopular, când ați renunțat la munca suplimentară pentru a vă dedica slujirii, când L-ați slujit pe Dumnezeu în liniște și cu blândețe în locul vostru umil, ați demonstrat că aveți o inimă de slujitor.

Cerul a înregistrat slujirea voastră. Abia aștept ziua în care Isus vă va încorona! Vreau să fiu acolo când veți primi răsplata glorioasă pentru că ați trăit gândul lui Cristos!

► În spațiul de mai jos, scrieți cel puțin trei moduri în care ați putea dezvolta o inimă de slujitor. Fii gata să faci aceste schimbări în viața ta prin harul lui Dumnezeu și împărtășește mărturia cu grupul tău la următoarea întâlnire.

Trei moduri în care aş putea dezvolta o inimă de slujitor

Lecția 10. Sarcini de lucru

- (1) Fă testul bazat pe materialul din această lecție.
- (2) Petrece cel puțin treizeci de minute în această săptămână pentru a revedea această lecție, inclusiv referințele din Scriptură, cerând ajutorul Duhului Sfânt pentru a obține înțelegere.
- (3) Notează în jurnalul tău orice schimbări specifice care ar trebui făcute în viața ta, pe măsură ce Domnul ți le descoperă.
- (4) Meditează la cel puțin un psalm în timpul devoțional zilnic și notează în jurnalul tău ce spune psalmistul despre natura și caracterul lui Dumnezeu.
- (5) Înregistrează în jurnalul tău o rugăciune personală pentru transformare și creștere spirituală, bazată pe această lecție.

Lecția 10. Test

- (1) Ce pasaj din Noul Testament ne învață să ne mărturisim unul altuia greșelile?
- (2) Numește cinci moduri în care Biblia descrie păcatul.
- (3) Ce sfaturi practice a oferit Dr. Avery cu privire la păcat?
- (4) Când este supunerea față de o autoritate pământească un act de închinare?
- (5) Când devine supunerea distructivă?
- (6) Prezintă trei caracteristici ale adevăratei slujiri.

LECȚIA 11

Puritatea vorbirii și gândirii

Disciplinele personale

Lecția 10. Recapitulare

Notă pentru profesor: Revedeți punctele principale ale Lecției 10. Rugați doritorii să-și împărtășească rugăciunile personale din Lecția 10.

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă importanța disciplinei personale pentru a fi format după chipul lui Cristos.
- (2) Să învețe cum să-și disciplineze limba și să înceapă să practice această disciplină.
- (3) Să învețe cum să facă captiv orice gând și să înceapă să practice această disciplină.

Crâmpie din viață

Disciplină personală în vorbire

Fiind student la facultate și pregătindu-mă pentru slujire, am început să simt influența secătuitoare din punct de vedere spiritual a limbii mele nedisciplinate. Mi-e teamă că am întristat adesea Duhul Sfânt. Am început să constat înțelepciunea Duhului Sfânt atunci când mi-a inspirat aceste cuvinte: „Cine vorbește mult nu se poate să nu păcătuiască, dar cel ce-și ține buzele este un om chibzuit.”⁵⁷⁵ I-am promis Domnului că, dacă îmi va da harul, Îi voi preda limba mea. Recunosc, practicarea cumpătării în domeniul limbii a fost unul dintre cele mai dificile exerciții din viața mea creștină, dar îmi dau seama că, cu cât devenim mai pricepuți în acest domeniu, cu atât de mai multă pace, ungere și respect ne vom bucura.

Disciplina personală în post

La începutul unui nou an, un lider spiritual și-a provocat echipa la 21 de zile de post și rugăciune. Timp de câteva săptămâni a vorbit și a amintit despre acest lucru. Le-a cerut membrilor echipei să se înscrie dacă vor să participe. Dar, chiar înainte de începerea postului, el s-a prezentat în fața echipei sale și a spus râzând că va amâna începerea postului din cauza unei întâlniri la care urma să participe și la care vor fi servite unele dintre mâncărurile sale preferate. Este inutil să mai spunem că postul general planificat a fost un eșec.

⁵⁷⁵ Proverbe 10:19

► Aceste crâmpie ilustrează impactul disciplinei personale asupra vieții noastre personale și spirituale și chiar asupra conducerii noastre. Cum credeți că contribuie lipsa de disciplină personală la instabilitatea spirituală?

Puterea disciplinei personale

În cartea sa clasică „The Disciplined Life” (Viața disciplinată), Richard S. Taylor scrie: **„Disciplina este ceea de ce majoritatea oamenilor moderni au nevoie cel mai mult, dar își doresc cel mai puțin....** De prea multe ori, tinerii care pleacă de acasă, studenții care abandonează școala, soții și soțiile care cer divorțul, membrii bisericii care neglijează serviciile, angajații care își părăsesc locul de muncă, încearcă pur și simplu, să scape de disciplină.”⁵⁷⁶

În Lecția 6, am dat exemplul frumosului copac de Bradford Pear al socrului meu. Este un copac frumos... cu un trunchi înclinat care, din cauza dimensiunii sale, nu mai poate fi îndreptat. Acest copac ne amintește că formarea unor discipline și practici sănătoase, atâta timp cât mintea, inima și relațiile tale, sunt încă tinere este foarte importantă. O minte curată, o viață disciplinată, o îndemânare excelentă, relații sănătoase și o umblare strânsă cu Dumnezeu nu se vor întâmpla de la sine. Acestea trebuie dezvoltate și cultivate cu cea mai mare sârguință. Dacă aștepti prea mult, toate lucrurile cu adevărat bune din viața ta se pot „îndoi” astfel încât să nu le mai poți îndrepta.

La fel cum un atlet nu poate deveni excelent în sportul său fără să exerseze constant, nici un credincios nu va fi format după chipul lui Cristos fără un antrenament în sensul acesta. Am învățat în acest curs că o parte din exercițiile noastre de antrenament includ **disciplinele spirituale clasice** - rugăciunea, solitudinea, meditația, slujirea și așa mai departe. Dar în următoarele două lecții ne vom concentra asupra unui alt aspect al pregătirii noastre - **disciplina personală sau stăpânirea de sine.**

Ideea – cheie

Creșterea după chipul lui Cristos nu poate fi separată de disciplina personală. În următoarele două lecții, vom discuta șase domenii în care antrenamentul sau disciplina personală este vitală pentru formarea spirituală:

1. Limba
2. Viața gândurilor, inclusiv dorințele sexuale
3. Pofta de mâncare
4. Temperamentul
5. Timpul
6. Convingerile personale

⁵⁷⁶ Richard S. Taylor, *The Disciplined Life* (Bloomington: Bethany House, 2002), Kindle LOC 22

În această lecție, vom examina două dintre aceste discipline personale și vom explora influența pe care fiecare dintre ele o are asupra bunăstării noastre spirituale, emoționale și fizice. Vom căuta să dobândim înțelepciune practică pentru a ne aduce întreaga ființă sub conducerea lui Cristos.

Introducere

Ce este disciplina personală?

Disciplina personală este abilitatea de a reglementa comportamentul prin principii și o judecată sănătoasă, mai degrabă decât prin emoții, dorințe, presiuni sau obiceiuri culturale.⁵⁷⁷ În disciplina personală, ne străduim să supunem orice gând, orice dorință și orice apetit Duhului Sfânt, de dragul cunoașterii lui Cristos și al câștigării cununii nepieritoare:

„Toți cei ce se luptă la jocurile de obște **se supun la tot felul de înfrânări**. Și ei fac lucrul acesta ca să capete o cunună (medalia de învingător) care se poate veșteji: noi să facem lucrul acesta pentru o cunună care nu se poate veșteji. Eu, deci, alerg, dar nu ca și cum n-aș ști încotro alerg. Mă lupt cu pumnul, dar nu ca unul care lovește în vânt. Ci **mă port aspru cu trupul meu și-l țin în stăpânire**, ca nu cumva, după ce am propovăduit altora, eu însumi **să fiu lepădat**.”⁵⁷⁸

► Ce spune Pavel că i s-ar putea întâmpla fără autodisciplină?

Este important de reținut că disciplina personală nu ne face creștini mai buni sau chiar creștini în general. Disciplina de dragul autoperfecționării este adesea motivată de mândrie. Motivația potrivită pentru autocontrol este de a fi stăpânit și împuternicit de Duhul Sfânt - pentru a permite slavei Sale să strălucească ÎN și PRIN templul Său!

Disciplinele spirituale și personale sunt un **mijloc de dobândire a harului**. Ele nu mă fac mai neprihănit, dar mă plasează în poziția de a primi mai mult de la Dumnezeu. Disciplina este o modalitate de a mă apropia de Dumnezeu, astfel încât Dumnezeu să se întâlnească cu mine. Disciplina este o modalitate de a-mi ține vasul curat și gol în fața lui Dumnezeu, astfel încât El să îl poată umple!

Este disciplina personală cu adevărat atât de importantă?

Este interesant faptul că epistola lui Pavel către Timotei enumeră lipsa „stăpânirii de sine” printre păcatele din vremurile grele ale ultimelor zile.⁵⁷⁹ Numai din aceste două pasaje aflăm că lipsa stăpânirii de sine este o problemă serioasă în viața creștină, cu consecințe dureroase și, uneori, veșnice.

⁵⁷⁷ Ibid, LOC 160.

⁵⁷⁸ 1 Corinteni 9:25-27, VDC, evidențiere adăugată.

⁵⁷⁹ 2 Timotei 3:3

► Ați auzit creștini glumind despre lipsa lor de autocontrol - mâncare excesivă, somn prea mult, cheltuieli exagerate etc.? Credeți că creștinii din jurul dumneavoastră tratează acest subiect suficient de serios? De ce da? Sau de ce nu?

De ce este atât de importantă disciplina personală sau stăpânirea de sine?

1. Dumnezeu vrea să fie glorificat nu doar în inima noastră, ci și în trupul nostru, care este templul Duhului.⁵⁸⁰
2. Disciplina sau lipsa ei afectează influența noastră asupra celorlalți. Nimic nu este mai nepotrivit decât un lider spiritual care este incapabil să își stăpânească propriile dorințe trupești. Influența lui este ruinată de un trup neînfrânat - un trup care nu este adus zilnic sub controlul Duhului Sfânt.

O pasiune nestăpânită, o folosire nedisciplinată a timpului, o limbă neîmblânzită, un temperament necontrolat și o dorință nestăpânită de mâncare, bani sau sex vor stinge Duhul, vor arunca umbre asupra credibilității lucrătorului creștin și îi vor diminua răsplata. Prima regulă a succesului pentru atletul spiritual care concurează pentru premiu este stăpânirea de sine.

Richard Taylor povestește istoria lui Igor Gorin, un celebru cântăreț american de origine ucraineană căruia îi plăcea să fumeze. Într-o zi, profesorul său de canto îi spuse: „Igor, va trebui să te hotărăști dacă vei fi un mare cântăreț sau un mare fumător de pipă”. El a lăsat pipa. Autodisciplina este necesară pentru a deveni persoana pe care Dumnezeu te vrea să devii.

Domenii critice ale disciplinei personale: stăpânirea limbii

Există două pasaje care ne vor ajuta să ne formăm înțelegerea cu privire la limbă și la influența ei asupra vieții noastre: Iacov 3:1-12 și Matei 15:18-19.

► Citiți aceste două pasaje.

În Matei 15, Isus ne amintește de legătura inseparabilă dintre inimă și limbă: „Dar ce iese din gură vine din inimă, și aceea spurcă pe om.”⁵⁸¹

Influența limbii asupra vieții cotidiene și a relațiilor de zi cu zi

Isus ne învață aici că **suntem** ceea **ce spunem**. Acest lucru este simplu, dar foarte greu de recunoscut pentru unii dintre noi. Dacă cuvintele noastre sunt furioase, este pentru că suntem încă supărați într-o anumită măsură. Dacă cuvintele noastre sunt insensibile, este pentru că în inimile noastre rămân elemente de insensibilitate. Dacă vorbele noastre sunt tăioase sau manipulative, este pentru că în noi persistă o lipsă de respect pentru identitatea și libertatea celorlalți. Dacă vorbim lăudându-ne sau apărându-ne, fără îndoială

⁵⁸⁰ Romans 8:11; 1 Corinthians 6:19

⁵⁸¹ Matei 15:18, evidențiere adăugată.

că în noi a rămas un grad de mândrie. Dacă vorbim critic despre alții, este pentru că încă mai avem un spirit critic într-o anumită măsură. Dacă murmurăm și ne plângem, este pentru că suntem încă nerecunoscători. Rodul buzelor noastre este, fără îndoială, cel mai impecabil judecător al caracterului nostru.

► Luați câteva minute pentru a reflecta la cuvintele lui Isus. Ești gata să recunoști că, dacă caracterul se măsoară prin ceea ce iese din gura ta, încă mai ai nevoie de harul transformator al lui Dumnezeu? Ești dispus să împărtășești câteva zone din viața ta care au nevoie de transformare?

Iacov vorbește despre un „om desăvârșit”. Ce înțelege el prin „desăvârșit”? Desăvârșit în ce sens? Desăvârșit în sensul că este capabil să-și controleze limba și, prin urmare, are un control absolut sau perfect asupra lui însuși. Desăvârșit în sensul că a atins un nivel de stăpânire de sine în vorbire care îi permite să se abțină sau să controleze orice altă acțiune și pasiune din viața sa. Potrivit lui Iacov, acesta este un om care a dobândit un asemenea control asupra limbii sale, încât și orice alt domeniu al vieții sale ajunge să fie în ordine: „Dacă nu greșește cineva în vorbire, este un **om desăvârșit** și poate să-și țină în frâu tot trupul.”⁵⁸²

Următoarele citate sunt relevante pentru înțelegerea semnificației acestui text:

„Omul care este capabil să-și stăpânească limba este capabil să-și controleze întreaga persoană. Și, fără îndoială, unii sunt capabili să facă acest lucru și, prin urmare, sunt în acest sens desăvârșiți.”⁵⁸³

„Scopul lui Iacov nu este de a prezenta omul absolut ireproșabil în toate sensurile și ca fiind complet liber de păcat..., ci scopul este de a arăta că, dacă un om își poate controla limba, el are o stăpânire completă asupra lui însuși, la fel cum un om stăpânește un cal cu ajutorul frâului sau cum un cârmaci stăpânește o corabie dacă ține cârma. El este desăvârșit în sensul că are un control complet asupra lui însuși și nu va fi supus greșelii în nimic. Scopul este de a arăta poziția importantă pe care o ocupă limba ca mijloc de guvernare a omului în întregime.”⁵⁸⁴

Gândiți-vă la acest lucru în mod practic. Nu este adevărat că atunci când limba este tăcută și echilibrată, chiar și atunci când este provocată, are un efect calmant și liniștitor asupra întregii vieți? Și nu este adevărat că, atunci când ne spunem cuvintele cu atenție și respect, dialogurile aprinse sunt adesea transformate în discuții constructive, iar dragostea și unitatea sunt păstrate?

Nu vi se pare că un cuvânt rostit cu blândețe la timp este adesea răsplătit cu dragoste și afecțiune? Sau că un îndemn sau o mustrare plină de dragoste este adesea răsplătită prin păstrarea unui suflet? Cu adevărat, limba noastră este cârmaciul vieții noastre. Când

⁵⁸² Iacov 3:2, evidențiere adăugată.

⁵⁸³ John Wesley

⁵⁸⁴ Albert Barnes Comentariu la Iacov 3

funcționează bine, ne va conduce în siguranță prin apele agitate, dar când este necontrolată, ne va lăsa viața la cheremul furtunilor pe care chiar noi înșine le-am creat.

Când eram copil, am auzit o fabulă amuzantă despre o broască țestoasă lăudăroasă care voia să zboare. Într-o zi, când o pasăre mare a aterizat în iazul său, broasca țestoasă a avut o idee foarte inteligentă. A rugat pasărea să o ia cu ea în zbor. „Este imposibil!”, a spus pasărea în batjocură. „Nu, nu este!”, a spus broasca țestoasă. „Tot ce trebuie să faci este să ții un capăt al acestui băț în gură, iar eu îl voi ține pe celălalt. Apoi, zboară!” Pasărea a fost de acord. Totul a decurs bine până când oamenii de la sol au privit în sus și au văzut această priveliște uimitoare: o pasăre zburând cu un băț în cioc și o broască țestoasă care se ținea de celălalt capăt cu fălcile sale puternice. „Mă întreb cine a avut o idee atât de inteligentă și genială!”, a strigat cineva, iar țestoasa l-a auzit. A deschis larg gura ca să se laude: „Eu sunt aceea...!”. Acestea au fost, bineînțeles, ultimele sale cuvinte! La fel ca la mulți dintre noi, limba ei a dus la distrugerea ei.

Sfaturi practice pentru a-ți antrena limba

(1) Conștientizează valoarea cuvintelor și folosește-le cu moderație: „Oriunde se muncește este și câștig, dar oriunde numai se vorbește este lipsă.”⁵⁸⁵

Prea multă vorbărie sărăcește sufletul, așa cum prea multe cheltuieli vor secătui bugetul. Mulți au descoperit că prea multă conversație poate duce la sărăcie mentală și spirituală, mai ales atunci când aceasta este lipsită de scop. O parte a formării după chipul lui Cristos este să ne cântărim cuvintele cu mai multă atenție, așa cum a făcut El. Acest lucru nu este atât de ușor pe cât pare, deoarece tăcerea îi face pe mulți dintre noi să se simtă inconfortabil.

(2) Conștientizează potențialul distructiv al cuvintelor și stăpânește-ți spiritul: „Tot așa și limba este un mic mădular și se fălește cu lucruri mari. Iată un foc mic ce pădure mare aprinde!”⁵⁸⁶

Proverbele ne amintesc: „Cel încet la mânie prețuiește mai mult decât un viteaz și cine este stăpân pe sine prețuiește mai mult decât cine cucerește cetăți.”⁵⁸⁷ Cuvintele unei persoane imature scapă de sub control. În loc să vindece, ele rănesc; în loc să calmeze, ele stârnesc certuri; în loc să răcorească, ele încing patimile până la punctul de fierbere. Trebuie să învățăm disciplina de a opri orice conversație atunci când emoțiile se supraîncălzesc.

(3) Conștientizează că reputația ta depinde de ceea ce spui, de aceea folosește cuvintele cu înțelepciune: „Chiar și un prost ar trece de înțelept dacă ar tăcea și de priceput dacă și-ar ține gura.”⁵⁸⁸

⁵⁸⁵ Proverbe 14:23

⁵⁸⁶ Iacov 3:5

⁵⁸⁷ Proverbe 16:32

⁵⁸⁸ Proverbe 17:28

S-ar putea să vă surprindă faptul că Scripturile au multe de spus despre înțelepciunea unui spirit liniștit.⁵⁸⁹ Ar fi o lume destul de monotună și plictisitoare dacă toți ar trăi într-o tăcere rezervată, dar, în calitate de creștini, trebuie să ne dezvoltăm abilitatea de a asculta și de a interacționa în mod atent, mai degrabă decât de a vorbi neglijent și fără scop.

Adesea, atenția este acordată celui mai vorbăreț bărbat sau celei mai gălăgioase femei din mulțime, chiar dacă nu prea are prea multe de spus, dar Dumnezeu îl apreciază pe cel care știe când să vorbească și când să tacă. Dumnezeu prețuiește persoana care gândește înainte de a vorbi.

Dumnezeu vede femeia blândă și liniștită ca fiind irezistibil de frumoasă și atrăgătoare. Istoria a dovedit că spiritul blând și liniștit al unei femei evlavioase are puterea de a mișca inimile regilor și ale națiunilor.⁵⁹⁰

(4) Conștientizează puterea cuvintelor de a ucide și de a da viață:⁵⁹¹ „Moartea și viața sunt în puterea limbii; oricine o iubește îi va mânca roadele.”⁵⁹²

Lucrurile pe care le spunem au puterea de a vindeca sau de a răni, de a restaura sau de a distruge, de a încuraja sau de a descuraja. În calitate de tată, am fost martor la efectul cuvintelor și al așteptărilor sănătoase de la copiii mei. Într-o zi, mai mulți dintre noi, tații, ne priveam băieții cum încercau să se cațare până în vârful unui stâlp înalt de metal. După trei sau patru încercări nereușite, fiul meu Timothy era pe punctul de a renunța, când i-am spus: „Hei, nu renunța încă, fiule! Cred că poți reuși dacă încerci cu adevărat!”. Efectul acestor cuvinte a fost uimitor. Faptul că tatăl său credea în el l-a încurajat pe băiatul meu să se străduiască mai mult decât o făcuse vreodată. Când a început din nou să urce, de data aceasta a depus tot efortul. În timp ce urca, i-am strigat: „Continuă, fiule! Nu renunța! Poți să reușești! Continuă să urci!” Și a reușit!

Sunt convins că, de multe ori, diferența dintre succes și eșec în biserică și în casă este un cuvânt de mângâiere sau de încurajare. Amintiți-vă cum spuneam într-o altă lecție că până și Dumnezeu Tatăl I-a adresat cuvinte de încurajare audibile lui Dumnezeu Fiul în momente critice din viața pământească a Fiului.⁵⁹³ Dacă Isus a avut nevoie să audă cuvinte de mângâiere, cu atât mai mult noi.

Cuvintele noastre sunt adesea profetice. Dacă îi spunem unui copil: „Ești un ratat”, va fi mai probabil ca el să eșueze. Dacă îi spunem: „Nu ești la fel de frumos sau de talentat ca frații tăi”, atunci va începe să se considere urât și atitudinea lui va deveni la fel de urâtă. Dacă, pe de altă parte, ne concentrăm pe punctele forte ale copiilor noștri, mai degrabă decât pe slăbiciunile lor, și căutăm modalități de a le consolida încrederea, vom fi uimiți de rezultate. Din păcate, mulți copii și adulți își trăiesc întreaga viață gândindu-se că nu au

⁵⁸⁹ Proverbe 17:1; 1 Tesaloniceni 4:11; 1 Timotei 2:2; 1 Petru 3:4

⁵⁹⁰ 1 Samuel 25:23-33

⁵⁹¹ Proverbe 12:18, Proverbe 15:1, 4

⁵⁹² Proverbe 18:21

⁵⁹³ Luca 3:22

fost decât o dezamăgire pentru cei care ar trebui să-i iubească necondiționat și nu ar trebui să ne surprindă atunci când ei au rezultate insuficiente în mod constant - din punct de vedere social, academic și spiritual.

Este biserica și casa ta un loc în care cuvintele sunt folosite pentru zidire? Soților, le spuneți soțiilor voastre că sunt frumoase? Vă exprimați aprecierea pentru dragostea și serviciul lor prin cuvinte de afirmare? O soție care aude astfel de lucruri de la soțul ei va deveni, mai mult ca probabil, o persoană mai frumoasă și mai spirituală! Acest lucru este valabil și pentru femei. Soților, vă comparați soții cu alți bărbați, poate cu tatăl vostru, și îi amintiți în mod constant de eșecurile sale sau vă concentrați asupra acelor calități pentru care puteți fi recunoscătoare? Bărbații care sunt respectați și încurajați devin bărbați mai buni.

Pastorilor, ați ajutat la stabilirea unei atmosfere de încurajare în cadrul bisericilor voastre sau vă concentrați doar pe calitățile negative ale oamenilor? Pavel a spus că, pe măsură ce se apropie timpul venirii lui Cristos și se apropie ziua Domnului, vom avea nevoie de tot mai multă mângâiere și încurajare în cadrul Trupului lui Cristos: „Să nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei, ci să ne îndemnăm [parakaleo-confort] unii pe alții, și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie.”⁵⁹⁴

Trebuie să ne echilibrăm cuvintele de mustrare cu cuvinte sincere de încurajare. Mi-a fost de mare ajutor să mă gândesc la cuvintele mele ca la o investiție pe care o depun și o cheltuiesc în mod constant. De fiecare dată când încurajez pe cineva, fac mici depozite în inimile lor, care, după multe asemenea investiții, mi-au conferit dreptul de retragere (corectare sau mustrare). Am învățat, în urma unor experiențe dureroase, că încercarea de a mustra sau de a corecta o persoană pe care am încurajat-o rar sau chiar niciodată nu va face decât să creeze un decalaj în relația noastră, care este greu sau imposibil de depășit.

(5) Conștientizează că limba nu poate fi îmblânzită prin propriile eforturi, ci doar prin colaborarea cu Duhul Sfânt: „Toate soiurile de fiare, de păsări, de târâtoare, de viețuitoare de mare se îmblânzesc și au fost îmblânzite de neamul omenesc, dar **limba niciun om n-o poate îmblânzi**. Ea este un rău care nu se poate înfrâna, este plină de otrăvă de moarte.”⁵⁹⁵ Ne-ar fi mai ușor să îmblânzim un animal sălbatic decât să ne îmblânzim limba fără harul lui Dumnezeu! Lupta noastră ne amintește de nevoia de purificare și de umplere cu Duhul Sfânt. Aceasta este istoria lui Isaia. Limba lui necurată l-a făcut să se simtă rușinat și condamnat.⁵⁹⁶ Când tânărul profet și-a plâns nelegiuirea și a căzut în deznădejde, Dumnezeu a făcut ceea ce doar El poate face: a trimis serafimii Săi să atingă milos buzele lui Isaia cu un cărbune fierbinte din altarul sfânt și să le curețe. „Iată, atingându-se cărbunele acesta de buzele tale”, a spus serafimul, „nelegiuirea ta este îndepărtată și păcatul tău este ispășit!”⁵⁹⁷ Acum Isaia a putut spune: „Iată-mă, trimite-mă”.

⁵⁹⁴ Evrei 10:25

⁵⁹⁵ Iacov 3:7-8, evidențiere adăugată.

⁵⁹⁶ Isaia 6:5

⁵⁹⁷ Isaia 6:7

Există întotdeauna o legătură directă între curățenia buzelor noastre și utilitatea noastră pentru Dumnezeu.

(6) Conștientizează că o limbă disciplinată duce la dragostea de viață și la speranța unor zile bune înainte: „Căci cine iubește viața și vrea să vadă zile bune să-și înfrâneze limba de la rău și buzele de la cuvinte înșelătoare.”⁵⁹⁸

O limbă necontrolată va fi ca un cal sălbatic, necontrolat, care dărâmă garduri, distruge proprietăți și calcă în picioare roadele. Corabia fără cârmă, condusă de vânt, va pune în pericol pe toți cei din calea ei și va fi împinsă către stânci. Iar limba înflăcărată va aprinde un foc care va devasta biserica și va distruge ani de plantare, cultivare și creștere.

Majoritatea pagubelor făcute în Împărăția lui Dumnezeu au fost făcute de oameni care nu au reușit să pună un paznic la ușa buzelor lor. Dar dacă vrem să iubim viața din plin și să ne bucurăm de toate zilele bune și productive pe care Dumnezeu le-a pregătit pentru noi, haideți să ne hotărâm să păzim poarta buzelor cu toată vigilența! Puneți un paznic dimineața, treziți-l la prânz și verificați-l seara! Hotărâți-vă ca, prin harul lui Dumnezeu, buzele voastre să nu fie niciodată fără pază.

Urmează zile bune pentru cel care păzește această poartă de intrare a vieții sale. Vor urma zile bune pentru el, pentru că prin cuvintele sale a câștigat onoarea și respectul. Vor urma zile bune pentru familia sa pentru că a rostit cuvinte care zidesc și întăresc relațiile de familie. Vor urma zile bune pentru biserica sa pentru că a rostit cuvinte care încurajează și edifică Trupul lui Cristos. Iar rezultatul final al investiției sale va fi dragostea de viață - bucuria adevărată și pură a darurilor lui Dumnezeu.

O călătorie personală

Cu adevărat, limba este cârma vieții noastre, conducându-ne spre o destinație sau alta. Ca să fiu sincer, orice mizerie sau durere pe care am îndurat-o la începutul căsniciei și al slujirii mele a trecut de obicei prin poarta nesupravegheată a limbii mele nesfințite.⁵⁹⁹ Nu voi uita niciodată momentul în care, în calitate de tânăr misionar, am început să realizez legătura dintre cuvintele mele și inima mea. Printr-o experiență foarte dramatică și dureroasă cu un prieten drag, în care l-am jignit profund prin cuvinte, Domnul mi-a deschis ochii pentru a vedea că am nevoie de inima blândă și bună a lui Isus. Am plâns și m-am mărturisit în fața Domnului în timp ce El a făcut să treacă prin fața minții mele anumite scene în care judecasem, rănisem, manipulasem și arătasem dispreț față de sentimentele, libertățile și opiniile altora. În timp ce Domnul mi-a curățat cu bunăvoință inima în acea zi și mi-a inundat sufletul cu o bucurie de nedescris, am știut că fusese atinsă o piatră de hotar în călătoria mea spirituală. Am știut că am făcut un pas înainte și nu am mai vrut să mă întorc niciodată înapoi.

⁵⁹⁸ 1 Petru 3:10; Proverbe 21:23

⁵⁹⁹ Psalmul 141:3

► Citiți Galateni 6:6-8. Acum, gândiți-vă la cuvintele voastre ca la niște mici semințe care sunt plantate în inimile oamenilor din jurul vostru. Dacă fiecare cuvânt este o sămânță care va aduce fie roade bune, fie roade rele, la ce fel de recoltă vă așteptați în viitor? Luați-vă câteva minute și rugați-L pe Domnul să vă ajute să vă evaluați cuvintele. Scrieți ceea ce vă arată El. Simțiți-vă liberi să vorbiți despre răspunsurile voastre cu grupul vostru.

Domenii critice ale disciplinei personale: controlul gândurilor

Putem măsura maturitatea noastră, asemănarea noastră cu Isus, nu numai prin cuvintele noastre, ci și prin gândurile noastre. Suntem ceea ce gândim sau ceea ce ne preocupă!⁶⁰⁰ Nu fiecare gând care ne trece prin minte este ceea ce suntem, ci fiecare gând la care alegem să ne gândim, fiecare gând pe care îl lăsăm să ne controleze. Așa cum spunea Martin Luther: „Nu poți împiedica păsările să zboare deasupra capului tău, dar le poți împiedica să-și facă un cuib în părul tău.”

Impactul gândurilor asupra vieții de zi cu zi și a relațiilor

Îmi amintesc foarte bine ziua în care, în calitate de tânăr misionar, Domnul mi-a vorbit inimii mele și mi-a spus: „Fiule, ești un om furios”. Mă confruntam cu unele frustrări legate de cultură, precum și cu probleme în slujire, și mă găseam predând și conducând din irascibilitate mai degrabă decât din dragoste. Într-o dimineață, în timpul meu devoțional, am citit acele cuvinte convingătoare: „Căci așa cum gândește în inima lui, așa este el”. Prin aceste cuvinte, Duhul Sfânt mi-a străpuns inima. Dar eu am argumentat: „Doamne, nu sunt un om furios! Sunt un misionar!”. Cred că L-am auzit pe Domnul spunând în schimb: „Atunci, fiul Meu, ești un misionar furios!”. Am râs în hohote! El nu m-a lăsat să mă ascund în spatele vreunui titlu sau poziție. Mărturisirea a adus curățire și libertate.

Ești tentat să nutrești gânduri de mânie, de resentimente față de o altă persoană? Ești măcinat de anxietate și teamă? Te lupți uneori cu gânduri secrete autodistructive? Gândurile la poftă îți provoacă înfrângere? Există speranță, dar nu va fi ușor! Cu mai bine de două sute de ani în urmă, John Wesley învăța: „Sufletul și trupul îl fac pe om, dar Duhul și disciplina îl fac pe creștin”. Victoria asupra gândurilor pofticioase, negative și autodistructive se va produce prin har, prin intermediul disciplinei personale. Poți schimba modul în care gândești!

O viață victorioasă a gândurilor este importantă pentru că așa cum gândim, aceea devenim. „Dacă gândim pozitiv, înălțător, integru și sănătos, vom deveni în cele din urmă oameni pozitivi, înălțători, integri și sănătoși. Dacă avem gânduri sumbre, negative, bolnăvicioase, vom ajunge să fim oameni sumbri, negativi, bolnăvicioși.... Gândurile duc la acțiuni.”⁶⁰¹

Când vine vorba de viața gândurilor noastre, una dintre cele mai mari bătălii cu care se confruntă mulți bărbați este lupta cu pofta. „Pofta înseamnă să te gândești intenționat la

⁶⁰⁰ Proverbe 23:7

⁶⁰¹ Keith Drury, *Soul Shaper* (Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013), 167-168

gânduri păcătoase și senzuale. Aceștia sunt caii sălbatici ai minții noastre care trebuie urmăriți, capturați și făcuți ascultători de Cristos.”⁶⁰² Ele (gândurile) nu sunt inocente, ci creează dependență și sunt distructive.⁶⁰³ Cum să le capturăm?

Discipline practice pentru puritatea gândurilor

(Aceste principii ne pot ajuta să obținem victoria asupra gândurilor false, negative, autodistructive, precum și asupra gândurilor critice.)

(1) Fii vigilent: „Fii cu luare aminte asupra ta însuși.”⁶⁰⁴

Află când ispita este cea mai puternică, conștientizează când ești cel mai vulnerabil la ispită și construiește măsuri de protecție în viața ta. Când eram un tânăr pastor, îmi amintesc că am citit „Prelegeri către studenții mei”, de Charles Spurgeon. Într-unul dintre capitole, „Crize de leșin”, el îi învață pe liderii spirituali să se ferească de ispitele care urmează momentelor de succes în slujire, de oboseală sau de conflict. Acesta a fost un sfat solid pentru mine. Suntem cel mai vulnerabili atunci când suntem flămânzi după afecțiune sau flămânzi după mâncare, când simțim că am fost tratați pe nedrept, când ne simțim izolați și singuri și când suntem epuizați mental, spiritual și fizic. Satana adoră să profite de noi în momentele noastre cele mai vulnerabile. 1 Petru 5:8 ne spune: „Fiți treji și vegheați! Pentru că potrivnicul vostru, diavolul, dă târcoale ca un leu care răcnește și caută pe cine să înghită.”

(2) Învață să respingi minciuna și să o înlocuiești cu adevărul.

Dumnezeu le dă creștinilor tot harul de care au nevoie pentru a fi integri. „Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat și ne învață s-o rupem (să spunem „Nu”) cu păgânătatea și cu poftele lumești și să trăim în veacul de acum cu cumpătate, dreptate și evlavie.”⁶⁰⁵

Harul ne învață stăpânirea de sine. Niciun creștin nu poate spune: „Pur și simplu nu am control asupra gândurilor mele”. Harul mântuitor al lui Dumnezeu care lucrează în inimile noastre, prin Duhul Sfânt care locuiește în noi, îi permite fiecărui creștin s-o rupă „cu păgânătatea și cu poftele lumești”. Duhul Sfânt din noi este Duhul stăpânirii de sine.⁶⁰⁶ Prin harul lui Dumnezeu, nu trebuie să cedăm. Crede acest lucru! Contează pe acest lucru clipă de clipă. Exersează oprirea gândurilor intruzive și înlocuirea lor cu gânduri adevărate.⁶⁰⁷

Conștientizează ce îți trezește gândurile trupești. Află ce îți provoacă necazuri. Elimină-le din viața ta. Dă-le morții! Dacă asta sună prea radical, atunci nu mă asculta pe mine, ci ascultă-L pe Isus. În contextul gândurilor pofticioase, El spunea: „Dacă, deci, ochiul tău cel

⁶⁰² Ibid, 165

⁶⁰³ Ibid, 164-165

⁶⁰⁴ 1 Timotei 4:16, VDC

⁶⁰⁵ Tit 2:11-12, VDC

⁶⁰⁶ Galateni 5:23

⁶⁰⁷ Filipeni 4:8

drept te face să cazi în păcat, scoate-l și leapădă-l de la tine; căci este spre folosul tău să piară unul din mădularele tale și să nu-ți fie aruncat tot trupul în gheenă.”⁶⁰⁸

Ești destul de serios în privința sfințeniei? Ești dispus să faci sacrificii dureroase și incomode pentru a-ți păzi mintea și inima pentru Dumnezeu? Președintele Colegiului Biblic, Dr. Michael Avery, povestește istoria unui tânăr care venise la biroul său pentru a se confesa. El vizitase site-uri pornografice, dar îi spuse că îi părea foarte rău și că dorea ca președintele Avery să-l ierte și să-l ajute să fie responsabil de păstrarea purității. Părea foarte sincer, foarte zdrobit. Câteva săptămâni mai târziu, același tânăr veni din nou cu aceeași mărturisire și câteva săptămâni mai târziu, încă o dată. În cele din urmă, președintele Avery îl privi pe tânăr în ochi și îi spuse: „Cred că vrei puritate, dar nu sunt sigur. Ai fi dispus să te angajezi de astăzi că, dacă computerul tău te mai face să păcătuiești din nou, fie îl dai, fie îl vinzi, fie îl spargi în bucăți cu un ciocan?”. Tânărul îi spuse că în niciun caz nu ar face asta. Ar fi un sacrificiu prea mare. El îi spuse că avea nevoie de calculator pentru școală. „Atunci nu ești încă cu adevărat serios în privința purității!”, îi răspunse președintele Avery.

Cei care nu sunt dispuși să ofere garanții și să se priveze de anumite comodități și facilități în căutarea bucuriei spirituale nu doresc cu adevărat puritatea. Iov mărturisea: „Făcusem un legământ cu ochii mei, și nu mi-aș fi oprit privirile asupra unei fecioare”. Aceasta este o mărturie a **determinării** care duce la victorie.

Dacă vrei să fii sfânt, nu viziona programe, nu citi cărți și nu vizita site-uri pe internet care provoacă ispite. Fugi de locurile și de oamenii despre care știi că vor face apel la firea ta. Nu deschide ușa ispitei, oricât de curios ai fi în legătură cu ceea ce se află de cealaltă parte. Dacă vrei să fii victorios, trebuie să procedezi ca Iosif și să fugi de îndemnul ispititorului. Fă din asta un obicei!

Pavel îi scria lui Timotei: „Fugi de poftele tinereții.”⁶⁰⁹ Pofta este ca un leu flămând. Nu-l lăsa să își bage laba cu gheare în ușa minții tale. Odată ce ai deschis ușa minții tale, leul (pofta) va devora până când apetitul său va fi momentan satisfăcut și nu va pleca niciodată de unul singur. Pavel îi spune lui Timotei că, dacă vrea cu adevărat să fie sfânt, trebuie să fugă de „fălcile” poftelor. Nu este nevoie să explici logic, să justifici sau chiar să te gândești să te satisfaci cu ceea ce Dumnezeu a interzis.

(3) Caută bucuria în Dumnezeu: „Urmărește neprihănirea, credința, dragostea, pacea, împreună cu cei ce cheamă pe Domnul dintr-o inimă curată.”⁶¹⁰

Cea mai bună cale pe care am găsit-o pentru a-mi pierde gustul pentru lucrurile care sunt în afara limitelor permisibile este să savurez bucuriile și deliciile nespuse și superioare ale lucrurilor cerești, veșnice. O clipă în prezența lui Dumnezeu face ca plăcerile păcătoase să devină plictisitoare. Fuga de poftă fără a urmări neprihănirea nu va ține niciodată pofta

⁶⁰⁸ Matei 5:28-29

⁶⁰⁹ 2 Timotei 2:22

⁶¹⁰ 2 Timotei 2:22

departe. Bărbații și femeile victorioase sunt cei care urmăresc cu ardoare neprihănirea - umplându-și inimile și mințile cu lucruri care le vor întări umblarea cu Dumnezeu și le vor spori plăcerea de Dumnezeu. Ei experimentează fericirea părtășiei cu Dumnezeu, dezvoltă o intimitate sănătoasă cu El, citesc cărți bune, își cultivă și folosesc talentele date de Dumnezeu și construiesc Împărăția lui Dumnezeu. Ei nu-și permit ca mintea lor să stea degeaba. Ei știu că o minte inactivată este locul de joacă al diavolului!

(4) Fă orice gând captiv Cuvântului lui Dumnezeu: „Căci armele cu care ne luptăm noi nu sunt supuse firii pământești, ci sunt puternice, întărite de Dumnezeu ca să surpe întăriturile. Noi răsturnăm izvoarele minții și orice înălțime care se ridică împotriva cunoștinței lui Dumnezeu, și orice gând îl facem rob ascultării de Cristos.”⁶¹¹

Cheia victoriei este de a face din fiecare gând un sclav al Cuvântului lui Dumnezeu. Cu alte cuvinte, examinați fiecare gând în raport cu adevărul Scripturii. Stephen Arterburn și Fred Stoeker au scris o serie de cărți pentru a-i ajuta pe bărbați să depășească tentațiile sexuale. Unul dintre lucrurile practice pe care aceștia îi învață pe bărbați este să învețe disciplina a ceea ce ei numesc „saltul ochilor”. Cu alte cuvinte, să exerseze disciplina de a întoarce rapid privirea de la „fructul interzis.”⁶¹² Aceasta poate fi o disciplină puternică, care poate schimba viața. Dar ei spun, de asemenea, că disciplina de redirectionare a ochilor nu va fi completă fără antrenarea minții pentru a afirma constant adevărul biblic:

- „Nu am drepturi proprii.”
- „Am fost cumpărat cu un preț.”
- „Sunt un rob voluntar al lui Dumnezeu din dragoste pentru El.”

Fred Stoeker scrie:

„Pentru a ieși complet din închisoare, nu te poți opri doar la redirectionarea privirii... trebuie să mai faci un pas prin cea de-a doua ușă, adică să fii transformat prin Cuvântul lui Dumnezeu pentru a gândi ca Isus

Cum gândea Isus? Ca un slujitor fără drepturi. El a iubit neprihănirea și a urât nelegiuirea (vezi Evrei 1:9) de dragul Tatălui Său și a ales să renunțe la drepturile Sale pentru a deveni un rob care să ne cumpere pentru Tatăl Său cu un preț.

Și acum că am fost cumpărați cu un preț, trebuie să gândim ca Isus. Nu mai suntem ai noștri și nu mai avem drepturi proprii în afara Lui.... Fugiți de imoralitatea sexuală.... „Voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți dar pe Dumnezeu în trupul și în duhul vostru, care sunt ale lui Dumnezeu.” (1 Corinteni 6:18-20).

⁶¹¹ 2 Corinteni 10:4-5, VDC

⁶¹² Geneza 2:17

În timpul bătăliei mele pentru puritate sexuală, eu (Fred) am descompus acest verset până la miezul principal, care în cele din urmă mi-a transformat total mintea: **Nu ai dreptul să te uiți la aceasta sau să te gândești la aceasta! Nu ai autoritatea!**

Când mintea ta este cu adevărat transformată pentru a gândi astfel, vei experimenta ceea ce noi numim „moartea ispitei.”⁶¹³

Dacă doriți o viață de gânduri pure, luați în captivitate fiecare gând neîmblânzit despre Dumnezeu, despre păcat, despre voi înșivă și despre alți oameni, care nu este ascultător de Cuvântul lui Dumnezeu. Meditați la Cuvânt zi și noapte.⁶¹⁴ Lăsați Cuvântul să vă învețe cine sunteți în Cristos și Cui aparțineți. Cu cât sunteți mai saturați de Scriptură, cu atât mai mult veți gândi corect despre sexualitate. Poate că ați suferit abuzuri. Poate că, chiar și ca bărbați creștin, vă luptați cu atracția față de persoane de același sex, ceea ce nu este neobișnuit în lumea de astăzi. Umpleți-vă de Cuvântul lui Dumnezeu și faceți orice gând captiv lui Cristos.

Bărbaților, încercați să vă gândiți la ceilalți nu ca la niște obiecte de folosit pentru fantezie sau autosatisfacere, ci ca la niște persoane făcute după chipul lui Dumnezeu, iubite și îngrijite de Dumnezeu, atât de prețuite de Dumnezeu, încât L-a trimis pe singurul Său Fiu să moară pentru ei. Prin Duhul Sfânt, antrenați-vă să vă gândiți la bărbați și femei ca la persoane de valoare eternă care merită demnitate și respect. Pavel l-a învățat pe Timotei să trateze „pe femeile bătrâne, ca pe niște mame; pe cele tinere, ca pe niște surori, cu toată curăția.”⁶¹⁵ Antrenați-vă să gândiți în acest fel și, prin harul lui Dumnezeu, veți experimenta transformarea.

(5) Practică mărturisirea și devino responsabil: „Mărturisiți-vă unii altora păcatele și rugați-vă unii pentru alții, ca să fiți vindecați. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui neprihănit.”⁶¹⁶

Dacă te lupti în viața cu anumite gânduri, pot să mărturisesc că există putere vindecătoare în actul smerit al mărturisirii. Așa cum am învățat în lecția despre frângere, zdrobire, mândria este cea mai mare piedică în calea harului. Dar Dumnezeu răspunde inimii zdrobite și mâhnite. Aceasta este istoria mea.

Cu aproape douăzeci de ani în urmă, când fiul nostru Jesse (4 ani pe atunci) suferea de cancer (la ochi), am decis să țin un post de șapte zile. Soția mea, Becky, și cu mine eram îngrijorați că poate necredința noastră Îl împiedica pe Dumnezeu să îl vindece pe băiețelul nostru. Unii prieteni creștini bine intenționați lăsaseră să se înțeleagă acest lucru. Inimile noastre erau îndurerate. Eram atât de tulburați! Știam că singurul răspuns era Dumnezeu și Cuvântul Său. Îl căutam. Ne-am hotărât să-L căutăm pe El și voia Lui până când inimile noastre vor găsi pacea. În timpul acestui post, Domnul a venit la mine (și la Becky) într-un

⁶¹³ Stephen Arterburn & Fred Stoeker, *Every Man's Challenge* (Colorado Springs: Waterbrook Press, 2004), 53-54

⁶¹⁴ Psalmul 1:2

⁶¹⁵ 1 Timotei 5:2

⁶¹⁶ Iacov 5:16

mod miraculos. El m-a asigurat de grija Sa pentru Jesse și familia noastră și ne-a dat odihnă deplină în voia Lui.

Dar în timpul acestui post Dumnezeu m-a eliberat într-un mod la care nu mă așteptam. În cea de-a șasea seară, în timp ce le citeam copiilor mei o istorioară biblică, Duhul Sfânt a vorbit inimii mele mai clar decât am auzit vreodată. Vocea Lui a venit ca un gând puternic și complet neașteptat - nu doar un gând, ci o invitație la libertate: „Dacă vei mărturisi ceea ce te-a chinuit din când în când de-a lungul vieții tale de creștin, te voi elibera.” Am știut instantaneu cui trebuia să mă mărturisesc. Am fost uimit și, pentru o clipă, speriat. „Nu pot vorbi despre asta”, m-am gândit. „Este umilitor!” Dar, în clipa următoare, mi-am dat seama că inima mea a spus: „Da!”. Această voce venise cu atâta dragoste, iar eu voiam să fiu liber!

A doua zi m-am așezat la masă cu prietenul meu de încredere și i-am mărturisit pur și simplu tot ceea ce ascusesem în adâncul sufletului meu, unde nimeni altcineva în afară de mine și de Dumnezeu nu putea vedea. Nu trăisem în păcat, dar, pentru că nu-mi deschisese niciodată inima și nu-mi scosesem la iveală eșecul, acesta nu-și pierduse complet stăpânirea asupra mea. Din când în când, mai cădeam. Momentul mărturisirii a fost momentul în care a început pentru mine procesul de vindecare și de eliberare. Din acest moment, mărturisirea și responsabilizarea au devenit un obicei pe care Domnul l-a folosit pentru a-și continua procesul de transformare în mine. Un lucru pe care l-am învățat este că ispita își pierde controlul atunci când este adusă în mod continuu la lumină.

Dacă duci o luptă în mintea ta, dacă te lupți cu gânduri de poftă sau cu orice altă formă de impuritate, te provoc să găsești un prieten sau un mentor plin de Duhul Sfânt. Împărtășește-i nevoia ta și lasă-l să se roage pentru tine. Și fă-te răspunzător în mod regulat. Există putere în practica mărturisirii și a responsabilizării. Dar nu uita și celelalte îndemnuri. Va trebui în continuare să veghezi, să fugi, să spui „Nu!”, să urmărești neprihănirea și să faci captiv orice gând.

► Rugați câteva persoane din grupul dumneavoastră să spună ce discipline practice ale purității gândirii i-au influențat cel mai mult. De ce?

Un ultim îndemn de la Keith Drury:

„Nu poți învinge complet pofta prin eforturi proprii, deși efortul este necesar. Nu vei învinge un obicei care s-a agățat de tine prin muncă grea, deși trebuie să muncești din greu. Numai Isus poate lega spiritul rău care a pus stăpânire pe mintea ta. Numai Fiul lui Dumnezeu poate alunga acei hoți din templul inimii tale. Dumnezeu te poate elibera. Și El o va face, dacă Îl lași”⁶¹⁷

⁶¹⁷ Keith Drury, *Soul Shaper* (Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013), 173

Lecția 11. Sarcini de lucru

- (1) Fă testul bazat pe materialul din această lecție.
- (2) Petrece cel puțin treizeci de minute în această săptămână pentru a revedea această lecție, inclusiv referințele din Scriptură, cerând ajutorul Duhului Sfânt pentru a obține înțelegere.
- (3) Notează în jurnalul tău orice schimbări specifice care ar trebui făcute în viața ta, pe măsură ce Domnul ți le descoperă.
- (4) Meditează la cel puțin un psalm în timpul devoțional zilnic și notează în jurnalul tău ce spune psalmistul despre natura și caracterul lui Dumnezeu.
- (5) Înregistrează în jurnalul tău o rugăciune personală pentru transformare și creștere spirituală, bazată pe această lecție.

Lecția 11. Test

- (1) Care este definiția disciplinei personale dată în această lecție?
- (2) Care sunt două motive pentru care disciplina personală este importantă pentru creștin?
- (3) Care sunt cele două discipline personale la care se face referire în lecția 11?
- (4) Cine este un om desăvârșit potrivit lui Iacov?
- (5) Formulează trei sfaturi practice pentru controlul limbii, cu referințe.
- (6) Numește patru sugestii practice pentru o viață de gândire pură.

LECȚIA 12

Apetitul, timpul, temperamentul și convingerile personale

Disciplinele personale

Lecția 11. Recapitulare

Notă pentru profesor : Revedeți punctele principale ale Lecției 11. Rugați doritorii să-și împărtășească rugăciunile personale din Lecția 11.

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să înțeleagă importanța disciplinei personale pentru a fi format după chipul lui Cristos.
- (2) Să aibă o înțelegere mai practică a modului de a-și antrena apetitul, gestionarea timpului și temperamentul și a modului de a pune în practică aceste discipline.
- (3) Să învețe importanța dezvoltării convingerilor personale.

Crâmpie din viață

Pastorul

În timp ce lucram la acest curs, m-am bucurat de părtășia unui prieten-pastor în vârstă. În timpul conversației noastre, el a mărturisit că cea mai mare luptă a sa de-a lungul vieții și a slujirii sale a fost lenea. „Sunt tentat să dorm prea mult și să mă rog prea puțin!”, a recunoscut el. „Când mă simt descurajat sau plictisit, în loc să mă rog sau să studiez, fac sieste lungi, mai multe decât este necesar.” Vestea bună este că prietenul meu este încă deschis și pare hotărât să-L lase pe Domnul să-l transforme. Într-o seară, la scurt timp după conversația noastră, el a vorbit în fața congregației sale despre intenția sa de a deveni un om al rugăciunii. El își dă seama că nu va fi ușor să ducă la bun sfârșit acest angajament, ci va fi nevoie de o disciplină personală împuternicită de Duhul Sfânt.

Mama

O tânără mamă pe care am încercat la un moment dat să o ucenicizăm era destul de instabilă din punct de vedere spiritual. Avea o sete sinceră de Dumnezeu, dar lipsa ei de disciplină personală îi provoca suferință ei și familiei sale. Rufele se îngrămădeau, iar vasele murdare umpleau chiuveta și acopereau masa de lucru înainte ca ea să le spele. Viața ei devoțională era foarte neregulată. Era bolnăvicioasă din cauza obiceiurilor alimentare proaste și a lipsei de exerciții fizice. Soțul și copiii ei erau neîngrijiți. După propria ei mărturisire, lipsa ei de autodisciplină făcea ca viața ei spirituală să fie foarte nesatisfăcătoare. După ani de luptă, în cele din urmă a devenit serioasă în privința disciplinei personale, iar viața ei a început să se schimbe.

Ideea – cheie

Creșterea după chipul lui Cristos nu poate fi separată de disciplina personală. În această lecție și în ultima lecție, vom discuta domeniile în care antrenamentul sau disciplina personală este vitală pentru formarea spirituală:

1. Limba
2. Viața gândurilor, inclusiv dorințele sexuale
3. Pofta de mâncare/ Apetitul
4. Temperamentul
5. Timpul
6. Convingerile personale

Am examinat primele două dintre aceste discipline personale. În această lecție, vom vorbi despre ultimele patru.

Succesul în viața creștină - purtarea chipului lui Isus Cristos - este direct legat de cât de eficienți suntem în a ne stăpâni pe noi înșine. Disciplina personală ne va spori fericirea în Dumnezeu, precum și capacitatea noastră de a-L glorifica pe Dumnezeu și de a răspândi Evanghelia Sa. Viața lui David ilustrează acest lucru.

Pe când era un tânăr păstor, David stăpânea harpa, praștia și poezia. Aceste abilități i-au deschis uși către o influență mai mare și i-au oferit oportunități dincolo de imaginația sa. Harpa l-a adus în fața regelui, praștia i-a adus onoare și, în cele din urmă, un regat, iar prin poezia sa, el încă încurajează, influențează și ajută la modelarea vieții devoționale a milioane de oameni în fiecare zi.

Poate că sunteți tentați să credeți că lucrurile mărunte nu contează cu adevărat, dar ele contează. Credincioșia în lucrurile mărunte contează. Amy Carmichael și-a provocat cititorii:

„Totul este important, chiar și cel mai neînsemnat lucru. Dacă faci totul, fie că este mare sau mic, de dragul Domnului, atunci vei fi pregătit să faci orice lucrare pe care El a ales să o faci mai târziu.”⁶¹⁸

Introducere

Disciplina personală nu este atât de ușoară pe cât ne-am dori să fie! Într-o zi, soția mea, Becky, a pedepsit-o pe una dintre fiicele noastre, Carrie, pentru că s-a supărat pe sora ei. Carrie avea doar trei sau patru ani la acea vreme. „Trebuie neapărat să-I ceri Domnului să te ajute să dobândești stăpânire de sine”, a spus Becky. Carrie a dispărut în camera ei și a reapărut câteva minute mai târziu cu un zâmbet mare pe față! „De ce zâmbești, scumpo? De ce ești atât de fericită?”, a întrebat-o mămica ei. „Pentru că m-am rugat pentru autocontrol!”, a spus ea. La fel ca mulți creștini, Carrie credea că stăpânirea de sine era

⁶¹⁸ Amy Carmichael, *Candles in the Dark*. (Fort Washington, PA: CLC Publications, 2012), 16

ceva ce Dumnezeu îi va da instantaneu, dar, ca tată al lui Carrie, am observat ulterior că nu o avea!

► Observați o tendință în cadrul bisericii de a căuta o maturitate imediată în domenii care vor necesita probabil ani de disciplină personală?

Creștinii disciplinați sunt cei mai bucuroși

Există ideea că oamenii disciplinați sunt serioși și lipsiți de bucurie. Depinde cum privim lucrurile. Atunci când sportivii olimpici își practică sportul, cu siguranță îndură partea lor de durere, dar o fac pentru bucuria competiției și pentru șansa de a purta o medalie de aur. Atunci când un fermier cultivă pământul și plantează semințele, el suportă partea sa de durere, dar o face pentru bucuria recoltei: „Cel ce umblă plângând când aruncă sămânța se întoarce cu veselie când își strânge snopii.”⁶¹⁹ Iar atunci când creștinii se disciplinează spiritual și personal, o fac pentru că acest lucru duce la o viață care înflorește în Dumnezeu. Niciodată nu ar trebui să compătimim un bărbat sau o femeie disciplinat(ă). Prin harul lui Dumnezeu, ei profită la maximum de viață.

Domenii critice ale disciplinei personale: stăpânirea apetitului nostru

Fără îndoială, pofta de mâncare este una dintre cele mai dificile discipline personale, mai ales atunci când vine vorba de mâncare. Hrana este oferită de Dumnezeu nu doar pentru a susține viața, ci și pentru plăcerea noastră personală, însă nu a fost niciodată menită să Îi ia locul. Nu a fost niciodată menită să ofere confortul și satisfacția supremă. Nu contează cu adevărat dacă trăiești într-o țară săracă sau într-una mai prosperă, antrenarea apetitului este vitală pentru progresul spiritual.

În Occident, unii creștini au standardizat un spirit de lăcomie și de auto-indulgență. Continuăm să cumpărăm perechi noi de pantofi chiar dacă avem o duzină de perechi în dulap! Trăim peste posibilitățile noastre și ne îndatorăm. Alegem restaurante unde o anumită sumă de bani este suficientă pentru a mânca fără restricții și astfel mulți mănâncă prea mult, dar Scriptura spune clar că oricine concurează pentru premiu este cumpătat în **toate** lucrurile.⁶²⁰

De ce stăpânirea apetitului nostru este vitală pentru formarea spirituală?

(1) Poftele noastre determină direcția vieții noastre: „Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.”⁶²¹

Isus ne spune că noi căutăm întotdeauna lucrurile după care tânjim - fie că este vorba de poftele stomacului nostru, de dorința pasională după sex, posesiuni sau putere, sau de dorința inimii noastre după Dumnezeu. Inimile noastre sunt formate de lucrurile pe care

⁶¹⁹ Psalmul 126:6

⁶²⁰ 1 Corinteni 9:25

⁶²¹ Matei 6:21

alegem să le prețuim. Dacă sunteți un bărbat sau o femeie care are tendința de a face excese, trebuie să știți că acest lucru vă împiedică progresul spiritual.

Proverbele spun: „Pune-ți un cuțit în gât, dacă ești prea lacom.”⁶²² John Wesley a parafrazat acest verset: „Stăpânește-ți pofta de mâncare, ca și cum un om ar sta cu un cuțit la gâtul tău”!⁶²³ Acesta este același tip de stăpânire de sine radicală pe care Isus a avut-o în vedere cu privire la ispitele sexuale.⁶²⁴ Lăcomia nu este doar o problemă alimentară. Prin definiție, lăcomia înseamnă pur și simplu a consuma mai mult decât este necesar și, prin urmare, este o atitudine care poate fi aplicată oricărui apetit, fie că este vorba de mâncare, bani, bunuri sau putere.

(2) Suprasaturarea de orice lucru bun va diminua satisfacția noastră de ceea ce este incomparabil mai bun: „Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați!”⁶²⁵

Preocuparea pentru poftele naturale va lăsa mai puțin loc în mintea noastră pentru lucrurile veșnice. După cum spune John Piper: „Dacă nu simțim o dorință puternică pentru manifestarea slavei lui Dumnezeu... este pentru că ronțaim prea mult timp la masa lumii. Sufletul nostru este îndopat cu lucruri mărunte și nu mai este loc pentru lucrurile mărețe.”⁶²⁶

Când eram copil, momentul meu preferat al zilei era ora cinei! De fapt, încă este! Așteptarea unor mese delicioase, gătite în casă, precum și părtășia și râsetele soției și ale copiilor mei în jurul mesei sunt unele dintre cele mai mari bucurii ale vieții. Dar au fost momente, mai ales în tinerețe, când gustările mele nerăbdătoare înainte de cină mi-au stricat cea mai curată plăcere a acesteia. Mâncam, dar nu cu aceeași profundă satisfacție. Există o lecție aici: nerăbdarea ne răpește sentimentul de anticipare care face ca mâncarea să fie mai plăcută pentru noi. În același mod, suprasaturarea - prea mult dintr-un lucru bun - le răpește creștinilor sentimentul de satisfacție spirituală.

(3) Dacă pofta după mâncare este prea puternică, ea ne va bloca viziunea spirituală.

În Ioan 4, în timp ce ucenicii mergeau în Samaria pentru a cumpăra de mâncare, Isus a condus un suflet însetat spre mântuire. Când ucenicii s-au întors, L-au îndemnat pe Isus să mănânce, dar El le-a spus: „Eu am de mâncat o mâncare pe care voi n-o cunoașteți... Mâncarea Mea este să fac voia Celui ce M-a trimis și să împlinesc lucrarea Lui.”⁶²⁷ Isus avea nevoie de hrană pentru a trăi, la fel ca și ucenicii, dar îi instruia pe ucenicii Săi să nu lase poftele să îi orbească față de lucrarea Duhului Sfânt din jurul lor. El i-a învățat că a face ceea ce Îl mulțumește pe Tatăl este mult mai satisfăcător decât cel mai bun prânz.

⁶²² Proverbe 23:2

⁶²³ John Wesley's notes on Proverbs 23:2

⁶²⁴ Matei 5:28-30

⁶²⁵ Matei 5:6

⁶²⁶ Cartea lui John Piper, *A Hunger for God (O foame după Dumnezeu)*, (Wheaton: Crossway, 2013) este o resursă excelentă.

⁶²⁷ Ioan 4:32-34

Nimic nu ar trebui să ne domine mintea în afară de lucrurile lui Dumnezeu. În contextul mâncării și al dorinței sexuale, deși acest lucru este aplicabil tuturor poftelor, Pavel a spus: „Toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos; toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nimic nu trebuie să pună stăpânire pe mine.”⁶²⁸

În Scripturi se spune că păcatele mortale ale lăcomiei și beției curg din același izvor: satisfacerea dorinței de sațietate.

► Vedeți Deuteronom 21:20 și Proverbe 23:21. Cât de serios credeți că tratează majoritatea oamenilor păcatul lăcomiei?

Sfaturi practice pentru controlul dorințelor

1. Sluștește-i mai întâi pe alții! Aceasta este o modalitate excelentă de a lupta cu dorința de a-ți satisface propriile dorințe.
2. Disciplinează-te să fii moderat în toate lucrurile. Evită situațiile, oamenii sau locurile care te ispitesc să îți satisfaci poftele în exces.
3. Disciplinează-te să fii un administrator credincios al sănătății și a resurselor tale. Practică postul așa cum este predat în lecțiile despre disciplinele spirituale. Foamea după Dumnezeu - postul - este una dintre cele mai bune discipline pentru a stinge flacăra apetitului.
4. Motivația ta pentru cumpătare și moderație să fie plăcerea de Dumnezeu! Nu uita că disciplina personală nu trebuie să fie niciodată un scop în sine, ci un mijloc pentru a te bucura mai mult de lucrurile veșnice.

Domenii critice ale disciplinei personale: controlul manifestărilor de caracter

„Cel încet la mânie prețuiește mai mult decât un viteaz și cine este stăpân pe sine prețuiește mai mult decât cine cucerește cetăți.”⁶²⁹

Omul care nu este stăpân pe sine este ca o cetate surpată și fără ziduri.⁶³⁰

Cei care studiază comportamentul uman ne-au învățat că fiecare persoană este o combinație unică de personalitate și temperament. Trăsăturile de personalitate sunt uneori definite după cum urmează:⁶³¹

Extrovertiți și introvertiți

- Extrovertiților le place să fie în preajma oamenilor, dar au tendința de a se plasa în centrul atenției.

⁶²⁸ 1 Corinteni 6:12-13

⁶²⁹ Proverbe 16:32

⁶³⁰ Proverbe 25:28

⁶³¹ M. Robert Mulholland Jr., *Invitation to a Journey* (Downers Grove: InterVarsity Press, 1993), 50-56

- Introvertiții sunt mai reflexivi și se bucură de solitudine, dar au tendința de a se retrage din părtășia atât de necesară.

Senzoriali și intuitivi

- Senzorialii iubesc detaliile și modalitățile sistematice de a face lucrurile, dar le este greu să fie flexibili.
- Persoanele intuitive rezolvă problemele urgent și nu le plac acțiunile repetitive, dar au dificultăți cu răbdarea și consecvența.

Gânditori și simțitori

- Persoanele care gândesc sunt analitice, logice și rezonabile, dar se luptă cu sensibilitatea față de ceilalți.
- Persoanele care simt sunt sensibile la ceea ce simt ceilalți, dar au tendința de a le face pe plac oamenilor.

Predispuși la judecată și percepție

- Persoanelor care judecă le place ordinea și controlul, dar se luptă cu nerăbdarea și furia.
- Persoanele care au percepție sunt relaxate și degajate, dar se luptă cu amânarea.

Fiecare persoană trebuie să-și aducă personalitatea și temperamentul sub controlul Duhului Sfânt. În absența roadei stăpânirii de sine, slăbiciunile noastre ne vor domina viața și ne vor distruge potențialul nostru unic de a-L glorifica pe Dumnezeu.

Sfaturi practice pentru dobândirea autodisciplinei în domeniul temperamentului

1. Studiază viața lui Isus și aliniaza-ți comportamentul la al Lui, prin Duhul Sfânt. Cu cât devenim mai mult asemenea Lui, cu atât personalitatea și temperamentul nostru vor fi mai sfințite.
 2. Nu găsi scuze pentru a-i jigni pe frații și surorile tale în Cristos. Fii umil. Nu te descuraja din cauza eșecului, ci continuă să cauți harul.
 3. Fii recunoscător pentru persoana pe care Dumnezeu te-a creat să fii și mulțumește pentru personalitatea și temperamentul celorlalți.
- Rugați membrii grupului dumneavoastră să numească câteva dintre punctele forte și punctele slabe ale personalității și temperamentului personajelor biblice. Ce trăsături ale temperamentului și ale personalității lor credeți că trebuiau să fie sfințite și ce trăsături nu ar fi posibil de sfințit niciodată?

Domenii critice ale disciplinei personale: administrarea timpului

„Dacă vezi un om iscusit în lucrul lui, acela poate sta lângă împărați, nu lângă oamenii de rând.”⁶³²

„Cum se învârtește ușa pe țâțânile ei, așa se învârtește leneșul în patul lui.”⁶³³

Disciplina timpului: aspiră spre excelență în fiecare moment

Disciplina în materie de timp nu înseamnă să muncim din greu în fiecare clipă, ci să învățăm să umplem fiecare clipă cu binele suprem: „Și mă rog... ca să deosebiți lucrurile alese.”⁶³⁴ Dacă cel mai bun lucru pe care îl poți face la un moment dat este pur și simplu să dormi, atunci dormi. Nu naviga fără rost pe internet. Dacă cel mai bun lucru este să stai în meditație sau rugăciune, atunci fă asta, decât să faci ceva ne semnificativ. Dacă cel mai bun lucru la un moment dat este închinarea sau studiul, sau cititul, sau exersarea chitarei, sau scrisul, sau spălatul hainelor, sau învățarea unei a doua limbi străine, sau predicarea Evangheliei, atunci disciplinează-te să faci acel lucru în cel mai bun mod. Dacă cel mai bun lucru pe care îl poți face este să ai grijă cu tandrețe de copilul tău bolnav, să gătești o masă, să asiguri un venit pentru familia ta, să construiești o casă, să conversezi cu un prieten sau un coleg, sau să te bucuri de frumusețile lumii lui Dumnezeu... oricare ar fi cel mai bun lucru la un moment dat, antrenează-te să îl faci, mai degrabă decât altceva.

Și ar trebui să adăugăm la aceasta că a răscumpăra timpul înseamnă că tot ce găsește mâna noastră să facă, o facem cu toată puterea noastră, în numele Domnului Isus, cu mulțumire și pentru slava Lui. Dacă ne antrenăm să facem acest lucru, ne vom petrece în plinătate scurtele noastre zile pe pământ.

- 1. Cu toată puterea noastră** — „Tot ce găsește mâna ta să facă, fă cu toată puterea ta.”⁶³⁵
- 2. În Numele Domnului Isus și cu mulțumire** — „Și orice faceți, cu cuvântul sau cu fapta, să faceți totul în Numele Domnului Isus și mulțumiți, prin El, lui Dumnezeu Tatăl.”⁶³⁶
- 3. Pentru gloria lui Dumnezeu** — „Deci, fie că mâncați, fie că beți, fie că faceți altceva, să faceți totul pentru slava lui Dumnezeu.”⁶³⁷

Acesta este un standard foarte înalt pe care foarte puțini îl ating, sunt sigur. Dar acesta este genul de disciplină spre care ar trebui să ne îndreptăm.

⁶³² Proverbe 22:29

⁶³³ Proverbe 26:14

⁶³⁴ Filipeni 1:9-10

⁶³⁵ Ecclziastul 9:10a

⁶³⁶ Coloseni 3:17

⁶³⁷ 1 Corinteni 10:31

Disciplina timpului: Fă ceea ce Dumnezeu te-a chemat și te-a echipat în mod unic să faci

Isus a făcut doar acele lucruri pe care Tatăl Său L-a chemat în mod unic să le facă⁶³⁸. El a mers acolo unde Tatăl I-a cerut să meargă și a spus ceea ce Tatăl I-a cerut să spună. El este modelul nostru în gestionarea timpului.

Prea mulți „Davizi” își pierd timpul încercând să poarte armura lui Saul⁶³⁹ sau forțându-se să copieze ceea ce au făcut oamenii de succes. Am făcut-o și eu. Îmi amintesc foarte bine momentul în care, la începutul activității mele pastorale, am participat la un seminar în care un pastor de succes ne-a provocat să mergem din casă în casă și să invităm oamenii la biserică. Se părea că acesta era secretul succesului său, așa că am simțit că ar trebui să fac și eu acest lucru (chiar dacă în America majoritatea oamenilor sunt foarte neprietenoși cu străinii care le bat la ușă). M-am forțat să ies, îngrozit, pe ușă într-o sâmbătă dimineața. „Poate că asta înseamnă să-mi iau crucea și să-L urmez pe Isus”, m-am gândit eu. M-am dus într-un cartier din apropiere și am sperat că nu va fi nimeni acasă. M-am plimbat în sus și în jos pe stradă încercând să-mi fac curaj, dar, după aproximativ o oră, m-am întors acasă total înfrânt fără să întâlnesc măcar o persoană! Mi-a luat ceva timp în slujire să învăț că, deși ascultarea de Isus ne scoate adesea din zona noastră de confort, rareori, sau niciodată, nu ne va scoate din zona darurilor noastre.

Nu te lăsa presat să faci lucruri bune care nu sunt potrivite pentru tine, lucruri pentru care nu ești chemat sau calificat să le faci. Gândește-te la primii apostoli din Fapte 6, care au refuzat să fie distrași de slujba bună de a servi la mese, pentru că trebuiau să rămână concentrați pe chemarea lui Isus la rugăciune și pe slujirea Cuvântului lui Dumnezeu: „Dar noi vom stăruii necurmat în rugăciune și în propovăduirea Cuvântului.”⁶⁴⁰

► Roagă pe cineva din grupul tău să împărtășească un moment în care s-a simțit presat să copieze darul spiritual al altcuiva. Care a fost rezultatul?

Disciplina timpului: capacitatea de a munci sârguincios chiar și atunci când nu trăiești emoții tari

Generația modernă este în căutare de senzații tari, dar cei care fac cel mai mult bine în lume continuă să facă ceea ce trebuie chiar și atunci când nu simt asemenea emoții. Indiferent de ceea ce faci, în cele din urmă, entuziasmul inițial se va transforma în rutină: nu mai suntem purtați de dorință sau motivați de aceasta, iar aici intervine disciplina. Cu ceva timp în urmă am îndurat un sezon de plictiseală intensă! Slujirile care altădată mă entuziasmau mi se păreau acum îngrozitor de grele. Provocarea pur și simplu nu mai era acolo așa cum fusese odată. Gustul pentru viață devenise amar. Cred că toți s-au confruntat cândva cu o asemenea stare. Viața creștină necesită adesea fermitate și rezistență!

⁶³⁸ Ioan 8:29

⁶³⁹ 1 Samuel 17:38-39

⁶⁴⁰ Fapte 6:1-4

În mijlocul plictiselii mele, am dat peste acest gând potrivit de la Oswald Chambers despre umblare:

„Cuvântul „umblare” este folosit în Biblie pentru a exprima caracterul unei persoane.... Atunci când suntem într-o stare nesănătoasă, fie fizic, fie emoțional, căutăm mereu senzații tari în viață.”⁶⁴¹

Viața creștină este mai mult despre umblarea cu Dumnezeu decât despre orice altceva.

- „Zic dar: umblați cârmuiți de Duhul.”⁶⁴²
- „Trăiți în dragoste.”⁶⁴³
- „Dar, dacă umblăm în lumină...”⁶⁴⁴

Umblarea vorbește mult mai mult despre consecvența răbdătoare decât alergarea. Ceea ce Îl place lui Dumnezeu este o viață de consecvență, credincioșie și hotărâre disciplinată, chiar și atunci când nu prea există nimic care să inspire. Umblarea este dificilă. Umblarea necesită răbdare și perseverență. „Și anume va da viața veșnică celor ce, prin **stăruința în bine**, caută slava, cinstea și nemurirea.”⁶⁴⁵ Umblarea în lumină formează caracterul. Umblarea ne face ucenici mai buni și va îndeplini un anumit scop al lui Dumnezeu în viața noastră spirituală. Această disciplină ne face mai mulțumiți.

Împărăția avansează prin cei care muncesc, nu prin cei care caută senzații tari. William Carey, marele misionar din India, ale cărui traduceri ale Scripturii au fost folosite pentru a aduce milioane de oameni în Împărăția lui Dumnezeu, a spus că secretul succesului său a fost faptul că a învățat să muncească din greu: „Pot fi foarte perseverent în orice lucrare care este importantă pentru mine. Îi datorez totul acestui lucru.”

Doamna Charles E. Cowman, misionară și scriitoare devoțională, a menționat în cartea sa „Izvoare în deșert” (*Streams in the Desert*): „**Gloria de mâine este înrădăcinată în truda de astăzi**. Mulți vor gloria fără cruce, strălucirea fără ardere, dar răstignirea precede încoronarea.”⁶⁴⁶

Cei care învață să muncească din greu și conștiincios astăzi sunt cei care se vor bucura mâine de tot ce are Dumnezeu mai bun de oferit. Cei care muncesc din greu vor fi fericiții culegători: „Cel ce umblă plângând când aruncă sămânța se întoarce cu veselie când își strânge snopii.”⁶⁴⁷ Învață disciplina de a te concentra chiar acum asupra îndatoririlor tale prezente, mai degrabă decât să visezi cu ochii deschiși la viitor sau să râvnești la ceea ce nu poți avea, și vei fi un creștin mai fericit.

⁶⁴¹ Oswald Chambers, *My Utmost for His Highest* (July 20 entry).

⁶⁴² Galateni 5:16

⁶⁴³ Efeseni 5:2

⁶⁴⁴ 1 Ioan 1:7

⁶⁴⁵ Romani 2:7, evidențiere adăugată.

⁶⁴⁶ Mrs. Charles E. Cowman, *Streams in the Desert* (April 26 entry). Extras din

<https://annointing.files.wordpress.com/2013/01/devotional-streams-in-the-desert.pdf> on January 16, 2021.

⁶⁴⁷ Psalmul 126:6

Sfaturi practice pentru autodisciplină în domeniul timpului

(1) Sacrificați ceea ce este bun pentru ceea ce este excelent.

Binele este dușmanul excelenței. Cereți-I Domnului să vă deschidă ochii la activitățile care nu sunt cele mai bune pentru voi, activități care nu sunt productive din punct de vedere personal sau spiritual. Cereți-I să vă dea dorință să renunțați la lucrurile bune de dragul celor mai bune. Deschideți-vă inima la gândul că prea mult timp dedicat sportului sau televiziunii și filmelor, sau știrilor, sau cumpărăturilor ar putea să vă priveze de activități care duc la o bucurie mai mare: desăvârșirea darului tău, părtășia cu Domnul, „hrănirea” căsniciei tale, bucuria copiilor tăi, slujirea creștină sau exercițiile fizice.

(2) Alcătuieste cu rugăciune planuri și obiective.

Una dintre cele mai mari slăbiciuni ale multor creștini și creștine, atât tineri cât și bătrâni, este că rătăcesc fără țintă în viața de zi cu zi, fără scopuri clare. Stabilirea cu rugăciune a obiectivelor poate fi un exercițiu foarte spiritual - unul care ne menține concentrați.

După terminarea liceului, fiul meu cel mare, Timothy, a decis să își ia un an liber înainte de a merge la facultate. Soția mea și cu mine am spus că suntem de acord cu această decizie atâta timp cât el avea niște obiective specifice spre care să se orienteze. El a acceptat provocarea și, ca o modalitate de a-l ajuta să-și formeze obiective sănătoase, am creat acest plan simplu de creștere.

Plan de creștere intenționată	
Cinci domenii critice în care trebuie să fiu intenționat:	Prin harul lui Dumnezeu, eu voi... (Scrieți-vă angajamentele)
Dezvoltare spirituală <ul style="list-style-type: none">• Trebuie să-mi cultiv o viață de rugăciune.• Trebuie să citesc cărți care să mă instruiască și să mă provoace.	
Răspundere morală <ul style="list-style-type: none">• Trebuie să gădesc un partener față de care să fiu responsabil sau un mentor.• Trebuie să fiu dispus să dau oricând acces la informațiile de care mă interesez și resursele media pe care le accesez, folosind tehnologia modernă.• Trebuie să stabilesc limite pentru a-mi proteja și a încuraja puritatea morală.	

<p>Disciplină personală</p> <ul style="list-style-type: none"> • Trebuie să-mi disciplinez viața gândurilor. • Trebuie să-mi disciplinez timpul. • Trebuie să-mi disciplinez poftele. • Trebuie să-mi stabilesc convingeri. • Trebuie să-mi disciplinez obiceiurile de somn și de veghe. 	
<p>Muncă</p> <ul style="list-style-type: none"> • Trebuie să iau inițiativa de a ajuta acasă. • Trebuie să fiu un lider-slujitor la locul de muncă. • Trebuie să urmăresc excelența în tot ceea ce mâna mea găsește să facă. 	
<p>Administrare financiară</p> <ul style="list-style-type: none"> • Trebuie să dăruiesc (începând cu zeciuiala). • Trebuie să economisesc. • Trebuie să-mi plătesc facturile la timp. 	

Sincer, cei mai plini de Duhul Sfânt bărbați și femei pe care îi cunosc își duc viața într-un mod ordonat. Una dintre slujbele importante ale Duhului Sfânt în viețile noastre este aceea de a aduce ordine în haosul nostru. În măsura în care cooperăm cu Duhul Sfânt, în acea măsură gândurile, cuvintele, comportamentul și anturajul nostru vor fi ordonate.

Disciplina nu înseamnă ca fiecare minut sau oră să fie planificate, ci să ai o focusare și o direcție clară în viață. În perioadele și sezoanele în care lucrurile nu sunt atât de clare, trebuie să așteptăm cu nădejde îndrumarea Domnului.

(3) Fă cu promptitudine următorul lucru care trebuie făcut.

„Am trecut pe lângă ogorul unui leneș și pe lângă via unui om fără minte. Și era numai spini... M-am uitat bine și cu luare aminte și am tras învățătură din ce am văzut. „Să mai dorm puțin, să mai ațipesc puțin, să mai încrucșez mâinile puțin, ca să mă odihnesc...” Și sărăcia vine peste tine pe neașteptate, ca un hoț, și lipsa, ca un om înarmat.⁶⁴⁸

⁶⁴⁸ Proverbe 24:30-34

În primii noștri ani de slujire, Becky și cu mine ascultam cât mai des posibil emisiunea radio a lui Elizabeth Elliot, *Gateway to Joy* (Poarta către bucurie). Dintre toate poveștile misionare pe care le-a spus și toată înțelepciunea pe care a prezentat-o, nimic nu ne-a ajutat mai mult decât sfatul ei repetat de multe ori: „Fă următorul lucru. Continuă să faci ceea ce trebuie”. Ceea ce voia ea să spună prin aceasta era că, în loc să ne gândim la situația noastră plictisitoare sau nedorită, ar trebui să ne concentrăm mintea și efortul asupra următoarei teme - mai ales dacă acea temă pare mică și ne semnificativă. Dacă hainele trebuie spălate, dacă este o carte pe care ar trebui să o citim sau o scrisoare pe care ar trebui să o scriem, dacă finanțele noastre trebuie organizate, dacă ar trebui să studiem pentru pregătirea unui mesaj, dacă grădina trebuie plivită, dacă este cineva pe care ar trebui să-l sfătuim, dacă copiii noștri sau soțul/soția noastră au nevoie de dragostea, afecțiunea și atenția noastră sau dacă un bec trebuie schimbat, dacă este ceva ce putem întreprinde pentru a face viața cuiva mai plăcută, atunci ar trebui să facem acel lucru.

Trebuie să ne dezvoltăm disciplina de a face ceea ce trebuie făcut, cu promptitudine, mai ales atunci când nu suntem entuziasmați să facem acest lucru. Trebuie să învățăm să facem mai întâi lucrurile și sarcinile dificile.

(4) Amintește-ți că statornicia dovedită și manifestată în timp duce la bucurie.

Pentru orice lucru există un anotimp,⁶⁴⁹ inclusiv anotimpurile de plăcere. Plăcerile programate de Dumnezeu și acordate de Dumnezeu sunt întotdeauna mai satisfăcătoare și mai pline de împlinire și de răsplată decât cele pe care le-am căutat noi înșine.

Eram un pastor tânăr de 26 de ani, în al treilea an de slujire, iar diavolul aproape că mă convinsese că nu voi realiza niciodată nimic pentru Dumnezeu. Eram disperat. Eram confuz. Mă simțeam prins în capcană. Timp de luni de zile, purtam o asemenea povară pe umerii mei încât, sincer, uneori chiar îmi doream să mor. Într-o zi, Duhul Sfânt mi-a dat harul de a privi spre cer și de a spune: „Tată, nu știu ce ne-ai pregătit pentru mine și Becky. Nu știu dacă vrei să rămânem în slujirea pastorală sau dacă într-o zi ne vei deschide o ușă spre o slujire transculturală. Dar, Tată, mă consacru din nou Ție și voinței Tale perfecte, oricare ar fi și oriunde ar fi ea.” De asemenea, I-am promis Domnului în acea zi că, indiferent cât de tentant ar fi fost, nu voi încerca niciodată să deschid o ușă pe cont propriu, ci mă voi încrede în puterea Sa de a alinia inimile oamenilor la voința Sa. Dumnezeu a ascultat această rugăciune de consacrare înnoită și chiar a doua zi a chemat familia noastră, cu o certitudine de netăgăduit, în slujirea misionară. Am știut că pentru acesta ne pregătise Dumnezeu.

⁶⁴⁹ Eclesiastul 3:1

Domenii critice ale disciplinei personale: limitele și convingerile noastre personale

„Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate sunt de folos. Toate lucrurile sunt îngăduite, dar nu toate zidesc.”⁶⁵⁰

Unul dintre semnele maturității este acela că nu ne mai întrebăm: „Ce permite legea?” sau „Cum aş putea evita consecințele?”, ci începem să ne întrebăm: „Îmi este de folos?” și „Mă va aduce asta mai aproape de Dumnezeu sau mă va face un mai bun urmaș al lui Cristos?”. Una dintre cele mai importante discipline este formarea unor limite și convingeri personale în viața noastră - limite și convingeri legate de puritatea personală, prieteni, îmbrăcăminte, muzică, divertisment, Ziua Domnului și altele.

Aspecte de reținut despre convingerile și limitele personale

(1) Convingerile și limitele personale nu sunt neapărat aceleași pentru toată lumea. S-ar putea să nu putem găsi un verset specific pentru ele în Biblie, ci doar un principiu. Așadar, nu trebuie să le pretindem niciodată de la alții sau să ne folosim convingerile noastre pentru a-i judeca pe ceilalți.

(2) Limitele și convingerile personale se bazează pe principii biblice, dar aplicarea lor specifică este unică pentru tine. Pe măsură ce Domnul te face conștient de slăbiciunile tale, îți dezvolți limite și convingeri personale care te vor ajuta să-ți păstrezi pasiunea pentru Dumnezeu.

(3) Limitele și convingeri personale trebuie să fie formate din dragoste pentru ceilalți.⁶⁵¹ Există o mulțime de momente în umblarea noastră creștină în care ne vom limita libertățile de dragul iubirii. Creștinii maturi sunt dispuși să renunțe la drepturile lor în acest fel.

(4) Limitele și convingerile personale trebuie să fie motivate de bucurie. Dacă urmezi orbește tradiția bisericii sau convingerile unor oameni buni atunci când aceste convingeri nu găsesc răsunet în inima ta, acestea te vor duce doar la robie. George Mueller are un cuvânt foarte bun de spus în acest context:

„Am remarcat adesea efectele dăunătoare ale faptului de a face lucruri pentru că alții le-au făcut sau pentru că așa era obiceiul, sau pentru că cineva ne-a convins să facem acte de abnegație exterioară sau să renunțăm la anumite lucruri în timp ce inima nu ne era de acord cu aceasta, de aceea **actul exterior NU era rezultatul lucrării puternice din interior a Duhului Sfânt și al intrării fericite în părtășia noastră cu Tatăl și cu Fiul.**

Tot ceea ce este o simplă formă, un simplu obicei... trebuie evitat și exclus cu fermitate. Lucrurile nu trebuie să rezulte din exterior, ci din interior. Stilul hainelor pe care le port, tipul de casă în care locuiesc, calitatea mobilierului pe care îl folosesc - toate aceste

⁶⁵⁰ 1 Corinteni 10:23

⁶⁵¹ Romani 14:13-19

lucruri nu trebuie să fie rezultatul a ceea ce fac ceilalți sau pentru că așa este acceptat de frații pe care îi asociez cu o viață de simplitate, moderație, sacrificiu de sine. Dezicerea de anumite lucruri, renunțarea la sine sau moartea față de lume trebuie să fie rezultatul bucuriei pe care o avem în Dumnezeu, a faptului că știm că suntem copii ai lui Dumnezeu, pentru că am intrat în drepturile de moștenitori ai unui viitor prețios.⁶⁵²

Asigură-te că convingerile tale izvorăsc din libertate, și nu din aservirea la reguli și tradiții făcute de om.⁶⁵³

Sfaturi practice pentru disciplinarea limitelor și convingerilor personale

1. Cunoașteți-vă punctele slabe și tendințele.
2. Cereți sfatul altor creștini credincioși.
3. Nu vă formați limite și convingeri în grabă sau fără să vă gândiți.
4. Nu faceți jurăminte prostești pe care nu le puteți respecta.
5. Fiți motivați de iubire.
6. Realizați că unele convingeri se vor schimba în timp, pe măsură ce vă dezvoltați în putere și maturitate spirituală. Numai Cuvântul lui Dumnezeu este veșnic!

Prorocul Daniel este un exemplu frumos de om care, în primele zile ale captivității babiloniene, a stabilit câteva obiceiuri personale: „Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeu lui, **cum făcea și mai înainte.**”⁶⁵⁴

Ferestre deschise spre Ierusalim? Să îngenunchezi de trei ori pe zi? Aceste obiceiuri nu erau poruncite în Scripturi, dar Daniel le stabilise pentru că voia să-și păstreze afecțiunea pentru Dumnezeu, pentru poporul lui Dumnezeu și pentru cetatea lui Dumnezeu. Daniel a trecut dincolo de lege la iubire. Acesta este motivul pentru care Dumnezeu l-a folosit cu atâta putere.

Concluzii

Pentru a fi formați după chipul lui Cristos, trebuie să ne concentrăm asupra disciplinei personale. Trebuie să ne facem mințile și trupurile noastre să devină servitorii noștri. L-am auzit pe unul dintre copiii mei exprimându-se într-o zi (când le dădusem o muncă neplăcută de făcut): „Mi-aș dori să am un servitor!”. I-am spus că, dacă se vor face pe ei înșiși servitorii lor, vor avea întotdeauna un servitor!

⁶⁵² Nu știu de unde am luat-o inițial, dar poate fi găsită pe următoarea pagină web:

<https://goodnessofgodministries.wordpress.com/2010/07/09/the-wise-sayings-of-george-mueller/> September 12, 2020.

⁶⁵³ Galateni 5:1

⁶⁵⁴ Daniel 6:10, evidențiere adăugată.

► Care dintre disciplinele personale discutate în ultimele două lecții vi s-au părut cele mai utile? De ce? Luați-vă cinci minute pentru a reflecta la unele dintre schimbările pe care trebuie să le faceți. Împărtășiți unul sau două lucruri cu grupul dumneavoastră, dacă doriți.

Lecția 12. Sarcini de lucru

- (1) Fă testul bazat pe materialul din această lecție.
- (2) Petrece cel puțin treizeci de minute în această săptămână pentru a revedea această lecție, inclusiv referințele din Scriptură, cerând ajutorul Duhului Sfânt pentru a obține o perspectivă.
- (3) Notează în jurnalul tău orice schimbări specifice care ar trebui făcute în viața ta, pe măsură ce Domnul ți le descoperă.
- (4) Meditează la cel puțin un psalm în timpul devoțional zilnic și notează în jurnalul tău ce spune psalmistul despre natura și caracterul lui Dumnezeu.
- (5) Înregistrează în jurnalul tău o rugăciune personală pentru transformare și creștere spirituală, bazată pe această lecție.

Lecția 12. Test

- (1) Care sunt cele șase discipline personale despre care am învățat în lecțiile 11 și 12?
- (2) Enumerați trei motive pentru care stăpânirea apetitului este vitală pentru formarea spirituală.
- (3) Ce spune Proverbe 16:32 despre persoana care este înceată la mânie?
- (4) Ce a spus omul de stat misionar William Carey că a fost secretul succesului său?
- (5) Împărtășiți în propriile cuvinte sfatul bun al lui George Mueller cu privire la convingerile personale.

LECȚIA 13

Format prin suferință

Leția 12. Recapitulare

Notă pentru profesor: Revedeți punctele principale ale Lecției 12. Rugați doritorii să-și împărtășească rugăciunile personale din Lecția 12.

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să cunoască pasaje-cheie din Scriptură despre suferință.
- (2) Să cunoască scopul principal al lui Dumnezeu pentru care permite suferința.
- (3) Să înțeleagă beneficiile suferinței.
- (4) Să fie capabil să articuleze unele dintre erorile-cheie ale teologiei prosperității.

Crâmpeie din viață

Weisheng

Weisheng⁶⁵⁵ este un prieten de-al meu pe care Dumnezeu îl folosește pentru a duce Evanghelia studenților din contexte predominant budiste. Deși munca lui este dificilă și periculoasă, Domnul îi dăruiește suflete. Dar Weisheng suferă sezoane de depresie severă. Într-una dintre vizitele mele la el, îmi spunea: „Uneori mintea mea devine atât de întunecată, încât trebuie să petrec câteva zile singur cu Domnul”, spunea el. „Îi cer soției mele să-mi aducă doar mâncare simplă, iar în camera mea, singur, citesc Scriptura și mă rog până când întunericul dispăre. Deși aceste anotimpuri sunt atât de dificile, nu le-aș schimba pentru nimic în lume, pentru că, **anume în timpul acestor anotimpuri, Isus a devenit atât de prețios pentru mine!**”

Un cuplu creștin

Un tânăr cuplu de creștini pe care îl cunosc se roagă de mai mulți ani cu ardoare pentru un copil, dar Dumnezeu încă nu a răspuns cererii lor. Inima lor este frântă. Cu toate acestea, oamenii din jurul lor observă că, prin durerea lor, Domnul le aprofundează viața spirituală.

Jesse

Când fiul nostru, Jesse, a fost orbit din cauza cancerului în 2001, a devenit un băiețel foarte amărât, până când, într-un moment dat, Isus i-a vindecat cu putere inima.⁶⁵⁶ Prin această

⁶⁵⁵ Nu este prenumele lui real.

⁶⁵⁶ Această relatare se găsește în Becky & Tim Keep, *Eyes to See: Glimpses of God in the Dark*, (Shoals: Whispering Pines Publishing, 2013).

experiență, Becky și cu mine am învățat că cea mai mare vindecare dintre toate nu este vindecarea trupului, ci vindecarea inimii.

Charles Spurgeon

Charles Spurgeon, cunoscut în Anglia drept „prințul predicatorilor”, suferea adesea de depresie. El spunea odată: **„Am învățat să sărut valul care mă aruncă împotriva Stâncii veacurilor.”**

Aceste momente ilustrează puterea suferinței de a ne apropia de Cristos și de a ne modela după chipul și asemănarea Lui.

► Poate că există cineva din grupul tău care ar dori să împărtășească modul în care suferința a ajutat la cultivarea vieții lui Cristos în el.

Ideea-cheie

Transformarea după chipul lui Cristos necesită suferință. Pentru a obține cel mai mare beneficiu din suferință, trebuie să dezvoltăm o înțelegere biblică a acesteia.

Introducere

Suferința este o realitate pentru toți creștinii. Petru a scris aceste cuvinte pentru creștinii care suferă: „Așa că cei ce **suferă după voia lui Dumnezeu** să-și încredințeze sufletele credinciosului Ziditor și să facă ce este bine.”⁶⁵⁷

În calitate de credincioși, privim lumea prin două lentile. Prin prima lentilă, **vedem lumea așa cum ar trebui să fie și cum va fi într-o bună zi**, datorită triumfului glorios al lui Cristos. Prin credință, vedem o lume fără conflicte, degradare, durere sau moarte - o lume complet răscumpărată și restaurată, o lume eliberată de degradare și făcută complet nouă, o lume a dragostei, a frumuseții, a dreptății și a păcii perfecte.

„Eu socotesc că suferințele din vremea de acum nu sunt vrednice să fie puse alături cu slava viitoare, care are să fie descoperită față de noi.”⁶⁵⁸

Prin cea de-a doua lentilă, **vedem lumea așa cum este ea acum** - o lume în care întreaga creație geme în așteptarea răscumpărării finale. Pavel a scris aceste cuvinte creștinilor din Roma care se confruntau cu suferința și persecuția:

„Dar știm că, până în ziua de azi, toată firea suspină și suferă durerile nașterii. Și nu numai ea, dar și noi, care avem cele dintâi roade ale Duhului, suspinăm în noi și așteptăm înfierea, adică răscumpărarea trupului nostru.”⁶⁵⁹

Cei care privesc doar prin prima lentilă, dar refuză să o recunoască pe cea de-a doua, vor zugrăvi o imagine distorsionată a lumii și vor crea așteptări pe care Evanghelia nu le-a

⁶⁵⁷ 1 Petru 4:19, evidențiere adăugată.

⁶⁵⁸ Romani 8:18, VDC

⁶⁵⁹ Romani 8:22-23

intenționat niciodată. Isus nu le promite fiilor și fiicelor Sale o viață fără probleme. De fapt, El le promite următorul lucru: „V-am spus aceste lucruri ca să aveți pace în Mine. **În lume veți avea necazuri**, dar îndrăzniți, Eu am biruit lumea.”⁶⁶⁰

Așa-ziii „mângâietori” ai lui Iov declară mereu că Dumnezeu îi binecuvântează întotdeauna pe cei drepti cu sănătate, bogăție și prosperitate și că suferința reprezintă întotdeauna judecata Sa asupra răutății. Din moment ce Iov se afla într-o suferință profundă, singura concluzie, conform acestei teologii, este că Iov era rău.

Povestea lui Iov dovedește că adevărata prosperitate include suferința. Liderii creștini se fac uneori vinovați de denaturarea Cuvântului lui Dumnezeu, așa cum au făcut prietenii lui Iov. Am auzit odată un lider de închinare fără scrupule declarând „Prosperitate financiară!” unei adunări de pastori și membri de biserică foarte săraci dintr-o țară în curs de dezvoltare. M-a înfuriat, pentru că nu a ținut cont de suferința pe care o îndurau acești pastori ca parte a adevăratei prosperități. Deoarece această lume nu a fost răscumpărată pe deplin, creștinii credincioși suferă adesea alături de cei răi.

Scripturile declară că întreaga creație geme ca o femeie care naște și că până și cei care se bucură de viața în Duhul Sfânt au motive să strige. Cei care cunosc Spiritul înfierii, care Îl cunosc pe Dumnezeu ca Tată iubitor, nu sunt scutiți de agonia de a trăi într-o lume decăzută. Viața în aceste trupuri pământești poate să nu devină mai ușoară în exterior. Nu ni se promet circumstanțe mai bune, dar ni se promite o înflorire interioară prin credința în Cristos. „De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuși omul nostru dinăuntru se înnoiește din zi în zi.”⁶⁶¹

Trebuie să ne formăm o perspectivă echilibrată și biblică asupra suferinței.

Am fost chemați să suferim împreună cu Isus Cristos

„Și la aceasta ați fost chemați, fiindcă și Cristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.”⁶⁶²

O parte din ceea ce înseamnă să fii un ucenic al lui Isus este să suferi. La aceasta am fost chemați. Apostolul Pavel a îmbrățișat pe deplin suferința de dragul de a-L cunoaște mai bine pe Isus. El scria:

„Ba încă și acum privesc toate aceste lucruri ca o pierdere, față de prețul nespus de mare al cunoașterii lui Cristos Isus, Domnul meu. Pentru El am pierdut toate și le socotesc ca un gunoi, ca să câștig pe Cristos.”⁶⁶³

⁶⁶⁰ Ioan 16:33, evidențiere adăugată.

⁶⁶¹ 2 Corinteni 4:16

⁶⁶² 1 Petru 2:21

⁶⁶³ Filipeni 3:8

Suferința a luat multe forme diferite în viața lui Pavel, așa cum va lua și în viața noastră. El a experimentat un „țepuș în carne”⁶⁶⁴ de care Dumnezeu nu l-a izbăvit. El a suferit persecuții, abandon, închisoare, singurătate, disconfort fizic, sărăcie, frică, presiunile slujirii și încercările vieții de zi cu zi. Dar, prin toate acestea, Dumnezeu îl aducea pe Pavel într-o părtășie mai profundă cu El Însuși.

Suferința formează în noi chipul lui Cristos

În Romani 8, după ce Pavel vorbește despre gemetele și durerile de naștere pe care le suportă în prezent întreaga creație în așteptarea venirii lui Cristos și a răscumpărării finale, el ne încurajează cu acest adevăr: „De altă parte, știm că **toate lucrurile** lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu, și anume spre binele celor ce sunt chemați după planul Său..”⁶⁶⁵

Și care este scopul lui Dumnezeu? „Căci, pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și hotărât mai dinainte (predestinat) **să fie asemenea chipului Fiului Său.**”⁶⁶⁶ Dumnezeu are un scop în suferința noastră, și anume acela de a restaura în noi chipul lui Cristos, care este chipul lui Dumnezeu.

Virtuțile și caracterul lui Isus despre care am vorbit în acest curs nu se pot forma pe deplin în noi fără durere și adversități. Ascultați cuvintele lui Pavel: „Ba mai mult, ne bucurăm chiar și în necazurile noastre, căci știm că necazul aduce răbdare, răbdarea aduce biruință în încercare, iar biruința aceasta aduce nădejdea.”⁶⁶⁷

Ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, disciplina pe care o primim prin suferință este o parte necesară a pregătirii noastre, și fără ea nu putem fi părtași cu sfințenia Lui:⁶⁶⁸ „Este adevărat că orice pedeapsă, deocamdată, pare o pricină de întristare, și nu de bucurie, dar mai pe urmă aduce celor ce au trecut prin școala ei roada dătătoare de pace a neprihănirii.”⁶⁶⁹

Suferința are numeroase beneficii

Suferința ne formează după chipul lui Cristos. Suferința este focul pe care Dumnezeu îl folosește pentru a ne rafina și pentru a ne forma după chipul lui Cristos. În cartea sa, *A Place of Healing* (Locul vindecării), Joni Erickson Tada oferă cinci beneficii ale suferinței.⁶⁷⁰ Vreau să vi le împărtășesc, cu trei completări.

⁶⁶⁴ 2 Corinteni 12:7

⁶⁶⁵ Romani 8:28, evidențiere adăugată.

⁶⁶⁶ Romani 8:29, evidențiere adăugată.

⁶⁶⁷ Romani 5:3-4

⁶⁶⁸ Evrei 12:10

⁶⁶⁹ Evrei 12:11, evidențiere adăugată.

⁶⁷⁰ Joni Eareckson Tada, *A Place of Healing: Wrestling with the Mysteries of Suffering, Pain, and God's Sovereignty*, (Colorado Springs: David C. Cook, 2010), 80ff

► Citiți și discutați împreună următoarele pasaje. Discutați despre modul în care suferința formează: caracter, ascultare, puritate, direcție, putere, dragoste și bucurie în creștini.

(1) Suferința ne poate întoarce dintr-o direcție periculoasă.⁶⁷¹

(2) Suferința ne poate reaminti unde se află adevărata noastră putere.⁶⁷²

(3) Suferința ne poate reda din frumusețea pierdută pe care am avut-o în Cristos.⁶⁷³

(4) Suferința ne poate spori setea după Cristos.⁶⁷⁴

(5) Suferința ne poate aduce la o mai mare părtășie cu Cristos.⁶⁷⁵

(6) Suferința ne poate spori rodnicia pentru Cristos.⁶⁷⁶

(7) Suferința îi poate oferi lui Dumnezeu ocazii de a descoperi gloria lui Cristos în și prin viețile noastre.⁶⁷⁷

Becky și cu mine eram sperați după vindecare în ianuarie 2006. Becky fusese spitalizată câteva zile la Spitalul St. Luke din Manila cu rujeolă germană. Chiar și după ce a fost externată, a rămas teribil de slăbită. În plus, când am ajuns înapoi la casa noastră din campus, am găsit-o pe Carrie, fetița noastră de șase luni, foarte bolnavă: cu febră mare și care nu dormea și nu mânca. Tot ce făcea era să plângă și am aflat că era în această stare de două zile. Becky și cu mine eram epuizați, speriați și simțeam că nu mai puteam face măcar un pas.

Când Becky a văzut starea lui Carrie, m-a îndemnat să o duc de urgență la Manila (un drum de patru-cinci ore cu mașina), dar i-am spus că eram atât de obosit, încât nu puteam să o fac. Apoi, atât de clar, vocea liniștită a lui Dumnezeu mi-a vorbit inimii mele și am simțit că ar trebui să facem ceea ce ne învață Iacov 5:14 - să chemăm bătrânii bisericii să se roage pentru fiica noastră bolnavă. Au venit cu bucurie și nu voi uita niciodată cum, în timp ce ne rugam, prezența liniștită și încurajatoare a lui Dumnezeu a intrat în sufrageria noastră. Știam că Tatăl nostru ne auzise strigătul după ajutor și că promisese vindecarea. La aproximativ treizeci de minute de la rugăciunea noastră, febra micuței Carrie a dispărut, a mâncat și a adormit adânc. Din acel moment, ea a fost complet vindecată, iar Dumnezeu a fost glorificat!

(8) Suferința ne poate întări speranța noastră eternă.⁶⁷⁸

Poeta oarbă Fanny Crosby a dat dovadă de o atitudine uimitoare față de suferință, încă de când era copil. La vârsta de nouă ani, ea a scris următorul poem:

⁶⁷¹ Psalmul 119:67; 1 Petru 4:1-3

⁶⁷² 2 Corinteni 12:9

⁶⁷³ 1 Petru 1:6-8

⁶⁷⁴ Ieremia 2:13

⁶⁷⁵ Filipeni 3:10

⁶⁷⁶ Fapte 14:22; Ioan 15:5

⁶⁷⁷ Ioan 11:4, 40

⁶⁷⁸ 2 Corinteni 4:16-18

Oh, ce suflet fericit sunt eu
Deși nu pot vedea!
Sunt hotărâtă că în această lume
Mulțumită să fiu!

De câte binecuvântări mă bucur
De care alți oameni nu au
Să plâng și să suspin pentru că sunt oarbă
Nu pot și nu vreau.

Într-o zi, un preot scoțian „bine intenționat” i-a spus lui Fanny Crosby adulte: „Cred că este un mare păcat că Maestrul, atunci când a revărsat atâtea daruri asupra ta, nu ți-a dat și vederea.” La care Fanny i-a răspuns: „Știți, dacă la naștere I-aș fi putut face o singură cerere Creatorului meu, aceasta ar fi fost să mă nasc oarbă!” „De ce?”, întrebă surprins preotul. „Pentru că, atunci când voi ajunge în Rai, prima privire care îmi va bucura vreodată vederea va fi cea a Mântuitorului meu”. Fanny Crosby a dăruit apoi bisericii minunatul imn *My Savior First of All* (Mântuitorul meu mai întâi de toate):

(1) Când munca mea de-o viață se va sfârși și voi traversa valul care se umflă,
Când voi vedea dimineața strălucitoare și glorioasă;
Îl voi cunoaște pe Răscumpărătorul meu când voi ajunge pe partea cealaltă,
Și zâmbetul Lui va fi primul care mă va întâmpina.

Refren: Îl voi cunoaște, Îl voi cunoaște,
Și răscumpărat lângă El voi sta,
Îl voi cunoaște, Îl voi cunoaște,
După amprenta cuielor de pe mâna Sa.

(2) O, ce extaz sufletesc când Îi privesc fața binecuvântată
Și strălucirea ochilor Săi plini de bunătate;
Cum inima mea plină Îl va lăuda pentru mila, dragostea și harul Său,
Care-mi pregătesc o casă în ceruri.

(4) Prin porțile orașului, într-o haină de un alb imaculat,
El mă va conduce acolo unde nu vor cădea lacrimi niciodată;
În cântecul vesel al veacurilor mă voi contopi cu încântare;
Dar mai întâi de toate vreau să mă întâlnesc cu Mântuitorul meu.

Suferința ne îndepărtează de pământ și ne sporește gustul pentru bucuriile cerești!

Teologia prosperității

Deoarece mulți creștini sunt reticenți la suferință, teologia prosperității a devenit foarte răspândită.

Creștinii din întreaga lume se confruntă cu suferința ca niciodată înainte. De exemplu, majoritatea celor 70 de milioane de creștini despre care se crede că au fost martirizați de pe vremea lui Cristos încoace au fost martirizați în ultimele două sute de ani.⁶⁷⁹ În mijlocul unei sărăcii și suferințe fără precedent în rândul creștinilor credincioși, teologia prosperității se răspândește în biserică ca un foc de paie. Creștinii trebuie să fie capabili să discearnă această teologie și trebuie să fie echipați cu răspunsuri la învățăturile ei.

Ce este Teologia Prosperității?

Teologia prosperității (denumită uneori evanghelia prosperității, evanghelia sănătății și a bogăției sau evanghelia succesului) este o credință religioasă a unor creștini (care se declară așa), care susțin că binecuvântarea financiară și bunăstarea fizică sunt întotdeauna voia lui Dumnezeu pentru ei și că credința, mărturisirea pozitivă și donațiile pentru cauze religioase vor spori bogăția materială a cuiva...

„Teologia prosperității a fost criticată de lideri din diverse confesiuni creștine, inclusiv din cadrul mișcărilor pentecostale și carismatice, care susțin că este iresponsabilă, promovează idolatria și este contrară Scripturii.”⁶⁸⁰

Evanghelia prosperității trebuie să fie demascată din cauza denaturării Cuvântului lui Dumnezeu și a faptului că distruge credința multor creștini. Satana atacă adesea Cuvântul lui Dumnezeu prin ușoare distorsiuni ale adevărului, deoarece știe că o mică sămânță de îndoială și speranță falsă va culege o recoltă de necredință.

Întrebările pe care le avem acum în față nu sunt: „Mai vindecă Dumnezeu, mai face minuni sau dăruiește uneori binecuvântări materiale poporului Său?”, ci: „Pot creștinii din această parte a veșniciei să pretindă binecuvântări fizice și materiale ca un drept al lor? Este promisă vindecarea fizică de această parte a veșniciei, prin moartea ispășitoare a lui Isus Cristos?”

În cartea sa clasică, *Miraculous Healing*, (Vindecarea miraculoasă),⁶⁸¹ Henry Frost evidențiază o serie de învățături referitoare la vindecare (un accent major al teologiei prosperității) care ar trebui să fie testate de Cuvântul lui Dumnezeu. Din lectura mea a cărții lui Frost, am subliniat șapte învățături ale teologiei prosperității (în special legate de vindecarea miraculoasă) care au produs confuzie multor creștini sinceri.

⁶⁷⁹ “Lausanne Conference Addresses Major Challenges for World Mission.” Extras din <https://www.christiantoday.com/article/lausanne.conference.addresses.major.challenges.for.world.mission/11224.htm> September 12, 2020.

⁶⁸⁰ “Prosperity Theology.” Extras din https://en.wikipedia.org/wiki/Prosperity_theology September 12, 2020.

⁶⁸¹ Henry Frost, *Miraculous Healing: Why Does God Heal Some and not Others?* (Hagerstown: Christian Heritage, 2000). Dr. Martyn Lloyd-Jones a descris această carte ca fiind cea mai bună pe care a citit-o vreodată pe tema vindecării divine.

Șapte erori ale teologiei prosperității

Eroarea 1

Teologia prosperității învață că mântuirea implică în egală măsură salvarea sufletelor noastre și vindecarea trupurilor noastre în această parte a veșniciei.

Ce ne învață Biblia? Scriptura este de acord cu faptul că răscumpărarea lui Cristos va include în cele din urmă trupul nostru fizic, dar nu este promisă vindecarea în această viață. Deși Scripturile ne invită să cerem vindecare, Evanghelia nu anulează toate efectele căderii din această viață.

Aceste corpuri, așa cum există acum, sunt în proces de descompunere. La înviere, vom primi trupuri noi „asemenea trupului slavei Sale.”⁶⁸² Nu pot „Carnea și sângele să moștenească Împărăția lui Dumnezeu... toți vom fi schimbați.”⁶⁸³ Pavel spune că aceste corturi pământești vor fi distruse, dar nouă ni se va da „o clădire în cer de la Dumnezeu, o casă care nu este făcută de mână, ci este veșnică.”⁶⁸⁴ Asemenea unei semințe care se descompune „trupul (pământesc) este semănat în putrezire și înviază în neputrezire; este semănat în ocară și înviază în slavă; este semănat în neputință și înviază în putere. Este semănat trup firesc și înviază trup duhovnicesc. Dacă este un trup firesc, este și un trup duhovnicesc.”⁶⁸⁵

Joni Eareckson Tada, o doamnă creștină care a suferit ca tetraplegică timp de mai bine de 40 de ani, scrie: „Toată viața, toată vindecarea și toată ispășirea curg din fântâna care este Domnul Isus Cristos. De unde altundeva ar putea veni?”. Ea continuă să explice: **„Ceea ce Isus a început să facă față de păcat și de rezultatele acestuia [boală, degradare, moarte] nu va fi complet până la a doua venire.”**⁶⁸⁶ Așa cum o sămânță nu va deveni o plantă adultă până când nu este îngropată, tot așa aceste trupuri nu vor experimenta răscumpărarea deplină până când nu vor fi îngropate în moarte.



Trebuie să echilibrăm învățătura noastră despre vindecarea fizică cu adevărul că uneori Dumnezeu alege să nu vindece pentru că are ceva mai bun în intenție pentru noi.⁶⁸⁷ De exemplu, printr-un „țepuș în carne”, Pavel a învățat umilința și puterea atotputernică a lui

⁶⁸² Filipeni 3:21

⁶⁸³ 1 Corinteni 15:50

⁶⁸⁴ 2 Corinteni 5:1

⁶⁸⁵ 1 Corinteni 15:42-44

⁶⁸⁶ Joni Eareckson Tada, *A Place of Healing: Wrestling with the Mysteries of Suffering, Pain, and God's Sovereignty*, (Colorado Springs: David C. Cook, 2010), 64

⁶⁸⁷ Evrei 11:35-39

Cristos.⁶⁸⁸ Joni mai spune: „Dumnezeu îngăduie ceea ce urăște (suferința umană) pentru a realiza ceea ce iubește (sfințirea noastră).”⁶⁸⁹

Când fiul nostru, Jesse, era bolnav de cancer, ne luptam adesea cu Dumnezeu pentru vindecare în timpul celor patru ani de băătălie. Literalmente, mii de oameni se rugau pentru vindecarea lui. Unii oameni bine intenționați și evlavioși ne-au spus chiar că au primit promisiunea divină de vindecare fizică pentru Jesse și că nu trebuie să ne mai facem griji, deoarece următoarea programare la medic va arăta că este vindecat. Totuși, în loc să se amelioreze, cancerul a continuat să se răspândească, până când, în 2001, și-a pierdut ochii. Miracolul pe care noi, ca părinți, l-am găsit în cele mai dificile zile, a fost miracolul păcii și al bucuriei și încrederea profundă că Dumnezeu făcea ceva mai mult decât vindecarea fizică! Acest „ceva mai bun” își găsește încă dezvoltarea în viețile noastre și în viața lui Jesse astăzi.

Eroarea 2

Teologia prosperității învață uneori că promisiunile legământului lui Dumnezeu față de Israel se aplică și bisericii.

Unii învățători ai teologiei prosperității aplică promisiunile legământului lui Dumnezeu făcute lui Israel ca fiind valabile pentru creștinii de astăzi. În Exodul, de exemplu, Dumnezeu promite poporului Israel că, dacă „vei asculta cu luare aminte glasul Domnului Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu niciuna din bolile cu care am lovit pe egipteni, căci Eu sunt Domnul, care te vindecă.”⁶⁹⁰ „Boala aparține egiptenilor, nu poporului lui Dumnezeu. Și numai în momentul în care ne întoarcem spiritual în Egipt, ne întoarcem la bolile și la pericolele sale.”⁶⁹¹

Potrivit acestei opinii, creștinii credincioși nu se vor îmbolnăvi niciodată. Boala este rezervată necredincioșilor. Din moment ce Dumnezeu a făcut un legământ de vindecare cu Israel, acest legământ trebuie să se aplice Israelului spiritual - biserica.

Există o mulțime de probleme cu această doctrină a legământului, dar voi menționa doar câteva dintre ele:

(1) Să te întorci sub vechiul legământ înseamnă să te întorci la legea vechiului legământ.

Creștinii nu trăiesc sub regulile legii Vechiului Testament și nici nu ni se aplică fiecare promisiune din legea Vechiului Testament în același mod în care s-a aplicat lui Israel. Dacă

⁶⁸⁸ 2 Corinteni 12:7-10

⁶⁸⁹ Joni Eareckson Tada, “Joni Eareckson Tada Interview: Icons of Faith Series.” Extras din <https://www.youtube.com/> September 18, 2020.

⁶⁹⁰ Exod 15:26

⁶⁹¹ Henry Frost, *Miraculous Healing: Why Does God Heal Some and not Others?* (Hagerstown: Christian Heritage, 2000)

reglementările legii Vechiului Testament sunt încă necesare pentru credincioșii în Isus, atunci El a murit în zadar.⁶⁹²

(2) Israel a fost o împărăție teocratică, condusă de Dumnezeu.

Prin intermediul lui Israel, El a vrut să demonstreze cum va arăta domnia Sa perfectă, pentru a oferi poporului Său un portret vizual al unei împărății care avea să vină. Când Cristos va domni și va conduce într-adevăr pe acest pământ, poporul Său nu va mai experimenta niciun fel de durere!⁶⁹³

(3) Dumnezeu l-a format pe Israel ca popor pământesc în lumea materială și i-a dat binecuvântări fizice pentru a-i învăța pe ei și pe noi adevărul spiritual.

Aceasta nu înseamnă că nu ne va da binecuvântări fizice, așa cum a făcut cu Israel, dar că acestea nu ne sunt promise în același mod în care au fost promise națiunii lui Israel. Dumnezeu i-a învins pe dușmanii fizici ai lui Israel, le-a potolit setea fizică dintr-o stâncă reală, le-a dat hrană reală, le-a desemnat pământ real pe care nu l-au cumpărat, le-a dat case și orașe reale pe care nu le-au construit, vite pe care nu le-au crescut și recolte pe care nu le-au plantat.⁶⁹⁴ Dar Dumnezeu a făcut din noi un popor ceresc și ne-a dat „binecuvântări duhovnicești, în locurile cerești, în Cristos.”⁶⁹⁵ El îi va învinge pe dușmanii noștri spirituali,⁶⁹⁶ ne va da să bem din stânca spirituală - Cristos,⁶⁹⁷ ne oferă hrană spirituală (Cristos este mană),⁶⁹⁸ și un Ierusalim ceresc.⁶⁹⁹ Noi suntem un templu spiritual,⁷⁰⁰ o preoție spirituală și un neam sfânt.⁷⁰¹ Nici o boală spirituală (păcatul) nu ne va afecta în vreun fel, atâta timp cât umblăm în lumină.⁷⁰²

Este foarte clar în Scriptură că nu toate legămintele încheiate cu națiunea lui Israel se aplică direct bisericii doar în sens spiritual. Prin urmare, nu trebuie să pretindem promisiuni care nu ne sunt destinate nouă. O astfel de gândire nu va crea decât deziluzie. Binecuvântările și experiențele fizice de care a avut parte Israel au fost doar umbre și simboluri ale unor binecuvântări spirituale mai mari de care ne bucurăm noi, creștinii de astăzi: „Căci Cristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după **chipul adevăratului locaș de închinare**, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.”⁷⁰³

⁶⁹² Galateni 5:2

⁶⁹³ Apocalipsa 21:4

⁶⁹⁴ Deuteronom 11:27

⁶⁹⁵ Efeseni 1:3

⁶⁹⁶ 2 Corinteni 10:3-4

⁶⁹⁷ 1 Corinteni 10:4

⁶⁹⁸ Ioan 6:33-36; 1 Corinteni 10:1-4

⁶⁹⁹ Apocalipsa 21:2

⁷⁰⁰ 1 Corinteni 3:16

⁷⁰¹ 1 Petru 2:9

⁷⁰² 1 Ioan 1:9

⁷⁰³ Evrei 9:24. Vezi, de asemenea, Evrei 10:1.

Eroarea 3

Teologia prosperității interpretează adesea Isaia 53:4-5 ca pe o promisiune de vindecare fizică acum.

„Totuși El suferințele noastre le-a purtat și durerile noastre le-a luat asupra Lui, și noi am crezut că este pedepsit, lovit de Dumnezeu și smerit. Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre. Pedepsa care ne dă pacea a căzut peste El, și **prin rănilor Lui suntem tămăduiți.**”⁷⁰⁴

În acest pasaj minunat, Isaia profetește despre o slujire dublă a lui Isus Cristos:

1. Isus, purtătorul poverii noastre (versetul 4).
2. Isus, jertfa pentru păcatul nostru (versetul 5).

Când Cristos a vorbit cu dragoste oamenilor în suferință, scoțând demoni și vindecând boli, a devenit purtătorul poverilor întregii omeniri. Matei ne învață acest lucru:

„Seara, au adus la Isus pe mulți îndrăciți. El, prin cuvântul Lui, a scos din ei duhurile necurate și a tămăduit pe toți bolnavii, ca **să se împlinescă** ce fusese vestit prin prorocul Isaia, care zice: „El a luat asupra Lui neputințele noastre și a purtat bolile noastre.”⁷⁰⁵

Când Isus a fost rănit, lovit și bătut pe cruce, a plătit prețul pentru fărădelegile noastre: „Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărădelegile noastre..., prin rănilor Lui suntem tămăduiți..” Vindecarea despre care vorbește Isaia se concentrează în special pe vindecarea noastră de boala păcatului, nu de boala fizică! Apostolul Petru i-a încurajat pe creștinii suferinzi să urmeze exemplul lui Isus, care a îndurat un tratament dur din partea păcătoșilor în numele nostru: „El a purtat **păcatele** noastre în trupul Său pe lemn, pentru ca noi, fiind morți față de **păcate**, să trăim pentru neprihănire; **prin rănilor Lui ați fost vindecați.**”⁷⁰⁶

El și astăzi ne invită să ne aruncăm toate grijile asupra Lui.⁷⁰⁷ El ne spune: „Veniți la Mine, toți cei trudiți și împovărați, și Eu vă voi da odihnă.”⁷⁰⁸ Când suferim, El suferă cu noi, se roagă pentru noi, uneori ne vindecă și întotdeauna oferă vindecare pentru sufletele noastre. În timp ce trupurile noastre pământești actuale se istovesc, sufletele noastre se înnoiesc zi de zi datorită crucii.

Trebuie remarcat faptul că fiecare referire la rănilor, tortura și sângele lui Isus în Isaia 53 este legată de **păcat** - nu direct de boala fizică.⁷⁰⁹ Păcatul nostru a fost boala îngrozitoare care i-a provocat lui Isus atâta agonie, umilință, durere și vărsare de sânge. Păcatele

⁷⁰⁴ Isaia 53:4-5, evidențiere adăugată.

⁷⁰⁵ Matei 8:16-17, evidențiere adăugată.

⁷⁰⁶ 1 Petru 2:24, evidențiere adăugată; vezi de asemenea Romani 5:8-9, 1 Corinteni 15:3

⁷⁰⁷ 1 Petru 5:7

⁷⁰⁸ Matei 11:28

⁷⁰⁹ Vezi Isaia 53:5-6, 8, 10-12

noastre au fost cele care L-au ținut pe Isus pe cruce, iar prin rănilor lui Isus suntem vindecați din punct de vedere spiritual.

Datorită sângelui lui Cristos, nu mai suntem ținuti în ghearele păcatului, nu mai suntem înrobiți de dorințele cărnii și nu mai suntem atrași de lucrurile acestei lumi. Sângele lui Isus ne-a eliberat! Decăderea fizică și moartea nu pot lua ceea ce Isus a făcut pentru sufletele noastre! Suferința fizică va ascunde uneori fața lui Dumnezeu, dar nicio suferință sau necaz nu are puterea de a ne despărți de dragostea Lui.⁷¹⁰ Indiferent de ceea ce se întâmplă în trupul tău, prin ispășirea lui Cristos sufletul tău va fi întotdeauna în siguranță și protejat. Datorită crucii, așteptăm cu nerăbdare ziua în care toate efectele blestemului vor dispărea! Lumea noastră va fi o lume nouă. Buruienile și spinii vor dispărea. Corpurile noastre vor fi reînnoite. Suferința, durerea și moartea vor fi distruse definitiv.

„Cristos a murit pentru a distruge boala și o va face în continuare. Dar El nu a spus că procesul a fost finalizat: Isus nu o va face acum, ci mai târziu, când va veni cu putere și glorie mare.”
- Henry Frost

Orice vindecare - atât fizică, cât și spirituală - este în cruce. Vindecarea de păcat este promisă acum tuturor celor care cred în Isus. Vindecarea de boală este uneori acordată acum, dar este promisă mai târziu.

Eroarea 4

Teologia prosperității învață adesea că promisiunea lui Isus de fapte „mai mari” din Ioan 14:12 înseamnă minuni mai mari.

Mulți interpretează acest pasaj ca pe o promisiune a lui Isus că toți ucenicii vor face minuni mai mari decât a făcut chiar El.

Au făcut apostolii minuni mai mari decât Isus? În Evangheliile sunt consemnate 35 de minuni specifice ale lui Cristos, deși acesta a făcut mult mai multe. În Faptele Apostolilor sunt consemnate doar 12 minuni ale apostolilor, deși și aceștia au făcut mult mai multe. Ideea este: deși minunile cu siguranță nu sunt excluse din Noul Testament, ele nu au fost niciodată în centrul atenției.

A săvârșit vreunul dintre primii ucenici vreun miracol mai mare decât cel al pâinilor și al peștilor, al transformării apei în vin, al liniștirii furtunii, al mării capturi de pește, al redării vederii la doi orbi sau al învierii lui Lazăr din morți? Deși unii dintre ucenici au făcut, într-adevăr, câteva minuni puternice, nimic nu a egalat vreodată pe deplin minunea a ceea ce a făcut Domnul. Împreună, biserica a făcut lucrări spirituale mai mari decât Isus, în sensul că, prin moartea și învierea Sa, Isus a pus temelia pe care noi construim de atunci încolo.

Pentru primii creștini, predicarea Evangheliei a fost întotdeauna esențială. Periodic, Dumnezeu se folosea de semne și minuni pentru a confirma mesajul și mesagerii, în special

⁷¹⁰ Romani 8:31-39

în locuri unde vestea bună nu fusese niciodată auzită. Motivul pentru care semnele și minunile au o asemenea putere de a-i încânta și uimi pe oameni chiar și astăzi este că nu sunt frecvente. Dacă miracolele ar deveni banale și previzibile, ele și-ar pierde eficacitatea și mesajul lui Dumnezeu ar fi ignorat.

Când eram copil, am cunoscut un profesor care, din când în când, bătea foarte tare din palme atunci când elevii adormeau sau nu mai ascultau dintr-un motiv sau altul. Avea ceva foarte important de spus și avea nevoie ca ochii lor să fie fixați complet pe el. După ce îi speria pe cei din clasă și le recăpăta atenția, nu continua să bată din palme, ci continua cu lecția respectivă. Dacă acest profesor ar fi aplaudat prea des, elevii săi ar fi învățat să nu-l mai asculte. Ar trebui să înțelegem miracolele ca pe un mod în care Dumnezeu bate din palmele Sale puternice pentru a atrage atenția omenirii, astfel încât marele Său mesaj evanghelic să poată fi clar auzit și perceput, în loc să apară ca simple evenimente de rutină.

Nu voi uita niciodată efectul vindecării dramatice a unei fetițe de la munte acum câțiva ani. În timp ce am început să ne rugăm pentru ea, a început să se adune un grup - unii salvați, dar alții erau încă pierduți în întunericul păgân. În timp ce noi, creștinii, o înconjuram pe această fetiță și o țineam în brațe, am simțit puterea înfricoșătoare a lui Satana și am văzut cu ochii noștri efectul unui atac demonic. Dar, în timp ce strigam către Dumnezeu, cântam împreună și revendicam victoria sângelui lui Isus, fetița a devenit foarte liniștită și apoi a adormit. După aproximativ cincisprezece minute, s-a așezat, a cerut să bea apă și apoi, spre uimirea noastră, a plecat ca și cum nimic nu s-ar fi întâmplat! Acest miracol a devenit un semn puternic al autorității superioare a lui Cristos într-un sat ținut mult timp în stăpânirea lui Satana, iar Dumnezeu a fost glorificat.

Feriți-vă de pericolul de a căuta semne și minuni⁷¹¹ și, în același timp, păziți-vă și inima de necredință. Dumnezeu vindecă și eliberează și astăzi, după voia Sa.

Eroarea 5

Teologia prosperității învață uneori că semnele trebuie căutate după ce evenimentul a avut loc.

În Marcu 16:17-18, Isus spune: „Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci, vor vorbi în limbi noi, vor lua în mână șerpi, dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma, își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”

Aceste semne însoțesc Evanghelia atunci când aceasta este vestită cu credință în întreaga lume, mai ales în locurile în care nu a fost cunoscută. Doamne, iartă-ne pentru necredința noastră!

⁷¹¹ Luca 11:29

Aceste semne și minuni, totuși, nu trebuie căutate. Ele vor urma în mod natural predicării credincioase a Evangheliei. Pe măsură ce mergem cu smerenie, cu ascultare și cu nădejde în lume predicând Evanghelia, puterea lui Dumnezeu va fi arătată în și prin biserica Sa.

De exemplu, corabia pe care se afla și Pavel a naufragiat, iar apostolul a fost aruncat la țărni pe insula Malta⁷¹². Desigur, din punctul de vedere al lui Dumnezeu, acest lucru nu a fost un accident. Dumnezeu a văzut o insulă plină de oameni pierduți pentru care murise Isus pentru a-i răscumpăra. În timp ce Pavel ajuta la strângerea de crengi pentru foc, o viperă veninoasă s-a agățat de mâna lui. Pavel nu a murit, iar Dumnezeu în felul acesta a deschis o ușă de slujire pe acea insulă.

Eroarea 6

Teologia prosperității ne învață uneori că, deoarece Isus este „același ieri, azi și în veci”⁷¹³, atunci ar trebui să ne așteptăm mereu la aceleași răspunsuri la rugăciune.

Isus Cristos este într-adevăr neschimbător în natura și caracterul Său, dar acțiunile Sale sunt mai degrabă imprezvizibile. Dumnezeu nu este o mașină pe care să o putem programa, controla sau manipula. El este o persoană care acționează conform voinței Sale, pentru binele nostru și pentru gloria Sa.

Dragostea lui Dumnezeu pentru copiii Săi care suferă este neschimbată. Singurul lucru pe care ne putem baza este că Isus este neschimbător în dragostea Sa! El nu ne va părăsi niciodată și nu ne va abandona. Puterea Sa de înviere va fi puternică în noi - puterea de a muta uneori muntele, uneori de a-l urca, iar alteori de a face un tunel prin el! Harul și pacea Sa atotsuficientă ne vor susține întotdeauna în suferință și durere. Pentru că El este suveran, fiecare circumstanță pe care o întâlnim se va supune controlului Său și va fi țesută în canavaa designului Său perfect.

Nu voi uita niciodată drumul de o oră până acasă după ce Jesse, în vârstă de cinci săptămâni, a fost diagnosticat cu retinoblastom (cancer la ochi). Așa cum ar fi fost orice părinte iubitor, Becky și cu mine eram îndurerați de incertitudinile care ne așteptau, dar, în timp ce călătoream, o pace divină de nedescris ne-a învăluit. Această pace și-a găsit intrarea atunci când am început să ne amintim circumstanțele providențiale, inconfundabile, care ne-au adus la acest moment. Iată câteva lucruri care ne-au inundat inimile de pace și laudă. În primul rând, nu trebuia să ne aflăm în SUA, dar ne aflam. Cu câteva săptămâni înainte de a începe primul nostru mandat misionar, s-a întâmplat să fiu martor la o crimă, iar statul Indiana a fost de acord să plătească drumul familiei noastre spre casă dacă doar așa fi depus mărturie. În al doilea rând, nu ar fi trebuit să putem obține certificatul de naștere și pașaportul lui Jesse la timp, pentru a zbura din Manila la timpul potrivit pentru proces, dar am reușit. La trei zile de la nașterea lui, am ieșit din spital, ne-am luptat în traficul din

⁷¹² Fapte 28

⁷¹³ Evrei 13:3

Manila și am ajuns la Ambasada SUA cu cincisprezece minute înainte. Eram ultimii clienți ai zilei. În al treilea rând, nu ar fi trebuit să fim la cabinetul medicului din Michigan, dar am fost. Deși nu bănuiam nimic, am decis să-i facem un control amănunțit copilului înainte de a ne întoarce în Filipine. În al patrulea rând, când eram gata să ne îmbrăcăm, prietenul nostru pediatru s-a uitat din nou la ochii lui Jessie. Acest ultim control s-a dovedit a fi salvator pentru viața lui Jesse. Suntem siguri că, dacă ne-am fi întors în Filipine fără să identificăm boala, Jesse ar fi murit cu siguranță.

În timp ce călătoream în mașină în acea zi de octombrie, Dumnezeu ne-a deschis ochii ca niciodată înainte și ne-a lăsat să intrăm în culise, arătându-ne călăuzirea Sa chiar și în cele mai mici detalii din viața noastră, precum și frumusețea debordantă a grijii Sale providențiale suverane, și ne-a tăiat răsufarea. Încrederea noastră nu se bazează pe capacitatea de a-I ordona sau de a-L manipula pe Dumnezeu, ci pe puterea și capacitatea Sa de a supune fiecare circumstanță din viața noastră grijii Sale iubitoare și controlului suveran.

Eroarea 7

Teologia prosperității denaturează uneori sensul credinței.

Iacov face această frumoasă invitație către biserică:

„Este vreunul printre voi bolnav? Să cheme pe prezbiterii Bisericii și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoși.”⁷¹⁴

Într-o după-amiază, în timp ce mă plimbam printr-un anume sat cu câțiva pastori, un copil foarte bolnav a fost adus la noi pentru a ne ruga pentru el. Copilul era bolnav de două săptămâni, din câte îmi amintesc și, în timp ce ascultam istoria tristă a mame pline de lacrimi, inimile noastre s-au umplut de compasiunea Domnului. Nu voi uita niciodată aceasta, în timp ce ne-am pus mâinile pe acest copil bolnav și am început să ne rugăm, Duhul Sfânt a mărturisit inimilor noastre că era într-adevăr voia Lui să vindece. Nu a fost greu să ne rugăm, ci era ceva firesc. Nu ne impuneam voința noastră asupra lui Dumnezeu, ci simțeam mai degrabă că eram instrumentele Lui. Încrederea noastră pentru vindecare și îndrăzneala de a cere nu au venit prin propria noastră strădanie, ci prin scopul și harul Domnului. A doua zi, când ne-am întors în acel sat, am găsit copilul complet sănătos, așa cum ne așteptam. Cred că aceasta este rugăciunea de credință despre care vorbește Iacov.

Credința este pur și simplu încredere. Copiii lui Dumnezeu nu cred că pot cere ca lucrurile să fie așa cum vor ei, încrederea este pur și simplu credința că Dumnezeu este atotputernic și că va face tot ceea ce vrea.

⁷¹⁴ Iacov 5:15

Suferința fizică ne oferă adesea oportunități de a crește în încredere. Henry Frost scrie:

„Pentru mine, aceasta este o experiență binecuvântată: dacă a venit boala, să mă pun în întregime la dispoziția Lui, fie că sunt bolnav, fie că sunt sănătos; să întreb ce ar vrea El să fac pentru a căuta vindecarea; să întreb dacă circumstanțele sugerează că El va vindeca în mod miraculos; să caut, în lipsa unei astfel de vindecări, orice alt ajutor pe care Domnul vrea să mi-l dea și, în cele din urmă, să accept situația conform voinței Sale, oricare ar fi ea, nu doar cu supunere, ci cu încredere și cu laudă...”⁷¹⁵

► Discutați împreună aceste șapte erori ale teologiei prosperității. Se manifestă aceste erori în biserici sau printre creștinii pe care îi cunoașteți? Care sunt unele dintre rezultatele credinței în aceste erori? Simțiți-vă liberi să împărtășiți și povestiri despre vindecare și eliberare.

Concluzie

Suferința este un instrument în mâna unui Dumnezeu bun și iubitor. Acceptă-o. Prin ea, El ne formează după chipul Fiului Său. Gândul acesta va aduce pace în inimile noastre și va grăbi transformarea noastră.

„Odată, o bucățică de lemn se plângea cu amărăciune că stăpânul ei o tot cioplește, o taie și o găurește, dar cel care o făcea nu a acordat nicio atenție plângerilor sale. El făcea un flaut...”⁷¹⁶

⁷¹⁵ Henry Frost, *Miraculous Healing: Why Does God Heal Some and not Others?* (Hagerstown: Christian Heritage, 2000), 110

⁷¹⁶ M. R. Dehaan, *Broken Things*, as quoted in Charles Swindoll, *Favorite Stories and Illustrations* (Philippines, OMF Literature, 1998), 547

Lecția 13. Sarcini de lucru

- (1) Îndeplinește testul bazat pe materialul din această lecție.
- (2) Petrece cel puțin treizeci de minute în această săptămână pentru a revedea această lecție, inclusiv referințele din Scriptură, cerând ajutorul Duhului Sfânt pentru a obține o perspectivă.
- (3) Notează în jurnalul tău orice schimbări specifice care ar trebui făcute în viața ta, pe măsură ce Domnul ți le descoperă.
- (4) Meditează la cel puțin un psalm în timpul devoțional zilnic și notează în jurnalul tău ce spune psalmistul despre natura și caracterul lui Dumnezeu.
- (5) Înregistrează în jurnalul tău o rugăciune personală pentru transformare și creștere spirituală, bazată pe această lecție.

Lecția 13. Test

- (1) Demonstrează în baza Scripturii că suferința face parte din voia lui Dumnezeu pentru creștini.
- (2) Care sunt cele două moduri în care creștinii văd lumea?
- (3) Ce pasaj ne învață că Isus este exemplul nostru în suferință?
- (4) Conform cu Romani 8:28-29, Dumnezeu face ca toate lucrurile să lucreze împreună spre binele celor care Îl iubesc. Care este scopul Său final? „Ca noi să fim _____ chipului _____ Său”.
- (5) Care sunt patru dintre cele opt beneficii ale suferinței menționate în această lecție?
- (6) În propriile cuvinte, explică cel puțin două dintre erorile teologiei prosperității.

LECȚIA 14

Format de comunitatea creștină

Lecția 13. Recapitulare

Notă pentru profesor: Revedeți punctele principale ale Lecției 13. Rugați doritorii să-și împărtășească rugăciunile personale din Lecția 13.

Obiectivele lecției

Până la sfârșitul acestei lecții, studentul trebuie:

- (1) Să învețe să prețuiască biserica, comunitatea lui Cristos.
- (2) Să înțeleagă cât de importantă este această comunitate spirituală pentru creșterea noastră spirituală.
- (3) Să-și ia angajamentul de a participa mai mult la viața bisericii.

Crâmpie din viață

Împiedicați de ipocrizie

Gracia, o tânără latină, a suferit din cauza „ipocriziei” din biserica ei și a devenit oarecum cinică. Ea are dificultăți în ceea ce privește încrederea. Încă mai participă la slujbă o dată pe săptămână, dar interacționează rar cu cineva, cu excepția slujbei săptămânale de duminică dimineața. Ea simte că relația personală cu Dumnezeu este suficientă.

Împiedicați de activitatea de muncă

Evan, un om de afaceri din Asia, participă la serviciile unei adunări numeroase din orașul său, dar crede că este prea ocupat pentru a sluji biserica. Își dă zeciuiala, dar nimic mai mult. Abia dacă cunoaște pe cineva din congregația sa pe nume.

Împiedicați de autosuficiență

Akachi este un evanghelist foarte solicitat în Africa, care este foarte axat pe dăruire și rareori acceptă har din partea familiei lui Dumnezeu. Se simte singur și slăbit din punct de vedere spiritual, pentru că nu le oferă altor creștini șansa de a investi în viața lui.

Împiedicați de spiritul critic

Jim și Lisa sunt nord-americani care au schimbat mai multe biserici în ultimul deceniu. Încă nu au găsit o biserică în care să se simtă în largul lor, așa că nu s-au angajat la nicio congregație. Se grăbesc să își exprime nemulțumirile și îngrijorările cu privire la fiecare biserică pe care o frecventează, dar nu se oferă niciodată voluntari pentru slujbe și rareori intră în legătură cu alți credincioși în cadrul grupurilor mici. Ei nu știu ce pierd!

Implicați total

Biserica creștinilor din Noul Testament:

„Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă. Ei laudau pe Dumnezeu și erau plăcuți înaintea întregului norod.”⁷¹⁷

Deși toate istoriile de mai sus, cu excepția ultimei, sunt fictive, ele descriu atitudinea multor creștini față de biserică. Există un număr mare de credincioși din întreaga lume care nu sunt uniți în mod profund, semnificativ, transformator și reciproc cu alți membri ai trupului lui Cristos.

► De ce credeți că atât de mulți creștini nu se implică în familia lui Dumnezeu? Ce rol joacă lenea? Sau indiferența? Sau egoismul? Sau frica? De ce se tem creștinii să dezvolte relații profunde cu alți creștini?

Ideea – cheie

Duhul Sfânt ne formează după chipul lui Isus Cristos pe măsură ce participăm la viața comunității creștine. Acest adevăr este vital! El nu poate fi respins dacă vrem să ne maturizăm spiritual. **Scopul lui Dumnezeu pentru fiecare biserică creștină este de a oferi acceptarea, edificarea, responsabilitatea și oportunitățile de slujire activă necesare pentru creșterea spirituală.**

În această lecție, vom explora de ce participarea și angajamentul față de viața bisericii - prin închinare, slujire, părtășie, grupuri de ucenici, întâlniri de rugăciune, mărturie etc. - este atât de importantă. Vom explora puterea pe care o are participarea la comunitatea creștină de a ne forma după chipul lui Isus.

► Citiți împreună Efeseni 4:11-13 și Romani 12:4-16. Conform acestor versete, care sunt câteva dintre modalitățile prin care ne slujim unii altora ca frați credincioși? Care este scopul final, conform Efeseni 4:13?

Este important să înțelegem că scopul a tot ceea ce facem în dragoste și în slujirea reciprocă (Romani 12) ar trebui să fie acela de a ne edifica unii pe alții, astfel încât, încetul cu încetul, fiecare dintre noi să poarte din ce în ce mai mult chipul Mântuitorului nostru desăvârșit (Efeseni 4). Acest adevăr, întipărit în inimile noastre, va adăuga sens chiar și celor mai mici acțiuni.

Ce este Biserica?

Tu și cu mine am fost cumpărați cu sângele prețios al lui Cristos și am fost botezați de Duhul Sfânt în biserica lui Cristos - trupul Lui, mireasa Lui, templul Lui, familia Lui răscumpărată! Împreună, toți credincioșii sunt biserica! Biserica nu este o clădire. Biserica ești tu! Ea

⁷¹⁷ Fapte 2:46-47a

suntem noi. Sunt soții, soțiile, copiii și prietenii noștri. Să nu ne gândim la biserică doar ca la locul în care mergem duminica sau chiar doar la oamenii pe care îi întâlnim acolo. Toți cei care sunt răscumpărați fac parte din biserica universală a lui Dumnezeu, iar conectarea unii cu alții, în scopul edificării, este esențială pentru maturitatea spirituală.

De ce este atât de importantă participarea la comunitatea creștină? Iată doar câteva dintre motive.

Participarea în comunitate este ceea pentru ce am fost creați

Am fost creați după chipul Dumnezeului trinitar - Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul și Dumnezeu Duhul Sfânt. Aceste persoane ale Trinității au fost în părtășie intimă și plină de bucurie din toată veșnicia. Noi am fost creați cu aceeași capacitate și nevoie. Am fost creați pentru părtășie. Am fost creați unul pentru celălalt.⁷¹⁸ Am fost creați pentru relații spirituale profunde și semnificative. Atunci când comunitatea lipsește din viața noastră spirituală, suntem mai slabi, mai egoiști, mai vulnerabili la păcat, mai vulnerabili la atacurile dușmanului, mai singuri, mai frânți și mai deformați din punct de vedere personal și spiritual. Dr. Dennis Kinlaw scrie: **„O persoană nu-și dă seama de această tendință egocentrică atâta timp cât trăiește în izolare. Trebuie să trăiești în societate pentru a-ți da seama de problemele sufletului tău.”**⁷¹⁹

Izolarea este strategia lui Satana. El este descris în Scriptură ca un leu care răcnește, căutând pe cine să devoreze.⁷²⁰ Cei care trăiesc în Africa știu cum își vânează leii prada. Ei aleargă după o turmă până când unul începe să rămână în urmă, până când cel mai slab din turmă se izolează de adăpostul protector al restului turmei. Apoi, este doar o chestiune de timp până când leul se năpustește și devorează.

Dumnezeu a hotărât încă de la întemeierea lumii să așeze oamenii în mici comunități numite familii. Bebelușii, copiii, adulții tineri și chiar adulții de vârstă mijlocie și vârstnici au nevoie de o familie căreia să-i aparțină. Imaginați-vă un copil care se naște, dar care este apoi abandonat de mama sa. Deoarece nu se poate hrăni sau încălzi singur, va muri! Imaginați-vă copii și tineri care nu se bucură de confortul, îndrumarea, disciplina și instruirea părinților lor. Ei vor suferi. Imaginați-vă persoane în vârstă care nu au pe nimeni care să aibă grijă de ele. Viața lor se termină de obicei foarte trist.

Indiferent în ce anotimp al vieții te aflu, ai nevoie de familie. Dacă nu ai avut o familie pământească sănătoasă, sunt șanse mari să te fi luptat să devii un creștin sănătos din punct de vedere spiritual, emoțional și social. Dar Dumnezeu a pus la dispoziție o altă familie pentru tine - familia lui Dumnezeu!

Nevoia de participare la comunitate este exprimată în tot Noul Testament. Acest lucru arată clar că avem nevoie unii de alții - că nu am fost creați pentru a trăi vieți independente. În

⁷¹⁸ O frază care se repetă de peste 50 de ori în Noul Testament

⁷¹⁹ Dennis Kinlaw, *The Mind of Christ* (Wilmore: Francis Asbury Press, 1998), 65

⁷²⁰ 1 Petru 5:8

Noul Testament există cel puțin 55 de referiri la modul în care creștinii ar trebui să relaționeze unii cu alții. Dumnezeu ne arată că comunitatea spirituală este foarte importantă. 20 dintre aceste 55 de referințe ne poruncesc să ne iubim unii pe alții. Dar există multe altele:

- Să avem pace unii cu alții (Marcu 9:50).
- Să ne spălăm picioarele unii altora (Ioan 13:14).
- Să ne iubim unii pe alții (Ioan 13:34).
- Să fim binevoitori unii cu alții (Romani 12:10).
- Să fim de aceeași simțăminte (smeriți) unii față de alții (Romani 12:16).
- Să nu ne judecăm unii pe alții (Romani 14:13).
- Să ne primim unii pe alții (Romani 15:7).
- Să ne îndemnăm unii pe alții (Romani 15:14).
- Să ne așteptăm unii pe alții (1 Corinteni 11:33).
- Să ne îngrijim unii de alții (1 Corinteni 12:25).
- Să ne slujim unii altora (Galateni 5:13).
- Să ne suportăm unii pe alții (Efeseni 4:2).
- Să fim buni unii cu alții (Efeseni 4:32).
- Să ne vorbim unii altora în psalmi, imnuri și cântări duhovnicești (Efeseni 5:19).
- Să ne iertăm unii pe alții (Coloseni 3:13).
- Să ne învățăm și să ne sfătuim unii pe alții (Coloseni 3:16).
- Să ne consolăm unii pe alții (1 Tesaloniceni 4:18).
- Să ne zidim unii pe alții (1 Tesaloniceni 5:11).
- Să ne mărturisim unul altuia greșelile (Iacov 5:16).
- Să ne rugăm unii pentru alții (Iacov 5:16).
- Să avem compasiune unii pentru alții (1 Petru 3:8).
- Să fim ospitalieri unii cu alții (1 Petru 4:9).
- Să fim supuși unii altora (1 Petru 5:5).
- Să avem părtășie unii cu alții (1 Ioan 1:7).

Creștinismul este despre familie! Trebuie să trăim vieți interdependente și conectate. Trebuie să fim atât de conectați spiritual și emoțional cu alți creștini, încât atunci când ei plâng, plângem și noi, iar când ei se bucură, și noi ne bucurăm.⁷²¹ Când vedem un frate sau o soră dezbrăcat(ă), nevoiaș(ă) și flămând(ă), facem tot ce putem pentru a le satisface nevoile.⁷²² Potrivit lui Iacov, iată ce înseamnă creștinismul adevărat.

⁷²¹ Romani 12:15

⁷²² Iacov 2:15

Isus a venit să formeze o comunitate, nu doar să salveze indivizi

Fără îndoială, motivul pentru care atât de mulți nu se implică alături de alți credincioși - în închinare, în împărtășirea nevoilor, la mesele luate împreună, în mărturisirea păcatelor, în părtășie spirituală și rugăciune - este pentru că nu au învățat niciodată să prețuiască biserica.

Isus Își zidește Biserica

Dacă îl întrebi pe un membru obișnuit al bisericii de ce a suferit și a murit Isus, îți va răspunde: „Pentru a mă salva de păcatele mele”, „Pentru ca eu să am o relație personală cu El”. Aceste răspunsuri sunt adevărate, dar nu reprezintă întregul adevăr. Isus ne-a revelat întregul adevăr în Matei 16:18: „Eu voi zidi Biserica Mea, și porțile Locuinței morților nu o vor birui”. Cuvântul „biserică” înseamnă o comunitate sau o adunare chemată. Împreună formăm această biserică. Isus a venit să ne cheme din lume și din păcat pentru a ne face una cu Dumnezeu și unii cu alții, „ca toți să fie una, cum Tu, Tată, ești în Mine și Eu, în Tine, ca și ei să fie una în Noi, pentru ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis.”⁷²³

A spune sau a acționa ca și cum nu am avea nevoie de biserică - adică unii de alții - înseamnă să disprețuim planul lui Isus. A critica mica ta bucățică din biserica globală (adunarea ta locală) - fără să te rogi, fără să o iubești și fără să faci tot ce poți pentru a o vindeca și înfrumuseța - înseamnă să calci în picioare cea mai prețioasă posesiune a lui Isus și sacrificiul pe care l-a făcut pentru ea!

(1) Biserica este mireasa Sa prețioasă.

Biserica este numită mireasa lui Cristos. Împreună suntem mireasa lui Cristos, pentru care El Și-a dat viața, „ca s-o sfințească, după ce a curățit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.”⁷²⁴ Aveți grijă cum vorbiți despre mireasa lui Isus! Orice mire s-ar supăra destul de tare dacă ar auzi oamenii spunând lucruri jignitoare despre mireasa lui, batjocorindu-i defectele, râzând de impuritățile ei. Cât de rănit și de supărat trebuie să se simtă Isus când noi, cei care ne declarăm creștini, arătăm defectele și imperfecțiunile miresei Sale - o mireasă pentru care El Și-a vărsat sângele prețios - dar găsim scuze pentru a explica de ce nu ne putem dedica timpul și resursele pentru a o vedea mai frumoasă din punct de vedere spiritual!

(2) Biserica este o familie, care poartă numele lui Cristos.

Pavel spune: „Iată de ce, zic, îmi plec genunchii înaintea Tatălui Domnului nostru Isus Cristos, din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ.”⁷²⁵ Trebuie să învățăm

⁷²³ Ioan 17:21

⁷²⁴ Efeseni 5:26-27

⁷²⁵ Efeseni 3:14-15

să ne iubim și să ne prețuim unii pe alții ca pe o familie. Și trebuie să fim atenți la modul în care tratăm familia lui Isus!

(3) Biserica este trupul lui Cristos, alcătuit din mai multe daruri diferite, interdependente unele de altele.⁷²⁶

Ar trebui să apreciem mai mult varietatea de daruri pe care Dumnezeu ni le-a dat și să nu ne jignim unii pe alții. Nu trebuie să disprețuim trupul lui Cristos, ci să facem sacrificii pentru a ne aduce unii pe alții la maturitate!⁷²⁷

(4) Biserica este templul în care locuiește Duhul Sfânt.⁷²⁸ Acest templu este creat de Isus din creștinii care sunt chemați să fie pietre vii.⁷²⁹

Noi suntem ca niște pietre vii, suntem zidiți ca să fim o casă duhovnicească, o preoție sfântă, și să aducem jertfe duhovnicești plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Cristos.⁷³⁰ Ca pietre vii în sanctuarul spiritual pe care Isus îl construiește, suntem interconectați, interdependenți unii de alții. Și suntem „o seminție aleasă, o preoție împărătească, un neam sfânt, un popor pe care Dumnezeu Și l-a câștigat ca să fie al Lui, ca să vestiți puterile minunate ale Celui ce v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată.”⁷³¹ Acest lucru este mai uimitor și mai profund decât putem înțelege noi!

Deci, cum putem să ne separăm unii de alții și să mergem în colțul nostru privat cu Dumnezeu? Nu putem! Trebuie să ne implicăm în mica parte a acestei clădiri, să ne investim în alte „pietre vii”, pentru ca noi toți să devenim un templu plin de prezența lui Dumnezeu.

Această înțelegere a bisericii a fost una dintre cele mai transformatoare din viața mea. Am absolvit școala biblică în 1993 și trei săptămâni mai târziu am devenit pastorul unei mici biserici. La început, m-am luptat să apreciez semnificația bisericii locale pe care Dumnezeu mi-a dat-o, deoarece aceasta avea anumite probleme. Dar, în timp ce conduceam prin oraș într-o noapte rece și înzăpezită de iarna anului 1996, ascultând o predică la radio a doctorului John MacArthur, am început să văd biserica într-un mod în care nu o mai văzusem niciodată. Mesajul său era intitulat „De ce iubesc biserica” și, în timp ce el predica, am început să mă îndrăgostesc și eu de biserica mea! Am plâns de bucurie pentru că Duhul Sfânt mi-a deschis ochii la planul minunat al lui Dumnezeu pentru biserică. Iată doar o mică parte din învățătura lui John:

⁷²⁶ 1 Corinteni 12:12-27

⁷²⁷ Coloseni 1:28-29

⁷²⁸ 1 Corinteni 3:16

⁷²⁹ 1 Petru 2:5

⁷³⁰ 1 Petru 2:5

⁷³¹ 1 Petru 2:9

„În misterul Sfintei Treimi, vedem că există o iubire minunată și veșnică între membrii Sfintei Treimi.... Această iubire trebuie să-și găsească o expresie. Adevărata iubire caută întotdeauna să dăruiască. Și în demonstrația iubirii Sale perfecte pentru Fiul Său, Tatăl a făcut o promisiune către Fiul.... El I-a promis Fiului un popor răscumpărat - justificat, sfințit și glorificat. El a promis că îi va aduce pe cei răscumpărați în glorie, pentru ca ei să locuiască în același loc în care Tatăl și Fiul au locuit de dinainte de a începe timpul.... Și acest corp colectiv al celor chemați - un popor pentru Numele Lui⁷³² din orice seminție, popor, limbă și națiune ⁷³³— ar forma un templu viu pentru Duhul Sfânt, devenind chiar locuința lui Dumnezeu

Întreaga semnificație a scopului etern al lui Dumnezeu devine clară pe măsură ce este dezvăluită în Cartea Apocalipsei. Acolo avem o privire în cer și ce credeți că face acolo biserica triumfătoare? Ce îi ocupă pe sfinții glorificați de-a lungul veșniciei? Ei se închină și Îl slăvesc pe Miel, lăudându-L - și chiar domnesc împreună cu El.⁷³⁴ Corpul colectiv este înfățișat ca mireasa Lui, pură și fără pată și îmbrăcată în in subțire.⁷³⁵ Ei locuiesc cu El în veșnicie, unde nu există noapte, nici lacrimi, nici tristețe, nici durere.⁷³⁶ Și ei slăvesc și slujesc Mielul în veci. Aceasta este plinătatea scopului lui Dumnezeu, acesta este motivul pentru care biserica este darul Său pentru Fiul Său.”⁷³⁷

Am realizat în acea noapte înzăpezită că, prin har, am fost făcut parte din ceva mult mai minunat decât mi-aș putea imagina! Mireasa lui Cristos este un dar de dragoste de la Tatăl pentru Fiul! În inima mea s-a născut convingerea că, indiferent cât de deteriorată ar fi o biserică locală, indiferent cât de seacă ar fi predica ei, indiferent cât de săracă ar fi muzica, indiferent cât de neîmplinită ar fi părțasia ei, indiferent cât de carnali ar fi membrii ei, eu ar trebui să o iubesc!

► Cum a schimbat această secțiune înțelegerea ta despre biserică?

Puterea Duhului Sfânt se revarsă asupra creștinilor care practică comunitatea spirituală

De fiecare dată când citim despre revărsarea Duhului Sfânt în Noul Testament, acest lucru s-a întâmplat atunci când un grup de ucenici erau adunați împreună, rugându-se cu inimile unite. În ziua Cincizecimii, în timp ce ucenicii „stăruiau cu un cuget în rugăciune... Și toți s-au umplut de Duh Sfânt...”⁷³⁸ Duhul Sfânt a fost revărsat asupra unui grup, nu doar asupra unui individ. Desigur, știm că Duhul Sfânt îi umple și pe indivizi, dar există ceva unic și

⁷³² Fapte 15:14

⁷³³ Apocalipsa 13:7

⁷³⁴ Apocalipsa 22:3-5

⁷³⁵ Apocalipsa 19:7-8

⁷³⁶ Apocalipsa 21:4

⁷³⁷ John MacArthur, “Why I Love the Church.” Evidențiere adăugată.

⁷³⁸ Fapte 1:14, Acts 2:1, 4

minunat care se întâmplă atunci când credincioși cu aceleași gânduri se adună împreună în unitate, dragoste și rugăciune.

Mai târziu, sub o mare presiune din cauza persecuției, în timp ce se adunau împreună și se rugau, întreaga clădire „s-a cutremurat locul unde erau adunați; toți s-au umplut de Duhul Sfânt și vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală.”⁷³⁹ Dacă vrei mai mult din Duhul Sfânt în situații disperate: roagă-te, închină-te și slujește alături de alți creștini.

În vremuri de disperare, avem nevoie de comunitatea creștină

Când familia mea a trecut prin momente disperate, de multe ori am apelat la refugiul trupului lui Cristos pentru încurajare, sfat și putere. Prin diagnosticul de cancer al fiului nostru nou-născut, Jesse, și prin cei patru ani de tratament, am apelat la trupul lui Cristos și am învățat cât de prețioasă este cu adevărat familia lui Dumnezeu. Am fost umpluți de Duhul harului prin rugăciunile și prin participarea lor la nevoile familiei noastre. În calitate de misionari, trecând prin momente de singurătate, frică, boală și război spiritual, precum și prin durerea fiului risipitor, am fost umpluți cu Duhul de pace, vindecare, biruință și eliberare prin fiecare criză de către familia noastră spirituală. Această lecție nu este doar o teologie bună, ci este un adevăr practic pentru provocările vieții. Există o putere specială revărsată de Duhul Sfânt atunci când o biserică se unește împreună.

Mulți creștini sunt slabi și vulnerabili din cauza dorinței lor egoiste de intimitate!

► De ce este uneori atât de dificil pentru creștini să fie deschiși cu privire la nevoile, greșelile, lipsurile și problemele lor spirituale? Cum putem crea un mediu mai sigur pentru a ne deschide unul față de celălalt?

Prin Duhul Sfânt, suntem împreună împuterniciți să fim martori ai lui Cristos

Isus le-a spus ucenicilor Săi adunați împreună: „Ci voi veți primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, și-Mi veți fi martori.”⁷⁴⁰ Când citim aceste rânduri, ne gândim uneori doar la noi înșine ca martori personali, dar Isus se adresa întregii Sale biserici: împreună aveau să fie martorii Săi plini de Duhul Sfânt.

Există o revărsare specială asupra credincioșilor pentru mărturisirea Evangheliei atunci când o fac împreună. Îmi amintesc de o congregație din Mexic care, prin multă planificare, rugăciune și dăruire, merge în comunitățile păgâne din jurul orașului lor pentru a împărtăși Evanghelia și a-i sluji pe cei săraci. Ei fac acest lucru săptămânal și lunar. Dumnezeu îi răsplătește cu suflete. Mă gândesc, de asemenea, la un grup de tineri din Mexic care merge în spitale în numele lui Isus și oferă hrană pentru săracii ale căror familii nu îi pot ajuta. Împreună, ei sunt martorii Lui, iar Duhul Sfânt se revărsa peste slujirea lor.

⁷³⁹ Fapte 4:31

⁷⁴⁰ Fapte 1:8

Responsabilitatea de a câștiga suflete nu este a unui singur creștin, ci a noastră, a tuturor. Fiecare dintre noi are un dar, o mărturie, o chemare. Fiecare dintre noi are o mică parte în mărturie, dar niciunul dintre noi nu poate face totul. Unii plantează, iar alții udă. Dumnezeu face să crească.⁷⁴¹

În prima lecție a acestui curs, am vorbit despre vecinii noștri care au fost salvați. A trecut un an de când am scris acea mărturie. În aceste ultime luni, Danny și Kim au continuat să crească în credința lor. Toată lumea din jurul lor i-a observat, iar amândoi sunt o binecuvântare extraordinară pentru comunitatea noastră locală.

De curând, o prietenă necredincioasă a lui Kim, Hettie, pe care o cunoștea de patruzeci de ani, și-a exprimat un interes sincer de a se împăca cu Dumnezeu. Această prietenă nu Îl cunoscuse niciodată pe Cristos în mod personal, deși a fost expusă la Evanghelie de-a lungul anilor și a dus o viață foarte grea. Așa că Danny, Kim, Becky, și cu mine am mers să o vedem. Când am întrebat-o pe Hettie despre interesul ei pentru lucrurile spirituale, iată ce a spus: „Nu-mi vine să cred ce schimbare s-a întâmplat cu Danny și Kim. Îi cunosc de patruzeci de ani și pur și simplu nu-mi vine să cred diferența din viața lor!”. Mai târziu, în timpul conversației, ea a spus: „Vreau să fiu salvată”. I-am împărtășit mesajul Evangheliei și împreună am condus-o pe Hettie la Isus. Dacă aș fi încercat să-i aduc vestea cea bună fără mărturia lui Danny și a lui Kim, mă îndoiesc că ar fi avut prea mult efect; împreună eram martori pentru Cristos.

Ce se întâmplă dacă nu experimentăm Duhul Sfânt prin intermediul bisericii noastre locale?

Este important să recunoaștem că nu toate bisericile locale fac parte din biserica spirituală globală a lui Cristos. Există congregații de credincioși în care este moarte și decădere și unde nu mai este prezența Duhului Sfânt. Nu ar trebui să participăm la astfel de adunări.

Să recunoaștem, de asemenea, că nu toate bisericile sunt la fel de credincioase față de Scripturi, nu toate congregațiile au parte de bunăvoința și favoarea lui Dumnezeu și nu toate bisericile sunt la fel de pline de Duhul Sfânt sau aduc același număr de oameni la mântuire. Fiecare trebuie să caute în rugăciune discernământ cu privire la comunitatea creștină care va fi cea mai sănătoasă pentru el și pentru familia sa, iar apoi să aleagă să devină un participant activ în zilele bune și în cele rele! Acesta este punctul în care se formează în noi roada Duhului Sfânt. Acesta este momentul în care Cristos se formează în noi.

Cu mulți ani în urmă, în Filipine, învățătura unuia dintre predicatorii noștri la o tabără biblică de vară nu s-a ridicat la nivelul așteptărilor noastre. Învățătura lui era plictisitoare, uscată și lipsită de putere. Unii dintre cei prezenți au început să murmure și să se plângă. Dar nu voi uita niciodată ceea ce a spus unul dintre pastorii noștri grupului adunat după una dintre slujbe: „Ei bine, fraților”, a spus el cu smerenie, „aceasta este șansa noastră de a crește

⁷⁴¹ 1 Corinteni 3:6

mai mult în dragoste!” A fost un cuvânt simplu și puternic de la Dumnezeu pentru inima mea. Pentru că, în timp ce ne închinăm, avem părtășie și slujim alături de alți credincioși, vor exista întotdeauna lucruri care ne vor dezamăgi. Dumnezeu folosește aceste momente de disconfort pentru a ne zidi în dragoste.

Adesea, constat că atunci când creștinii vorbesc despre moartea bisericii lor, ei vorbesc mai degrabă despre propria lor moarte! Acest lucru îmi amintește de pastorul despre care am auzit că a devenit atât de descurajat de congregația sa, încât a anunțat în ziar că în duminica următoare va organiza o înmormântare pentru biserica sa! Din curiozitate, duminică dimineața au venit oameni care nu mai fuseseră acolo de ani de zile. Clădirea era plină. Și acolo, în față, era un sicriu!

Pastorul a început slujba deschizând capacul sicriului și invitându-i pe toți să formeze un rând pentru a se uita la biserica moartă. Când au privit înăuntru, s-au uitat într-o oglindă și s-au văzut pe ei înșiși!

Comunitatea creștină este modul lui Dumnezeu de a ne transforma în chipul Fiului Său

Mulți credincioși au fost răniți de biserica lor locală, așa că au părăsit-o, alegând să nu-și mai ia niciun angajament. Aceștia pot participa din când în când la slujbe, dar nu iau parte activ la viața congregației. Ceea ce nu realizează ei este că, părăsind mediul creștin, renunță la căile pe care Dumnezeu le folosește pentru a-i sfinți.

Dacă vreți să deveniți mai generoși, mai bucuroși, mai afectuoși, mai asemănători cu Domnul, trebuie să vă conectați cu această familie în mod regulat. Prin intermediul închinării în congregație, al uceniciei în grupuri mici și al responsabilității individuale, vom fi transformați treptat în oamenii care am fost creați să fim. Dar ce fel de biserică/comunitate spirituală este cea mai transformatoare?

Comunitățile transformatoare sunt receptive ⁷⁴²

Biserica Noului Testament a avut partea ei de conflicte. De exemplu, în capitolul 14 din Epistola către Romani se menționează că în bisericile din Roma existau diviziuni cu privire la lucruri îndoielnice.⁷⁴³ Unii nu puteau mânca carne necosher, în timp ce alții o făceau. Unii oameni se simțeau obligați să respecte sărbătorile evreiești, în timp ce alții nu. Ambele părți s-au „judecat” reciproc⁷⁴⁴ - un termen pe care Pavel îl folosește de câteva ori în acest capitol. Închinarea și părtășia deveniseră tensionate. Tensiunea era în creștere și atmosfera era foarte neplăcută! Care era soluția?

⁷⁴² Matei 11:34-35, Matei 28:18-20; Romani 15:7

⁷⁴³ Romani 14:1

⁷⁴⁴ Romani 14:4, 10, 13

Soluția, spune Pavel, este să ne primim sau să ne acceptăm unii pe alții. Cei puternici din punct de vedere spiritual trebuie să primească pe cel slab în credință, fără dispute asupra lucrurilor îndoielnice.⁷⁴⁵ Și cei slabi trebuie să-l primească pe cel care mănâncă, „fiindcă Dumnezeu l-a primit.”⁷⁴⁶ Și, adresându-se întregii biserici, Pavel a spus, cu aceeași preocupare: „Așadar primiți-vă unii pe alții, cum v-a primit și pe voi Cristos, spre slava lui Dumnezeu.”⁷⁴⁷

Biserica lui Isus va fi întotdeauna una foarte diversă și există o mare tentatie de a ne judeca unii pe alții în legătură cu orice fel de probleme. Răspunsul este să ne primim unii pe alții. Acest lucru nu înseamnă că trebuie să facem compromisuri cu doctrine sau stiluri de viață care sunt vădit nebiblice, dar înseamnă că trebuie să cultivăm o atmosferă în care credincioșii adevărați, care arată roadele mântuirii, să se simtă bineveniți.⁷⁴⁸

John Wesley, într-o predică faimoasă, a spus că este o consecință inevitabilă a slăbiciunii umane și a lipsei de înțelegere faptul că avem cu toții opinii oarecum diferite în chestiuni spirituale. El a spus că principala întrebare asupra căreia ar trebui să ne concentrăm este aceasta: „Dacă nu este nimic în inima ta împotriva mea, așa cum nu este nimic în inima mea împotriva ta, atunci dă-mi mâna ta.”⁷⁴⁹

O comunitate de acceptare nu este o comunitate care tolerează totul sau este de acord în toate, sau este înzestrată cu aceleași daruri, ci una care este unită prin adevăr și iubire.

► Care este dificultatea de a fi o persoană primitoare sau o comunitate primitoare?

Comunitățile transformatoare sunt edificatoare

Acest principiu este bine abordat în cursul Shepherds Global Classroom, *Doctrina și practica Bisericii*, așa că nu voi insista asupra lui aici.

Cum edifică comunitățile transformatoare?

- Prin predicare și învățătură biblică;
- Prin închinarea care Îl preamărește pe Dumnezeu;
- Prin părtășie autentică;
- Prin acte de slujire
-

Comunitățile transformaționale asigură responsabilizarea⁷⁵⁰

Acesta este unul dintre cele mai importante motive pentru care trebuie să participăm la comunitatea creștină. Cu toții avem nevoie de responsabilizare - mai ales pastorii și liderii

⁷⁴⁵ Romani 14:1

⁷⁴⁶ Romani 14:3

⁷⁴⁷ Romani 15:7

⁷⁴⁸ Vezi de asemenea Marcu 9:35-41.

⁷⁴⁹ Predica lui John Wesley "Catholic Spirit." Extras din <http://wesley.nnu.edu/john-wesley/the-sermons-of-john-wesley-1872-edition/sermon-39-catholic-spirit> January 18, 2021

⁷⁵⁰ Coloseni 3:16; 1 Tesaloniceni 5:14

creștini. Responsabilizarea construiește caracterul. Responsabilizarea mă face să mă tem mai mult de păcat. Faptul că știu că oamenii depind de mine și că se așteaptă la un comportament evlavios din partea mea este edificator.

Responsabilizarea duce uneori la confruntare. Și acest lucru este edificator și ar trebui să fie binevenit. Cu toții avem nevoie de oameni care să vorbească în viețile noastre. Avem nevoie să ne deschidem în fața celorlalți și să ne mărturisim greșelile. Avem nevoie de transparență. Fără responsabilizare, devenim neglijenți din punct de vedere spiritual.

Regele David avea nevoie de un Natan care să-l confrunte cu adevărul.⁷⁵¹ Petru a avut nevoie de Pavel pentru a-l mustra pentru că s-a abătut de la Evanghelie.⁷⁵²

(1) Trebuie să dăm dovadă de responsabilizare unii față de alții conform Scripturii.

Ar trebui să facem acest lucru doar în contextul Scripturii!

(2) Ni se poruncește să „mustrăm.”

A mustra înseamnă a avertiza, a veghea și a ne îndruma reciproc. Pavel spune „să mustrați pe cei ce trăiesc în neorânduială.”⁷⁵³

„Să nu-l socotiți ca pe un vrăjmaș, ci să-l mustrați ca pe un frate.”⁷⁵⁴

(3) Trebuie să aplicăm disciplina. Disciplina implică mustrare, corecție și instruire.

Primii metodiști sunt unele dintre cele mai pure exemple de impact al responsabilizării. Sub ungerea Duhului Sfânt, liderul lor, John Wesley, a predicat unor mase de bărbați și femei (în principal, acestor categorii): săraci și neglijanți, în zone de mahala, la colțuri de stradă și pe câmpurile din Anglia, și a văzut convertiri nenumărate la Cristos. Dar a văzut, de asemenea, un număr mare dintre acești convertiți devenind ucenici maturi, plini de Duhul Sfânt. Care a fost cheia? El considera că este esențial ca noii convertiți să se angajeze unul față de celălalt.

„Wesley... a insistat ca oamenii să se alătore așa-numitelor societăți, care funcționau foarte asemănător cu bisericile (de casă).... De asemenea, li s-a cerut să se alătore unei clase de douăsprezece persoane și unui lider de grup. În fiecare săptămână veneau la clasă pentru a vorbi sincer unii cu alții despre starea sufletelor lor. Wesley era atât de serios în această privință încât, dacă oamenii nu reușeau să participe la întâlnirea de clasă, nu li se permitea să se întoarcă decât dacă veneau la el și îi împărtășeau motivul absenței lor.

Deși practica lui Wesley s-ar putea să nu funcționeze peste tot în lumea de astăzi, cu siguranță a funcționat la acea vreme. El a oferit oamenilor o metodă (de unde și

⁷⁵¹ 2 Samuel 12

⁷⁵² Galateni 2:11

⁷⁵³ 1 Tesaloniceni 5:14

⁷⁵⁴ 2 Tesaloniceni 3:15

numele de „metodist”) de a crește în asemănarea cu Cristos în contextul comunităților.”⁷⁵⁵

Scopul întâlnirii de clasă era acela de a asculta de porunca lui Dumnezeu: „Mărturisiți-vă unul altuia greșelile și rugați-vă unul pentru altul, ca să fiți vindecați”. Iată câteva întrebări puse adesea în cadrul acestor întâlniri:

- Ce păcate cunoscute ai comis de la ultima noastră întâlnire?
- Cu ce ispite te-ai confruntat?
- Cum ai fost eliberat?
- Ai gândit, ai spus sau ai făcut ceva de care nu ești sigur dacă este păcat sau nu?

Întrebări destul de dificile - dar gândiți-vă cât de transformatoare ar putea fi acest tip de întrebări pentru noi, dacă ne-am interesa atât de mult unii de alții! Există o însemnare aproape șocantă în jurnalul lui John Wesley, în care acesta se întristează că nu a reușit să organizeze societăți și întâlniri de clasă într-un anumit oraș în care predicase. Multe suflete veniseră la Cristos acolo, dar când s-a întors douăzeci de ani mai târziu, nu prea mai existau roade. Iată ce spunea el:

„Sunt convins mai mult ca niciodată că a predica ca un apostol, fără a-i aduna pe cei care au fost treziți și fără a-i învăța căile lui Dumnezeu, nu face decât să nască copii pentru ucigaș. Câtă propovăduire a fost.... dar lipsa adunărilor regulate a produs absența disciplinei, ordinii sau interacțiunii între oameni. Iar consecința este că nouă din zece dintre cei care au fost treziți odată adorm spiritual mai repede ca niciodată.”⁷⁵⁶

Fără responsabilizare, bisericile devin emoționale și superficiale. Dr. Dennis Kinlaw crede că tu și cu mine avem nevoie de asumarea responsabilității față de alți credincioși pentru a vedea nevoile proprii noastre inimi. El scrie:

„Sunt convins că această nevoie de comunitate creștină a fost motivația pentru crearea de către John Wesley a ... primelor clase metodiste. Nu cred că a existat un mod mai bun de a învăța sfințenia. Aceste întâlniri au scos la iveală firea pământească și tirania naturii egocentrice. De obicei, ne gândim la biserică ca la un loc de edificare, de zidire reciprocă în credință, dar este și un loc de testare și de analiză de sine. Este o parte dureroasă a vieții bisericești, care nu ne place, dar este necesară. Pe câmpul de misiune, cele mai mari probleme ale slujitorilor nu sunt cu cei nemântuiți, ci cu alți misionari. Acest lucru face parte din planul divin pentru sfințirea noastră.”⁷⁵⁷

⁷⁵⁵ James Bryan Smith, *The Good and Beautiful Community* (Downers Grove: InterVarsity Press, 2010), 138

⁷⁵⁶ Ibid, 139

⁷⁵⁷ Dennis Kinlaw, *The Mind of Christ* (Wilmore: Francis Asbury Press, 1998), 65-66

Sfaturi practice pentru implicarea în comunitate

1. Fă-te disponibil pentru ceilalți și pentru familia ta din biserică.
2. Amintește-ți mai des cât de prețioasă este biserica pentru Cristos și tratați-vă unii pe alții ca pe o familie.
3. Angajează-te la o anumită formă de slujire în favoarea trupului, chiar dacă este vorba de curățarea toaletelor!
4. Fii angajat când ai chef și când nu ai chef.
5. Fă-te vulnerabil în fața celorlalți. Dacă ești bărbat, caută prietenia unui alt bărbat al lui Dumnezeu căruia să-i dai o dare de seamă. Dacă ești femeie, împărtășește-ți viața cu o altă femeie evlavioasă.
6. Când te aduni pentru închinare, fă-o din toată inima ta.
7. Când există probleme în biserica ta locală, fii parte din soluție.

Lecția 14. Sarcini de lucru

- (1) Susține testul bazat pe materialul din această lecție.
- (2) Întâlnește-te cu persoanele din grupul tău și mărturisește despre lecțiile spirituale pe care le-ai învățat din acest curs și despre modul în care Dumnezeu a folosit aceste lecții în viața ta.

Lecția 14. Test

- (1) Ce este Biserica?
- (2) De minim câte ori în Noul Testament este folosită expresia „unii pe alții”?
- (3) Completați această propoziție: „Isus a venit să formeze _____, nu doar să salveze _____.”
- (4) Enumerați trei imagini folosite pentru a descrie Biserica.
- (5) Care sunt cele trei caracteristici ale comunităților transformatoare predate în această lecție?
- (6) Care sunt cele patru întrebări care se puneau adesea în ședințele de clasă metodiste sub conducerea lui John Wesley?

Răspunsurile la testul de siguranță a mântuirii

(1) Care expresie reflectă adevărul? (Alegeți un enunț și oferiți dovezi biblice)

- Mântuit prin har prin credință, păstrat prin fapte
- Salvat prin fapte, păstrat prin fapte
- **Salvat prin har prin credință, păstrat prin har prin credință**

Dovezile biblice ar putea include

- Efeseni 2:8
- 1 Petru 1:5

Biblia afirmă în mod clar că toți oamenii trebuie să fie mântuiți (Fapte 4:12). Următoarele întrebări ne vor ajuta să înțelegem de ce trebuie să fim mântuiți.

(2) Trebuie să fim mântuiți pentru că suntem păcătoși (Romani 3:10, 23; Isaia 53:6).

(3) Care sunt cele trei consecințe ale păcatului pentru păcătos?

- Păcatul ne **desparte** de Dumnezeu (Isaia 59:1-2)
- Păcatul ne plasează sub **mânia** lui Dumnezeu (Efeseni 5:5-6)
- Păcatul duce la **moarte** (Romani 6:23; Efeseni 2:1).

(4) Cum poate credința în moartea și învierea lui Isus să anuleze aceste consecințe ale păcatului?

- Dumnezeu L-a făcut pe Isus **păcat** pentru noi (2 Corinteni 5:21; 1 Petru 2:24).
- Ca înlocuitor al nostru, Isus a fost **despărțit** de Dumnezeu din cauza păcatului (Matei 27:46).
- Isus a îndurat **mânia** lui Dumnezeu în locul nostru (Isaia 53:6-7).
- Prin credința în învierea Sa, Isus ne face **vii** din punct de vedere spiritual și veșnic (Efeseni 2:6; 1 Petru 1:3).

(5) Care sunt unele dintre cele mai clare semne că am primit o viață nouă prin credința în învierea lui Isus Cristos?

- Avem mărturia **Duhului Sfânt** că suntem copii ai lui Dumnezeu (Romani 8:16).
- Avem dorința de a cunoaște și **de a asculta** de Cuvântul lui Dumnezeu (Ioan 8:31; 1 Petru 2:2-3; 1 Ioan 2:3-4).
- Avem **dragoste** pentru Isus și pentru alții (Ioan 8:42, Ioan 13:35; 1 Ioan 3:14).
- Deși mai avem încă nevoie să fim curățați, noi aducem **roade** spirituale (Ioan 15:8; Galateni 5:22-23) și, deși unii încă se mai luptă cu păcatul care ne urmărește... (1

Ioan 2:1; Evrei 12:1), noi învingem **păcatul** intenționat și obișnuit (1 Ioan 2:29). John Wesley a spus-o în felul următor: „Păcatul rămâne, dar nu mai domnește”.

(6) De ce a trebuit ca Isus să-Și verse sângele? (Evrei 9:22; 1 Petru 1:18-19)

Pentru că, prin hotărârea lui Dumnezeu, păcatul nu poate fi **iertat** fără vărsarea unui **sânge** nevinovat.

(7) De ce este semnificativ faptul că Isus S-a întrupat ca om (1 Timotei 2:5)

Fiind în același timp om și Dumnezeu, Isus a devenit **Mijlocitorul** între Dumnezeu și om. El a reprezentat atât un Dumnezeu sfânt, cât și oamenii păcătoși. El a devenit al doilea Adam care nu a căzut prin păcat și, prin urmare, se califică drept jertfa perfectă în locul nostru.

(8) Ce rol joacă faptele în mântuirea noastră? (Iacov 2:17; Tit 3:8; Efeseni 2:10)

Faptele bune sunt **rezultatul** nașterii din nou.

(9) Ce trebuie să faci ca să fii salvat?

- **Recunoaște** că ești un păcătos și **pocăiește-te** (Romani 6:23; Fapte 3:19)
- **Crede** în Evanghelie (Faptele Apostolilor 16:31; Efeseni 2:8)
- **Mărturisește-L** pe Isus ca Domn (Romani 10:9)

(10) Noi nu suntem doar mântuiți prin credința în lucrarea lui Cristos, ci și păstrați prin **credință** (1 Petru 1:5).

Resurse recomandate

Aceste surse, precum și altele, sunt folosite ca referințe pentru aceste lecții.

Lecția 1

Drury, Keith. *Soul Shaper*. Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013.

Kinlaw, Dennis. *The Mind of Christ*. Wilmore: Francis Asbury Press, 1998.

Lawrenz, Mel. *The Dynamics of Spiritual Formation*. Grand Rapids: Baker Book House, 2000.

Mulholland, Robert M., Jr. *Invitation to a Journey*. Downers Grove: InterVarsity Press, 1993.

Smith, James Bryan. *The Good and Beautiful God: Falling in Love with the God Jesus Knows*. Downers Grove: InterVarsity Press, 2009.

Lecția 4

Packer, J.I. *Knowing God*. Downers Grove: InterVarsity Press, 1973.

Lecția 5

DeMoss, Nancy Leigh. *Brokenness, Surrender, Holiness*. Chicago: Moody Publishers, 2008.

Hession, Roy. *The Calvary Road*. Fort Washington: Christian Literature Crusade, 1993.

Lecția 6

Hession, Roy. *The Calvary Road*. Fort Washington: Christian Literature Crusade, 1993.

Kinlaw, Dennis. *The Mind of Christ*. Wilmore: Francis Asbury Press, 1998.

Lecția 7

Smith, James Bryan. *The Good and Beautiful God: Falling in Love with the God Jesus Knows*. Downers Grove: InterVarsity Press, 2009.

Lecția 8

Drury, Keith. *Soul Shaper*. Indianapolis: Wesleyan Publishing House, 2013.

Elliot, Elizabeth. *Discipline, the Glad Surrender*. Grand Rapids: Fleming H. Revell Company, 2006.

Foster, Richard. *Celebration of Discipline*. New York: HarperCollins, 1998.

Lecția 11

Taylor, Richard S. *The Disciplined Life*. Bloomington: Bethany House, 2002.

Lecția 13

Tada, Joni Eareckson. "Joni Eareckson Tada Interview: Icons of Faith Series." At <https://www.youtube.com/>.

Lecția 14

Smith, James Bryan. *The Good and Beautiful Community: Following the Spirit, Extending Grace, Demonstrating Love*. Downers Grove: InterVarsity Press, 2010.

Formarea spirituală

Registrul realizării sarcinilor

Numele și prenumele studentului _____

Bifați în spațiul corespunzător când fiecare sarcină a fost finalizată. Testele sunt considerate „complete” atunci când elevul obține un scor de 70% sau mai mare. Toate sarcinile trebuie finalizate cu succes pentru a primi un certificat de la Shepherds Global Classroom.

Lecția	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
Test														
Revizuirea lecției (30 min.)														
Jurnal de reflecție														
Meditație din Psalmi														
Rugăciunea personală scrisă														
Alte sarcini de lucru														

Cerere pentru Certificat de la Shepherds Global Classroom

Cererea pentru un certificat de absolvire de la Shepherds Global Classroom poate fi completată pe pagina noastră web la www.shepherdsglobal.org. Certificatele vor fi transmise în format digital de către președintele SGC instructorilor și facilitatorilor care completează cererea în numele studenților lor.

Descrierile cursurilor Shepherds Global Classroom

Cursurile Fundamentelor Doctrinare

Crezuri creștine

Acesta este un curs sistematic de teologie, care descrie doctrinele creștine despre Biblie, Dumnezeu, om, păcat, Cristos, mântuire, Duhul Sfânt, Biserică și ultimele vremuri.

Romani

Acest curs prezintă teologia mântuirii și a misiunii, așa cum este explicată în cartea Romani, aducând în discuție mai multe probleme care au fost controversate în biserică.

Escatologia

Acest curs prezintă cărțile biblice ale lui Daniel și Apocalipsa, împreună cu alte secțiuni ale scrierilor profetice și subliniază doctrinele esențiale, precum întoarcerea lui Cristos, judecata finală și împărăția veșnică a lui Dumnezeu.

Doctrina și practica unei vieți de sfințenie

Acest curs oferă o descriere biblică a unei vieți sfinte pe care Dumnezeu o așteaptă de la un creștin și cu care îl împuternicește.

Doctrinile și practicile Bisericii

Acest curs explică design-ul și planul lui Dumnezeu pentru biserică și prezintă subiecte biblice, cum ar fi calitatea de membru al bisericii, botezul, Cina Domnului, Zeciuiala și conducerea spirituală.

Cursuri de studiu biblic

Explorarea Vechiului Testament

Acest curs învață conținutul și învățăturile esențiale ale celor 39 de cărți ale Vechiului Testament.

Explorarea Noului Testament

Acest curs învață conținutul și învățăturile esențiale ale celor 27 de cărți ale Noului Testament.

Principiile interpretării biblice

Acest curs învață principiile și metodele de interpretare corectă a Bibliei pentru a ne ghida viața și relația cu Dumnezeu.

Cursuri de Evanghelistism și Ucenicie

Introducere în Apologetică

Acest curs învață bazele științifice, istorice și filozofice pentru o viziune creștină asupra lumii și arată cum credința creștină este în concordanță cu rațiunea și realitatea.

Culte și religii mondiale

Acest curs oferă credinciosului evanghelic o înțelegere a învățăturilor și a răspunsurilor adecvate la optsprezece grupuri religioase.

Evanghelistismul și Ucenicia Biblică

Acest curs prezintă principiile biblice care ghidează metodele de evanghelistizare. Descrie forme de evanghelistizare și oferă lecții de utilizat în ucenicizarea noilor convertiți.

Creșterea spirituală

În acest curs, studenții învață să aibă atitudinile lui Isus, să se raporteze la Dumnezeu în felul în care Isus s-a raportat la Tatăl Său, să se smerească așa cum a făcut Isus, să exerseze disciplinele spirituale și personale ale lui Isus, să îndure suferința așa cum a făcut Isus și să se angajeze în comunitatea creștină (Biserica) formată de Isus.

Viața creștină practică

Acest curs aplică principiile scripturale referitor la utilizarea banilor, relațiile, mediul, relațiile cu guvernul, drepturile omului și alte domenii ale vieții practice.

Căsătoria și familia creștină

Acest curs oferă o perspectivă creștină asupra dezvoltării umane prin etapele vieții și aplică principiile scripturale rolurilor și relațiilor de familie.

Cursuri de leadership creștin

Leadershipul slujirii

Acest curs pune accent pe caracterul creștin, în timp ce îi învață pe lideri să ghideze organizațiile prin procesul de descoperire a valorilor, realizarea scopului, împărtășirea viziunii, stabilirea de obiective, planificarea strategiei, acțiunea și experimentarea realizării.

Viața și slujirea lui Isus

Acest curs studiază viața lui Isus ca model pentru slujire și conducere în secolul 21.

Principiile comunicării

Acest curs învață despre teologia comunicării, metode de comunicare eficientă și metode de pregătire și prezentare a predicilor biblice.

Introducere în închinarea creștină

Acest curs explică modul în care închinarea influențează toate aspectele vieții credincioșilor și oferă principii care ar trebui să ghideze practicile individuale și congregaționale de închinare.

Cursuri de Istorie a Bisericii

Studiu de Istorie a Bisericii 1

Acest curs descrie modul în care biserica și-a îndeplinit misiunea și și-a protejat doctrina esențială din perioada bisericii primare și până la Reformă.

Studiu de Istorie a Bisericii 2

Acest curs descrie modul în care biserica s-a extins și s-a confruntat cu provocări, din perioada Reformei și până în timpurile moderne.